Att bygga en vitare och ljusare värld

CREATIVITY — En kraftfull ny religiös trosbekännelse och ett program, som genom fredliga medel strävar efter att åstadkomma en världsomspännande revolution som kommer att inleda en strålande ny era för fred, välstånd och lycka för framtidens mänsklighet.

BEN KLASSEN, P.M.

Grundare, Church of the Creator

Att bygga en vitare och ljusare värld

Bestående av utgåva nr 13 till
(inklusive del av) utgåva nr 28 av
Racial Loyalty

av

BEN KLASSEN, P.M.
Grundare, Church of the Creator

Publicerad av
THE CHURCH OF THE CREATOR
P. O. Box 400
Otto, North Carolina, 28763

Tillägnad mina barnbarn, till vilka den nuvarande generationen skamligt nog lämnar ett arv av kaos, terror och degeneration. Två generationer bortom min egen, är det bästa jag nu kan göra att lämna dem de verktyg och vapen med vilka de kan kämpa sig tillbaka från branten av en helvetisk mardröm.

Historiens stora förändringar har åstadkommits genom individuella handlingar. Folkets massa identifierades aldrig med dem. Stora reformer resulterade från ansträngningarna av några tusen individer som visste exakt vad de ville ha, och insisterade på att få det.

anonym

© 1986 av Ben Klassen

Innehållsförteckning

Förord 9

Creativity, Creed and Program. 10
Tjugo punkter i kapselform.

Nummer 13

A. Smid medan järnet är varmt. 13
Låt oss dra lärdom. Det kommer aldrig att finnas en bättre tid än nu för oss att ta oss samman.

B. Skolan för begåvade pojkar blir verklighet. 19
Ett år av uppbyggnad för Creativity-rörelsen. Vi har nått en milstolpe.

Nummer 14

A. Spridning och polarisering. 22
Vi behöver båda för överlevnad.

B. En ömsesidig förmån. 28
En fristad för dina tillgångar och en hjälp för rörelsen på samma gång.

Nummer 15

A. Vem försöker rädda vad & vem — exakt. 29
En omfattande och realistisk undersökning av situationen som den ser ut idag, genom att noggrant sortera ut bedragarna, vännerna och den vita rasens fiender.

B. Creativity unik. 50
Inte en upprepning av nazistisk filosofi.

Nummer 16

A. Ingen återvändsgränd. 52
Vi har redan passerat en punkt utan återvändo. Huruvida vi kan överleva den andra punkten återstår att se.

B. Var du där, Charlie? 56
Ett utbyte med en pånyttfödd dumbom.

Utgåva nr 17

A. Att slå huvudvapnet ur fiendens händer. 60
Låt oss inse vår enorma potential och utnyttja våra vapen till det yttersta.

B. Hur man övervinner de verkliga hatarna 64

C. Vilken vän vi har i Jesus 70

D. Vår autistiska värld. 71
Den yttersta vikten av att kunna skilja mellan verklighet och fantasi.

Utgåva nr 18

A. Valet av rasmässiga termer är avsiktligt. 77
Vi har goda och tillräckliga skäl att välja de rasmässiga termer vi anser mest lämpliga.

B. Odinism: En uppstigande Fenix eller en död häst? 82
Ett brevutbyte med tidskriften Liberty Bell.

Utgåva nr 19

A. De politiska partiernas era är över. 96
För den vita rasen har judisk demokrati varit en total katastrof.

Utgåva nr 20

A. Tiden är inne för den vita rasen att etablera sin egen Polstjärna. .. 106
Det pågår en hård och ännu oavgjord idékamp om herraväldet över människors sinnen. För att överleva måste den vita rasen polarisera sina egna mål.

Utgåva nr 21

A. Custers sista strid. 120
Den vita rasen pressas till sin sista strid. Om det kommer att sluta i ett svagt kvidande eller en heroisk konfrontation återstår att se. Konfrontation nu — ju förr desto bättre.

B. Skola för begåvade pojkar — En lägesrapport 127

C. Kritik av en kritik 128

Utgåva nr 22

A. Att utöka och sprida eländet 134

B. Dagens martyrer och hjältar av den vita rasen 143

Utgåva nr 23

Naturens finastes död eller återfödelsen av en ny era? Mänskligheten vid
A. vägskälet 150

B. Protokoll för världsherravälde, 1956. Konfidentiellt meddelande till alla judar 158

C. Finansiell kollaps förestående? 160

Aloha till dig också, Kamaaina! En ögonvittnesrapport från Hawaiiöarna. Rasblandning och rasmisstag grasserar i ett av naturens mest natursköna
D. tropiska paradis 161

Utgåva nr 24

Vår ras är vår religion. Gud, land, flaggan och konstitutionen är varken frågan
A. eller lösningen. Var ligger DIN främsta lojalitet? 170

Jämförande religioner — Del I. Målen för vår jämförande serie.
B. Muhammedanism 177

C. Muhammedanism kontra Kreativitet — En jämförelse 179

D. Mer om muhammedanism 182

Läkare, bota dig själv. Anatomin hos en kosher-konservativ. Förräderi
E. ihågkommet 183

Utgåva nr 25

Väck den slumrande jätten. Vi har medlen. Informerad, väckt och organiserad
A. är den vita rasen den överväldigande mäktigaste kraften på jordens yta 193

B. Jämförande religioner — Del II Judendom 198

C. Judendom kontra Kreativitet — En jämförelse 202

D. Amadeus, du blev rånad! 205

Utgåva nr 26

A. Att rädda vår dyrbara planet från att bli en kemisk soptipp och en mänsklig svinstia 210

B. Jämförande religioner — Del III. Kristendomen. Bedrägeriet med "spöken i skyn" finner sitt ultimata uttryck i den judiska kristendomen 221

C. Kristendom mot Kreativitet — En jämförelse. 226

D. Israel, en parasitisk nation. Efter 5000 år fortfarande oförmögen att antingen försörja eller styra sig själv 228

Utgåva nr 27

A. Det varande såret på USA:s mjuka undersida. Det är 2000 mil långt och kan visa sig vara ödesdigert. Det stavas Mexiko 231

B. Kamelen i tältet. 236

C. Jämförande religioner — Del IV. Katolicismen — Romersk. 238

D. Romersk katolicism mot Kreativitet — En jämförelse. 243

E. Att rädda vår dyrbara planet från att bli en giftig soptipp och en mänsklig svinstia — Del II: Kärnkraftsföroreningar 245

Utgåva nr 28

A. Det svarta tidvattnet och lerfloden är över oss. Det judiska målet är att driva ut alla vita från Afrika, och slutligen från planeten jorden. Sydafrika — den sista att falla 256

FÖRORD

Detta, den femte boken i fullängd publicerad av Church of the Creator, och den andra boken i år, tar vid där EXPANDING CREATIVITY slutade. Med början i ledarartiklar skrivna i nummer 13 av RACIAL LOYALTY, vår månatliga tidskrift, breddar och definierar den ytterligare filosofin och programmet för vår religiösa rörelse, CREATIVITY. I dessa artiklar, alla skrivna av mig, täcker vi många vitala områden som inte preciserats i de tidigare böckerna, och de utgör därför ett betydelsefullt tillägg för att lägga fram vår kyrkas ståndpunkt i ett antal frågor som är avgörande för kyrkans trosbekännelse, program och mål.

Så länge jag lever och vid god hälsa, har jag för avsikt att fortsätta att lägga till, definiera och förfina vår rasliga trosbekännelse och vårt program och därigenom bygga en solid stomme av raslig och religiös filosofi. Allt detta är riktat mot vårt ständigt fortgående mål, vilket är titeln på denna bok: nämligen ATT BYGGA EN VITARE OCH LJUSARE VÄRLD för framtida generationer av vår dyrbara vita ras.

Även om vår trosbekännelse, vårt program och våra mål omfattar ett brett spektrum av frågor, har jag i referenssyfte sammanfattat dem i kortfattad form, med de 20 FUNDAMENTALA PUNKTERNA uppräknade på de närmast följande sidorna.

Ben Klassen, P. M.
Oktober, 1985

CREATIVITY
Trosbekännelse och Program

1. CREATIVITY är en raslig religion vars främsta mål är den Vita Rasens överlevnad, expansion och framsteg.

2. Vår organisation är känd som CHURCH OF THE CREATOR. Vår rörelse och religiösa filosofi kallas CREATIVITY, och medlemmar i vår kyrka kallas CREATORS.

3. Varje fråga, vare sig den är religiös, filosofisk, politisk eller raslig, betraktas genom den Vita Mannens ögon och uteslutande ur den Vita Rasens synvinkel som helhet.

4. Det avgörande provet för varje teori, plan eller program är detta: Kommer det att vara till fördel för den Vita Rasen?

5. Vi tror att den Vita Rasen är Naturens främsta skapelse genom tiderna och att vår mest dyrbara skatt är vår Vita genpool. Att vakta renheten i vår världsomspännande genpool, att förbättra den, och uppgraderingen av våra framtida generationer är vårt högsta ansvar och vår mest heliga plikt.

6. De fyra grundläggande fundamenten för vår religiösa trosbekännelse är: ETT FRISKT SINNE i en FRISK KROPP i ett FRISKT SAMHÄLLE i en FRISK MILJÖ.

7. Vår GYLLENE REGEL är: Vad som är bra för den Vita Rasen är den högsta dygden; vad som är dåligt för den Vita Rasen är den ultimata synden.

8. En grundlig och omfattande studie av historien har övertygat oss om att judarna, med sin avskyvärda talmudiska och judiska religion, är de mest olycksbådande och farliga parasiterna i hela historien, och att de nu kontrollerar och manipulerar finanserna, propagandan, media och världens regeringar. Det är vår heliga plikt och orubbliga mål att få bort dessa parasiter från den Vita Rasens rygg och göra det möjligt för den Vita Rasen att återigen ta kontroll över sitt öde och återställa det i sina egna kapabla händer.

DELENDA EST JUDAICA!

9. Vi avser att rensa våra egna territorier från alla judar, negrer och ler-raser och skicka dem tillbaka till deras ursprungliga livsmiljö. Med början först i USA, vill vi sedan hjälpa varje Vitt land att befria sina territorier från kontaminering av ler-raser också, och förhindra inte bara rasblandning, utan geografisk blandning av raser inom något av de landområden som nu ockuperas av den Vita Rasen.

10. Ett oerhört vapen i den världsomspännande judiska kampanjen för rasblandning och spridning av ler-raserna har varit judisk kristendom, hopkokad i det uttryckliga syftet att bastardisera och förstöra—

den vita rasen. Det är vårt uttalade mål att avslöja detta judiska bedrägeri och ersätta det med en sund, hälsosam rasreligion av vår egen skapelse.

11. Vårt främsta och viktigaste problem för att rädda den vita rasen från rasblandning och folkmord är att reda ut det förvirrade och röriga tänkandet hos den vita rasen själv. När vi väl har åstadkommit så mycket, kommer det att vara relativt enkelt att få bort judar, negrer och ler-raser från våra ryggar. När detta har uppnåtts föreslår vi att expandera den vita mannens territorium långsamt och gradvis, likt det historiska ”erövrandet av västern” i det tidiga Amerika, tills den vita mannen bebor alla goda marker på denna planet jorden.

12. Samtidigt med ovanstående avser vi att främja och utöva rashygien för uppgradering och framsteg av själva den mänskliga arten, så som det beskrivs i våra TRE GRUNDLÄGGANDE BÖCKER, *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible* och *Salubrious Living*.

13. Vi är också djupt oroade över den nu snabbt försämrade miljön på vår planet jorden, som inte bara har blivit rasmässigt förorenad, utan håller på att bli kraftigt kontaminerad med överväldigande mängder kemiskt avfall, kärnavfall och andra farliga och giftiga gifter. Så snart den vita rasen återigen har kontroll över sitt eget öde avser vi att vända denna process, städa upp planeten och återigen göra den till en ren, trevlig och livskraftig plats för den vita rasen att leva på.

14. Vi avser också att ta itu med problemet med jordbruksmark och jordens bördighet, ett problem som nu är utom kontroll. Som det anges i *The White Man's Bible* (Creative Credo nr 13, 14 och 15) planerar vi att sätta i verket ett program för att återställa jordens bördighet och bevara dess stabilitet på världsomspännande basis.

15. Vi är också oroade över vårt folks fysiska och mentala hälsa. För att förbättra och uppgradera det fysiska välbefinnandet hos både unga och gamla avser vi att främja en naturlig livsstil så som den först lades fram i *The White Man's Bible* och vidare utvecklades i *Salubrious Living*. De viktigaste komponenterna för ett sådant program sammanfattas i båda böckerna under ”14 BASIC POINTS” i *Salubrious Living*.

16. Vår grundläggande filosofi finns beskriven under rubriken **”THE SIXTEEN COMMANDMENTS”** i både *Nature's Eternal Religion* och *The White Man's Bible*, och är en väsentlig del av vår trosbekännelse.

17. Vår ”Oavhängighetsförklaring från judiskt tyranni” återfinns i Creative Credo nr 67 i *The White Man's Bible*.

18. Vårt program för att övervinna det tyranni och våld som riktas mot den vita rasen finns beskrivet på sidan 401 i *The White Man's Bible*, och vi avser att följa och genomföra dessa steg, inklusive

Artiklarna 7 och 8 i den angivna ordningen, om och när den tid kommer då vi tvingas göra det.

19. I Creative Credo nr 65 har vi en ytterligare trosbekännelse för vår kyrka som gör det möjligt för den vita rasen att skydda sig mot en fientlig regering, under rubriken ”Artiklar för den vita rasens försvar”. Detta är också en väsentlig del av vår trosbekännelse och vårt program.

20. I en snabbt degenererande värld som nu är överbefolkad och översvämmas av en explosion av underlägsna gyttjeraser; en värld som är drogtyngd och redan överdrivet förorenad med giftiga kemikalier och kärnavfall; en värld som nu är indränkt i anarki, kaos och terrorism, är det likväl vårt slutgiltiga och fortsatta mål att i dess ställe bygga en vitare och ljusare värld för våra framtida generationer.

* * * * *

Nummer 13, juni 1984

Låt oss lära oss vår läxa

SMID MEDAN JÄRNET ÄR VARMT

Det kommer aldrig att finnas en bättre tid än nu för oss att ta oss samman.

I det sista kapitlet (C.C. nr 73) av *THE WHITE MAN'S BIBLE* listar jag ett antal alibin som våra vita raskamrater upprepade gånger lägger fram för att undvika, undfly eller skjuta upp att ta itu med det ödesdigra dilemma som den vita rasen nu oavsiktligt är invecklad i. Att den vita rasen befinner sig i en fruktansvärd röra och snart kommer att likvideras som en biologisk art, det råder det knappast något tvivel om hos någon tänkande vit man som har studerat situationen. Att det judiska etablissemanget nu befinner sig i en kraftfull position för att förstöra den vita rasen, är fanatiskt inställt på att göra det, och eskalerar sitt raseri i ett ständigt ökande crescendo, även det kan knappast bestridas.

Att vi inom Creativity redan har verktyget, tron och programmet med vilket vi kan lösa problemet slutgiltigt och med förkrossande slutgiltighet, även det accepteras av de flesta av våra anhängare. Vad är då problemet?

Det största problemet vi har stött på är apatin och de alibin folk kommer med istället för att vidta militanta, meningsfulla åtgärder. I C.C. nr 73 har jag listat ett antal av dem och även ritat upp en bild av konsekvenserna om vi inte snart tar oss samman. Sedan jag skrev det kapitlet finns det ytterligare ett alibi av betydande konsekvens som jag inte listade, och som jag har hört med avsevärd frekvens.

Det specifika argumentet är detta: Det amerikanska folket behöver en ödesdiger katastrof som drabbar dem innan de vaknar. De har det fortfarande för bra. Alla äter gott, ingen svälter, och om de inte kan eller vill arbeta kan de alltid gå på socialbidrag och staten kommer att föda dem. Så länge de har sin öl och sin TV är de utom räckhåll och lyssnar inte på några varningar om den förestående kollapsen och katastrofen. Det är efter att systemet har kollapsat, när det råder hunger och hungersnöd, när det pågår ett stort raskrig som sveper över landet och blodet flyter på gatorna, då, ja då, och endast då, kommer det amerikanska folket att vakna, se ljuset och vidta drastiska åtgärder för att rensa ut fienden. Så går argumentet.

Det finns en del av detta argument som jag helt instämmer i, och det är att det kommer att flyta blod på Amerikas gator, och i stora mängder. Det kommer att bli ett raskrig, och det främsta målet kommer att vara den vita rasen. Jag tror detta eftersom alla bevis tyder på att judarna har planerat ett sådant blodbad för Amerika, likt de som de hänsynslöst har släppt lös i många länder under många århundraden. Jag är övertygad om att det kommer att hända före 1990 och jag säger så i det första kapitlet av "White Man’s Bible". Jag är övertygad om att de kommer att släppa lös det så snart de har översvämmat detta land med tillräckligt många fientliga "mud races", en process som accelererar med all den medvetna hastighet judarna kan uppbåda. När den vita rasen är tillräckligt svag, förvirrad och sårbar, kommer judarna att släppa lös sitt raseri och försöka utplåna naturens främsta skapelse — den vita rasen. **Resten av argumentet är dock helt falskt. Vid den tidpunkt då scenariot med blod som flyter på gatorna blir verklighet kommer det att vara alldeles för sent. Faktum är att det påminner mig om en levande bild av tupparnas sorgliga öde när jag fortfarande var barn på gården i Saskatchewan.**

Ofta på söndagar njöt vi av en kycklingmiddag. Eftersom vi födde upp våra egna kycklingar var allt vi behövde göra att fånga en av dem, vanligtvis en tupp, lägga dess huvud på ett huggblock, ta en yxa och hugga av huvudet. Det var då det hände saker. Den som högg kastade snabbt fågeln på marken och backade undan, eftersom blod sprutade ymnigt ur dess hals och fågeln flaxade i en våldsam krampaktig reaktion, sprattlade och tumlade planlöst omkring, piskade med vingarna tills den efter en minut eller två hade förblött till döds, och allt var över. **Detta är ingen vacker bild, men jag varnar er, den representerar ganska exakt den typ av öde som den vita rasen kan förvänta sig om den passivt tänker sitta på sin stora feta apati och vänta "tills det flyter blod på gatorna", innan det amerikanska folket vaknar och vidtar åtgärder. När jag säger detta postulerar jag inte bara en teori. Jag talar utifrån historiens erfarenhet, från min egen personliga erfarenhet i Ryssland, och från min familjs.**

Min far föddes i en fredlig, blomstrande mennonitkoloni, liksom hans far och hans farföräldrar. Den var belägen i ett bördigt område vid floden Molotschna i södra Ukraina. Den bröts av mina mennonitiska förfäder med början omkring 1804. Eftersom mennoniterna var flitiga, hårt arbetande och sparsamma, blomstrade kolonin vackert och vid början av första världskriget bestod den av cirka 30 000 lyckliga och välmående medlemmar isolerade i ungefär 50 städer och byar.

Det fanns i början av 1900-talet ungefär sex miljoner judar i Ryssland, sjudande av hat, uppror och konspiration för att störta den ryska regeringen och Romanovs

dynasti. I århundraden hade de planlagt, organiserat och konspirerat för att störta hela den sociala strukturen, instifta ett massivt blodbad, utrota de bästa, särskilt de vita ryssarna, och förslava hela befolkningen. Hämnd! De ville utkräva hämnd på sina fiender! Och vilka var deras fiender? Jo, hela världen som stod i vägen för deras världsherravälde.

När de ryska arméerna kollapsade 1917 medan första världskriget fortfarande pågick, var judarna i Ryssland redo. Med hjälp av sina rasfränder i USA och över hela världen släppte de lös revolution, anarki, svält och det största blodbadet (fram till den tiden) i historien. Trettio miljoner vita ryssar, alla av Rysslands främsta, aristokratin, de intellektuella, samhällets pelare, de föll alla i ett hagel av judiska kulor, i en massiv åderlåtningsoperation. Väckte denna våldsamma omvridning ”folket”? Tja, **det väckte inte mennoniterna i Molotschna-kolonin, inte heller väckte det de vita människorna i Ryssland, gällande vem deras verkliga fiende var.** Medan det skrämde dem till förlamande förtvivlan, väckte det dem inte till någon konstruktiv handling. De organiserade inte ett effektivt försvar, ej heller fann de någon meningsfull lösning.

När den grymma förintelsen var över (om den någonsin är över) var nettoresultatet 30 miljoner döda vita ryssar, och judarna med sin kommunistiska apparat satt stadigt vid makten. Idag, 67 år senare, sitter judarna fortfarande stadigt vid makten och har spridit sina dödliga tentakler till varje land i världen, i vissa öppet kommunistiska, i andra, som USA, bedrägligt dolda, men likväl fullständigt och skoningslöst vid makten.

Så låt oss analysera detta med att dumt vänta ”tills det flyter blod på gatorna” innan vi vaknar och organiserar de vita människorna i Amerika, och i världen.

Förstod de vita människorna i Ryssland den förintelse som mödosamt hade planerats och släppts lös mot dem? Förstod mina förfäder, mennoniterna, det? Nej, det gjorde de inte. Varken ryssarna, mennoniterna eller mina nu levande släktingar förstår det än idag.

Istället stred de ”vita” ryssarna mot de ”röda” ryssarna. (Påminner detta dig om ”nordstaterna” och ”sydstaterna” i Amerika under inbördeskriget? Det borde det göra.) Judarna kontrollerade båda fraktionerna medan båda sidor slaktade varandra skoningslöst. **Judarna manipulerade mästerligt sin urgamla strategi SÖNDRA OCH HÄRSKA.** Och härska gjorde de. Det ryska folket och mina mennonitiska förfäder reagerade precis som tuppen med avhugget huvud. De sprattlade och fäktade i alla riktningar — meningslöst, planlöst och ineffektivt, tills de förblödde till döds.

De vackra, välmående mennonitiska kolonierna utplånades totalt och deras tidigare blomstrande och lyckliga invånare blev antingen dödade, skickade till Sibirien eller utspridda över hela jordens yta. Jag är en av de ”utspridda” som överlevde.

När jag föddes i den lilla mennonitiska byn Rudnerweide i februari 1918 såg det extremt dystert ut, inte bara för Ryssland, utan även för min närmaste familj. Och det var det också. Den ”röda” armén och den ”vita” armén var engagerade i ett bittert inbördeskrig, och en del av det utkämpades mitt på bakgården till vår lilla bosättning i södra Ukraina. En del av det utkämpades också direkt på bakgården till vårt hem och flera granater skakade vårt hus. När jag var nio månader gammal berättade min mor att jag drabbades av difteri eller scharlakansfeber (jag har glömt vilket) och jag dog nästan. Vid denna tid besköt de stridande fraktionerna fortfarande vårt område och orsakade förödelse, anarki och förstörelse.

De militära handlingarna följdes av plundring, kaos och hungersnöd. Under den tvååriga hungersnöden 1921 och 1922 dog fem miljoner människor enbart i Ukraina av svält, bland dem många mennoniter. Idag, 67 år senare, befinner sig Ryssland fortfarande under den judiske tyrannens grymma häl. Jag ställer en allvarlig fråga till dig — hur skulle du gå tillväga för att starta en rörelse för frihet från judiskt tyranni under sådana förhållanden som råder i Ryssland idag?

Vi har inte kommit riktigt så långt i USA — än, och där det finns liv finns det hopp. Vi (vår familj) tog oss ur det hemska dilemmat och emigrerade till Mexiko 1924, sedan till Kanada 1926. Nitton år senare emigrerade jag själv till USA och blomstrade. Jag upprepar, där det finns liv finns det hopp, förutsatt att man drar nytta av ”tidvattnet i människors angelägenheter”, för att citera Shakespeare, och vidtar direkta, meningsfulla åtgärder.

Det finns en kraftfull (om än mycket smärtsam) läxa att lära av historiens erfarenhet under en så kort period som min egen livstid. Jag har lärt mig den läxan väl och jag har lärt mig den på det hårda sättet. Den läxan är förbannat enkel, och den är denna:

Förbered dig på att krossa din oförsonliga fiende, den judiska konspirationen, INNAN ditt huvud ligger på huggkubben.

När yxan väl faller är det för sent. Liksom tuppen med avhugget huvud, kommer den vita rasen, när blodet väl flyter på gatorna, att planlöst sprattla, fladdra och vackla, och döda varandra medan de smärtsamt blöder till döds. Det är inte den bästa tiden att vakna upp och börja organisera sig för den vita rasens överlevnad. Den bästa tiden att göra det är NU. Vi borde naturligtvis ha gjort det för länge sedan. När vi rekapitulerar våra underlåtenhetssynder gällande vad den vita rasen borde, borde, borde ha gjort, är listan oändlig. Vi skulle kunna fortsätta

tillbaka så långt som 6000 år och säga att egyptierna borde ha haft en rasreligion, vilket jag redan har sagt upprepade gånger. Men allt detta är nu vatten under broarna och förfluten historia, och vi kan inte ändra på det. Vad vi kan och måste ändra på är nuet för att forma framtiden. Och det finns massor vi kan göra och måste göra, och **det kommer aldrig att finnas en bättre tid att göra det än nu.**

Tanken att anarki är den idealiska tiden för att vakna upp, organisera och samla den vita rasen, stöds inte av historien. Jag har redan nämnt Ryssland. Jag kan också nämna Ungern, Rumänien, Tjeckoslovakien. Jag kan nämna Angola, Kongo, Rhodesia. Jag kan nämna Libanon. Terror, anarki, blodspillan. Varje gång tog juden hem spelet.

Historiens mest lysande exempel på ett kraftfullt folk som organiserar sig och besegrar den judiska terrorn är Hitlers Tyskland under 1920- och 30-talen. Det åstadkoms inte med en blodig revolution som skedde i Ryssland 1917. Det gjordes genom medveten planering, genom uppbyggnad och genom intensiv organisering, mestadels med fredliga medel. Visst, Tyskland på 1920-talet var desperat; visst, förhållandena var något kaotiska; men det kraftpaket Hitler byggde upp gjordes under förhållanden som fortfarande var civiliserade och organiserade. Posten fungerade fortfarande. Järnvägarna rullade fortfarande. Kol bröts fortfarande systematiskt och fabriker producerade fortfarande varor, om än håglöst och under judiskt förmyndarskap. Men ändå flöt inte blodet på gatorna och det rådde inte total anarki. Det var under åtminstone civiliserade förhållanden som Hitler kunde bygga en maktstruktur. När ryssarna plundrade Berlin och de allierade brandbombade Dresden var det inte längre möjligt att göra det.

Den läxan måste bli smärtsamt tydlig för oss här i Amerika, och för den vita rasen över hela världen. **Trots all vår försummelse och alla våra dumheter i det förflutna, kommer det aldrig att finnas en bättre tid att organisera oss — att få ordning på vårt agerande än nu.** (Läs återigen C.C. nr 73 i WHITE MAN’S BIBLE).

Låt mig upprepa — det finns inget magiskt piller, ingen magisk formel för att dra oss ur vårt dilemma. **Svaret är att bygga en kraftfull raslig rörelse som kommer att vara besluten att, och kan krossa den judiska makten. Vi har medlen. Vi har resurserna och vi har makten att göra det.**

Vi måste bestämma oss för att vi ska göra det, vad som än händer. **Vi måste också bestämma oss och enas om ett exklusivt medel som vi ska polarisera kring.** Vi kan inte längre flacka och vackla i hundra olika riktningar som en höna med huvudet avhugget. (Läs återigen ”A Polyglot Mind” nummer 10 av Expanding Creativity) Vi måste agera. Vi måste polarisera kring en rasreligion och piska vårt eget folk till handling — för att inte bara hämnas historiens mest avskyvärda övergrepp, utan för att organisera vår ras till en

vacker, välmående och hälsosam social struktur som kan blomstra och frodas under de kommande miljoner åren.

CREATIVITY är svaret. Vi har läran, programmet och basen. Men utan din hjälp och ditt beslutsamma, militanta stöd betyder det ingenting. Vi måste ha aktiviststöd för vårt världshögkvarter och vi måste ha aktivistiska kyrkogrupper som växer fram i ditt område. Vi måste ha båda — spridning och polarisering.

Detta är inte en motsägelse. Detta är överlevnadsstrategi när den är som bäst, och judarna har framgångsrikt praktiserat den i tusentals år. En vacker dag ska jag skriva en fullständig artikel om just detta ämne.

Det betyder detta: Vi (du) måste bygga lokala kyrkogrupper i ditt område (se nummer 10 av Expanding Creativity igen) och växa och expandera. Ju fler sådana grupper över hela USA, över hela världen, desto bättre. Vi måste också polarisera kring en lära, ett program, en lojalitet, precis som judarna har gjort. Vi måste polarisera kring vår egen Vita Rasliga Lojalitet.

I **CREATIVITY** har vi allt — det **TOTALA PROGRAMMET**, den **SLUTGILTIGA LÖSNINGEN**, den **ULTIMATA LÄRAN**. Vi har hela paketet.

Låt oss nu viga oss själva åt uppgiften och ta oss samman. Det kommer aldrig, aldrig att finnas en bättre tid än nu. Evig kamp är priset för överlevnad och det är bäst att vi sätter igång. När yxan faller mot våra nackar kommer det att vara ganska sent.

* * * * *

Låt den ryska blodsutgjutelsen vara en läxa för oss att kaos, anarki och tumult inte är den bästa tiden att samla den Vita Rasens styrkor. Detsamma gäller för det judiska övertagandet i Polen, Rumänien, Tjeckoslovakien, Ungern, Östtyskland, Jugoslavien, Rhodesia, Angola och dussintals andra järnhårda kommunistländer som hålls i det judiska tyranniets grepp. Hur många gånger måste vi bli slagna i huvudet med en telefonstolpe innan vi lär oss vår läxa?

* * * * *

Ett år av att bygga Creativity-rörelsen

Skolan för begåvade pojkar håller på att bli verklighet

Vi har nått en milstolpe

I och med detta, juninumret (1984) av Racial Loyalty, har vi nått vår första årsdag, och vi känner att om inget annat så är själva överlevnaden en stor prestation.

Sedan vi skickade ut exemplar av vårt första nummer i juni 1983 har vi mött motstånd från många håll som inte önskar att den vita rasen ska överleva, och inte heller vill få sin konspiration och/eller verksamhet avslöjad. Detta motstånd inkluderar inte bara de mäktigaste krafterna i detta land, utan de mest mäktiga och förskansade maktetablissemangen på jordens yta. För att nämna några: det judiska etablissemanget; det judisk-kristna nätverket, som inkluderar en märklig och mångfasetterad grupp av sängkamrater — katoliker, baptister, mormoner, Jehovas vittnen, sjundedagsadventister, presbyterianer och en hel rad andra. De är alla tentakler av samma envisa bläckfisk, framavlad och kläckt av den judiska konspirationen för nästan två tusen år sedan; ler-raserna som helhet, som skulle vilja blanda upp och utrota den vita rasen, med judarna som visar dem vägen; Förenta staternas regering själv, som endast kan listas som folkfiende nr 1 såvitt den vita rasens överlevnad är aktuell.

Detta är alltså vårt främsta motstånd. Det är enormt, det är kraftfullt, det är genomgripande. Det finns naturligtvis många, många grenar av detta kraftfulla nätverk, men de är alla sammankopplade och i toppen finns det förrädiska judiska kraftcentret, med full kontroll.

Under detta första år har vi blivit attackerade i pressen, vi har blivit utsatta för brandbomber, vi har fått en hagelskur avlossad mot vår kyrka. (Se ärren på vår logotyp, uppe till höger). Vi lämnar dessa hagelhål oreparerade som en permanent påminnelse till våra anhängare. Vi betraktar dem som hedersamma stridsärr. Som Adolf Hitler så skickligt sa:

”Varje judiskt förtal och varje judisk lögn är ett hedersärr på våra krigares kroppar”, och,

”Den som tar upp en judisk tidning på morgonen och inte ser sig själv förtalad i den har inte gjort en lönsam användning av den föregående dagen; för om han hade gjort det, skulle han bli förföljd, smädad, förtalad, misshandlad, besudlad.”

Tja, vi har samlat på oss några ärr, men vi har överlevt, och vi anser att det i sig är en sorts prestation. Men vi har gjort mycket mer än att bara överleva.

Förutom att detta är det trettonde numret av vår tidskrift RACIAL LOYALTY, har vi mer än tredubblat våra prenumerationer under det första året.

Vi har rekryterat många nya medlemmar, och jag skulle vilja säga, uppgraderat hängivenheten och kvaliteten hos våra anhängare.

Vi har startat ett värdefullt bibliotek och lägger ständigt till fler böcker. Om du har några värdefulla gamla böcker, vänligen skicka dem till oss. Vi skulle särskilt vilja lägga till en uppsättning av Encyclopedia Britannica till vår samling, särskilt från omkring 1911. Du skulle ha svårt att hitta en mer förtjänt förvaringsplats för dina värdefulla böcker än Library of the Church of the Creator. Så snälla ha detta i åtanke.

Vi har börjat bygga det mest betydelsefulla tillskottet till vår rörelse — En skola för begåvade pojkar — en liten början på mäktiga proportioner. Från denna bas, som vi hoppas kommer att expandera dramatiskt, kommer de stora och kraftfulla ledarna för framtidens vita ras att växa fram. Vi tror att detta drag i sig är det absolut mest meningsfulla och betydelsefulla av alla, och kommer att få framtida konsekvenser som vi bara dunkelt kan förutse vid denna tidpunkt.

Det har funnits många belöningar under detta första stora år, och det har funnits vissa motgångar. En av de mest imponerande belöningarna är stödet och hängivenheten från några av våra ledande medlemmar och anhängare. Till detta kommer det faktum att ingen intelligent vederläggning, argument eller tvist mot vår trosbekännelse och vårt program har dykt upp från något håll. Varken våra vänner eller våra fiender har utmanat vår grundläggande logik, troligtvis för att de inte kan. Våra fiender har i huvudsak valt två angreppssätt: antingen att förtala oss på osakliga grunder, eller att ignorera oss. Aldrig utmanar de vår grundläggande logik i en direkt attack. Detta i sig bevisar för oss att vår trosbekännelse och vårt program är korrekt och oangripbart.

På den negativa sidan har den mest nedslående aspekten varit den fega och apatiska reaktionen från den vita rasen som helhet. Istället för att möta verkligheten har majoriteten av den vita rasen valt att inte höra vad vi säger, att sticka huvudet i sanden och att tillåtande låta den förrädiska juden plundra, tyrannisera, rasblanda och förstöra den vita rasen. Detta har varit det svåraste

att ta. Trots alla varningar; trots alla överväldigande bevis; trots alla varningsflaggor som dyker upp runt omkring dem, agerar majoriteten av den Vita Rasen som en zombie i en trans och väljer att ignorera det uppenbara.

Men vi kommer att gå vidare och bygga en mäktig **Vit Raslig Religiös Rörelse**, oavsett vad. Med ditt stöd och din hängivenhet kommer vi att bygga, bygga, bygga, tills vi har den mäktigaste rörelsen på jordens yta — **den Vita Rasen i kontroll över sitt eget öde, inget mindre.** Vi är beslutna att göra detta vad som än händer, och ingenting kommer att avskräcka oss. Men kom ihåg, ditt stöd och din hängivenhet är nyckeln till hela rörelsen. Det är inte bara vi som behöver dig, utan du behöver oss, och den Vita Rasen behöver dig.

* * * * *

*Ur ett mångkulturellt samhälle som är sjukt och degenererat är **CREATIVITY** fast besluten att bygga en Vitare och Ljusare Värld. Din hängivenhet kommer att göra skillnaden.*

* * * * *

*Vi vill inte sätta världen i brand — vi vill bara tända lågan av **RASLIG LOJALITET** i ditt hjärta.*

* * * * *

KOM IHÅG DRESDEN! Låt oss krossa det judiska hotet en gång för alla och hämnas den Ohämnade Skymfen.

* * * * *

Vi Skapare betraktar Adolf Hitler som den största ledare den Vita Rasen någonsin har frambringat och den största Vita Man som någonsin har levt.

* * * * *

Nummer 14, juli 1984

Vi behöver båda för överlevnad

SPRIDNING OCH POLARISERING

I *Nummer 13* av denna bok (s. 13) nämner jag kortfattat behovet för CREATIVITY-rörelsen att intensifiera sina ansträngningar för både spridning och polarisering. Som jag förklarade kortfattat kan dessa två termer verka motsägelsefulla, men de är det inte såvitt det gäller att stärka och säkra överlevnaden för vår vita rasrörelse. Faktum är att båda är högst väsentliga om vi ska bygga en solid världsomspännande struktur, om vi ska överleva och expandera.

Det är vårt fastställda mål att göra exakt det. Vi är inte bara beslutna att överleva, utan vi avser att bygga vår rörelse och expandera den vidare till världsomspännande proportioner. Vi är kategoriskt engagerade i att expandera CREATIVITY-läran och filosofin tills den blir den universella egendomen för alla vita folk på denna planet jorden. Inte de saktmodiga, inte niggrerna, inte judarna, inte lerfolken, utan vårt mål är att den vita rasen ska ärva jorden — hela den. För att göra det måste vi bygga och växa, tills Creativity omfattar stöd och ledarskap från alla vita folk på alla kontinenter. För att göra det måste vi först och främst polarisera kring Creativitys lära — den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. För det andra måste vi ha spridning av organisatoriska enheter — kärnor av organisatorisk aktivitet spridda över hela världen — tiotusentals av dem.

För att bäst förstå denna skenbara motsägelse behöver vi bara studera den judiska rasens långa och turbulenta historia. Eftersom denna eländiga men ihärdiga ras har överlevt i en obruten kontinuitet under en längre tidsperiod än någon annan ras, religion eller nation, gör vi klokt i att studera deras historia för de underliggande egenskaper som har gjort det möjligt för dem att göra det.

Vi Creators har gjort just det, och mer därtill. Vi har inte bara studerat deras historia utan vi har dissekerat deras inneboende struktur för att undersöka odjurets natur. Vi har gått längre. Vi har tagit ut de grundläggande egenskaper som bidrog till deras häpnads-

framgång och införlivat dem i vår egen religion — **KREATIVITET**. Kort sagt, vi har tagit flera sidor ur deras bok och tillämpat dem på vår egen rörelse. Vi gör detta uttalande utan några förbehåll eller ursäkter. Om fienden har överlägsna vapen som har visat sig vara betydligt mer effektiva, är vår policy inte att undvika det uppenbara, utan istället att möta verkligheten och lära av den.

En av de grundläggande ingredienserna i judendomen är RASLIG LOJALITET. Vi inser vilken nyckelfaktor detta är för varje ras, rörelse eller organisation. Var ligger din lojalitet? Det är den avgörande frågan. För den genomsnittlige juden råder det aldrig något tvivel. Den tillhör hans ras, judendomen, Israel, vilka alla är polariserade till en central tro — judendomen. Vi Skapare inser vilken kraftfull motiverande kraft raslig lojalitet är, och vi har inte bara gett vår organisations tidskrift namnet **RASLIG LOJALITET**, utan vi predikar det upprepade gånger. Varför? Eftersom lojalitet till saken är den första ingrediensen för framgång i vilken rörelse som helst.

Den avgörande frågan är: HUR MYCKET BRYR DU DIG?

Märkligt nog, medan hans ras och historiska sammanhållning är den främsta motiverande kraften i den genomsnittlige judens liv, är den genomsnittlige vite mannen eller kvinnan knappt medveten om att de är de lyckligt lottade medlemmarna av Naturens Elit — den vita rasen. Det är det överväldigande målet för Church of the Creator att göra varje enskild medlem av vår ras intensivt medveten om denna ytterst betydelsefulla verklighet och att polarisera denna medvetenhet till vår ras enda grundläggande religion. Och det finns inget bättre sätt att polarisera denna medvetenhet än att införliva den i en religiös rörelse. Detta har gjort underverk för judarna, det har gjort underverk för de efterblivna araberna när de polariserats under den muslimska religionen. Det har till och med utfört mirakel för de blandrasiga nigrerna i Amerika som har anammat sin Black Muslim-religion. Historien har också många andra mindre exempel, men ovanstående räcker för att klargöra en poäng som vi inom Church Of The Creator har förkunnat upprepade gånger, och det är detta: Den vita rasen har fumlat och vacklat jämmerligt eftersom den aldrig haft en raslig religion av sin egen att samlas kring, för att polarisera sin enorma potential och för att ärva världen. Kristendomen har sannerligen inte gjort det. Tvärtom har den förvirrat och splittrat den vita rasen som inget annat i dess historia.

Nu har vi i **KREATIVITET** en sådan religion att polarisera kring — fullt utvecklad, omfattande och komplett. Vi måste nu organisera och polarisera alla våra spridda, förvirrade och polyglotta legioner runt om i världen. När vi väl gör det kommer judarna och "lerfolken" (muds) att vara ett problem av endast mindre proportioner.

Så mycket om polarisering. Eftersom jag har utläggt denna fråga upprepade gånger tidigare, kommer jag inte att fördjupa mig mer i den i denna avhandling. Men hur är det med behovet av spridning av organisatoriska enheter? Är inte detta

en motsägelse av polarisering?

Nej, det är det inte. Låt oss återigen se på judarnas överlevnad under de många århundradena och dra vår lärdom.

Om ni återigen läser Creative Credo nr 35 i *WHITE MAN'S BIBLE* med titeln ”Obeveklig krigföring mellan de parasitära judarna och deras olyckliga offer”, kommer ni att se att judarna tackar sin överlevnad för det faktum att de var utspridda över hela världen. **Men här är nyckeln: Var de än bosatte sig organiserade de omedelbart judiska centra av ett eller annat slag — synagogor, politiska organisationer, försvarsförbund eller vad som helst.** De tjänade alla deras ras sak, hjälpte till att inspirera till raslojalitet och rassammanhållning, och gjorde organisatoriska planer för sitt försvar och för övertagandet av sina fiender. (Vi måste komma ihåg att vilka deras intet ont anande värdar än var, betraktade judarna dem som sina fiender.)

Trots det faktum att judarna vidtog alla dessa åtgärder för sitt eget skydd, främjande och överlevnad, upptäckte deras värdar, på grund av deras inneboende motbjudande karaktär, det farliga hotet från dessa parasiter, och vände sig upprepade gånger genom historien mot dem, dödade dem och/eller drev ut dem.

Men — och här är återigen nyckeln — när de drevs ut från en stad, ett hertigdöme eller ett land, var deras rasliga/religiösa kohorter redo att ta emot dem och hjälpa dem att återhämta sig, och **inom några år var de inte bara tillbaka, utan hade också återigen kontroll över just det land som hade utvisat dem en generation (eller mindre) tidigare.**

Ett slående exempel i modern historia är hur Tyskland drev ut judarna, hur de förflyttade sig till USA, utnyttjade resurserna i sitt värdland för att förstöra Tyskland och på kort tid inte bara var tillbaka i Tyskland, utan återigen hade full kontroll. När jag säger full kontroll, finns det knappast något land i världen där det judiska tyranniet är mer otyglat än judarnas hämndlystnad på sin tidigare nemesis.

Men vi behöver inte se på Tyskland som det enda exemplet. Om ni återigen läser Creative Credo nr 35 i White Man's Bible kommer ni att finna att det händer om och om och om igen.

Deras ihärdiga envishet och överlevnad beror i grunden på två huvudsakliga taktiker: Religiös polarisering kring deras ras, och för det andra — spridning.

Vi inom Church Of The Creator måste också lära oss denna läxa grundligt, och det har vi gjort. Det är därför jag upprepade gånger och envist har uppmanat våra medlemmar att där det är möjligt bli **ordinerade präster och bilda egna kyrkogrupper i sitt område. Detta är ett måste, och det är oerhört viktigt.**

Jag ställer denna fråga till er (och jag är säker på att den måste ha föresvävat er): Vad skulle hända om vårt högkvarter här i Nord-

Carolina utplånades? Det skulle kunna hända. Skulle det vara slutet för vår rörelse?

NEJ. Det behöver inte vara det, det kan inte vara det, det får inte vara det och det KOMMER inte att vara det. **CREATIVITY** representerar nu en kraftfull idé, en högsta lojalitet, ett fordon som är trängande nödvändigt för en stor ras överlevnad. Efter att ha formulerats och detaljerats i våra grundböcker, ligger idén nu i händerna på tiotusentals av våra raskamrater, av vilka vem som helst, om han eller hon bestämmer sig för det, skulle kunna (och måste) organisera sitt eget center och sprida det till resten av världen.

Som Voltaire har sagt — ”Ingenting är så kraftfullt som en idé vars tid har kommit” — och för den vita rasen är **CREATIVITY FORCE** instrumentet för dess egen överlevnad, frälsning och återuppståndelse. Den ligger nu i händerna på den stora vita rasen, och är dess egen kraftfulla besittning.

Men för att säkerställa dess spridning och överlevnad måste denna idé snabbt skingras, mobiliseras, organiseras och polariseras. Ju mer vi gör det och ju snabbare vi gör det, desto säkrare blir dess överlevnad och desto snabbare dess expansion.

Precis som vilken kristen predikant som helst kan ta den judisk-kristna bibeln och starta sin egen kyrka och bygga upp sin anhängarskara och församling till vilken storlek han än har energi och förmåga att åstadkomma, så kan också vilken **CREATOR** som helst bygga en kyrka och församling till vilken storlek han än eftersträvar, med eller utan hjälp från vårt högkvarter. Och jag uppmanar starkt varje Creator att sträva efter att göra just det. Ju fler sådana lokala enheter eller grupper vi har utspridda över hela USA, Kanada, Europa och över hela världen, desto starkare, desto säkrare kommer vi att vara och desto snabbare kommer tillväxten av vår rörelse att ske. Vi här vid högkvarteret kommer att göra allt vi kan, men detta är en massiv världsomspännande rörelse, och ju större ansträngningen är, ju mer utspridda deltagarna är, desto bättre blir resultaten. Kom ihåg, vi kommer att bygga detta endast med massiv vit raslig laganda och för detta behöver vi att du i ditt område gör din del.

Vi måste inte bara bygga en mångfald av Church Of The Creator-center, utan vi måste också utveckla en mångfald av effektiva, kompetenta ledare. Detta kommer naturligtvis att gå hand i hand med att tusentals kyrkogrupper växer fram. Dessa måste alla samordnas, mobiliseras och effektivt tas i bruk för att åstadkomma **VIT RASLIG LAGANDA** och även som beskrivs i kapitel nr 7, del II av **NATURE’S ETERNAL RELIGION**, ”Ledarskapsprincipen”. Vi måste anta ”vargflocks-systemet” varigenom vi har en reserv av ett obegränsat utbud av ledare redo att tjäna. Om en blir nedskjuten, finns en annan där för att ta hans plats. Om han också faller, finns det en annan redo att ta över.

Sådana ledare kan endast komma från erfarenhet och prövning i...

fältet. Endast genom att bevisa sina meriter i att faktiskt bygga sina egna organisationer kan sådana ledare erkännas. **Dessa måste sedan ytterligare mobiliseras till en ”kommandokedja”, och organiseras efter områden, distrikt och divisioner.** Vid uppbyggandet av **SKOLAN FÖR BEGÅVADE POJKAR** bygger vi den bas utifrån vilken framtida ledares egenskaper kan identifieras, orienteras och tränas. Precis som Rom inte byggdes på en dag, kommer inte heller vår organisation att byggas över en natt. Men tiden är knapp och vi måste driva programmet mot att bli verklighet med all tänkbar skyndsamhet.

Det finns ett annat drag som vi måste göra med all tänkbar skyndsamhet och det är spridningen av enorma mängder av våra **TRE GRUNDLÄGGANDE BÖCKER** i en mängd lager eller förvaringsplatser över hela landet. Vi måste sprida våra lager i varje större stad i landet, från Los Angeles till Boston, från Miami till Seattle, och alla områden däremellan.

Detta är också helt i linje med policyn om spridning, så att oavsett var en katastrof kan inträffa, har vi reserver att ta av, inte bara en handfull lagringsområden, utan hundratals.

Vi måste tänka stort. Vi kan börja smått men vi måste tänka i termer av totalitet — hela landet, hela världen. Vi måste också planera för att få de grundläggande böckerna översatta till de stora nuvarande vita språken i världen, tyska, franska, spanska, italienska och minst ett halvt dussin andra.

Det bästa sättet att börja genomföra denna spridning av reserver är att de av våra medlemmar som har ekonomi att köpa och lagerhålla flera hundra exemplar, gör det så snart som möjligt. Skriv till oss för specialpriser på kvantiteter.

Spridning och polarisering — det är svaret. Låt oss lära av historien, låt oss framför allt lära av judarnas historia. Vi kan göra det mycket bättre än de någonsin kunde. De är bara en minoritet av parasiter. Vi är **SKAPARE** som inte behöver någon av ler-raserna för vår välfärd eller överlevnad. Tvärtom, ju förr vi får alla parasiter och gratisätare från våra ryggar, desto förr kommer vi att vara i stånd att bygga den vitare och ljusare värld som är varje skapares högt värderade mål.

Kom också ihåg sista raden. Om vi inte tar oss samman, om vi inte får den vita rasen organiserad, mobiliserad och polariserad — kommer konsekvenserna av vår kriminella försumlighet att bli katastrofala. För en glimt av vårt kommande öde, läs vad som hände med de försvarslösa män, kvinnor och barn som förbrändes i Dresden. Läs igen skräckhistorien om hur judarna förbrände hundratusentals hjälplösa vita män, kvinnor och barn på bara två dagar. (S. 93 Nature’s Eternal Religion, ”The Murder of Dresden”.) Det var inte en ”holyhoax”, utan en verklig förintelse, förövad främst på vita kvinnor och barn. En

ett liknande öde väntar hela den vita rasen, antingen bit för bit, eller i en plötslig åskknall. Läs återigen ”Låt oss bärga hö medan solen skiner” i det första kapitlet av denna bok. Kom ihåg — det finns ingen möjlighet att undfly eller undvika frågan. Vi antingen mobiliserar våra resurser och räddar oss själva från ett universellt ”Dresden” eller skördar konsekvenserna av vår feghet och försumlighet.

* * * * *

Låt oss nu samlas kring CREATIVITY och polarisera det till den mäktiga MURBRÄCKA vi måste ha för att krossa det judiska hotet.

* * * * *

Medan Adolf Hitler enade det tyska folket, är det Church of the Creators heliga mål att ena alla världens vita folk i en mäktig religiös rörelse.

* * * * *

Ett öde liknande Dresden är vad judarna har i åtanke för alla goyim, särskilt den vita rasen. Låt det inte hända. Organisera, polarisera och mobilisera.

* * * * *

Det kommer aldrig att finnas en bättre tid att ta itu med saker och ting än NU. Vi kommer inte att få en andra chans.

* * * * *

Gör något meningsfullt för den vita rasen. Bli en ordinerad präst i Church of the Creator och starta en C.O.T.C.-grupp i ditt område.

* * * * *

En ömsesidig förmån

En fristad för dina tillgångar och samtidigt en hjälp för rörelsen.

En läsare och anhängare har föreslagit ett sätt på vilket du kan skydda och placera några av dina tillgångar utom räckhåll för några av piraterna i det etablerade etablissemanget (skattemyndigheten, delgivningsmän, etc.) och samtidigt bidra med förmåner till Church of the Creator. Vi anser att det har stora förtjänster, och här är hur det fungerar.

1. Church of the Creator håller på att upprätta en stiftelse (Trust Fund) för att uppnå ett givet konstruktivt syfte. Vi inbjuder våra anhängare att LÅNA ut de pengar de kan avvara till denna stiftelse, till exempel $100.00 —, $500.00 —, $1000.00 —, $5000.00 —, etc. Ett sådant lån upprättas för ett år eller så länge du finner lämpligt.

2. Kyrkan ger i sin tur dig en revers (Demand Note) som förfaller efter 1 år. Reversen anger att den är räntefri (kyrkan betalar ingen ränta).

3. Kyrkan investerar i sin tur stiftelsens medel i ett bankkonto som ger den högsta aktuella räntan, och den låter kapitalet av alla summor stå kvar på kontot hela tiden, redo att återbetala reversens belopp vid anfordran när som helst efter 1 års insättning.

4. Bidragsgivaren kan låta kapitalet stå kvar i stiftelsen så länge han eller hon önskar (efter 1 år) och därmed tjäna in ränta till kyrkan. Medan bidragsgivaren förlorar räntan på kapitalet, går denna nu till kyrkan, men å andra sidan betalas ingen inkomstskatt på detta belopp av varken kyrkan eller bidragsgivaren.

5. Reversen skulle ha en tilläggsbestämmelse om att ifall ingen begäran om återbetalning av kapitalet görs före dödsfallet, är det reversinnehavarens uttryckliga önskan att kapitalet testamenteras till kyrkan som en donation för att hjälpa till att främja rörelsen i strävan efter dess mål — den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

Vi är redo, villiga och kapabla att ta emot alla sådana medel som du kan önska lägga undan för ditt eget skydd och samtidigt hjälpa till att bygga rörelsen. Om det finns några frågor, vänligen skriv till oss för ytterligare detaljer.

* * * * *

Nummer 15, augusti 1984

Låt oss prioritera rätt

Vem försöker rädda

Vad & Vem — Precis

En omfattande och realistisk kartläggning av situationen som den ser ut idag genom att noggrant sortera ut bedragarna, vännerna och den vita rasens fiender.

Genom historien har individer, grupper, organisationer och religioner försökt "rädda" andra av liknande kategorier från de ödesdigra konsekvenserna av något de anser vara i grunden ont. Vissa av dessa korståg har varit förnuftiga och brådskande, vissa har varit fanatiskt overkliga, och vissa har varit rent idiotiska, beroende på betraktarens synvinkel. Vissa av dessa kampanjer för att rädda någon från något har varit långvariga (tusentals år), vissa av helt nyligt ursprung, och vissa av tillfällig och ytlig karaktär.

Eftersom vi själva är engagerade i ett heligt krig för att rädda den vita rasen från rasblandning och utrotning, åligger det oss att ta en tydligare titt på vad vissa andra grupper och individer gör, har gjort och kommer att göra. Vi vill tydligare definiera vilka som kan vara våra allierade. Vi vill också mer tydligt avslöja dem som uppenbarligen är våra fullständiga fiender, men som inte har erkänts som sådana av de flesta av våra vita raskamrater.

En annan sak jag vill klargöra. Eftersom vi i Church of the Creator så vårdslöst har klassificerats och kategoriserats tillsammans med flera tidigare existerande organisationer, vill vi återigen göra det helt klart att vi är en omfattande och långtgående rasreligion som är tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, och den vita rasen ensam. Som sådan är vi unika och ingen annan existerar idag, och såvitt vi vet har ingen någonsin existerat tidigare i hela historien.

Så låt oss se på historien och undersöka exakt VEM som har försökt rädda VEM och VAD exakt, och låt oss börja med egyptierna, som på sitt eget sätt var ivriga och fanatiskt engagerade i att försöka rädda något, och vad de gjorde har påverkat oss djupt än i dag.

DEN FORNTIDA EGYPTISKA CIVILISATIONEN

Som jag har gått igenom i artiklarna om Egypten i RACIAL LOYALTY nr 11 och 12, var hela den egyptiska civilisationen, den första riktigt stora vita civilisationen, helt dominerad av religion. Dessutom var deras religiösa övertygelser helt baserade på PÅHITTADE KONCEPT, rotade i vidskepelse, lättrogenhet och hokus pokus. Hur intelligenta och avancerade egyptierna än var, var de likväl lika vidskepliga och lättrogna som vilken primitiv barbar som helst.

Men de var mycket mer än så. De var ytterst sinnrika och uppfinningsrika, särskilt inom det övernaturliga området. Faktum är att det är de forntida egyptierna som förtjänar äran för nästan alla de påhittade koncept på vilkas usla fundament de så kallade stora världsreligionerna senare byggdes. Dessa religioner inkluderar främst judendom, kristendom, muhammedanism, buddhism, mormonism och vad ni vill.

Vilka var dessa stora innovationer och koncept i spök-världen som uppfanns av dessa forntida religionister? De var talrika, betydande och långtgående. De inkluderar: (a) Idén om den mänskliga ”själen” som något separat och skilt från sinnet som sådant. (b) Idén om den mänskliga själens odödlighet och ett liv i ”det härefter”. (c) Idén om belöning och straff för handlingar begångna i detta liv, att utmätas i ”nästa” liv. (d) Idén om himmel och helvete. Även om de var vaga under egyptisk tid, lade de grunden för de vidunder som de kristna utvecklade i senare tider. (e) Idén att ”gudar” med övernaturliga krafter kunde, och gjorde, kontrollera våra liv och utmäta straff och belöningar, inte bara i ”det härefter”, utan också i varje persons jordiska liv. (f) Idén om att blidka, beveka, behaga, be till och fjäska för dessa imaginära gudar. (Inte nödvändigtvis ursprungligt hos egyptierna, men de expanderade det till en storproduktion). (g) Idén om att bygga enorma tempel till dessa imaginära gudars ära, för att behaga, blidka och hedra dem. (h) Idén om gravar, sarkofager etc. för själen. Detta ledde till grova överdrifter, såsom byggandet av enorma pyramider. (i) Komplexa rituella dyrkansformer. Återigen, detta var inte heller helt ursprungligt hos egyptierna, men de dimensioner till vilka de drev denna idé blev ramverket för senare och nutida religioner. (j) Den utbredda sedvänjan med omskärelse. Egyptierna var den första stora civilisationen som utövade denna barbariska stympning av människokroppen som en del av sin religiösa ritual. (k) Idén om tionde, det vill säga att pressa varor och pengar ur religiösa offer till förmån för prästerskapet, en sedvänja som har förbättrats avsevärt av moderna religioner.

i synnerhet dagens sofistikerade elektroniska evangelister, tidernas främsta bedragare. (l) Idén om religiösa hymner frambringades redan av egyptierna. (m) Idén om dop, att rena ”själen” genom tvagning med vatten. (n) Idén om en gud (Akhenaton). (o) Sex av de högt prisade ”tio budorden” som judarna skryter med att de gav till världen var i själva verket plagierade direkt från egyptierna. (p) Det finns ett antal andra religiösa hokus-pokus-idéer, sedvänjor och termer som vi har egyptierna att tacka för, inte minst det ofta upprepade, men meningslösa ordet ”Amen”, som härstammar från lovprisandet av deras gud Amen-Ra.

Kanske ägnar jag lite mer tid åt egyptierna än jag borde, men när vi betraktar den enorma börda av religiöst skräp de har dumpat på efterföljande generationer, och särskilt de som lever idag, tror jag att det är ytterst viktigt att förstå var mycket av det har sitt ursprung.

Låt oss nu besvara frågan: VAD försökte egyptierna rädda?

Svaret är att de försökte rädda sina ”själar” och tillhandahålla en bekväm odödlighet — en fanatism som utövades ännu mer häftigt av de kristna tusentals år senare. De hade också några mindre mål vid sidan av. Ett var att övervinna ”tiden”, och i byggandet av sina enorma pyramider har de åtminstone delvis varit mer framgångsrika än något annat folk. Men de ville också förlänga och förhärliga sitt ”jordiska” namn (ego), och även i detta lyckades de bättre än de flesta.

* * * * *

JUDARNA

Det är en av historiens mest ödesdigra olyckshändelser att de parasitära judarna frambringades ur den egyptiska kulturens religiösa miljö. ***Sannerligen har denna slumpartade utveckling visat sig vara en av de mest katastrofala händelserna i den vita rasens utveckling och en som i den nuvarande eran mycket väl kan visa sig vara dödsstöten för naturens främsta skapelse. Det är Church Of The Creators heliga löfte att se till att detta inte sker.***

I vilket fall som helst var judarna, som en parasitär ras, också en egocentrisk ras. Allt de lärde sig utnyttjade de för sin egen fördel — och de lärde sig massor av egyptierna. De lärde sig: (a) att religiöst hokus-pokus är ett kraftfullt medel för att kontrollera och styra människors sinnen. (b) Att människors handlingar följer deras innersta drivkrafter, och när man väl har kontroll över deras sinnen kan deras handlingar kontrolleras till att följa vilken riktning som helst som deras manipulatörer önskar.

De satte sedan igång med att förvandla dessa idéer till verklighet och började arbeta med att omvandla religion i sig till ett kraftfullt rasmässigt verktyg — EN RASRELIGION. De kopierade vidare från egyptierna: (c) Idén om monoteism (Akhenaton). (d) Att bygga tempel åt sina gudar. (e) Idén om odödlighet. (f) Idén om själen. (g) Livet efter detta. (h) Ritualer för tillbedjan. (i) Omskärelse för medlemmar av deras stam. (j) Sex av deras ”Tio budord”. (k) Religiös fanatism, detta dock alltid i riktning mot lojalitet gentemot deras stam.

Vad är det judarna försöker rädda? De har ett av de tydligaste och mest förnuftiga målen av någon existerande religion i historien — **överlevnaden och expansionen av deras ras till den punkt där alla andra raser har blivit bastardiserade, förlorat sin identitet och blivit fullständigt förintade, bara för att förslavas under sina judiska herrars mödor. De förföljer fanatiskt sina mål med en iver som ingen annan ras någonsin har gjort — att förslava och dominera resten av mänskligheten och att samla på sig allt guld, silver och andra tillgångar på jordens yta. Deras mål är tydliga, de är ondskefulla, och de är mycket logiska — för judarna.**

Vad har vi Skapare gemensamt med judarna? Absolut ingenting, och allt. Judarna är våra mest ondskefulla och bittra fiender. Det är vår önskan att utplåna judendomen från jordens yta. **DELENDA EST JUDAICA** är vårt stridsrop! Men vi har lärt oss nästan allt från judarna om hur man bygger en rasreligion för den Vita Rasens överlevnad, expansion och framsteg.

En stor skillnad mellan oss och judarna är denna: Medan judarna genom hela sin historia har varit en parasitisk minoritet som levt på ryggen av produktiva vita civilisationer, är vi Skapare precis motsatsen. Vi Vita Skapare är den mest produktiva, kreativa arten på jordens yta. Vi behöver inga judar, inga lerraser, inga slavar för vår välfärd, och ju förr vi får bort alla parasiter från vår rygg, desto förr kan varje vit man leva som en kung. Vi planerar inte heller att förbli en minoritet. Medan vi inte har någon önskan att dominera eller förslava någon, vill vi expandera den Vita Rasen tills vi tränger ut lerraserna och ärver jorden — hela den — för den Vita Rasen.

* * * * *

När vi väl får bort judarna, lerraserna och andra parasiter från våra ryggar, kan varje Vit Man leva som en kung och varje Vit Kvinna som en drottning.

* * * * *

GREKERNA

Det inneboende särdraget hos grekerna var deras kärlek till skönhet, kultur och deras medfödda intelligens. Deras begränsade mål var att rädda sina egna stadsstater från grannstadsstater, och på grund av en sådan begränsad politisk och rasmässig vision krigade de ständigt mot varandra i sådana brodermördande blodbad som de peloponnesiska krigen, och förintade därmed sig själva. Det var dessa brodermördande inbördes strider och deras misslyckande att inse det Gudomliga Frö de besatt, som ledde till deras politiska fall och blandrasifieringen av deras utmärkta genpool.

Vad delar vi Skapare med grekerna? Jo, vi eftersträvar också målen kultur, skönhet, konst och intelligens, men det är allt. Vi är medvetna om en stor bonus som grekerna inte var — hur vi ska **skydda vår genpool och föra den allt högre och vidare till nivåer som grekerna aldrig ens drömt om.**

ROMARNA

Liksom grekerna började romarna med ett utmärkt rasmässigt virke, men orienterade i en något annan riktning. Medan grekerna var högst innovativa och begåvade inom konst och kultur, var romarna mer pragmatiska. De var stora krigare, organisatörer och lagstiftare, och som ett resultat erövrade de inte bara grekerna utan hela den då kända och värdefulla världen runt Medelhavet. Eftersom de var så utmärkta erövrare hade de snart slavar i miljontal som utförde deras grovarbete åt dem, och detta visade sig bli deras fall. Eftersom de tog in alla erövrade folk från den eran, tog de också in en mängd "gyttjegener" och bastardiserade sin en gång så ädla ras.

Vad var deras främsta passion? Att rädda Rom — Imperiet. Detta gjorde de i tusen år men de förlorade sina dyrbara gener under tiden eftersom de saknade en raslig religion. Som ett resultat var Roms fall en av de största tragedierna i historien.

Vad har vi Skapare gemensamt med romarna? En hel del, faktiskt. Vår kärlek till lag och ordning, viljan att bygga och önskan om imperiebyggande, liksom många andra ädla drag. **Om romarna bara hade insett dyrbarheten i sina inneboende gener och värdet av en raslig religion!**

* * * * *

Hjälp till att bygga en mäktig vit raslig rörelse.

Hjälp till att bygga CREATIVITY.

DE KRISTNA

Medan den judiska religionen framavlades ur det hokus-pokus-vimmel som utgjordes av egyptiska religioner, var kristendomen i sin tur en planerad, avsiktlig utlöpare av judendomen. **Utan judarna skulle den vita rasen aldrig ha fått kristendomens gissel påtvingat sig.** Jag har redan utvecklat detta ämne i NATURE'S ETERNAL RELIGION (Kristi existens ej styrkt av historiska bevis) och på flera andra ställen i mina skrifter.

Kortfattat är historien, så som den kan pusslas ihop, följande: När Rom dominerade världen under det första århundradet v.t. (vår tideräkning), assimilerade de, bland många andra territorier, det mindre judiska kungadömet i Palestina, vars huvudstad var Jerusalem. Som alltid, trots att de var militärt besegrade, var judarna upproriska mot överheten. För att underkuva dem och ödelägga deras städer sände kejsar Vespasianus general Titus till Judeen för att kväva upproret. Med några få legioner belägrade han Jerusalem och på mindre än två år erövrade och jämnade han Jerusalem med marken.

Det borde ha varit slutet för judarna, på samma sätt som förstörelsen av Kartago var slutet för kartagerna. Men det var det inte. Judarna var en ihärdig stam, tack vare den virulens och sammanhållning som deras rasreligion, judendomen, gav. De planerade hämnd och romarnas undergång. (Se Creative Credo nr 43 ”En judes bekännelser”, i DEN VITE MANNENS BIBEL)

Judarna vidtog en dödlig handlingsplan som romarna var helt försvarslösa och oförberedda inför, och som de aldrig förstod, inte ens medan giftet administrerades till dem. Än idag misslyckas den överväldigande majoriteten av den vita rasen att förstå det, trots att bevisen ligger framför dem, högt och tydligt.

Judarna satte nu in sin judiska religions ihärdighet — de använde sina trumfkort fullt ut — **polarisering och spridning.** (Se nummer 13).

Judarna utnyttjade sin enorma ansamling av religiös kunskap och psykologisk expertis. De satte igång att arbeta på romarnas hjärnor. De förvandlade de oförvägna, världserövrande romerska krigarna till kvidande, fredsälskande veklingar. Verktyget de använde var kristendomen.

Avgörande för denna briljanta idé var en jude vid namn Saul från Tarsus, som senare blev de kristnas S:t Paul. För att sätta ihop detta bedrägeri grävde han fram lärorna från en föga känd och döende religiös sekt kring Döda havet. De var kända som esséerna, och de var en judisk sekt, helt utanför judendomens huvudfåra.

Från deras självmordsbenägna läror (”sälj allt vad du äger”, ”älska din

fiender", "vänd andra kinden till"), kokade han ihop en dödlig religion för att mata romarna. Hela det judiska nätverket kastade sig snart in i striden med en frenesi som sällan tidigare skådats i historien. Vad de därefter åstadkom genom kraften i sin religiösa iver är, och förblir, en av de mest enastående händelserna i historien.

Folken i det romerska riket (som vid det här laget bara var en skugga av det ursprungliga romerska folket) blev besatta av denna nya religion. Allteftersom deras sinnen blev mer och mer drogade av denna antinatur- och antiliv-lära, sjönk imperiet långsamt, civilisationen upplöstes och ett olycksbådande mörkt täcke lade sig över Europa under de kommande tusen åren. Den mörka medeltiden tog sin början.

Judarna hade triumferat med sin B-bomb (hjärnbomb). Deras triumf över den vita rasen råder än i dag, mer olycksbådande än någonsin. **B-bomben tickar fortfarande.** Vad är det de kristna försöker rädda? Jo, själar! Alla sorters själar! Alla sorters själar — vita, bruna och svarta, från helvetets brinnande avgrund. Och vem kokade ihop denna hemska såt? Jo, den milde kärleksfulle (judiske) guden som samtidigt förmodas göra ett stort nummer av att han försöker rädda oss alla från samma brinnande avgrund.

Vilket nonsens! Ingen har någonsin sett, hört, känt eller luktat en gud, eller ett spöke, eller en själ. Tala om fiktiva begrepp! Egyptierna uppfann dem, judarna kapitaliserade på dem, och de dumma kristna svalde det förgiftade betet. (Läs återigen "Fictitious Concepts" i R.L., nummer 7, av Expanding Creativity.)

Vad har vi Skapare gemensamt med de kristna? Inte mycket, förutom att ungefär hälften av världens kristna är vita, och de flesta vita människor är tyvärr fortfarande kvasikristna.

NATIONALSOCIALISM

När vi talar om nazisterna anser jag att det är ytterst viktigt att vi skiljer mellan Adolf Hitlers nazistiska era i Tyskland och de nynazistiska grupper som har vuxit fram här i Amerika. **De är inte desamma.**

Först Hitler-eran. Eftersom jag gick igenom "Germany, Adolf Hitler and National Socialism" ganska grundligt i kapitel 5, bok II av Nature's Eternal Religion (s. 290), är det inte nödvändigt för mig att göra det igen. Jag vill helt enkelt konstatera vad deras mål var. I grund och botten var drivkraften i Hitlers rörelse att (a) rädda Tyskland från judisk kommunism (b) riva upp Versaillesfördraget och återta territorier som Tyskland förlorat till omgivande länder (Frankrike, Polen, Tjeckoslovakien, etc.), (c) krossa ryggen på judiska penningmanipulatörer (d) expandera tysk hegemoni och territorium österut in i de bördiga länderna i

Ryssland och Östeuropa. Det finns mer, men i princip sammanfattar detta det hela. Huvudidén var pangermanism (Deutschland über Alles!) – och kraftfull tysk expansion, på bekostnad av många andra vita nationer såsom fransmän, polacker, tjecker, slaver, rumäner, ryssar och andra.

Vi har nu kommit till det virrvarr av nynazistiska grupper i Amerika som har vuxit fram sedan George Lincoln Rockwell återupplivade nynazismen 1958. Vi skulle också kunna nämna "Silver Shirts" från 1930-talet, men de var faktiskt av en annan sort, framavlade och stödda direkt från Tyskland, och dog ut när Tyskland förlorade kriget.

Vad är det nynazisterna i Amerika försöker rädda?

Tja, det finns inget entydigt svar. De är i bästa fall en blandad skara, med motiv lika skiftande och förvirrade som deras medlemmar. **Vissa är rena infiltrationer organiserade av judarna själva så att ADL kan peka med förskräckelse för sina egna medlemsavgiftsbetalande medlemmar på det fruktansvärda hotet från en spirande nynazism.** Detta gör judarna vilda och de kommer snabbt att hosta upp miljontals dollar för att hjälpa till att svälla ADL:s krigskassa. Det fungerar utmärkt.

Sedan finns det nazister av Hollywood-typ, som likt inbördeskrigsentusiaster älskar att paradera i nazistuniformer, armbindlar och allt, och göra den stela armhälsningen upprepade gånger. I grund och botten är de ytliga individer som hänger sig åt en egotripp. Jag har träffat ganska många av dem och finner de flesta av dem lika förvirrade som en liten pojke som just har tappat sitt tuggummi på golvet i en hönsgård.

Sedan finns det den mer seriösa typen som vill efterlikna Hitlers briljanta framgångar under 1930-talet och tror att de kan överföra samma procedurer till den amerikanska scenen på 1980-talet. Deras främsta framgång verkar begränsa sig till att förhärliga Adolf Hitler (inget fel med det), men inte till att faktiskt ha en skuggan av en chans att bygga en meningsfull rörelse i Amerika för att utföra det arbete som behöver göras. Varför? Därför att de inte har något grepp om verkligheten och endast en ytlig förståelse för situationen. Bland annat verkar de inte alls förstå (a) att Hitler var ett fenomen, ett geni med gränslös energi, och att rörelsens framgång berodde mer på denna stora, ovanliga mans personlighet än på den filosofi han förespråkade, och (b) hans program var skräddarsytt för situationen i Tyskland under 1920-talet, men inte anpassat för 1980-talets Amerika, och (c) om en ung, levande Hitler funnes i Amerika idag skulle han, det är jag säker på, välja ett helt annat tillvägagångssätt. (d) Ingen av personligheterna på scenen i Amerika idag är ens jämförbar med Hitlers geni. (e) **Eftersom 13 miljoner amerikaner slogs mot nazisterna i andra världskriget, är bilden av nazismen avskyvärd för genomsnittsamerikanen,**

många av vilkas släktingar dödades i det kriget. Inte bara är nazistbilden till ingen hjälp, utan tack vare den massiva judiska propagandaspärrelden under de senaste 50 åren är den ett enormt hinder för en genomförbar lösning på det judiska gisslet.

Så vad försöker nazistgrupperna rädda? Det är en förvirrad bild. De flesta av dem är bara på en egotripp och hoppas att de ska bli en MODERN TIDS INKARNATION AV ADOLF HITLER.

De flesta av de olika utbrytargrupperna ligger i fejd med varandra och är lika fientliga mot varandra som de är mot judarna. De flesta av dem har ingen tydlig filosofi av något slag, inga mål, intar en mesig inställning till kristendomen och har inget som helst program för hur de ska uppnå de mål de inte har.

Vissa framför skenbara argument som "när raskriget börjar och det flyter blod på gatorna, då kommer alla dessa grupper att enas!" Verkligen? Hur ska de göra det? (Läs återigen "Smid medan järnet är varmt" i Racial Loyalty nummer 13). Deras vaga svar på det: "Hitler gjorde det." Det stämmer helt enkelt inte. Hitler förenade sig inte med, eller slog ihop, de tusentals politiska grupper som skapades i Tyskland efter första världskriget. Faktum är att Hitler i sin bok definitivt fördömer sammanslagning av organisationer som försvagande och/eller förstörande för de ursprungliga organisationerna. **Vad Hitler gjorde var att omvända och absorbera de enskilda medlemmarna från andra grupper till ett enda solidt nazistparti. Kort sagt, han polariserade individerna till en mäktig rörelse under sitt ledarskap, och han gjorde det inte medan anarki rådde och blod flöt på gatorna. Han gjorde det under ganska civiliserade och ordnade förhållanden. Jag upprepar — låt oss göra detsamma och enas under en rasreligions baner — den mest kraftfulla idé vi har att arbeta med, nu eller någonsin.**

Så vad försöker nynazisterna rädda? Det varierar från grupp till grupp. Men det viktigaste de har gemensamt är att de försöker rädda sin egen hybris. (Webster definierar hybris som överväldigande personligt ego.)

ODINISATERNA

Liksom inbördeskrigsentusiaster och Hollywood-nazister spelar odinisterna på sätt och vis spel med en era som har glidit bort i det förflutna och aldrig kan återupplivas igen, lika lite som man kan återuppliva en död häst, även om man försöker väcka den med en massiv laddning dynamit.

Även om de är få, står medlemmarna i den reviderade odiniströrelsen intellektuellt ett snäpp över nynazisterna, och deras rasmål är förnuftiga, även om de har föga eller inget att göra med Oden, Tor eller Woden. I grund och botten använder de dessa nordiska mytologier som ett slags

av bakgrund, en Mytos, som Alfred Rosenberg skulle beskriva det, att klamra sig fast vid som en utgångspunkt.

Men varför måste de använda en så rörig fönsterskyltning som en nödvändig rekvisita? Visst, vikingarna var stora kämpar och utmärkta fysiska exemplar, men intellektuellt var de på samma nivå som Hagbard Handfaste i serietidningarna. För det mesta var de i hög grad analfabeter och det mesta av vad vi vet om deras mytologier förmedlades till oss av de mer läskunniga kristna vid ett senare tillfälle. I vilket fall som helst förstod vikingarna ingenting av de mer kraftfulla psykologiska taktikerna hos de mer listiga judarna, och var aldrig någon match för dem. Som en följd av detta dukade de under för den mer olycksbådande och förföriska kristna lockelsen och idag är deras ättlingar — danskarna, svenskarna och norrmännen — de mest undergivna judeälskande veklingarna på jordens yta. Kristendomen och annan judisk propaganda har gjort sitt jobb väl.

Så vad skulle övertyga någon om att en fånig samling Gåsmor-myter skulle kunna och kommer att vända en situation från en era som har passerat och nu är stendöd? **Svaret är — ingenting.** Vi anser att odinisterna, goda människor som de är, borde dumpa detta onödiga skräp och förena sig med oss i en fullfjädrad rasreligion som täcker hela spektrumet, men som inte är tyngd av en massa barlast som bara kan vara en förolämpning mot varje vit mans intelligens.

Vad försöker odinisterna rädda? Här måste vi skilja mellan de forntida vikingarnas odinism och den lilla moderna gruppens återupplivade version. De ursprungliga odinisterna ägnade sig tydligt åt ren vidskepelse och spelade religiösa spel med sina egna hopkokade gudar och myter, precis som så många andra folk före dem — egyptierna, grekerna, romarna och till och med hundratals "mud races". Även i den kategorin var kvaliteten på vikingamyterna flera snäpp lägre än de mer lärda och civiliserade grekernas och romarnas.

De återupplivade och omarbetade moderna odinisterna har något annorlunda mål som kan delas in i två oförenliga och orelaterade kategorier. För det första, att ställföreträdande återuppleva en svunnen eras attribut, vilket, om det verkligen skulle dupliceras, skulle vara ganska eländigt, och för det andra, att återuppliva en ”mytos” att bygga en ”arisk” religion på och kunna peka på den med stolthet och säga ”detta är en vit mans religion, inte en judeo-kristen religion”. Även om deras moderna version även i denna kategori har många luckor och är ofullständig, delar vi Skapare dessa mål med odinisterna. Genom att förkasta den judiska kristendomen har odinisterna redan kommit en lång väg mot vår position. **Vi föreslår därför att de slutar spela spel, förenar sig med oss hela vägen i en riktig vit mans religion som har det totala programmet, den slutgiltiga lösningen, den**

PATRIOTERNA

Vi kommer nu till den grupp i Amerika som förmodligen är den största, den mest amorfa, och även den mest desorganiserade och den mest förvirrade.

Eftersom denna kategori inkluderar så många grupper att det är omöjligt att lista dem, går jag direkt till den gemensamma nämnaren och ställer den retoriska frågan: **Vad försöker de rädda?** Och det ädla svaret är **”Vi försöker rädda landet”**.

På frågan: Från vem? blir deras svar extremt luddiga. Från byråkraterna, från demokraterna, från republikanerna, från Carter, från Reagan, från politikerna, från C.F.R., från Bilderbergarna, från Trilateralisterna, från ”internationalisterna”, från ”insiderna”, från kommunisterna, från zionisterna, från de med dubbla lojaliteter, från FN, från särintressen, från bankirerna, från oss själva (till och med!). Beroende på vem du frågar kan du få en hel uppsjö av olika svar — men märkligt nog har de alla en annan sak gemensamt — de kommer aldrig att peka ut den verkliga boven — **det judiska maktcentret**.

När man ställer en andra meningsfull fråga, nämligen för vem de försöker rädda landet, agerar de som om de aldrig hade skänkt det en tanke. Varför folket, förstås, är deras intetsägande svar. När denna frågeställning drivs vidare — **Skulle du kämpa och ge ditt liv för att rädda detta land så att det kunde befolkas av vägg-till-vägg-niggers och andra lerfolk, och styras av judarna?** Skulle du försöka ”rädda landet” trots att dess regering, press och hela maktetablissemang var intensivt fientligt inställt till den vita rasen, och i själva verket hade en serie aggressiva program i kraft syftande till rasmässig uppblandning och/eller att begå folkmord på den vita rasen? Skulle du kämpa för en regering och ett land vars lojalitet till övervägande del låg hos banditstaten Israel och allt judiskt, men var extremt fientlig mot den vita rasen? **Skulle du återigen utkämpa ett krig för en regering och ett land som slog följe med de ryska kommunisterna 1941, och utkämpade ett krig som dödade miljontals av våra bästa vita män, bara för att rädda nacken på de judiska monstren?**

Vid denna punkt blir patrioten extremt oroad, upprörd, förvirrad och till och med fientlig. De börjar mumla osammanhängande fraser programmerade i deras tanklösa sinnen av den judiska propagandakvarnen. Automatiskt mumlar de något om rasister, nazister,

bigotter, och de vill inte ge sig in i ”det”.

Nåväl, nog sagt. Jag har behandlat detta ämne mer utförligt i kapitel 2 (del II) av NATURE'S ETERNAL RELIGION, ”Your Loyalty — a Sacred Trust”, och även i flera kapitel i WHITE MAN’S BIBLE, nämligen Creative Credo nr 17, 18, 21, 29, 32 och flera andra.

Vad har vi Creators gemensamt med patrioterna? Jo, ganska mycket — främst i det faktum att majoriteten av våra goda vita vänner tillhör denna förvirrade och hjälplösa skara. Det är också i denna grupp som de flesta av våra potentiella medlemmar nu ligger vilande, i stort behov av både uppvaknande och utbildning.

Jag måste dock klargöra skillnaden mellan ”patriotiska” individer och ”patriotiska” organisationer, och utfärda en varning. De flesta av de organisationer som vädjar till den genomsnittlige amerikanens patriotism är skapade av judar, är utformade för att distrahera, förvirra och befria den genomsnittlige vita amerikanen på hans pengar — särskilt hans pengar. Kort sagt, de flesta av dem är judiska bedrägerier, förvånansvärt många baserade i världens judiska huvudstad — Washington, D.C. De flesta sådana kommer i form av välklingande upprop som ”Hjälp till att rädda Panamakanalen”. (Vem förutom en skurk skulle inte vilja hjälpa till att rädda Panamakanalen åt Amerika?) De kommer utrustade med prydligt tryckta, adresserade svarskuvert med betalt porto, och naturligtvis standardinslaget, kortet som säger ”Jag bifogar $5.00, $25.00, $100.00, $500.00, $1000.00”. De har gjort det till en vetenskap och det fungerar utmärkt.

KONSTITUTIONALISTERNA

Nära allierade med patrioterna, men mer belästa och intellektuellt några snäpp över den genomsnittlige amerikanske patrioten, är konstitutionalisterna, även om de har i stort sett samma inställning. De är för att rädda konstitutionen, för Gud, flaggan och fosterlandet. Den största skillnaden är att de vill göra det på ett specifikt sätt, genom att ”upprätthålla” konstitutionen.

När man ställer den retoriska frågan — Vem förväntar ni er ska upprätthålla konstitutionen så som ni vill att den ska upprätthållas? Blir svaret: regeringen!

Det är ett meningslöst besvär att påpeka det uppenbara för dem: Regeringen är folkfiende nr 1, fientlig som fan mot den vita rasen och helt inställd på den totala förstörelsen av den vita rasen och varje värde vi håller kärt. Vår amerikanska regering är helt i händerna på vår dödsfiende judarna, som använder konstitutionen för att råna, plundra och förstöra det bästa och mest produktiva elementet i den polyglotta amerikanska smältdegeln — den vita arbetaren.

Att försöka resonera med det judiska maktcentrumet, att förklara kon-

stitutionella finesser, för att ”övertyga” dem om att de borde ändra sina beteenden, är ren galenskap. Judarna är fullt medvetna om vad de håller på med, även om den vita människan inte är det, och ingenting, absolut ingenting, kommer att ”övertala” dem att ändra sin kurs — förutom rå, massiv makt.

För att generera en sådan maktbas måste den vita människan bygga sin egen massiva rörelse och brutalt krossa det judiska etablissemanget i spillror. **Endast en massiv vit ångvält- rörelse kan göra detta, och innan vi kan göra det måste vi få ordning på våra prioriteringar.** Detta är naturligtvis vad Creativity handlar om och jag kommer att ha mer att säga om detta i slutsatsen av denna artikel.

DE KRISTNA VITA RASISTERNA

Denna grupp är verkligen ett släkte för sig och behöver ett särskilt omnämnande skilt från patrioterna och de kristna. I denna kategori kan vi lista The Christian Vanguard, The Thunderbolt, The National States Rights Party (vilka hävdar att de nu är oberoende av varandra). De olika Klanerna passar också in i denna kategori, om än löst. Det finns ett par dussin andra små grupper som också förespråkar kristendomen och vit rasism.

Hela denna rad av grupper är också högst formlös och en fullständig blandning av knep. Utan att undersöka varje enskild i detalj är det gemensamma kännetecknet eller målet för alla dessa grupper att de förmodligen försöker rädda din själ från den brinnande avgrunden och den vita rasen på samma gång. Detta är naturligtvis ett högst motsägelsefullt mål och självutplånande. Det är som att försöka vinna Indy 500, men du ser till att varje gång du trycker ner gaspedalen med ena foten, trycker du ner bromsen ännu hårdare med den andra. (Läs återigen ”Self-imposed Handicaps” i Racial Loyalty nummer 6 av Expan- ding Creativity). Det är ett jäkla sätt att försöka vinna ett lopp på, och, naturligtvis, det gör man aldrig.

Den största skadan dessa grupper gör är att förvirra den genomsnittliga vita rasisten totalt genom att trumma in termen ”vit kristen” om och om och om igen, tills offret, likt Pavlovs hund, börjar tro att de två termerna är synonyma, när vi i själva verket har visat genom denna och dussintals andra artiklar att kristendomen är gift för den vita rasen, var en huvudorsak till upplösningen av den romerska rasen och dess imperiums fall, och skapades av judarna för just det ändamålet från första början.

Ett annat enormt värde som dessa pro-vita antijudiska kristna har för den judiska saken är detta: Det ger ett rimligt argu-

ment mot att klargöra det judisk-kristna-vita rasdilemmat. Förespråkare för kristendomen kan peka på det faktum att kristendomen inte kan vara en judisk bluff eftersom kristna som (de ovan nämnda) är starkt antijudiska. Det låter rimligt.

Men det dominerande faktumet är att den överväldigande majoriteten av kristna, som National Council of Churches, Kyrkornas världsråd, Moral Majority och Jerry Falwell-skaran, Billy Graham, den katolska kyrkan, alla är starkt **PRO-judiska**, **PRO-Israel**, **PRO-rasblandning** och **ANTI-vita**. Dessa grupper representerar mer än 99 procent av världens vita kristna, och den jämförelsevis lilla handfullen **ANTI-judiska** kristna gör inget annat än att förvirra frågan genom att tillhandahålla ett trovärdigt argument för att inte exponera kristendomens judiska natur och ursprung.

Slutresultatet som de flesta av dessa grupper åstadkommer liknar det som Birch Society gör, och det är att när dess medlemmar ser det ena nederlaget efter det andra, blir lockelserna att kasta in handduken och tänka mer och mer på nästa världs lockelser i himlen starkare och starkare. På detta sätt neutraliseras den ena goda vita raskämpen efter den andra och blir slutligen ett totalt offer för den där judiska hjärnskrynklaren. Han blir en ”hängiven”, ”dedikerad” kristen och låter den verkliga världen (och sin ras) gå åt helvete — in i judarnas helvete.

POPULISTERNA

Nyligen, särskilt under beskydd av *The Spotlight* från Washington, har Populistpartiet fått en viss medioker framträdande plats och publicitet (ingenting i jämförelse med till exempel vad den där lilla talanglösa bastarden Michael Jackson har överösts med). Eftersom *The Spotlight* har en relativt stor upplaga för en tidning som (öppet) bekänner sig vara ANTI-judisk (nåväl, åtminstone ANTI-Israel), förtjänar detta fenomen viss uppmärksamhet.

Vad står Populistpartiet för?

Tja, i grunden är det tänkt att vara folkets parti och representera folkets vilja (består inte alla politiska partier av människor, och står för, genom, av, bakom och framför folket?). Det är tänkt att representera amerikanism — att gå tillbaka till den gamla goda tiden och ett överflöd av gammaldags godsaker, inklusive polkagrisar med röda, vita och blå ränder på.

Låt oss gå tillbaka lite i Populistpartiets historia.

Populistpartiet grundades som ett agrariskt politiskt parti i februari 1892 i St. Louis, MO. Det representerade i allmänhet tre grupper: (a) bönder i väst. (b) bönder i söder som genom Farmers Alliance hade försökt, men misslyckats, att ta kontroll över

Demokratiska partiet, och (c) representanter för flera arbetar- och reformgrupper. Vid deras första konvent den 4 juli 1892 i Omaha antog de ett program för progressiv inkomstskatt (det har vi nu, sannerligen!), direktval av amerikanska senatorer (det har vi också nu), fri prägling av guld och silver i förhållandet 16 till 1, och andra reformer rörande mark, valuta och transporter.

Vid 1896 hade partiet tagits över av William Jennings Bryan och det begick snart självmord och hinkade fram till 1908, då det upphörde att existera.

En återupplivning av samma parti idag är lika arkaisk som att försöka återuppliva de odinistiska gudarna, eller 1880-talets Klan eller 1930-talets nazistparti. De passar inte för det massiva arbete som ligger framför oss. De adresserar inte den överväldigande fråga som stirrar oss i ansiktet — rasfrågan. De pillar bara i marginalen, men tar aldrig itu med **det väsentliga — kristendomen, judarna, explosionen av ler-raserna.**

Förutom den uppenbart skriande otillräckligheten hos Populistpartiet och dess plattform för att utföra det massiva jobb som behöver göras, har det inbyggt i sig den grundläggande svaghet som är karakteristisk för alla demokratier — det är baserat på pöbelpsykologi. Historien har lärt oss — eller borde ha gjort det vid det här laget — att ingen stor heroisk tanke eller handling någonsin framträder ur pöbeln. Tvärtom kommer endast de lägsta, mest gemena kraven ur en pöbel. Den sjunker alltid till den lägsta nämnaren, nämligen — hur kan jag få en gratisresa vid det allmännas tråg. Som Hitler har påpekat — alla stora idéer växer fram ur sinnena hos stora individuella personligheter — stora ledare.

Populistpartiet går stick i stäv med ledarskapsprincipen och söker istället tillgodose pöbelns önskemål för sin riktning. Eftersom pöbeln, kollektivt, aldrig riktigt vet vad den vill ha och i bästa fall har ett mångspråkigt sinne som vanligtvis är förvirrat bortom all tro, kan du vara säker på att judarna snabbt kommer att ta kontrollen, om de inte anstiftade hela bluffen från första början.

Jag förutspår att Populistpartiet kommer att gå samma väg som sin tidigare motsvarighet runt sekelskiftet, och som George Wallaces American Independent Party gjorde, nämligen gå under.

Så vad försöker Populistpartiet rädda? Tja, förmodligen landet, för folket. Men vilken av den mångspråkiga röran av människor som bebor detta land, det säger de inte. I grund och botten är Populistpartiet bara Spotlight, och Spotlight är Willis Carto. Så vad försöker Willis Carto rädda? Tja, när man ser till hans meriter och Spotlights, förefaller det mig som om Willis Carto försöker rädda sitt eget högmod och sitt eget lilla imperium till varje pris — för Willis Carto.

Spotlight går en knepig liten balansgång och har försökt spela på båda sidor, beroende på vad som betalar bäst och säljer flest böcker och

tidningar. Willis Carto har skrivit en entusiastisk rekommendation som FÖRORD till Nietzsches ”Antikrist” som hans förlag, Noontide Press, ger ut. Samtidigt publicerar han lika entusiastiska rapporter om vilken fantastisk kristen filmskådespelaren Ty Hardin är, och visst är det underbart. När en ganska harmlös artikel om odinisterna och Creativity-rörelsen drog ner de kristnas vrede över honom med talrika uppsägningar av prenumerationer, drog han sig återigen hastigt tillbaka till att publicera långa följetonger av kristna pastorer om kristendomens underbara komplexitet.

Han erkände öppet att de kristna är stöttepelaren i hans tidning och att han inte har råd att förolämpa dem, oavsett hur vilseledda de än må vara.

Kommer Carto att hjälpa till att rädda den vita rasen? Under åratal trodde jag att han kanske skulle det. Han påstår sig trycka det som den ”kontrollerade pressen” är rädd för att trycka och kommer att undertrycka. **Men när det kommer till judar direkt, eller den kristna bluffen, är han uppenbarligen lika feg som resten av dem, och om han ”måste” fjäska för de kristna, då är The Spotlight lika kontrollerad som den judiska pressen.** De attackerar aldrig judarna som sådana, utan håller på i utkanterna med termer som ”Dual Loyalists”, sionisterna och andra löjliga begrepp.

Kan vi vända oss till Populist Party och Willis Carto för vägledning? Jag tror inte det. Efter att ha blivit lurad av experter börjar jag få ett intuitivt sjätte sinne för sådana människor, och mitt sjätte sinne säger mig att The Spotlight och Willis Carto kommer att gå samma väg som William Buckley och hans National Review, Robert Welch och hans Birch Society, George Wallace och American Independent Party. (Eftersom jag var ordförande för American Independent Party i Florida under dess glansdagar anser jag att jag talar av erfarenhet om det förräderiet). Den vägen innebär att väcka offrens hopp, ta folkets pengar, förråda dem totalt, neutralisera dem helt och hållet och fortsätta spela med judarna. Business as usual.

Under tiden kommer en hel del bra vita människor att hälla mycket av sin tid, sina pengar och sin energi i sjön, komma ut bittrare men klokare, och förmodligen bli permanent neutraliserade. Vi Creators vill inte ha någon del i det. Personligen lärde jag mig min läxa från Wallace-fiaskot. Aldrig mer.

INTELLEKTUELLA

Det finns en annan grupp, med liten genomslagskraft, som ideologiskt är på vår sida, men som gör föga för att främja vår rörelse. Dessa är **skrivbordsstrategerna, de intellektuella,** som skriver alla möjliga lärda böcker, häften och artiklar, men som egentligen gör föga om ens något för att hjälpa saken.

Jag ska bara ta ett exempel eftersom denne fine gamle herre, som nu är i 90-årsåldern, illustrerar vad många andra gör mindre briljant än han har gjort.

William Gayley Simpson skrev under en period av fyrtio år materialet till sitt mästerverk: ”Which Way Western Man?” Jag läste boken för flera år sedan och tycker att den är fantastisk, men har också flera kritiska anmärkningar gällande dess innehåll, såsom den långdragna avhandlingen om hans förälskelse i kristendomen och hans gradvisa desillusionering. Jag anser också att besattheten av Nietzsche är betydligt längre än vad som tjänar något syfte.

Oavsett detta, och hur det än må vara med den saken, är min huvudpoäng denna: Efter all den rikedom av information han briljant visar upp om judarna, pengar, den vita rasen och andra livsviktiga ämnen som rör den vita rasens överlevnad, drar han den dystra slutsatsen att det egentligen inte finns mycket hopp om att vi ska kunna ta oss ur vårt dilemma innan det är för sent, och han känner i vilket fall som helst inte till någon lösning. Han erkänner att han inte har något svar.

Boken slutar precis som titeln börjar, nämligen med att säga: jag har inte svaret, bara frågan.

Denna typ av tillvägagångssätt gör mig alltid förbannad. Om du är en expert och ger mig en långdragen diagnos, men inte har någon lösning, varför slösade du då bort en massa av min tid på att berätta (igen) om problemet? (Läs återigen ”The Flat Tire Syndrome” i Racial Loyalty nummer 1 av Expanding Creativity).

Vi Creators är inte intresserade av att höra en upprepning av problemet för hundrade gången, oavsett hur intellektuellt eller hur begåvat det än må vara omformulerat. Vi är inte heller intresserade av att bevittna en briljant uppvisning av någon författares invecklade kunskap om historiska detaljer, om det i allt detta inte finns något svar för att lösa det problem som överskuggar alla andra frågor, och det är — den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

På ett sätt gör sådana intellektuella skrivbordsstrateger stor skada, förutom att de tar den vita mannens pengar och slösar bort hans tid på att älta samma gamla problem, och den skadan är denna: Den genomsnittlige mannen av folket, som inte på något sätt betraktar sig själv som en expert, blir djupt deprimerad och modfälld vid läsningen av en sådan ”expertanalys”. Han drar den logiska slutsatsen att om en så kunnig expert inte har något svar, ingen lösning och anser att det inte finns något hopp, hur kan man då förvänta sig att han ska veta vad han ska göra? Han drar slutsatsen att det är hopplöst och ger upp.

* * * * *

SLUTSATS

Det finns naturligtvis tusentals andra grupper som jag inte har nämnt som är organiserade för att rädda någonting. Det finns Greenpeace-gruppen som fanatiskt och aktivt är ute för att rädda sälungar. Det finns Audubon Society som har tiotusentals medlemmar som är bekymrade över miljön i allmänhet och fåglar i synnerhet. Det finns ännu mer specialiserade grupper som spenderar riktiga pengar och energi på att försöka rädda de återstående 50 trumpetartranorna. Det finns NAACP och dussintals liknande organisationer som försöker rädda niggrer.

Listan är oändlig. Slutsatsen för nästan alla av dem, på ett eller annat sätt, är — det är den vita mannens tid och pengar som går till praktiskt taget alla dessa strävanden. Detta spänner över hela spektrumet, hela vägen från att rädda efemära "själar" till att rädda trumpetartranor. Vi säger detta: Fåglarna är till för fåglarna, niggrerna är till för niggrerna, judarna är till för judarna, och det är de verkligen! Vad sägs om den vita rasen? Vem är till för dem?

Frågan som skriker mot himlen är att om den vita mannen kan bli så engagerad och bekymrad över att rädda varje meningslös småsak på jordens yta, **varför är han så apatisk, dödstrött, ja, till och med skamsen, över att rädda det mest värdefulla värdet på jordens yta som håller på att dö ut (faktiskt håller på att mördas), nämligen den vita rasen själv?**

Känner inte den vita rasen till juden? Det borde han. Henry Ford klargjorde det judiska problemet redan 1921-22 när han publicerade "Den internationella juden". Han var inte den förste och absolut inte den siste. Men det var för 60-nånting år sedan — vilket spänner över tre generationer — och skribenter om det judiska problemet har upprepade gånger gjort just det — oändligt ältat problemet, men aldrig formulerat en meningsfull lösning. Jag frågar alla dessa intellektuella (och jag syftar nu inte på Mr. Wm. G. Simpson), hur länge vill ni fortsätta älta problemet utan en lösning på problemet? Hur länge vill ni pontifiera utan att göra något meningsfullt för att lösa problemet? Tre generationer? Fem? Tills problemet har likviderat sig självt med utrotningen av naturens främsta?

Det finns ett överväldigande svar på problemet och Church Of The Creator har det. Vi har formulerat lösningen högt och tydligt. **Ett av de största hindren för de intellektuella när det gäller att hjälpa till att sätta i verket en meningsfull lösning som redan existerar är hybris hos dessa intellektuella experter på sig själva. De är extremt trögtänkta och oförsonliga när det gäller att acceptera det som är uppenbart: Att implementera en vit rasreligion.** Ja, hybris. De tänkte inte på det först, ignorera därför

det, torpedera det, även om det innebär den vita rasens död.

Historien talar högt och tydligt, särskilt judarnas historia, och budskapet är detta: **Den vita rasen behöver, den vita rasen måste ha en egen rasreligion, och det mest massiva hindret som står i vägen är den judiska kristendomen.** Den finns där. Den placerades där för att hindra, förvirra och splittra den vita rasens sinne så att den aldrig skulle kunna inse sin egen stora potential. Det är därför uppenbart att vi måste dumpa denna judiska sinnesförvirrare och ersätta den med Creativity — en omfattande, meningsfull, egen rasreligion.

Efter att vi har granskat ett antal bräckliga och obetydliga orsaker som den vita människan har jagat och på vilka han har slösat bort sin tid, sina pengar och sin energi, ställer vi den retoriska frågan: **Vad försöker Church of the Creator rädda?**

Svaret är högt, tydligt och entydigt. **Vi strävar efter den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.**

Genom att säga detta är jag bara alltför väl medveten om att fiender till vår kyrka och till den vita rasen kommer att dra fram sin väl inövade påse med trick för att förgöra oss. Särskilt förväntar jag mig att de dumpar det gamla judiska och kristna knepet **ANKLAGA ANKLAGAREN** på oss, och anklagar mig för ett eget högmod.

Till dem säger jag detta: ni kan gräva fram alla förtalande namn i ert lexikon och göra det dygnet runt, sju dagar i veckan — det kommer inte att avskräcka vår rörelse det minsta. **Ja, vi är beslutna att se det genom — vad som än krävs. Ja, vi är stolta över vår religion, den första riktiga rasreligionen den vita rasen någonsin har haft. Och ja, vi är mäktigt stolta över att vara vita, och vi har de mest giltiga skälen i världen för allt det ovanstående om varför vi bör vara det.**

Men personligt högmod, om något, från min sida är en mindre detalj i hela beslutsamheten. Jag är inte en offentlig person. Jag har ingen önskan att stå i rampljuset, och jag bryr mig inte om publicitet. Faktum är att jag är en ensamvarg och njuter av mitt privatliv. Jag skulle lika gärna se att någon dynamisk ung främjare hälften så gammal som jag tog över ledarskapet, publiciteten, äran, om någon, och den enorma bördan. Jag har sagt det offentligt och upprepade gånger. (Se ”Sökandet efter den store främjaren” i nummer 10 av *Expanding Creativity* på s. 165). Och så snart vi hittar honom är det vad som kommer att göras. (Lyckligtvis är vi redan i kontakt med några lovande prospekt).

Hur det än må vara, förtal eller inte, **är jag besluten att Creativity-rörelsen ska fortsätta och expandera tills den omfattar hela den vita världen.** Vi ska se till att den gör det, vad som än krävs, oavsett kostnaderna. Jag gör det inte på grund av något högmod från min sida, utan för att konsekvenserna av framgång...

framgång eller misslyckande för rörelsen är enorma, och jobbet måste göras.

Aldrig i historien har en mer verklig, mer meningsfull, mer betydelsefull, mer ödesmättad sak lagts fram än den som vi, Church of the Creator, har vigt våra liv, vår frihet, vår heder och våra förmögenheter åt. Genom att göra det måste jag påminna varje Vit Raskamrat om att inte bara våra egna liv och förmögenheter står på spel, utan även våra barns, våra barnbarns och hundratals, ja, tusentals framtida generationer av den Vita Rasen som ännu inte är födda.

Insatserna är höga, och vi har svaret. Ja, du har förbannat rätt, vi har svaret, hybris eller inte. **Aldrig i den Vita Rasens historia har en fullfjädrad raslig (eller någon annan form av) religion dykt upp på scenen som är så komplett, så omfattande, som har lösningarna på praktiskt taget varje stort problem som idag konfronterar en arg, sjudande värld i totalt kaos.** Vi har det kompletta ramverket av lösningar på de rasliga problemen, de ekonomiska problemen, hälsoproblemen, jordbruksproblemen, utbildningsproblemen, de religiösa problemen, miljöproblemen — alla dessa är inneboende i vår lära. Vi har det **TOTALA PROGRAMMET, den SLUTGILTIGA LÖSNINGEN, den ULTIMATA LÄRAN.** Vilka delar och stycken som än behöver kompletteras inom det ramverket är mindre betydelsefulla, men programmet i sig omfattar alla aspekter av livet på denna planet jorden — vårt enda hem nu och för evigt.

Om CREATIVITY lyckas — och det kommer det att göra — kommer det att vara en universell välsignelse inte bara för den Vita Rasen utan för hela den entitet vi nu kallar mänskligheten. Om vi misslyckas kommer denna planet jorden att bli ett levande helvete för all ”mänsklighet”, om vi då fortfarande kan kalla den det.

Så vi ber alla goda Vita Raskamrater att förena sig med oss. Efter tre generationer av daltande är det dags att vi slutar älta problemet och börjar arbeta med att genomföra lösningen. Vi säger till de intellektuella, till pseudo-experterna: sluta stampa på stället och amma er lilla hybris. Ni kan sluta leta. Rädda den Vita Rasen. Svaret stirrar er i ansiktet. Det är betydligt mer än er individuella lilla hybris som står på spel. Vår egen stora ras — Naturens Främsta — ligger nu på huggkubben och vi behöver handling, inte ändlöst predikande.

Så förena dig med oss. **Bygg din egen Church Of The Creator-organisation i ditt område, men låt oss agera samordnat. Kom ihåg — den avgörande frågan för huruvida vi räddar vår egen ras eller inte är denna: Hur mycket bryr du dig egentligen? Bara du kan svara på den frågan.**

* * * * *

* * * * *

Tyvärr är den genomsnittliga vita mannens sinne vid denna tidpunkt alltför belamrat med ytligt skräp för att kunna fatta de fulla konsekvenserna och vidden av den idé vi Skapare lägger fram. Men vi kommer att nå dem alla, förr eller senare.

* * * * *

IVER ***i främjandet av den vita rasen är ingen last;*** **APATI** ***i dess försvar är ingen dygd.***

* * * * *

Ett logiskt sinne har nära kontakt med verkligheten. Vansinne kännetecknas av att leva i en fantasivärld.

* * * * *

Det finns inga två frågor så långt ifrån varandra att en politiker inte kan grensla dem båda.

* * * * *

KREATIVITET UNIK

Inte en upprepning av nazistfilosofin

I nummer 4 av EXPANDING CREATIVITY (s. 56) beskriver vi tydligt åtta grundläggande frågor där vi Skapare skiljer oss från Hitlers nazistiska filosofi. I denna avhandling avslutar vi vår analys av den händelserika episod i historien som skapades av det stora geniet, Adolf Hitler. Han tillhör nu tidsåldrarna och historien kommer aldrig mer att se en man som han. Han var unik och den nazistiska eran han skapade i Tyskland var unik. Och även den tillhör nu historien.

Adolf Hitler gjorde ett enormt genombrott för den vita rasen, men tyvärr bröt han inte ryggen på det judiska monstret. Tvärtom gick judarna segrande ur askan av ett besegrat Tyskland. När andra världskriget tog slut var judarna tio gånger mäktigare än innan förintelsen började. Nu, fyrtio år senare, har de ytterligare befäst den makten och stramat åt sitt dödsgrepp om världen och om den vita rasen. Det är upp till oss, den nuvarande generationen, att bryta det strypgreppet. Ingen annan kommer att göra det åt oss.

Vi SKAPARE har lärt oss mycket av den nazistiska erfarenheten och de misstag som gjordes i hanteringen av det judiska monstret. Vi har tagit fram ett helt annat tillvägagångssätt och använder samma vapen som judarna har använt så framgångsrikt i över 3500 år, nämligen religionens makt.

I nummer 4 av Expanding Creativity (s. 56) listar jag åtta grundläggande skillnader mellan Kreativitet och den nazistiska rörelsen. Jag tror att det vore användbart att rekapitulera dessa skillnader här. De är som följer:

1. Medan Hitlers och den nazistiska rörelsens angelägenhet var **att rädda Tyskland från de fiender som omgav henne, är det överväldigande målet för Church Of The Creator den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.**

2. Hitler själv konstaterade att den nazistiska rörelsen var en politisk rörelse uteslutande för tyskarna och inte för export. **KREATIVITET är däremot en RELIGIÖS rörelse utformad för globala proportioner för att omfatta alla vita folk på denna planet jorden.**

3. Medan Hitler aldrig tog sig an frågan om judisk kristendom, och faktiskt ibland till och med milt identifierade sig med den, **konfronterar vi kristendomen direkt, avslöjar dess förrädiska och bedrägliga natur och dess judiska ursprung.**

4. Hitler lämnade oss ett betungande arv som fortfarande dröjer sig kvar i sinnena hos många av hans beundrare, och det är att det judiska problemet

måste lösas som ett politiskt problem. Vi Skapare säger: inte så, det är ett religiöst problem som endast kan lösas genom att ersätta judisk kristendom med en kraftfull rasreligion för den Vita Rasen. I CREATIVITY har vi den.

5. Medan naziströrelsen intog en hård och fientlig inställning mot många av sina vita grannar — fransmännen, polackerna, tjeckerna, etc., strävar Creativity å andra sidan efter att omfamna och förena alla världens vita folk.

6. Medan Hitler bildade en militärallians med en av de mer kraftfulla "mud races", nämligen japanerna, för att hjälpa till att döda vita folk, är detta för oss SKAPARE rent förräderi och får aldrig hända igen.

7. Medan naziströrelsens "mythos" var den stiliga, gåsmarscherande nazistiska stormtruppen, de kapabla preussiska generalerna i den tyska generalstaben och Fredrik den stores era, pekar vi Skapare istället med stolthet på erövringen av Västern och föredrar den amerikanska "Manifest Destiny" som vårt "mythos" för erövringen av världen.

8. Vi skyr "personkult"-metoden för det överväldigande problem som konfronterar oss och förlitar oss istället på logik och sunt förnuft; på historiens erfarenhet; och på Naturens Eviga Lagar som den breda och solida bas på vilken vi bygger vår kraftfulla religiösa rörelse.

Läs återigen FUNDAMENTAL DIFFERENCES i Expanding Creativity, nummer 4 (s. 56).

* * * * *

Vi Skapare anser Adolf Hitler vara den största ledare den Vita Rasen någonsin har haft och den största vita man som någonsin levt.

* * * * *

Nationalsocialismen var det första mäktiga genombrottet för den Vita Rasen, men det var inte det fullständiga svaret. DET ÄR CREATIVITY.

* * * * *

Tiden att ta oss samman är NU eller ALDRIG.

* * * * *

Nummer 16, Oktober 1984

Point of No Return

Den vita rasen har redan passerat två ”points of no return”. Huruvida vi kommer att ”ANLÄNDA LEVANDE” till den fjärran stranden beror på hur snabbt vi tar oss samman. Creativity är det totala och enda svaret.

För några decennier sedan, när propellerdrivna flygplan fortfarande var det vanliga sättet för kommersiella flygningar, var vindfaktorn en kritisk faktor, särskilt vid långa flygningar över vatten. Ett propellerdrivet kommersiellt passagerarplan som flög från till exempel San Francisco till Honolulu var tvunget att ta stor hänsyn till både vindens hastighet och riktning, eftersom en kraftig motvind allvarligt kunde anstränga bränsleförrådet. Ibland förutspåddes dessa vindar felaktigt, eller förändrades till det sämre under flygningen. Vid sällsynta tillfällen var denna vindfaktor så allvarlig att piloten beslutade att han inte kunde nå sin destination och att det var bäst att vända tillbaka innan det var för sent. Detta innebar sannerligen en föga avundsvärd situation att befinna sig i, milt uttryckt.

Men tänk om han, när han insåg faran, hade kommit så långt att det i vilket fall som helst, vinst eller förlust, nu var mindre riskfyllt att fullfölja flygningen än att vända tillbaka? Vid en viss punkt på hans rutt nås en sådan punkt, och den situationen kallas ”a point of no return”. Med andra ord, det finns ingen återvändo, utan oavsett risker är det absolut nödvändigt att fortsätta, även om han kanske eller kanske inte når destinationen.

Det finns i nationers liv, och i rasers livslängd, också en sådan punkt utan återvändo. Eftersom vi i The Church Of The Creator enbart är bekymrade över den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, låt oss ta en lugn och medveten titt på vår resa längs överlevnadens väg, om vi bör vända tillbaka, om vi bör gå vidare, och om vi kommer att ”anlända levande” vid vår destination.

Vi ska titta på inte bara en, utan två punkter utan återvändo, varav vi redan har passerat den första.

När vi tar en kall och nykter titt på vår situation finner vi den sannerligen alarmerande. Inte nog med att vi ansätts av hårda motvindar, men märkligt nog är vår pilot inte medveten om det, eller bryr sig inte, och han och resten av besättningen som flyger skeppet sover vid spakarna. Alla indikatorer tyder på att vi inte kommer att nå vår destination (överlevnad) utan kommer att krascha på djupt vatten långt innan vi når torra land.

Den Vita Rasen har varit en biologisk entitet i minst hundra tusen år, troligen längre. Den har befunnit sig på den väg som kallas civilisation i högst tio tusen år. För två tusen år sedan, under de antika grekernas och romarnas era, var den Vita Rasen väl på väg mot en storslagen och ärorik framtid.

Men omkring det andra och tredje århundradet e.Kr. infekterades den Vita Rasen av en märklig malais. En judisk svamp på hjärnan trängde in i dess tänkande. Istället för att expandera och avancera, började den plötsligt på en lång och folkmordsliknande väg mot självutplåning. Den anammade sådana suicidala idéer som ”älska dina fiender”, ”sälj allt vad du äger och ge åt avskummet”, ”döm inte”, ”vänd andra kinden till”, ”stå inte emot det onda” och andra liknande vansinnigheter. En främmande lära dominerade deras tänkande och deras dagliga liv. Den judiska kristendomen hade segrat och tusen år av den mörka medeltiden tog sin början.

Vi kommer nu till det sista kvartalet av det tjugonde århundradet. I dagens moderna tidsålder av atomkraft, datorer och resor i rymden, har väl sådana idiotiska idéer för länge sedan förvisats till historiens soptipp?

Nej, det har de inte, såvitt den Vita Rasen anbelangar. Faktum är att den Vita Rasen är dummare, mer insnärjd och uppslukad av det judiskt framkallade programmet att älska och subventionera sina fiender än den någonsin varit i hela sin historia. Den Vita Rasen ”säljer dumsnällt allt den äger” och lämnar över det till rasblandade folk. Faktum är att den Vita Rasen vansinnigt rusar framåt i en huvudlös jakt mot självförstörelse genom att följa manuskriptet från den suicidala ”Bergspredikan”. Den gör det med ett raseri som aldrig förr i sin brokiga historia. Den agerar till och med mer vansinnigt än under den mörka medeltiden, vad gäller dess egen överlevnad och dess egna egenintressen.

Så sent som 1920 var den Vita Rasen endast i numerärt underläge med förhållandet 2 till 1 gentemot alla rasblandade folk på denna jord. Dess ställning av överlägsenhet var ohotad av dessa folk som sådana; dess enda hot mot överlevnad (vilka var betydande) kom från dess egna brodermördande krigföring som bedrevs mellan dess egna medlemmar. Idag är den Vita Rasen i numerärt underläge med förhållandet 12 till 1 och flyr och ber om ursäkt inför en aldrig tidigare skådad befolkningsexplosion, en expansion som den Vita Rasen inte deltar i. Tvärtom krymper den Vita Rasen snabbt, samtidigt som den föder, subventionerar, hjälper och understödjer sina färgade fiender som för att säga ”Ursäkta att jag lever”! Det är ett tydligt exempel på hur **den överlägsne flyr för den underlägsne, den starkare springer för den svagare.** Har du någonsin sett en prärievarg jagas av en kanin? Nej, det har du inte. Ingen prärievarg är så dum.

Hur uppstod denna vansinniga situation? Det är en lång historia, och hur juden genom kristendom, kommunism och andra former av sinnesmanipulation har manövrerat den Vita Rasen in i detta

löjliga situation är en annan historia, en som vi har skildrat i stor detalj i både NATURE'S ETERNAL RELIGION och WHITE MAN'S BIBLE.

Jag sa tidigare att vi skulle undersöka två punkter utan återvändo för den vita rasen. I denna avhandling vill vi klargöra den olycksbådande slutsatsen att den vita rasen redan har passerat den första punkten utan återvändo i sin resa för överlevnad. Liksom ödet för det propellerdrivna planet är piloten (om den vita rasen har någon) helt ovetande om den svåra situationen, och besättningen som ansvarar för fartyget sover vid rodret.

Vi, den vita rasen, har nu nått en avgörande punkt i vår historia. Vi befinner oss inte längre i den position vi var i 1920, inte heller i vår ärorika period av "imperiebyggande" under 1800-talet. Vi är nu en retirerande, patetisk skara av desorienterade missanpassade, helt ovetande om vårt öde, vår historia eller de unika, enastående egenskaper som Naturen ursprungligen utrustade oss med.

På grund av sin dumhet, desorientering och okunnighet om rasliga värden, befinner sig den vita rasen, till skillnad från hur det var på 1920-talet, inte längre i en position där den kan ta sig ur den kommande omvälvningen och konfrontationen med en enormt överlägsen massa av ler-raser. Det är den första "punkten utan återvändo" som vi nu har passerat. Det finns nu ingen återvändo. Oavsett vad vi gör (om vi gör något alls) kan vi nu inte undvika ett blodigt, ondskefullt krig mot ler-rasernas överlägsna antal, vilka alla hatar oss med passion. Den kommande omvälvningen för överlevnad kommer att bli blodig, lång och förödande. Jag upprepar — vi kan inte undvika det. Vi har följt denna självmordspolitik för länge. Hur vi än försöker, kommer vi nu att få sota för det, vi kommer att få betala priset. Det är Skaparens Kyrkas ståndpunkt att ju förr en sådan konfrontation sker desto bättre, för vi närmar oss snabbt en andra punkt utan återvändo.

Den andra punkten är den situation där den vita rasen inte längre kommer att vara i en position att vinna och överleva en sådan konfrontation. En sådan situation närmar sig snabbt. Varje dag, varje vecka, varje månad som går, expanderar världens ler-folk snabbt i en explosiv takt. Befolkningen i enbart Kina har nu passerat miljardstrecket och ökar med en takt av 13 miljoner per år. Detta inkluderar inte de kinesiska befolkningarna i Indonesien, Indien, Sydafrika, San Francisco och alla andra delar av världen. Hybriderna i Sydamerika förökar sig i en skrämmande takt, och omedelbart söder om oss har mexikanerna den högsta födelsetalet av någon rasgrupp i världen. Mycket av den explosionen spiller över våra gränser och förändrar snabbt den rasliga sammansättningen i själva USA. Mer eller mindre pågår denna process över hela världen, med ler-raserna som exploderar, den vita rasen

krymper.

* * * * *

Mina kära vita rasfränder! Lyssna noga. Den vita rasen befinner sig nu vid en avgörande punkt UTAN ÅTERVÄNDO. Den är på väg mot TOTAL katastrof — total utrotning. Om vi inte vidtar en meningsfull och drastisk handlingsplan kommer den dyrbara vita rasen att vara borta för alltid. Hjälp till att bygga den unika CREATIVITY-RÖRELSEN till en kraftfull murbräcka och krossa vår Nemesis, det judiska nätverket, för alltid.

* * * * *

Kom ihåg att Holohoax och Holyhoax, även kallat Spookahoax, kokades ihop och främjades av samma stam.

* * * * *

Hjälp till att bekämpa ORGANISERAD BROTTSLIGHET! Avskaffa IRS (skattemyndigheten).

* * * * *

IRS är det judiska maktcentrumets hårdhänta TORPEDSTYRKA.

* * * * *

CREATIVITY står nu på randen till en mäktig våg. Bara 10 miljoner exemplar av "White Man's Bible" i händerna på våra vita rasfränder skulle förändra historiens gång för alltid. Hjälp till att bygga en mäktig Creativity-rörelse!

* * * * *

Var du där, Charlie?

Här är ännu ett exempel på ett av dessa intetsägande, meningslösa brev vi får från dessa okuvliga BAB:ar (pånyttfödda fånar) som vill att alla ska förena sig med dem i lycklig galenskap och flyga iväg till spöklandet. Men vänta nu! Vad händer med de miljarder som då också skulle behöva följa med och grillas i den eldiga avgrunden? Hur som helst, här är ett typiskt brev sprunget ur utkanten av en LSD-tripp.

Till Ben Klassen:
Från Skaparen (den Ursprunglige, den Ende)

Var du där när jag skapade världen? Om du vet så mycket, berätta det för mig.

Vem bestämde hur stor den skulle bli? Vem spände mätsnöret över den? Kan du alla svaren?

Vem stängde portarna för att hålla tillbaka havet? När det brast fram ur jordens sköte? Det var jag som täckte havet med moln och svepte in det i mörker. Jag satte en gräns för havet och höll det bakom reglade portar. Jag sade till det: ”Hit men inte längre! Här måste dina mäktiga vågor stanna.”

Ben, har du någonsin i hela ditt liv befallt en dag att gry? Har du beordrat gryningen att gripa tag i jorden och skaka de ogudaktiga från deras gömställen?

Vet du var ljuset kommer ifrån eller vad mörkrets källa är? Kan du visa dem hur långt de ska gå eller skicka tillbaka dem igen? Jag är säker på att du kan det eftersom du är så gammal och var där när världen skapades.

Har du någonsin besökt förråden där jag förvarar snön och haglet? Jag håller dem redo för tider av nöd, för dagar av strid och krig. Har du varit på den plats där solen går upp, eller den plats varifrån östanvinden blåser?

Kan du binda samman Plejaderna eller lossa de band som håller Orion? Kan du vägleda stjärnorna säsong för säsong och styra Karlavagnen? Kan du ropa order till molnen och få dem att dränka dig med regn? Och om du befaller blixten att flamma, kommer den då till dig och säger ”Till din tjänst”?

Lär sig en falk av dig hur den ska flyga när den breder ut sina vingar mot söder? Väntar en örn på din befallning för att bygga sitt bo högt uppe i bergen?

Utdrag ur Jobs bok i Bibeln, kapitel 38, 39. Föreslår att du läser hela Bibeln. Detta kommer att vara en fast grund utan vilken alla dina idéer bara är dåraktiga fantasier.

Carl Gordon, Florida

Vårt svar till en av Born Again Boobs (BABs)-skaran.

Okej, BABs, jag ska unna er er bisarra fantasi och spela ert lilla spel och låta oss se vad vi kommer fram till. Så eftersom Skaparen, den Ursprunglige, den Ende och Unike vänder sig direkt till mig och ställer en massa frågor till mig, antar jag att det är okej om jag svarar på samma sätt och talar direkt till honom. Jag förstår att ni BABs gör detta hela tiden. Så här är mitt svar.

Käre Skapare, den Ursprunglige, den Ende och Unike: Jösses, tack så hemskt mycket för att du tog dig tid att ställa alla dessa frågor till mig. Inte nog med att du också är en Skapare, utan den Ursprunglige, den Ende och Unike, och här gick vi Skapare och trodde att vi hade upphovsrätt på det epitetet. Nåväl, hur det än må vara med det, så kan ingen som är en Skapare vara helt igenom dålig. Förresten, var lämnar det din son och medhjälpare, Jesus Kristus, som också gör anspråk på att vara den Ende och Unike, vägen och ljuset, och påstår sig ha haft ett finger med i spelet ända från början?

Hur som helst och kors i allsin dar, jag är verkligen hedrad och smickrad över att du skulle ta dig tid att vända dig till lilla stackars mig, eftersom jag vet hur upptagen du är med att styra universum, styra världen (vilken röra den är i, du borde komma ner hit!) styra himlen och helvetet, samtidigt som alla dessa pladdrande BABs skriker lovord åt dig som en flock skator, dag ut och dag in, natt och dag. Det måste verkligen tära på dina överansträngda nerver, samtidigt som alla dessa miljarder där nere i den eldiga gropen skriker lungorna ur sig i plåga från den brännande känslan och ber om lindring, stavat R-O-L-A-I-D-S. Jag avundas sannerligen inte din situation. Hur lyckades du någonsin hamna i en sådan bedrövlig röra? Det är ett ännu större under hur du kunde ta dig tid att ställa alla dessa luddiga frågor till mig. Ärligt talat har jag inte den blekaste aning om var någon befann sig när allt detta hände, och uppriktigt sagt kunde jag inte bry mig mindre.

Nu, eftersom du faktiskt ställde alla dessa frågor till mig, eller en av dina förvirrade hantlangare påstod att du gjorde det (Ursäkta att jag existerar!), så antar jag att det är okej om jag återgäldar artigheten och ställer några egna frågor som har förbryllat mig, och eftersom ingen av dina dåligt informerade BABs verkar ha några svar som är särskilt logiska, tänkte jag fråga dig direkt. Så, Ursprunglige, Ende och Unike, berätta för mig:

1. Om någon först var tvungen att skapa allt som existerar, och du förmodas existera, vem skapade då dig? Var kom du ifrån? Vem skapade din skapare, i oändlighet?

2. Vad gjorde du under alla dessa miljarder och biljarder ensamma år före 4004 f.Kr.? Eftersom det inte fanns något ljus, ingenting alls, och du var där i mörkret helt för dig själv, jösses, det måste ha blivit fruktansvärt ensamt. Dessutom måste det ha varit hemskt tråkigt att bara

leka med dig själv i mörkret under alla dessa biljarder och åter biljarder år. Hur kunde du någonsin stå ut med det?

3. Var din idé att skapa helvetet och sätta miljarder människor i den där eldiga tortyrkammaren i evig vånda sprungen ur all den frustrationen och tristessen?

4. Vilket skapade du först, helvetet eller himlen? Helvetet eller jorden? Helvetet eller djävulen?

5. Varför skapade du helvetet?

6. Om du är en så kärleksfull gud som den judiska boken påstår, och eftersom allt är planerat och programmerat som en dator, och eftersom du vet allt framlänges och baklänges, varför fördömer du din egen skapelse, mänskligheten, till evig tortyr i den eldiga avgrunden?

7. Är inte det ganska elakt?

8. Är det inte också ganska grymt och sadistiskt?

9. Är det inte ganska dumt?

10. Gjorde du ett misstag?

11. Varför skapade du djävulen, om han förmodas vara den sluskiga boven som är orsaken till (och får skulden för) allt ont och elände, inte bara i denna världen, utan även i nästa?

12. Var det också ett misstag? Om så är fallet, hur kunde det vara det när du har allt under kontroll och vet allt framlänges och baklänges? Eller samarbetar ni två, och han spelar måltavlan i denna sadistiska kupp?

13. Om allt var ett stort misstag, varför utnyttjar du inte dina omnipotenta krafter och dödar den förbannade djävulen, utplånar den där avskyvärda eldiga tortyrkammaren (som skulle få även den värsta sadistiska galningen på jorden att framstå som ett helgon i jämförelse) och befriar alla de skrikande offren som du nu håller fångna och torterar i miljardtal? Säg mig, varför gör du det inte?

Tja, jag har många fler frågor att ställa, du Ende och Ensamme, men jag återkommer till dem nästa gång. Jag vill vänta och höra några vettiga svar först. Och förresten, skicka inte några av dina agenter, hantlangare eller gormande predikanter, eftersom de är djupt förvirrade och slåss inbördes. De har aldrig kommit med något annat än de dummaste, mest irrelevanta svar, om ens några alls.

Jag skulle vilja höra det direkt från dig. Uppriktigt sagt, om du hade tid att hoppa fram och tillbaka och umgås med sådana sluskiga uslingar som Abraham, Isak och Jakob (och till och med brottas hela natten med Jakob), så borde du väl i intresset för de fem miljarder människor som lever nu (och där praktiskt taget alla är ödesbestämda att hamna i helvetet), kunna visa ditt ansikte och ge oss några raka svar? Det skulle sannerligen övertyga mig och miljarder andra. Varför gör du det inte?

På tal om Abie, Ikey och Jakie, så är det ytterligare en sak som irriterar mig något oerhört. Varför är du så tokig i ett folk

att de enligt sin egen berättelse härstammar från ett gäng hallickar, horbockar, mördare, lögnare och tjuvar? Ändå, i den judiska bibeln fjäskar du dig alldeles fördärvad för dem och i 5 Mos. 7:6 säger du förmodligen om judarna: ”Ty du är ett heligt folk åt Herren, din Gud; dig har Herren, din Gud, utvalt till att vara hans egendomsfolk framför alla andra folk på jordens yta.” Det är ganska tydligt för mig att du, Den Ursprunglige, den Ende, är grovt fördomsfull. Dessutom att du har gjort ett jävla dumt val.

Okej, BABs, leken är över, kliv av din LSD-tripp och kom tillbaka till verkligheten igen. Om du vill få en mer sund och nykter återgivning av universum och världen som den verkligen är, läs igen artikeln ”Vi är inte ateister, vi är kreatörer” i nummer 4, och särskilt artikeln ”Troligen inte ett Vem” i nummer 8, i *Expanding Creativity*.

* * * * *

Placera aldrig någon av vår litteratur i vanliga postboxar. Detta utgör ett federalt brott.

* * * * *

För den vita rasen har Creativity allt, säger allt, omfattar allt.

* * * * *

Låt oss tillåta Naturen att ha sin gång; hon förstår sin verksamhet bättre än vi gör.

* * * * *

Creativity är framtidens mäktiga våg.

* * * * *

Den vita rasen måste lära sig att tänka i termer av: Åt helvete med judarna, Åt helvete med negrerna. Åt helvete med ler-raserna. TÄNK VITT.

* * * * *

Nummer 17, oktober 1984

Slå det viktigaste vapnet ur fiendens händer

Låt oss inse vår enorma potential och utnyttja våra vapen till det yttersta.

Genom historien har stridande fraktioner sökt vinna fördelar över sina fiender genom att ha överlägsna vapen med vilka de kan slå tillbaka och förinta fienden. Målet har varit att få det "ultimata" vapnet först, och sedan hålla det borta från fiendens händer.

Om det inte är möjligt att hålla det borta från fiendens händer (vilket det vanligtvis inte är), så är tanken att hålla vapnet borta från fienden åtminstone så länge som möjligt, och under tiden utveckla ännu dödligare förstörelsevapen.

Detta har medvetet varit mänsklighetens strategi ända sedan människan klev ut ur grottorna med en påk i handen. Även om förändringen i beväpning utvecklades långsamt i forntiden, förändrades den likväl avsevärt från tid till annan, från påkar till spjut, till pilbågar, till kavalleri, stridsvagnar, till krut och artilleri, till stridsvagnar och flygplan, till raketforskning och ända upp till dagens dödliga vätebomb, där den sistnämnda anses vara det "ultimata" vapnet.

Premissen att ha vapen som är överlägsna fiendens och att hålla sådana överlägsna vapen borta från fiendens händer är naturligtvis strategiskt sund, vilket historien har bevisat otaliga gånger. När den vita människan anlände till Amerika med musköter och hästar, var den underlägsna indianen med sina pilbågar och till fots ingen match för den vita människan, och naturligtvis var det inte bara skillnaden i beväpning som den vita människan var överlägsen i.

När hyksos anlände till Egypten med stridsvagnar och hästar omkring 1700-talet f.Kr., besegrade de enkelt de häpna egyptierna. Egyptierna lärde sig dock snabbt och började snart använda samma vapen, och hjulet hade kommit till Egypten. Några århundraden senare drev de ut hyksos.

När Bismarck och kejsar Wilhelm konfronterade österrikarna vid Königgrätz (slaget vid Sadowa) 1866 med bakladdningsgevär mot österrikarnas mynningsladdare, blev sammandrabbningen en...

masslakt — av österrikarna.

När USA släppte atombomben över Hiroshima och Nagasaki 1945 var det kriget slut. **(Det hade egentligen varit slut sex månader tidigare, men USA ignorerade och höll hemligt det faktum att japanerna försökte kapitulera och be om fred. Uppenbarligen ville judarna fortsätta slakten på amerikanska pojkar så länge som möjligt).**

Vi kan naturligtvis anföra otaliga andra exempel på uppfinningar på den ena sidan, och "kappa och dolk"-metoder med vilka man antingen erhållit hemligheter från den andra sidan, eller förhindrat fienden från att få händerna på den nya tekniken. Alla typer av fascinerande spionhistorier, mysterier och berättelser om hemliga agenter har dykt upp även från det stora kriget (andra världskriget) om Nordens bombsikte, om radarteknik, om V-1 och V-2-raketer och om våra fortsatta mattbombningar av forskningscentret där tyskarna försökte utveckla sin första atombomb, och vår egen överväldigande sekretess i utvecklingen av den bomben.

I varje fall av framsteg inom vapen och teknik var den vita människan den överlägset ledande, den enastående innovatören, om hon i själva verket inte var den enda utmanaren på fältet. Inte bara var den vita människan ledande på fältet, utan, märkligt nog, som den senaste historien så dramatiskt har visat, **var den vita rasen också det främsta offret för sin egen briljanta teknik. Den vita människans avsevärt överlägsna vapen vändes i varje enskilt fall mot den vita rasen själv, och endast den vita rasen kunde, och gjorde, döda miljontals andra medlemmar av naturens främsta skapelse.** Kort sagt, den vita rasen engagerade sig i en febril kapplöpning för att smida överlägsna vapen, de ultimata förstörelsevapnen, för att den skulle kunna döda sina egna snabbare, mer effektivt, och förmodligen till och med utplåna sig själv från jordens yta.

Vilket vidunder! Hur uppstod en sådan idiotisk, självmordsbenägen och fruktansvärd situation? Särskilt, hur hamnade naturens främsta, naturens mest intelligenta, uppfinnaren av all denna teknik och skaparen av alla civilisationer, i ett sådant otroligt dilemma?

Vi Skapare har svaret på den frågan. Judarna åstadkom allt detta genom sin SÖNDRA och HÄRSKA-teknik, med nationalism som den främsta splittrande faktorn, liksom vilken som helst av flera andra frågor, såsom religion, språk, etc. Men det finns en annan avgörande faktor, det finns ett annat ultimat vapen som är lika gammalt som historien själv som fienden obevekligt har använt mot den vita rasen, och fram till nu har gjort allt i sin makt för att hålla det borta från den vita rasens egna händer.

Det ultimata vapnet är den RASLIGA IDÉN KOMBINERAD MED B-BOMBEN. När den vita rasen väl griper detta ultimata vapen i sina egna kraftfulla och kapabla händer,

våra fiender kommer snart att utplånas, och de vet det alltför väl. Det är därför de inte har lämnat någon sten oländ och oavlåtligt bombarderat oss med B-bomben (hjärnbomben) till mättnadspunkten. Idén de oavlåtligt och obevekligt har översköljt oss med är att VIT RASISM är ond, ond, ond. Judisk rasism är fantastisk! Svart rasism är underbar. Hispanier har all rätt att utöva SINA medborgerliga rättigheter, att sluta sig samman, kränka och trotsa våra immigrationslagar och översvämma den vite mannens domän med sina hungriga horder. Vietnameserna har ”rättigheter”, jamaicanerna har rättigheter, kubanerna har rättigheter, och indianerna också, stackars varelser, har sina oförytterliga rättigheter. Ack ja, och när vi talar om dessa förfallna reliker från stenåldern måste vi respektfullt tala om indianska ”krigare”, den ”ädle” röde mannen och hur den föraktlige och lömske vite mannen ljög och bedrog honom och hans ”nationer” på hans land. Det är vad den judiska pressen säger att vi måste säga och den vite mannen samarbetar och babblar sådana fånigheter, inte helt olikt sättet en betingad pavlovsk hund utför sitt tränade nummer.

Men vad sägs om den vite mannen? Vad sägs om den vita rasen? Har den några rättigheter i detta det främsta landet på jordens yta? Ett land, en civilisation och ett imperium byggt av den vite mannens egna illustra förfäder? Har vi några rättigheter att ens uttrycka våra åsikter?

Helvete heller! Visste du inte att judendomen har dekreterat att vit rasism är den mest avskyvärda ondska som någonsin uttänkts av människoandens sinne? Den måste rensas ut. Den måste attackeras, smutskastas, förtalas, förödmjukas och utplånas från jordens yta! **Ett sådant kraftfullt angrepp har judarna lanserat under åren mot den vita rasens organisering av sig själv och insikten om sin egen potential att rasblandning (även om det aldrig uttryckts i en lag) nu har blivit inte bara det mest fanatiskt eftersträvade målet för denna (och föregående) administrationer, utan det har nu faktiskt blivit statsreligionen i det tidigare vite mannens USA. Varje lag, varje domstolsbeslut, varje predikan från predikstolen är nu inriktad på att främja rasblandning. Vi måste rasblanda! Rasblanda med all tänkbar hastighet tills den vite mannen är utraderad och utrotad. Detta har då blivit den oskrivna men genomgripande officiella religionen i detta en gång så stora Amerika som våra egna ärorika förfäder byggde!**

Okej, så där har vi det. Där ligger den hemska hemligheten precis där framför den vite mannens ögon, precis där ute i det öppna för varje människa att se. De dumma negrerna kan se det och förstå det, likaså de lågt stående mexikanerna och så gör varje annan minoritet. Endast den vite mannen är blind som en fladdermus, och kan inte, eller vill inte, se det. Endast den vita rasen verkar betingad att sky och ignorera denna kraftfulla kombination av RASIDÉN och B-BOMBEN.

Men nu ser Church Of The Creator det, förstår det och har det. **Vi har nu allt sammanställt, omfattande, fullständigt konsekvent, i en hängiven rasreligion. Den kallas CREATIVITY.** Vi är nu beslutna att basunera ut det till världen för att marknadsföra det utav bara helvete tills varje vit man ser det, förstår det, greppar det och gör det till sitt eget. Faktum är att vi har predikat det ända från början av Creativity. **RACIAL LOYALTY**, namnet på den tidning du nu håller i dina händer, är SJÄLVA hjärtat i idén.

Church Of The Creator är besluten att genomföra lösningen helt och fullt och med slutgiltighet, och inte bara vältra sig i problemet som de flesta andra "BEKLAGA OCH JÄMRA SIG"-diskussionsklubbar gör.

Hur ska vi implementera rasidén kombinerat med B-bomben? Det är också väldigt grundläggande och lätt att förstå. Vi ska marknadsföra den på samma sätt som varje annan idé och rörelse har marknadsförts. Den enda skillnaden är att vi kommer att göra det med mer brådska, mer iver och med betydligt mer förnuft än någon sak som någonsin har uttänkts i mänsklighetens historia. Ingenting, absolut ingenting, är mer livsviktigt, mer betydelsefullt än överlevnaden för Naturens främsta — den vita rasen.

Det är här du kommer in. Hur mycket bryr du dig? Du vet vad du ska göra (Läs återigen ”Spreading the Good Word” i nummer 16. Läs återigen hela nummer 10 om att bli en ordinerad präst i kyrkan, om hur man bildar sin egen kyrkogrupp. Läs återigen om ”Dispersion and Polarization” i nummer 14).

Så låt oss nu gå till verket. När du inser vad den eländiga juden, en liten, föraktlig minoritet, har kunnat göra med dessa vapen, föreställ dig då vad den vita rasen, fortfarande 500 miljoner stark, kan göra med samma vapen. Låt oss greppa effekten av detta ultimata vapen och förändra världen för alltid — och göra den till en vacker plats för den vita rasen att leva i, att älska i och att blomstra i.

* * * * *

Naturen har aldrig läst självständighetsförklaringen. Den fortsätter att göra oss ojämlika.

* * * * *

Låt oss tillåta Naturen att ha sin gång; hon förstår sin verksamhet bättre än vi gör.

* * * * *

Hur man övervinner
De verkliga hatarna

Utan tvekan har de mest ihärdiga och de mest ondskefulla hatarna genom tiderna varit judarna. Talmud är full av det, hela deras religiösa tro är grundad på det, och deras ras överlevnad baseras på teorin att det starkaste kittet som binder samman en organisation, vilken organisation som helst, är att ha en gemensam fiende.

Vilka har judarna valt som sin fiende? För att vara säkra på att de aldrig får slut på hat är alla ”gentiler” deras fiender. Detta innebär i själva verket att alla folk i världen som inte är judar är deras fiender. **Talmud upprepar gång på gång denna premiss och nedvärderar dessutom alla icke-judar till kategorin djur, som ska fördömas, bedras, ljugas för, dödas och förintas.** Enligt läran i Talmud, den heligaste av alla deras heliga böcker, är alla icke-judar ”gois”, eller ”goyim”, vilket betyder djur, och all egendom de kan tänkas besitta tillhör rättmätigt judarna. Varje förrädisk handling i syfte att plundra ”goyim” anses vara hederlig och rättvis och överses av Talmuds lagar.

Utövandet av dessa grundregler förstärks ytterligare genom att judarna från tidig barndom lärs att hata goyim, att de är onda och ett hot mot deras egen överlevnad.

Denna judiska trosbekännelse har existerat i tusentals år. Judarna har ivrigt följt denna väg med en fanatism som inte känner några gränser, och har hyser ett intensivt, patologiskt hat mot alla goyim med en hämndlystnad. Men deras häftigaste hat är, och har varit, reserverat för den vita rasen, särskilt antikens romare och dagens tyskar. **Judens motto har alltid varit, och är än idag, ”Döda alltid de bästa först”.**

Ett så fullständigt monopolistiskt strypgrepp har judarna på det världsomspännande propagandamaskineriet att endast ett fåtal ärliga historiestudenter är medvetna om denna olycksbådande situation. Så grundligt förvirrad och programmerad är den genomsnittlige goy-bondläppen att han eller hon förenar sig med sina förövare och hatar och fördömer de få modiga kämpar som ens så mycket som undersöker, eller sätter sig in i, eller talar om detta märkliga historiska fenomen.

Judarna har slipat många av de vapen de har till sitt förfogande till en vass egg, och ett som de har blivit mest experter på är att vända på steken mot sina anklagare. Deras motto i detta sammanhang—

metoden är att **ANKLAGA ANKLAGAREN**. Kort sagt, anklaga sina fiender för just det de själva gör, men gör det först, gör det högre och mer flagrant än någon kampanj deras fiender kan tänkas uppbringa.

Det finns tusentals historiska exempel på detta, som går så långt tillbaka som det forntida Egyptens historia, där judarna genom monopolisering av egyptiernas säd och mat lyckades förslava dem. När egyptierna slutligen insåg detta och drev ut dem en masse, vände judarna på steken och hävdade (a) att egyptierna förslavade dem, och (b) inte lät dem lämna landet, förrän naturligtvis Mose (en historisk fiktion) och deras ständigt älskande Jehova (ett fiktivt koncept) kom till deras undsättning och ledde dem ut ur Egypten till egyptiernas bestörtning. Eftersom de, och inte egyptierna, skrev Gamla testamentet, och även den efterföljande historien, kvarstår den dubbla lögnen som ett accepterat faktum för de lättlurade **goyim än i dag.**

För ungefär ett halvt sekel sedan insåg tyskarna, under ledning av Adolf Hitler, slutligen den judiska konspirationens fulla vidd och försökte få den judiska apan av sin rygg. De enades på nationell nivå och krossade judarnas makt i Tyskland. Men så kraftfullt förskansat var det judiska finans- och propagandistiska nätverket att de lockade resten av den vita världen att komma till deras (judarnas) undsättning och förinta tyskarna. Detta lyckades de göra med besked, och knappt var den fasen avslutad förrän judarna omedelbart vände sig mot sina räddare för att undergräva och förinta dem.

De siktade sedan återigen på att förinta de **bästa först, nämligen Storbritannien och framför allt USA, vilka de båda höll i sin handflata.**

Eftersom vi som bor i USA och är vita nu är det främsta målet för förintelse, kan man undra hur judarna går till väga för att få de hatiska vita goyim att hjälpa dem, judarna, att förinta sin fiende, den vita amerikanen?

Det är mycket enkelt, och de använder samma historiskt beprövade strategier som de använde mot egyptierna.
(a) Anklaga anklagaren, och (b) förinta de bästa först.

Genom att ha ett obegränsat monopol på propagandamaskineriet i USA (och världen), genom att ha fullständig kontroll över TV-nätverken, nyhetsbyråerna, tidningarna, radion och varje annan mekanism, skruvar judarna upp värmen. Varje goyim som vågar så mycket som nämna deras uppenbara program av hat och förintelse stämplas omedelbart som en hatare. Och vi borde väl alla hata en hatare, eller hur?

Så hur försvarar vi Creatorer oss, vi som går i bräschen för att avslöja den olycksbådande judiska konspirationen

mot denna typ av taktik?

Tja, vi måste först och främst inse några grundläggande livsfakta och pränta in dem hos våra vita rasfränder som vi försöker rädda från folkmord, och vars ömsesidiga hjälp vi måste värva för att rädda oss själva och, i själva verket, hela den vita rasen. Dessa realiteter är:

1. Judarna vet exakt vad deras dödliga spel går ut på, och att de måste gå framåt med full fart och förinta sin fiende (huvudsakligen den vita rasen) innan vi fattar vad som händer och förintar dem. Därför är det meningslöst att argumentera med dem, försöka övertala dem att bättra sig eller ändra sina vägar, eller använda några andra medlingsmetoder. Judarna är helt inställda på den vita rasens undergång och ingenting kommer att avleda eller avskräcka dem. **Vårt enda hopp, vår enda lösning, är att göra dem oskadliggjorda så att de inte nu eller någonsin i framtiden återigen kan hota den vita rasens överlevnad och välbefinnande.** Men glöm varje lösning genom försoning, köpslående, samförstånd genom förståelse eller några liknande shibboletter.

2. Våra ansträngningar för övertalning, rekrytering och upplysning måste riktas mot våra egna vita rasfränder, där det verkliga problemet och även den verkliga lösningen ligger. Vi måste klargöra för våra vita bröder och systrar omfattningen av den olycksbådande konspirationen, de judiska förövarnas djävulska planer för deras egna livs framtid och för framtida vita generationer. Vi måste upplysa dem om att **det enda hoppet för överlevnad och en livskraftig framtid är att bygga! bygga! bygga! en kraftfull vit rörelse, en vit rasreligion som CREATIVITY som har målet och medlen att svepa våra fiender framför oss som en enorm flodvåg, och att vi återigen måste ta kontrollen över den vita mannens öde i våra egna kapabla händer.**

För att tillhandahålla några av verktygen för att hjälpa till att övertyga våra vita rasfränder, återvänder vi till frågan som utgjorde rubriken för denna artikel, nämligen hur vi övervinner den judiska anklagelsen om att det är vi som är hatarna, de enda hatarna, och därför de verkliga syndabockarna?

Tja, eftersom de judiska propagandistiska nätverken är så genomgripande och allomfattande är detta inte lätt, inte på grund av brist på argument eller bevis, utan på grund av den judiska propagandaapparatens enorma omfattning. Men genom uthållighet, aggressivitet och rent hårt arbete kan vi övervinna det. Här är några av de frågor och argument vi kan föra fram för att väcka våra vita rasfränder:

1. Är det bra eller dåligt att hata sina fiender?

2. Om det är dåligt att hata under några som helst omständigheter, är det då också dåligt att hata en nazist?

3. Hatar judarna nazister?

4. Hatar du nazister? Hatar du Hitler?

5. Om det är i sin ordning att hata nazister och att hata Hitler, och vad som är rättvist för gåsen är rättvist för galten, är det då inte också berättigat för tyskarna att hämnas och hata judarna?

6. Har du någonsin undrat varför judarna har blivit hatade av nästan alla världens nationer vid en eller annan tidpunkt till den grad att de drevs ut ur sitt land? (Se Creative Credo nr 35, ”Obeveklig krigföring mellan de parasitära judarna och deras olyckliga offer” i Den vite mannens bibel.)

7. Tror du att det är en förnuftig idé att älska dina fiender (Matt. 5:44) och att hata din far och mor, bröder och systrar (Lukas 14:26) och hata ditt eget slag?

8. Visste du att den judiska Talmud, som av judarna anses vara deras mest heliga religiösa text (till och med över Gamla testamentet), är full av hat mot alla folk?

9. Visste du att grunden för den judiska religionen är hat, och att deras sammanhållning är byggd på just detta hat mot alla goyim?

10. Är det i sin ordning att försöka försvara sig mot en person eller en grupp som har planer på din undergång?

11. Är det möjligt för dig eller din ras att överleva utan att försvara dig/sig själv?

12. Är det i det verkliga livet möjligt att utkämpa en kamp för överlevnad utan att hata din fiende?

13. Skulle du vara helt likgiltig om detta land blev till 90 procent svart, 5 procent vitt och kontrollerades av ett stramt organiserat judiskt nätverk?

14. Om du insåg att så var fallet, skulle du göra något för att avvärja det?

15. Precis vad skulle du göra och var skulle du börja?

16. Är det i sin ordning att hata någon om de hatade dig först?

17. I så fall är judarna världens äldsta och mest ihärdiga hatare, vilket bevisas av både Gamla testamentet, Talmud och deras historia. Skulle du vilja ignorera detta faktum, eller tycker du att det tål att undersökas?

18. Om din mor eller syster blev attackerad, skulle du försvara dem?

19. Skulle du älska deras angripare, eller skulle du visa tecken på hat och ilska medan du försvarade dem? (Om du hade modet att göra det.)

20. Tycker du att det är i sin ordning att försvara den vita rasen om någon annan ras, eller koalition av raser, gaddade ihop sig mot den vita rasen och arbetade och konspirerade för dess undergång?

21. Om det kom till en slutgiltig uppgörelse mellan negrerna och de vita, vilken sida, om någon, skulle du välja?

22. Om det kom till en kraftmätning mellan judarna och den vita rasen, vilken sida, om någon, skulle du välja?

23. Om det kom till en kamp för överlevnad mellan den vita rasen å ena sidan, och judarna, negrerna och lerfolken i koalition mot den, vilken sida, om någon, skulle du välja?

24. Om du var tvungen att välja mellan kristendomen och den vita rasens överlevnad, vilken sida, om någon, skulle du välja?

25. Anser du att judarna bör berömmas för att de ger sin främsta lojalitet till sin egen ras?

26. Godkänner du idén att svarta utövar RASLIG LOJALITET?

27. Anser du att vita människor också bör ha lika rättigheter att utöva RASLIG LOJALITET gentemot sin egen ras?

28. Inser du att dina vita förfäder konsekvent utövade RASLIG LOJALITET i tusentals år, och om de inte hade gjort det, skulle du vara en bastardiserad mulatt idag?

29. Skulle du kanske hellre vara svart, eller en mulatt, än vit?

30. Skulle du vilja se din syster gifta sig med en neger? Om inte, varför inte?

31. Om din mor blev änka, skulle du vilja se henne gifta om sig med en neger? Om inte, varför inte?

32. Finns det något län i USA som är övervägande svart som du skulle vilja bo i?

33. Finns det något land i världen som är övervägande svart, säg som Haiti, som du skulle vilja bo i?

34. Skulle du vilja bo mitt i Harlem, och i så fall, hur länge tror du att du skulle kunna överleva?

Det finns många fler liknande frågor vi skulle kunna uttänka, och utan tvekan skulle du själv kunna komma på många fler. Huvudtanken i vår tes är denna:

1. Vårt verkliga problem är inte att övervinna judarna och lerfolken, utan att reda ut det förvirrade och röriga tänkandet hos våra egna judeprogrammerade vita raskamrater. Dessa är de människor vi måste arbeta på och arbeta med. Det är de vita människorna vi måste upplysa och få till besinning. Det är de vita människorna, våra egna vita bröder och systrar, vi måste få till besinning, att vi måste ingjuta en känsla av raslig stolthet och lojalitet, att vi måste organisera. Där ligger lösningen — inte i att övertyga judarna eller negrerna, eller några andra lerfolk. Så låt oss inte slösa vår tid och energi på felriktning.

För att sätta frågan om hat i rätt perspektiv, läs återigen Creative Credo nr 62 i *The White Man's Bible* med titeln ”Kärlek och hat”.

För att upplysa och organisera våra vita rasliga bröder vi

måste göra följande:

1. Ha en kraftfull, allomfattande rasmässig trosbekännelse som den vita rasen kan och måste polariseras kring. Detta har vi nu.

2. Bygga ett eget propagandistiskt nätverk som kommer att överskugga och övermanna det nuvarande judiska strypgreppet. Varför inte? Vi kan göra det! Vi har intelligensen, vi har antalet, vi har kunderna, annonsörerna, producenterna och energin för att utföra jobbet. Allt vi behöver är ledarskap, riktning och hängivenhet. Vår tidskrift, RACIAL LOYALTY, är spjutspetsen i byggandet av ett enormt och kraftfullt transmissionsbälte för spridningen av VITA IDÉER. Allt vi behöver göra nu är att bygga! bygga! bygga! och arbeta som besatta. Detta innebär ditt deltagande och din hängivenhet. Hjälp till att utöka prenumerationerna på vår tidskrift RACIAL LOYALTY till gränsen för dina resurser.

3. Hjälp till att främja vita rasmässiga skolor och program såsom vår SKOLA FÖR BEGÅVADE POJKAR. Hjälp till att göra detta till grogrunden för ett vidsträckt nätverk av utbildning, träning och upplysning till förmån för den vita rasen. Donera till vår sak. Det är din sak.

4. Främja Vit Rasmässig Lojalitet. Tala om det, predika det, sprid litteratur, broschyrer och flygblad för dess räkning. Tänk Vitt. Praktisera Vitt Rasmässigt Lagarbete. Hjälp till att bygga en vitare och ljusare värld.

Alternativet är svart, mycket svart. Tänk på det. Gör något åt det. HJÄLP TILL ATT BYGGA EN VITARE OCH LJUSARE VÄRLD.

* * * * *

Endast genom att möta verkligheten, oavsett hur dyster den är, kan den vita rasen befria sig från den judiska vampyren.

* * * * *

Om den vita rasen någonsin ska återgå till förnuftet, MÅSTE kristendomen BORT. För att återfå sitt förnuft måste den först göra sig av med kristendomen.

* * * * *

Kreativitet är framtidens mäktiga våg.

* * * * *

Följande artikel publicerades i Miami Herald:

VILKEN VÄN
VI HAR I JESUS

I Colorado Springs denna vecka kastade en federal domare ut en stämning på en miljon dollar som lämnats in av en bedragen make mot en romersk-katolsk präst som hade en affär med målsägandens fru under pågående äktenskapsrådgivning. Domaren slog fast att rättsprocessen inte kunde drivas konstitutionellt eftersom den kränkte prästens ”FRIA RELIGIONSUTÖVNING”.

Moralen i historien: Om du är en Herrens tjänare, så har du verkligen inflytande!

* * * * *

Vi vill varken imponera på dig eller underhålla dig. Vi vill inspirera dig till att bli en militant aktivist.

* * * * *

Med utgångspunkt i ett mångkulturellt samhälle som är sjukt och degenererat, är vi **SKAPARE** fast beslutna att bygga en vitare och ljusare värld. Din hängivenhet kommer att göra det möjligt.

* * * * *

*Det är vårt orubbliga och heliga **MÅL ATT** placera 10 miljoner av den Vite Mannens Biblar **I HÄNDERNA** på våra vita rasfränder. När vi väl har uppnått så mycket kommer kriget mot judarna, n*grerna och lerfolken vara så gott som över, och det kommer att vara den bästa affär den vita rasen någonsin har investerat i. Hjälp till att förverkliga det! Gör din del.*

* * * * *

Vår autistiska värld

Den yttersta vikten av att kunna skilja på verklighet och fantasi.

Förra julen gav min dotter mig en liten väggkalender som hade en unik egenskap. För att hjälpa mitt ordförråd presenterades ett nytt och ovanligt ord för varje dag under året. Tillsammans med det fanns definitionen av ordet, samt ett exempel på användning i en mening. Jag fann att även vid min ålder kan en gammal hund lära sig sitta, eller åtminstone lägga till nya ord i sitt ordförråd.

Häromdagen dök ordet ”autistisk” upp, och även om jag var medveten om dess betydelse när det gäller autistiska barn, gav definitionen ”tendensen att tillfredsställa sina behov genom fantasier, utan hänsyn till den objektiva verkligheten” mig anledning till eftertanke – att det inte bara är ett sällsynt barn som lider av denna åkomma.

autistisk

(ô tis’ tik) adj. Psykol.

tendensen att tillfredsställa sina behov genom fantasier, utan hänsyn till den objektiva verkligheten

Det autistiska barnet bekräftade inte världen omkring sig.

Torsdag

Augusti

1984

30

När jag ser på den oreda världen befinner sig i idag, och hur en mångfald av polyglotta människor försöker hantera en omöjlig röra de inte förstår, eller rättare sagt, försöker fly från att hantera verkligheten, kom jag till slutsatsen att förmodligen mer än 99 procent

av de mer än 5 miljarder människor som lever på denna planet idag har avancerade symtom på att vara autistiska.

1. Ett av de mest alarmerande fenomenen i denna nuvarande "nu"-generation är den lavinartade ökningen av användning och missbruk av droger av alla slag. Detta varierar från att röka gräs, sniffa kokain, injicera heroin med en nål i "huvudledningen", sniffa "ängladamm" och en hel rad andra direkt farliga och beroendeframkallande droger som förvirrar, lemlästar, förlamar och dödar. Floridas USA-senator Paula Hawkins gjorde ett uttalande med innebörden att det knappast finns en allmän skola i USA idag där barnen över fjärde klass inte har utsatts för droger, och i många skolor är det utom kontroll och i flagrant missbruk.

Detta är en fruktansvärd anklagelse mot vårt nuvarande samhälle och särskilt mot "våra" allmänna skolor. Hur hamnade vi i en så hemsk situation och varför börjar så många barn (och vuxna) använda droger?

Det är en lång historia, men låt oss först undersöka VARFÖR situationen är som den är.

Trots alla "civilisationens" moderna bekvämligheter, trots nästan 2000 år av judisk kristendom, trots välfärd och fattigdomsbekämpningsprogram och allt det andra — lever människor idag i en högst förvirrad, konstgjord värld. Det är en polyglott värld där varje individ känner sig alienerad, en värld där de känner att de inte är hemma, utan är en främling som lever bland pluralistiska främlingar. Människor är djupt förvirrade, de är utan hopp och utan riktning. Detta gäller alla folk i världen, oavsett om de är n*grer, araber, hinduer, indianer eller bastarder av andra raser såsom mexikaner. Men det gäller särskilt den enda ras som vi Skapare bryr oss om, nämligen den vita rasen.

Dagens vita man finner sig själv levande i en främmande värld som snabbt sluter sig omkring honom. Han lever i en judisk-dominerad kultur som är motbjudande för honom, men han kan inte sätta fingret på VARFÖR. Han förstår det inte. Som juden Marcus Eli Ravage sade: "Vi har påtvingat er en främmande bok (den judiska bibeln) och en främmande tro som ni inte kan svälja eller smälta, som står i strid med er medfödda ande, som håller er ständigt illa till mods, och som ni saknar andan att antingen förkasta eller acceptera fullt ut." (Se "Confessions of a Jew" Creative Credo nr 43, sida 286 i *White Man's Bible*.)

Judarna har sannerligen gjort detta. Men med början för nästan två tusen år sedan med judisk kristendom, har de stadigt och obevekligt drivit sin krigföring mot den vita rasen, vilket jag har utvecklat ytterligare i artikeln "Obeveklig krigföring mellan de parasitära judarna och deras olyckliga offer" som börjar på sidan 6 i denna tidning. Judisk kristendom var den mäktiga, massiva sinnesförvrängare som gav genombrottet för judarna att få ett grepp om den vita

Människans sinne och öde. Men det stannade inte där.

Eftersom judarna aggressivt har tagit kontroll över världens finanser, har de lagt under sig ett monopol på nyhetsmedier, television, film, radio och bokförlagsbranschen; musik och ”konsterna”, om de fortfarande kan kallas så; de kontrollerar vår regering utan så mycket som en utmaning; de har antingen ett finger med i nästan varje icke-judisk religion eller är de främsta anstiftarna till den, eller både och: och värst av allt, de har genomträngt och prostituerat den vite mannens kultur. Allt detta har de gjort och påskyndar utan att den överväldigande majoriteten av den vita rasen ens inser eller erkänner att det är så.

Det är därför jag utan förbehåll kan säga: **99 procent av den vita rasen lever i en drömvärld, ett overkligt dårarnas paradis. De är AUTISTISKA, oförmögna eller ovilliga att möta verkligheten. De är också, i det stora hela, extremt förvirrade och olyckliga, och lever på gränsen till hopplös desperation, utan att knappt veta VARFÖR.**

Som ett resultat försöker de med en mängd olika flyktmekanismer. Vi har redan nämnt den utbredda tillflykten till droger. Tyvärr, ju mer en person, eller en nation, eller en ras försöker undvika att ta itu med verkligheten och lösa mängden av problem, desto värre blir dessa problem. Straffen för sådana undanflykter är vanligtvis tragedi och katastrof, vilket bevisas av nyligen omskrivna dödsfall som John Belushi eller David Kennedy. Låt oss nämna andra former av eskapism än missbruk av tunga droger.

2. Alkoholism är naturligtvis lika gammalt som Noa, om inte äldre. Det är givetvis en annan form av drogmissbruk, men accepteras lättare av samhället och är lagligt, bortsett från förbudstiden. Det finns förmodligen 150 miljoner amerikaner som dricker, varav cirka 12 miljoner är alkoholister, människor som har en svaghet eller dragning till alkohol som de inte längre kan kontrollera. Deras lösning på ett problem är inte att möta det och lösa det, utan att dränka det med alkohol, och därigenom skjuta upp det och lägga till själva problemet, det mycket verkliga problemet med alkoholism. Slutresultatet av denna väg exemplifieras av William Holdens och många andra kändisars tragiska och eländiga död, liksom miljontals obetydligheter som dör i rännstenen, obeaktade och obesjungna.

3. Förmodligen är den största enskilda gruppen av utbrytarkonstnärer de som ägnar sig åt religion som ett medel för att fly från världens verklighet. Nu intar vi Skapare inte ståndpunkten att religion är dåligt i sig. Liksom vädret kan det vara dåligt eller bra. Liksom eld kan det vara extremt användbart och fördelaktigt, när det till exempel värmer ditt hem eller driver en ångmaskin; eller så kan det vara extremt destruktivt, som när det till exempel bränner ner ditt hus. **Vi Skapare hävdar att religion, liksom eld, är en kraftfull kraft för gott eller ont — beroende på vilken religion det är, av vem den används och på vem.** Till exempel — judendomen har

varit ett extremt kraftfullt verktyg i händerna på judarna för att främja överlevnaden och det onda inflytandet av deras ras, medan kristendomen har varit ett förödande verktyg i deras händer för att förlama och förstöra den vita rasen, vilket jag har påpekat ett flertal gånger.

Hur det än må vara med det. De flesta vita människor är antingen delvis eller helt beroende av, och drabbade av kristendomen, och använder den som en flyktmekanism från verkligheten. De går till kyrkan på söndagar och lyssnar på prästens pladder om "pie-in-the-sky" när de dör, och om du inte tror honom kommer du att grillas i den eldiga avgrunden. De ber till ett osynligt spöke i skyn och vädjar om hans ”välsignelser”, pladdrar om äktenskap beseglade i himlen, om att bli född på nytt, om att skjutas ut i omloppsbana i en ”uppryckelse”, och en massa annat nonsens som inte har minsta grund i verkligheten. De ägnar sig i själva verket åt massgalenskap, eftersom den bästa definitionen av galenskap jag känner till är att ha förlorat förmågan att skilja mellan vad som är verkligt och vad som är fantasi. När en hel grupp människor ägnar sig åt en liknande fantasi såsom himmel, helvete, spöken och demoner och babblar in i tomrummet i samstämmighet, då anser jag att vi med rätta kan dra slutsatsen att de ägnar sig åt massgalenskap.

Det finns andra former av eskapism som är fantasiflykter som inte är baserade på religion. Barn är kanske benägna att göra det när de tror att deras dockor är levande och verkliga, eller deras tennsoldater eller deras stoppade nallebjörnar är levande, och engagerar dem i enkelriktade konversationer. Detta är inte ovanligt och kanske en del av uppväxtprocessen. Det är när sådana fantasier, likt alkoholproblem, går styrbord ut som de stämplas som autistiska. Ett sådant tillstånd uppnås när de inte längre kan nås och orienteras till den verkliga världen omkring dem. Detta är ett mentalt tillstånd och ibland kan det botas, och ibland kan det leda till total galenskap.

Men barn är ingalunda de enda som ägnar sig åt mentala fantasier som en flykt. Valfritt antal vuxna människor tar också till sådan eskapism. Vi har läst berättelsen om HARVEY. För några år sedan läste vi om ”Son of Sam” i New York som påstod att en hund med det namnet befallde honom att mörda ett antal människor och han gjorde just det under en period av år, tills han slutligen fångades. Detta är också en extrem form av autism.

5. Vi kommer nu till den grupp människor som inte är medvetna om ett överväldigande faktum i dagens värld — och det faktumet är att det judiska maktcentret kontrollerar och förslavar människorna i världen. De lever i ett **BEDRÄGLIGT PARADIS** (FOOL’S PARADISE) och antingen vill de inte försona sitt tänkande med verkligheten, eller så misslyckas de med att förstå det. Denna grupp omfattar den överväldigande massan av alla folk i världen, särskilt de av den vita rasen. Detta inkluderar delar av den vita rasen som är högt intelligenta inom andra områden, såsom advokater, läkare, politiker (?) vetenskapsmän, pedagoger, journalister

och hela spektrumet, inklusive (och i synnerhet!) kristna predikanter.

Jag upprepar, de lever i en drömvärld, avskärmade från verkligheten, och är i ordets rätta bemärkelse, som tidigare definierats, **autistiska**.

Vi Creatorer tror på att möta verkligheten och göra en skarp distinktion mellan vad som är fantasi och vad som är verkligt. Vi tror också på nöjen och lekar och vad som kallas ”R & R” (vila och rekreation) i affärsvärlden. Det är inget fel i att ägna sig åt rekreation av ett eller annat slag som en form av avslappning från arbetet. Vi Creatorer tror särskilt på att leva det goda livet, det intressanta livet, och att njuta av vår vistelse här på jorden. Denna rekreation kan ta sig många uttryck och kan till och med innebära att man vandrar i fantasins värld, som att se en teaterpjäs eller en film, läsa skönlitteratur eller till och med läsa sagor för våra barn. Men den viktiga distinktionen är denna: behandla en fantasi som en sådan, men förväxla den inte med verkligheten. Som Hypatia, den underbart intellektuella kvinnan från Alexandria på 300-talet, tydligt formulerade: ”Fabeln bör läras ut som fabel, myter som myter och mirakel som poetiska fantasier. Att lära ut vidskepelse som sanningar är en högst fruktansvärd sak. Barnasjälven accepterar och tror på dem, och först efter stor smärta och kanske tragedi kan han under senare år befrias från dem. I själva verket kommer människan att kämpa för en vidskepelse lika snabbt som för en levande sanning — ofta mer så, eftersom en vidskepelse är så ogripbar att man inte kan komma åt den för att motbevisa den, men sanningen är en ståndpunkt, och är därför föränderlig.” (Se sida 310 i *White Man’s Bible*).

I CREATIVITY har vi äntligen en religion som gör sig av med allt bråte, skräp och struntprat som människosläktet har samlat på sig under tidsåldrarna från sina vidskepliga och primitiva förfäder från stenåldern. Vi kastar det överbord en gång för alla och tar en uppfriskande, ärlig titt på den verkliga världen som Naturen har presenterat för oss. Vi gör detta av flera goda skäl: (a) Det klargör tankeprocessen avsevärt (b) Det befriar sinnet från en mängd onödigt, tjatigt bråte, såsom rädslan för helvetet (c) Det hjälper oerhört i lösandet av världens verkliga problem, och tro mig, vi har gott om riktigt stora sådana att lösa. (d) Och slutligen, det är det enda sättet vi kan stoppa den judiska anstormningen i dess vansinniga besatthet av att förgöra den vita rasen. Endast genom klart tänkande, total hängivenhet och raslig polarisering kan vi avvärja den slutgiltiga och oåterkalleliga katastrof som judarna har i beredskap för oss.

När Adolf Hitler på 1920-talet kom till slutsatsen att inget av de gamla partierna, eller ens det förflutnas filosofiska grundvalar, kunde rädda Tyskland från den judiska kommunismens anstormning, kastade han allt det gamla skräpet överbord och började på nytt. Han utformade ett helt nytt politiskt parti och en filosofi som var anpassad för att utföra det arbete som behövde göras. Som vi alla vet, Nationalsocialismen

gjorde jobbet extremt väl med att förena det tyska folket och rensa den tyska scenen från judiskt inflytande och manipulation. Det faktum att judarna utnyttjade den enorma makten hos andra vita nationer som fortfarande stod under deras kontroll för att krossa Tyskland utifrån är en annan historia. Poängen är att Hitler faktiskt rensade och återuppbyggde Tyskland med sin nya politiska filosofi och han gjorde ett utmärkt jobb med det.

Likaså finner vi nu hela världen i ett judiskt kaos, med detta olycksbådande monster som siktar in sig på den vita rasen för dess totala förintelse. Inget av de gamla politiska partierna, ingen av de gamla filosofierna eller gamla religionerna är vuxna uppgiften att stoppa ångvälten. Faktum är att de flesta av dem har värvats för att hjälpa judarna i deras ondskefulla, sadistiska program. Vi Skapare kastar därför, precis som Adolf Hitler gjorde för ett halvt sekel sedan, allt gammalt skräp överbord, börjar från noll och har utformat en världsomspännande religion för den vita rasen som är kapabel att göra jobbet, göra det rätt och göra det en gång för alla. Inom CREATIVITY bygger vi den första äkta RASRELIGION den vita rasen någonsin har haft.

Precis som Hitler lyckades förena det tyska folket, är det vårt fastställda mål att förena alla världens vita folk till en enda solid murbräcka med vilken vi ska krossa det judiska monstret. När väl världens vita ras är förenad finns det ingen kraft kvar som någonsin kan hota den igen, och striden är över för all framtid.

Vi måste nu alla ställa oss bakom detta heliga korståg eller gå under. CREATIVITY är vår sista stora möjlighet. Vi måste (och det betyder du!) nu polarisera oss kring den kraftfulla centrala kärnan och bygga och bygga. Vi måste lägga manken till och främja, vi måste propagera, vi måste proselytvärva, vi måste organisera. Låt oss sätta igång!

* * * * *

För den vita rasen har CREATIVITY allt,
säger allt, omfattar allt.

* * * * *

Den vita rasen måste lära sig att tänka i termer av: Åt helvete med judarna, Åt helvete med negrerna. Åt helvete med lerraserna. TÄNK VITT.

* * * * *

Nummer 18, november 1984

Valet av rasmässiga termer är avsiktligt

VI HAR GODA SKÄL

Inom områdena propaganda, programmering, utbildning och upplysning träder vissa nyckelregler i kraft. Den strid som den vita rasen nu är involverad i, och faktiskt kämpar för sin rena överlevnad, är i grunden en strid om sinnet. Övervältigande nog är det en strid om det vita sinnet, ett sinne som nu är svårt förorenat inte bara av kemiska droger utan även av psykologiska sinnesförvrängare.

Vi är svårt belägrade inte bara av droger utan i ännu högre grad av en giftig anstormning av idéer.

Vi är utlämnade åt en dödlig belägring av psykologisk krigföring, men den vita rasen är knappt medveten om det. Kalla det propaganda, sinnesförvrängning, sinnesförvirring, programmering eller vad du vill, den vita rasen är mestadels den mottagande parten, praktiskt taget försvarslös och besvarar inte ens elden.

Det är den psykologiska krigföringen jag vill fokusera på i denna avhandling, och det faktum att huvudfrågan i denna krigföring är rasmässig. Kort sagt befinner vi oss i den förlorande änden av ett psykologiskt krig som förs mot oss, den vita rasen, av våra dödliga fiender, "mud races" i allmänhet ledda av den listige juden. Inom detta fält är dessa tidernas främsta smygare de oemotsagda experterna och har varit det sedan urminnes tider. Ingen annan ras har ens kommit i närheten. De har varit övervältigande framgångsrika och trots att de är underlägsna i antal och kreativitet, kontrollerar de nu världens mänskliga och materiella resurser.

Som i alla andra strävanden finns det ett antal viktiga grundregler som måste följas för att nå framgång, och vissa misstag som är rent ut sagt dumma och som måste undvikas. Detta gäller tennis, affärer, utbildning, politik eller vårt aktuella ämne — propaganda och upplysning. Man måste följa vissa grundregler för att vara effektiv; man måste undvika kända fallgropar, annars misslyckas man.

Allt detta för oss tillbaka till vårt huvudämne: effektiva psykologiska taktiker i den raskrigföring som aggressivt påtvingas oss av judarna och "mud races" — ett krig som vi håller på att förlora.

Jag ska nu lista några av dessa grundläggande regler som gäller för just denna krigföring, även om vissa av dessa gäller lika väl för vilken...

typ av krigföring.

1. Identifiera tydligt din fiende. Du kan inte bekämpa en abstraktion eller ett spöke (såsom en djävul).

2. Krig mot fiender kan endast föras framgångsrikt om det först föregås av en framgångsrik propagandakampanj av hat mot fienden, som anklagar dem för alla de synder och överträdelser som kan läggas dem till last. Judarna ägnade trettio år åt att aggressivt konditionera det brittiska folket att hata och avsky tyskarna innan de var redo att utkämpa första världskriget. Efter att första världskriget var över fortsatte de febrilt detta program av hat och förtal, och ändrade sitt tema endast obetydligt, från Kaisern till Hitler som fredens skurk. (Detta är bara ett exempel av hundratals som drivits av judarna.)

3. Allt är "tillåtet" i krigföring. Endast överlevnad räknas. Detta uttrycks på ett annat sätt av general Douglas MacArthur som sa: "Det finns ingen ersättning för seger". Men vi Skapare har ännu starkare rättfärdigande för vår ståndpunkt, och vi går tillbaka till grunderna: NATURENS EVIGA LAGAR. Och Naturen säger högt och tydligt: Ta hand om de dina, utan begränsningar. Slutsatsen är din egen arts överlevnad och Naturen straffar skoningslöst dem som är för dumma eller för saktfärdiga för att lyda den lagen med det ultimata straffet: utrotning. (För ytterligare detaljer i detta ämne se Creative Credo nr 61, "Skuldkonplexet och 'Rättviseneurosen' — Två fatala svagheter i den vita mannens konstitution" i Den vita mannens bibel.)

4. Organisera och polarisera dina egna styrkor för att förbereda dem för den kommande (eller pågående) striden. För att göra det måste du ha en enhet, en skatt som du älskar och vårdar, som du vill och måste skydda från en ondskefull och avskyvärd fiende. Denna enhet måste också identifieras, och vi i Church Of The Creator gör det tydligt. För oss är den mest dyrbara skatten på jordens yta den Vita Rasen, och den Vita Rasen allena. Till den ger vi vår totala trohet, vår totala lojalitet, vår totala kärlek. Vi förklarar vidare att skyddandet av vår vita genpool är vår högsta förpliktelse, och att misslyckas med det är det ultimata brottet. Detta innebär att skydda den inte bara från hot om utrotning, utan också, och kanske ännu mer, från förorening och kontaminering. Under inga omständigheter kan vi längre tolerera att judarna sitter arrogant vid huvudströmbrytaren och pumpar Afrikas svarta blod in i det vita Amerikas ådror, eller för den delen i något annat vitt folks ådror.

Att det ovanstående nu håller på att bli en flagrant verklighet och att den vita rasens genpool förorenas och kontamineras, därom råder ingen tvekan. Att den Vita Rasen overksamt ser på och är likgiltig inför denna katastrof som utspelar sig framför dess egna ögon, är vår tids oförmildrade fasa.

The Church Of The Creator ligger i framkant i kampen mot denna förrädiska katastrof, är fast besluten att avslöja den och vända trenden.

Genom att lista de ovanstående fyra punkterna för krigföring har vi naturligtvis bara listat några grunder, men dessa grunder är direkt tillämpliga på den rasliga och psykologiska krigföring med vilken vi nu går till motattack och avser att föra i framtiden.

Vi ser att huvudproblemet i denna kamp inte så mycket är fiendens styrka — judarna, negrerna och ler-raserna — utan den onödiga och självförvållade svagheten hos våra egna vita raskamrater i deras villighet (eller ovillighet) att försvara sig själva.

Den vita mannens hjärna har blivit så illa förorenad och rörig av fiendens propaganda att det verkar som om han inte kan, eller inte vill, tänka klart. Detta är vårt huvudproblem och det är målet för vår kampanj.

Vi ger därför den vita mannen en trosbekännelse, ett program, en religion han kan polarisera kring. Det är en högst aggressiv rasreligion baserad på heder, på stolthet och förtroende för vår egen ras. Det är en trosbekännelse som förespråkar fientlighet, hån och förakt mot, och för, våra fiender. Och vi gör detta av goda psykologiska skäl. När vi kallar negrer för vad de är, gör vi det inte för att vi är ociviliserade och outbildade, utan av exakt motsatta skäl. Vi är varken ociviliserade eller outbildade. Tvärtom intar vi detta förhållningssätt eftersom vi, särskilt i rasfrågan, är långt, långt bättre utbildade än den genomsnittlige tölpen, som inte vet skillnaden mellan naturens främsta och en neger eller en orangutang. Vi vill hamra in några fakta i den vita rasen som hela naturen närmast skriker åt oss — och de är dessa:

1. Alla människor är inte lika. Tvärtom finns det ingen jämlikhet i naturen.

2. Vi, den vita rasen, befinner oss högst upp i det rasliga spektrumet och negrerna längst ner. En enorm klyfta skiljer oss åt — en klyfta vidare än den som skiljer negrerna från aporna.

3. Den vita rasen är ovetande involverad i ett rasligt utrotningskrig, ett krig som fienden för grymt och obevekligt, men som den vita rasen är nästan helt omedveten om.

4. För att rädda den vita rasen från en oemotsagd utrotning måste vi samla och polarisera den vita rasen, vi måste tydligt definiera frågorna och tydligt identifiera fienden. Detta har vi gjort, om och om igen.

5. Vi vill också betona att det inte räcker med att bara identifiera fienden, utan vi måste också attackera, hopa anklagelser och beskyllningar mot fienden (vilka alla är sanna) och fördöma, smutskasta och ösa förakt och hån över vår fiende, precis som de gör mot oss.

Vi måste väcka känslorna på vår sida och frambringa alla de rasinstinkter som Naturen har utrustat oss med om vi ska överleva. Och vi menar att den Vita Rasen ska överleva, till varje pris. Inget pris är för högt, ingen väg för lång.

6. Vi inser att detta krig involverar alla aspekter, alla resurser — rasmässiga, psykologiska, ekonomiska, fysiska, mentala och framför allt, ett krig om semantik. Det är det psykologiska och semantiska kriget som vi särskilt fokuserar på i denna granskning, och i detta avseende är klichéer, slogans och slagord av särskild betydelse, vilket judarna med råge har demonstrerat under århundradena.

Precis som i George Orwells 1984 höll etablissemanget i smyg på att fasa ut vissa ord, minnen och händelser ”ner i minnesluckan”, så håller nu även det judiska maktcentrumet på att vända vårt språk och vårt tänkande och fasa ut allt det som skulle bevara den vita mannens arv och identitet. För att illustrera hur väl han har lyckats på den korta perioden av mindre än en generation, låt oss titta i den stora Webster’s Dictionary.

Jag har tre böcker till hands. En Webster’s Third New International Dictionary (Unabridged) 1961. De andra två är New Webster’s Dictionary of the English Language 1981.

I de två sista (1981) förekommer ordet ”nigger” inte ens. I 1961 års upplaga finns det sjutton olika poster där ordet nigger antingen är grundordet eller stammen i ett ord eller en fras. De är som följer: nigger, nigger baby (antingen en av två örter: en sanikel (Sanicula bipinnatifida) med lila blommor: ett blåögt gräs (Sisyrinchium bellum) med lila-blå blommor.), nigger bug (Negerbagge.), niggerchaser (ett litet fyrverkeri som skjuter omkring på marken.), nigger daisy (en rudbeckia.), niggerfish, niggerhead cactus, nigger heaven (den högsta balkongen eller raden av platser i en teater.), niggergoose, nigger in the woodpile (något (som en dold eller oklar faktor) som strider mot skenet i en situation.), nigger pine, nigger shooter (slangbella.), niggertoe (parannöt.), niggerweed, niggerwool.

Detta visar hur de på en kort period av 20 år har fasat ut ”ner i minnesluckan” i vårt språk en betydande rasskillnad som är avgörande för den Vita Rasens överlevnad.

Tänk bara på det! Om våra vita förfäder inte hade haft rasstolthet, erkänt rasidentitet och utövat raslojalitet och rassegregering, skulle du och jag nu vara en eländig mulatt, så som juden ondskefullt är besluten att vår framtida avkomma ska bli.

Av ovanstående skäl åligger det oss att använda sådana hånfulla termer som niggrer och ler-raser för att skilja dem från Naturens främsta. Bara att återinföra dessa ord i allmänt bruk hos våra Vita Raskamrater är redan ett stort steg framåt i att befästa våra egna led, polarisera den Vita Rasen och identifiera fienden.

Vi rekommenderar att detta konsekvent görs bland våra egna medlemmar och alla vita raskamrater i allmänhet.

I detta avseende finner vi att även om vårt eget medlemsantal vid denna tidpunkt fortfarande är relativt litet (men växande), så har vi omfattande ringar på vattnet, och mycket av vår terminologi, såsom användningen av orden ”niggers”, ”gyttjeraser” börjar smyga sig in i allmänt bruk i tidningar, tidskrifter och litteratur från andra vita rasgrupper. Det gäller även fraser som ”spöken-i-skyn”, referensen till ”skära, bränna och förgifta” vid cancerbehandlingar, och flera andra distinkta ord och fraser som satts i omlopp av Church Of The Creator.

Så fatta mod. Det vi gör är ingen tillfällighet. Det är planerat, det är avsiktligt och det är effektivt. Vi växer inte bara, utan vi påverkar och anger takten för hela den vita rasrörelsen. Kom ihåg att Rom inte byggdes på en dag, och det gjorde inte heller den judisk-kristna rörelsen. Kom ihåg att vi planerar för evigheten, inte bara för i övermorg, och de fundament som ni hjälper till att lägga är både kortsiktiga och långsiktiga.

Så sätt igång. Gå med i vår rasliga religiösa rörelse och engagera dig. Distribuera 100 exemplar av denna tidskrift varje månad. Kom ihåg framtiden — din egen och din avkommas beror på framgången för det vi nu gör — framgången för Creativity-rörelsen. Att säga att denna framgång kommer att betyda så mycket för så många är en kraftig underdrift. Hjälp till att bygga en vitare och ljusare värld — en värld där gyttjeriserna inte längre kan vara ett hot, lika lite som dagens indianer är det i delstaten Oregon.

* * * * *

Det är vårt orubbliga mål att placera 10 miljoner exemplar av Den Vite Mannens Bibel i händerna på våra vita raskamrater. När vi väl har uppnått så mycket kommer kriget mot judarna, niggers och gyttjefolken att vara så gott som över, och det kommer att vara den bästa affär den vita rasen någonsin har investerat i. Hjälp till att förverkliga det! Gör din del.

* * * * *

Odinism: En uppstigande Fenix eller en död häst?

Förord: Under det senaste decenniet eller så har Mr. Dietz publicerat tidskriften Liberty Bell Magazine, som är pro-nazistisk, pro-vit, antikristen och antijudisk. Under de senaste åren har Mr. Dietz, redaktören, också publicerat ett antal artiklar tagna direkt ur kapitlen i Nature's Eternal Religion och The White Man's Bible, med vår tillåtelse och vårt godkännande. För några nummer sedan publicerade Mr. Ronald S. Hand ett brev som avslutades med den innerliga förhoppningen att det skulle finnas färre identitetskristna och fler odinister. Om så vore fallet, skulle vi ha en bättre chans att vrida vårt öde ur judarnas händer. Han avslutade sitt brev med erbjudandet att han gärna skulle svara på eventuella frågor.

Pastor Carles C. Messick III, Hasta Primus för The Church Of The Creator, uppmärksammade detta brev och undrade varför, om Mr. Hand verkligen var så intresserad av att övervinna judarna, han helt ignorerade CREATIVITY (Kreativitet) som enbart är tillägnad att bryta det judiska strypgreppet och vrida den vita mannens öde tillbaka i hans egna händer. Följande korrespondens följde, varav Mr. Dietz publicerade de två första breven i Liberty Bell, men det tredje vägrade han. Det är för att Mr. Dietz vägrade att trycka detta tredje brev som vi nu publicerar alla tre breven i detta forum.

Pastor Messick hade varit en långvarig prenumerant på Liberty Bell innan han upptäckte Church Of The Creator. Han gick sedan med i Creativity-rörelsen eftersom han var övertygad om att Creativity hade svaret, det TOTALA SVARET.

Först och främst är här pastor Messicks brev som det publicerades i Liberty Bell:

* * * * *

Kära George:

Detta brev är ett svar på det från Ronald S. Hand, odinist, som publicerades i majnumret av ”Liberty Bell”. Även om jag har lite kritik mot vad Mr. Hand säger, är det vad han inte säger som är något oroande. I det sista stycket kommer han till slutsatsen att ”om vi i Amerika hade ’odinister’ istället för identitetskristna skulle vi ha en mycket bättre chans att vrida vårt öde ur händerna på judarna.”

Inte heller detta håller jag inte med om, men han verkar helt ignorera en rasmässig religiös rörelse, CREATIVITY, som är välkänd för läsarna av ”Liberty Bell”, en religiös rörelse som enbart är tillägnad överlevnad, expansion och främjande av den vita

Ras. Det är en religion för denna era, inte en möglig relik från det förflutna. Den gör redan precis vad Mr. Hand hävdar att han önskar se hända — att vrida den Vita Rasens öde ur judarnas händer och lägga det i den Vita Rasens egna kapabla händer.

Mr. Hand tillägger att han kommer att besvara frågor. Här är några avgörande frågor som jag skulle vilja ha några rimliga svar på.

1. Efter alla artiklar Mr. Dietz har publicerat i ”Liberty Bell” som kom direkt från sidorna i ”Nature’s Eternal Religion” och ”The White Man’s Bible”, Creativity-rörelsens grundböcker, måste väl Mr. Hand ha hört talas om den?

2. Eftersom odinismen misslyckades med att hålla stånd mot den listige judens förräderi och slughet för tusen år sedan, när vikingarna var de grymmaste och mest fruktade krigarna i Europa, vad får Mr. Hand att tro att odinismen idag, när den har varit en död häst i ett årtusende, nu kan vända på steken?

3. Är inte odinismen bara att byta ut en uppsättning spöken, nämligen de nordiska gudarna, mot en annan uppsättning spöken, nämligen den judiska skaran, och kan någon intelligent och utbildad människa på 1900-talet verkligen tro på någotdera utan att förolämpa sin egen intelligens?

4. Visst, de odinistiska gudarna är åtminstone vår egen sorts fantasier, men eftersom de inte har (och aldrig har haft) något försvar mot eller förståelse för den lömska judiska perfidin, hur kan man då förvänta sig att de ska vara en lösning på någonting?

5. Varför väljer Mr. Hand medvetet att ignorera CREATIVITY när den har en omfattande raslig trosbekännelse, program och religion, som är anpassad till Naturens eviga realiteter, till 1900-talet, till att avslöja det judiska bedrägeriet som är kristendomen, och till att utplåna det judiska hotet från jordens yta? Hur seriös är egentligen Mr. Hand eller någon annan vit rasistisk grupp när det gäller att utdela det mest effektiva slaget mot judarna och lerfolken?

Det förefaller mig som om vi skulle göra mycket bättre i att glömma vårt eget lilla fragmenterade individuella högmod och förena våra krafter för att bygga en mäktig Vit Raslig Rörelse under det enda beskydd som har en chans att lyckas, nämligen CREATIVITY-rörelsen. Det är den enda vita rasreligionen i den vita mannens historia som utformades för att göra exakt det jobb som nu i överväldigande grad behöver göras om den Vita Rasen ska överleva.

Jag försöker inte förolämpa eller förnedra någon vit rasist, utan bara påpeka det förflutnas uppenbara lärdomar. Vi behöver något som har en chans att lyckas som är bättre än genomsnittet. Om något svek oss i det förflutna finns det en god chans att det kommer att göra det igen.

Vi behöver inte leka lekar med så svaga och meningslösa rekvisita som Atlantis existens eller icke-existens, inte heller nordiska gudar eller sagor om Gåsmor för att smida en kraftfull rasreligion.

Naturen är mycket verklig och säger allt, men vissa av oss är inte uppmärksamma. ”Creativity” bygger på och förkroppsligar naturens eviga lagar för vår egen arts överlevnad, expansion och framsteg — Naturens främsta — Den vita rasen. Allt vi behöver göra är att sluta spela fantasispel och återgå till att använda det sunda förnuft som naturen har utrustat oss med.

Jag höll på med flera vita rasistiska grupper — Posse Comitatus, Euro-American Alliance, Aryan Nations, etc. — de flesta var fixerade vid att Kristus var vårt enda hopp och var verkligen ineffektiva. De har funnits i åratal och praktiskt taget inte åstadkommit någonting förutom att bli dödade eller fängslade utan att ha utdelat ett effektivt slag mot någon jude. När jag väl insåg det absurda i spöklika religioner blev ”CREATIVITY” det enda logiska svaret. Jag själv, som Hasta Primus för Church of the Creator, åstadkommer mer nu än jag någonsin skulle kunna hoppas på att göra under hundra år av utövande av spökerier med vilken religion som helst. Jag är dödligt seriös när det gäller att befria världen från det judiska hotet.

Jag spelar inte spel längre.

Rev. Carles C. Messick III
Hasta Primus för
Church of the Creator

* * * * *

Innan han publicerade pastor Messicks brev skickade dock herr Dietz först en kopia av brevet till herr Hand så att han kunde förbereda ett svar på det, vilket han gjorde. Herr Dietz publicerade sedan båda breven efter varandra i samma nummer. Här är herr Hands brev:

Bäste pastor Messick:

Tack för ditt brev av den 7 juni 1984.

Jag är glad att du har öppnat en dörr av möjligheter för mig att besvara några viktiga frågor angående ”The Church of the Creator”. Ja, jag är medveten om ”Creativity” och har läst det mesta av ”The White Man’s Bible” och ”Nature’s Eternal Religion”. Jag finner i båda en viss evangelisk omsorg om att upplysa vita människor om de subtila antydningarna i judeo-kristendomen, och en logikstil som är övertygande och intellektuellt kryddig. Jag fann dock inte i ”Creativity” en religion som erbjöd några verkliga tvingande skäl till varför jag skulle bli en del av den. Mina skäl är följande:

”Creativity” är trots allt en modern innovation som försöker tillgodose vissa behov hos det ariska samfundet i dess sammanställda antagonism mot judendom och kommunism. Med detta känner jag mig bekväm. Men på flera punkter får jag en känsla av en sorts vilsenhet i den. Låt mig kalla det en alienation. Jag syftar på kapitlen om ”Salubrious...

Living”, för inte så länge efter att jag läste om kostregler kom jag till slutsatsen att jag skulle bli tvungen att skiljas från min kolgrill och grillplats. Jag är trots allt inte vegetarian som Adolf Hitler var. Dessutom anser jag inte att en arisk motsvarighet till Tredje Mosebok kapitel 11 är av central betydelse för det vita folkets överlevnad, expansion och framsteg. Ändå lutade kärnan i ”Salubrious Living” kraftigt till förmån för vegetarianism och hinduism. ”Var är biffen?” Om vita människor i allmänhet skulle anamma denna praxis, misstänker jag att Steven Spielberg kommer att skicka Indiana Jones för att rädda judarna från de nyligen antagna Nürnberglagarna som förbjuder judar att äta fårkött eller gefillte fish. Jag är naturligtvis sarkastisk.

Icke desto mindre finns det ytterligare en eller två invändningar. Hur ofta har jag inte tänkt på ”Creativity”, ”vilken Gud vördas eller tillbeds?” Och allt jag kunde få reda på var att ”vita människor”, som är den ”byggande rasen”, är skaparna. Tillber vita människor då sig själva kollektivt? Jag hatar att säga det, men det finns vissa vita människor som jag betraktar som *Untermenschen*, rasförrädare, avskum och värre. Så ett *carte blanche*-godkännande av vita människor är både naivt och falskt såvitt deras intressen är berörda. En anledning till judisk triumf är inte judiskt geni, utan gentila människors dumhet och brist på ryggrad. Och om detta påstående är sant, då är den enskilt största uppgiften vi har framför oss inte ett negativt program för att anklaga judar, utan att rannsaka oss själva för att upptäcka brister, svagheter, utsvävningar, njutningslystnad, grovhet, känslolöshet, okänslighet (för vissa saker), vårdslöshet, dåraktighet, etc., som har blivit ett gissel för vår överlevnad. Så, varför eller hur kan vi ens tala om expansion och framsteg för vita människor när deras själva överlevnad är ifrågasatt? Ser ni, det har funnits för många vita lättlurade under de senaste två tusen åren som svalt det judiska betet, för att lägga all skuld på judarna. Vi måste börja titta på oss själva också. Varför och hur lät vi det hända? Så ni förstår, jag tvivlar på den vita rasens nuvarande ”förmåga” att styra och härska över världen i dess nuvarande dilemma. Den vita rasen behöver rensas, disciplineras och vårdas tillbaka till hälsa innan någon av våra ledare kommer att kunna gripa tag i vårt ödes roder med tillförsikt och visshet.

Och nu till mitt eget försvar.

Neo-odinism är inte ett naivt accepterande av forntida nordiska gudar. Det är snarare ett personligt sökande, ett sökande efter livets mening, så som den kan vaskas fram ur vårt eget religiösa förflutna när det förstås genom en avmytologiserad och psykologiskt utforskad granskning av den religionen. Min hedendom är ny, men den är baserad på de få kvarvarande runor som för mig har blivit en bibel för min ras. Modern historionomi, filologi, etymologi, litteraturkritik och studier av jämförande religioner kan möjliggöra vissa mycket upplysande

upptäckter av det vita psyket, när de tillämpas på vår kunskap om våra rasmässiga och naturliga gudar. För våra gudar är inte olika oss själva. Precis som Jehova inte är något annat än en stor jude i skyn, så är Tor, Oden, Tyr och Freja inget annat än stora arier i skyn. Genom att studera dem studerar vi oss själva. Sålunda blir självkännedom en väg till hälsa och ett botemedel mot våra svagheter.

Odinismen kan, till skillnad från ”Creativity”, säga ”vi tror på Gud”. Men vilken Gud? Fimbulvinter är här, Götterdämmerung är nu. Och de nordiska eddorna, sagorna och eposen har berättat för oss att de gamla gudarna som härskade så länge skulle dö. Men i processen kommer vargen Fenrir också att dö, och den stora Ormen (judendomen) ska dräpas. Balder kommer att befrias från Hel, och Heimdall ska förbereda en ny tidsålder med nya gudar. Ragnarök passerar nu, och nya ting är i görningen. Ska vi vara många Baldrar och Heimdallar, som kommer att klämma sig igenom tidens fjordar och klyftor för att nå den andra sidan av den stora katastrofen? Vi får se!

Under tiden kommer ”Creativity” att ha fullföljt sin uppgift att konfrontera den judeo-kristna läran med dess egna absurditer. ”Creativity” är förvisso inte till skada för vit rasism. Men det är inte heller odinismen. Båda har specialiserade uppgifter att utföra och båda arbetar med olika typer av problem. Styrkan hos Creativity är dess gripande faktualism, dess saklighet, dess pratsamma logik och dess lamslående kritik. Dess svaghet är dess kyla och emotionella torrhet. Den når inte in i vår egen själ för att besvara vårt hjärtas rop. Den förblir intellektuell och cerebral. Den ger mycket ljus, men värmer inte våra hjärtan. Tvärtom är styrkan hos odinismen att den är vår. Den kom från vår genpool innan rasblandning satte in. Den förblir ett register över poetisk visdom, humor och sanning, innehållande både tragedi och komedi, lojalitet och förräderi, heroism och feghet. Vi kan läsa episka berättelser om våra förfäder istället för judiska sådana, d.v.s. Bibeln. Vi kan också läsa om vårt förflutna, den nu främmande, förkristna kulturen, eller när semitisk religion fortfarande hölls vid periferin av de nordiska gränserna.

Å andra sidan har odinismen svagheter, som du påpekade. Men dessa är inte oövervinnerliga. Det faktum att flera tusen neo-odinister kan räknas visar att det inte är någon ”död häst”, utan en uppstigande fenix. Kanske är det som behövs i både Creativity och odinism en genomgripande eklektisk teologi som bättre kan förankra våra idéer i en evig beständighet och konsekvens.

I vilket fall som helst har odinismen detta försteg framför icke-religion: Den tillåter ett liv efter detta, ett kontinuerligt liv, eller reinkarnation, eller en kombination av de två. Oden var bland annat de dödas gud, särskilt krigarnas. Sålunda blir odinismen en bekräftelse på existensens kontinuitet och stabilitet, hur man än önskar förklara det. Odinismen tillåter oss att tala om Gud även i mycket generella termer; i själva verket, den Höge Guden

är fortfarande okänd. Den Högste Guden omtalas som om Asagudarna är mycket underlägsna denne. Den Högste Guden är den kosmiska kraften, det material som limmar ihop universum; mediet för all sympatisk och intellektuell kommunikation, bufferten mellan de antagonistiska krafterna och rivaliteterna. Den Högste Guden kan inte namnges, ty att göra så skulle förnedra honom till en lägre status genom begränsning och felaktig etikettering. Den Högste Guden förblir avvaktande på grund av sin närvaro överallt, och han förblir också avvaktande på grund av sin omedelbara närvaro i den lägsta materian. Hans högsta eller största manifestation är när han är aktiv i evolutionsprocessen, det vill säga handlingen att överträffa sig själv. Den största upplevelse vi kan ha av den Högste Guden är när vi deltar i den evolutionära processen genom avsikt (eugenik, odling, organisering) och kommunicerar i cirklar av koncentrerad intelligens genom samarbete. Personer som ackumulerar både historisk och teknologisk kunskap kan omedvetet tjäna det Högsta sinnets syften och kan påverka den historisk-evolutionära processen. Mental förmåga eller kapacitet i sig är inte ett tecken på någon speciell välsignelse från Universums Superintelligens. Detta är snarare en genetisk kombination. Men när mentala energier riktas mot att förbättra, korrigera, justera eller fullända det redan goda, då kan vi säga att den evolutionära processen fortfarande är i arbete. Och som en förlängning kan vi anta den subtila aktiviteten hos en oändlig intelligens förenad med god vilja.

Denna föreställning om en nästan panteistisk Gud är svår för många människor att svälja. Men varje sympati människan kan ha för Naturen måste vara grundad i en jordisk, naturalistisk typ av Gud. Varje människas omsorg om sin ras och familjs framtid är bunden till hans hopp om sin personliga överlevnad efter döden, och en eventuell återförening med sina Kamrater.

Å andra sidan kan kommunism och nihilism, som baseras på enbart biologi och sociologi, inte leda människor till långsiktiga hopp och planer. Inte heller kan kapitalistisk materialism lova något av bestående kvalitet. Anhängare av de två nyss nämnda materialistiska kulterna kan endast ha en "match-attityd" till rasmässig sammanhållning. Om en människas liv slutar med biologisk upplösning, då vore det fåfängt, onödigt och slösaktigt att försöka förbättra, fullända, justera eller korrigera något som inte tjänade ett omedelbart materialistiskt syfte.

Så vi behöver ett spöke, men inte judisk helveteseld och svavel. Vi behöver "Vördnaden", "Mystiken", det "underbara" och det "flyktiga", om inte av någon annan anledning än för att få oss att utforska vidare, att upptäcka, att avtäcka.

Vänligen,

Ronald S. Hand
Odinist Church of God

* * * * *

Er redaktör noterade sedan herr Hands brev och beslutade att ett antal av herr Hands uttalanden om både odinism och Creativity var grovt naiva och felaktiga. Han skickade följande brev till Liberty Bell, men herr Dietz vägrade att trycka det. Här är den fullständiga texten av mitt brev:

* * * * *

Bäste herr Dietz:

I juliutgåvan av LIBERTY BELL gör herr Ronald S. Hand, som svar på pastor Carles C. Messicks brev i samma utgåva, ett frontalangrepp på CREATIVITY, den vita rasreligionen tillhörande Church Of The Creator. Eftersom jag är grundaren av denna kyrka, anser jag mig ha ett berättigat intresse av att besvara dessa anklagelser. Genom att göra det känner jag mig nästan som en mygga i en nudistkoloni; jag vet knappt var jag ska börja. Eftersom herr Hand gör så många löjliga uttalanden blottar han sig helt, och allt jag kan säga är – han bad om det.

I sitt angrepp använder herr Hand (bland andra) två tarvliga taktiker som judar och kristna är särskilt skickliga på: (a) han felrepresenterar vår ståndpunkt och angriper sedan denna falska ståndpunkt (b) han försöker misskreditera oss genom "guilt by association" och kopplar oss till förkastliga entiteter såsom judarna och hinduerna, när vi absolut inte har någonting gemensamt med dem.

Så låt oss börja med vår ståndpunkt gällande Salubrious Living (Hälsosamt leverne) som beskrivs i avsevärd detalj i vår klassiska text med samma namn och förkroppsligas i dess 244 sidor. Jag är säker på att herr Hand aldrig har läst den, eftersom han verkar helt okunnig om dess innehåll. För det första är vi inte vegetarianer som herr Hand verkar tro, utan frugitarier, vilket är en avsevärd skillnad. Om herr Hand inte förstår den skillnaden är han välkommen att utbilda sig i lugn och ro genom att läsa boken. Jag har inte utrymme att göra det här. Han kommer förmodligen också att upptäcka att kött är lämplig föda för hundar och andra köttätare, men högst olämpligt för människor. Han kanske till och med upptäcker att kolgrillat kött är karcinogent (cancerframkallande) och efter att han fått sina fakta rätt, kanske han till och med vill göra sig av med sin mycket prisade kolgrill som han så ogärna vill ge upp.

Fakta är att den rikedom av råd som ges i Salubrious Living för att leva ett hälsosammare, lyckligare och längre liv är baserad på solida vetenskapliga fakta, och har ingenting att göra med hinduernas primitiva vidskepliga hokus-pokus eller den judiska Tredje Moseboken (Leviticus) som herr Hand så lömskt försöker förknippa oss med.

Vidare är korrekt kost endast en av de 14 kardinalpunkter som vi listar i ”Salubrious Living” (Se sida 9) för att skapa vårt önskade mål om ett FRISKT SINNE i en FRISK KROPP i ett FRISKT SAMHÄLLE i en FRISK MILJÖ.

Motsätter sig Mr. Hand sådana mål? Om så är fallet är det ytterst märkligt, eftersom han i sitt brev kraftfullt fördömer och förolämpar den vita rasen i svidande ordalag, såsom citat: ”Untermenschen, rasförrädare, avskum och värre.” När vi Creators har ett välplanerat, genomgripande program för att förbättra hälsan, eugeniken och miljön för våra vita raskamrater, fördömer han dumt nog även det, eftersom han till sin egen nackdel är totalt okunnig om vad vi talar om i Salubrious Living.

En sista punkt och det är denna: Vi INSISTERAR inte på att någon MÅSTE följa de fördelaktiga riktlinjer som lagts fram, inte ens för att vara medlem i kyrkan. Vi tvingar ingen. Vi erbjuder en uppsättning konstruktiva, vetenskapligt bevisade riktlinjer för vem som helst att följa för att leva ett hälsosammare, lyckligare och längre liv. Huruvida de gör det är varje individs eget val, men återigen, till förmån för en bättre ras och en vitare och ljusare värld, hoppas vi att varje vit man, kvinna och barn kommer att lära sig att utöva en livsstil som är vida överlägsen dagens drog- och skräpmatinfekterade värld.

Så mycket för Salubrious Living, som även om det är extremt viktigt, inte är huvudfokus i vårt religiösa program, och inte ens nämndes i ”Nature’s Eternal Religion”, vår första hörnsten. Låt oss gå till den ”spöklika” verksamhet som Mr. Hand verkar finna ett sådant primitivt nöje i. Han säger att inom odinismen ”tror vi på Gud”. Han snubblar sedan omedelbart på sina egna ord och säger: ”Men vilken Gud?” Han är inte säker. Han listar sedan sådana absurditeter som Tor, Oden, Tyr och Freja, vilka alla förmodligen är döda och vilar någonstans i Nedre Slobbovien. Sedan finns det Baldrar och Heimdallar som smyger runt i fjordarna (någonstans) och sipprar ut ur och klämmer sig igenom glaciärsprickorna (någonstans). Förmodligen ska de på något sätt, någonstans, slutligen komma till vår räddning. Stort nummer! Men vi Creators håller inte andan i väntan på att sådant nonsens ska materialiseras. Hur någon rationell, vuxen man kan tro på och häva ur sig sådant löjligt nonsens är bortom mitt förstånd.

Men, säger Mr. Hand, vi måste tillbe något, och varför inte spöken, de är bra för oss, vi behöver dem. Tja, vi Creators behöver inga sådana idiotiska och konstgjorda rekvisita. Om du behöver dem, Mr. Hand, bör du uppsöka din judiska psykiatriker. Han kommer att förvirra dig ännu mer och få dig att gilla det på köpet.

På tal om tillbedjan frågar Mr. Hand kategoriskt: Vilken Gud tillber vi Creators? Han fortsätter sedan med att anklaga oss för att tillbe vår egen vita ras, som han därefter går vidare med att kraftfullt fördöma, misshandla och förolämpa lika ondskefullt som vilken jude eller neger som helst. Jag vill därför klargöra två punkter för Mr. Hand. (a) Vi Creators ”tillber” ingenting, inte ens den vita rasen, som han antyder, och (b) För oss är hela idén om ”tillbedjan” dum, löjlig och förnedrande. Det antyder att ”tillbedjaren” frivilligt

ställer sig själv i en extremt underlägsen position i förhållande till någon dum abstrakt ”Kvantitet X” som han eller hon har skapat för att tillbe. Detta kan vara något så löjligt som en ko, en katt, ett spöke eller en het sten. Han eller hon fortsätter sedan med att babbla något meningslöst, ja, vansinnigt prisande av nämnda livlösa eller imaginära objekt, i syfte att fullständigt förödmjuka sig själv. För oss är hela idén primitiv, motbjudande och återspeglar ett bakslag till våra primitiva och barbariska förfäder från stenåldern. Så när någon frågar oss — ”Om ni inte tillber Gud, vad tillber ni då?”, påminner det oss om patienten på läkarmottagningen som, när han fick veta att en cancertumör måste skäras bort, frågade: ”Men doktorn, vad ska du ersätta den med?” Nej, herr Hand, vi behöver inte spöken eller något annat att tillbe, och vi behöver inte heller en napp att suga på. Ni kan få hela det röriga paketet, gratis och i parti.

Vi kommer nu till odinisternas erkännande att, ja visst, vi erkänner att all denna nordiska mytologi är hokus pokus, men det är åtminstone vitt, inte judiskt hokus pokus. Stor sak! Om vi överhuvudtaget måste syssla med strunt, varför inte välja en högre grad av hokus pokus, när den vita rasen har ett så utmärkt urval att välja ifrån? Vikingarna var varken de första eller de bästa i den kategorin. Om jag skulle ägna mig åt att leka lekar med vita spöken, ja, då skulle jag välja de grekiska eller de romerska gudarna tio gånger av tio framför vikingarnas. Deras berättelser är mycket rikare på klassisk lore, mystik, rikedom av karaktärer och varje annan kritik som kan falla en i smaken. Jämfört med dem var vikingarna råa, brutala och gränsande till trögtänkta. Faktum är att på den intellektuella nivån var vikingarna på en liknande nivå som Hagbard Handfaste så som han framställs i söndagsserierna. De var i själva verket illitterata, och de flesta av de nordiska myterna som odinisterna svänger sig med idag finns bara kvar tack vare att de bevarats i kristna skrifter. Vikingarna i sin tur slaktade de kristna i stor skala, men i slutändan besegrade de senare vikingarna genom den lömska appliceringen av deras judiska B-bomb (hjärnbomb). Så det vi har av allt detta odinistiska hokus pokus idag är egentligen bara en mer eller mindre kristen inspelning eller rest, och vem behöver mer primitivt hokus pokus.

Herr Hand hävdar att odinisterna inte är en ”död häst”, eller en relik från ett primitivt förflutet, utan en ”uppstigande fenix”, för se, vi har redan flera tusen. Tja, om han vill spela sifferspelet är jag inte imponerad. Det är inget substitut för kvalitet. ”Var är biffen?” (hans citat). Det finns ett valfritt antal kulter, religioner och vansinnigheter som har betydligt större antal än ”flera tusen”. Moon-rörelsen har miljoner, Jehovas vittnen räknas i miljoner, muslimerna räknas i hundratals miljoner, och de kristna gör anspråk på att omfatta 750 miljoner ”själar”. Så vad är några få tusen i jämförelse? Och hur som helst, med alla dessa miljarder troende på det gamla bedrägeriet med spöken i skyn, förblir slutresultatet ändå

är att världen befinner sig i en jäkla röra, snabbt rusar mot en traumatisk kataklysm, fortfarande är i händerna på förrädiska judar, och Oden, Woden, Blynken och Nod kommer att göra förbannat lite, om ens något, för att rädda oss. Jag skulle hellre vara en minoritet på en person som satts på rätt kurs än att vara en polyglott del av en kult med miljontals medlemmar som fått sitt tänkande helt förstört.

Vi behöver något mycket mer realistiskt, tufft, välplanerat, genomgripande och omfattande än en upprepning av några primitiva och uppvärmda myter för att klara av uppgiften. Inom Creativity har vi hela paketet. Precis som Adolf Hitler fann det nödvändigt att kasta överbord alla de gamla politiska partierna i Tyskland eftersom de var otillräckliga för att utföra jobbet, och utforma en helt ny filosofi och ett politiskt parti för att hantera en stor katastrof, så finner även vi Creators det nödvändigt att utforma en helt ny filosofi och religion för hela den vita rasen på planeten jorden. Genom att göra det, istället för att rota runt i spillrorna och soptippen av gamla döda religioner från det förflutna, går vi istället till den största läraren av dem alla — Moder Natur. Hennes lagar är eviga, de är verkliga, de har eonernas medfödda visdom förkroppsligad i sig. Där är vår källa, och där är vårt svar.

Om Mr. Hand finner att det att vara naturlig, logisk, realistisk, organiserad och målmedveten lämnar honom ”kall” och utan syfte, föreslår jag återigen att han träffar sin judiska psykiatriker för att förvirra honom ytterligare. Uppenbarligen finns det några missanpassade människor i denna värld, faktiskt miljontals av dem, som är så hopplöst förvirrade att de inte kan möta verkligheten i en sönderfallande värld. Så de söker en flyktmekanism av något slag. Vissa tar till alkohol, vissa till tunga droger, vissa till fantasin om spöken i skyn. Men det är ingen lösning, och verkligheten kommer att behöva mötas och problem måste lösas. Att försöka fly dem med alla dessa trickflyktmekanismer löser dem inte utan gör situationen bara mer katastrofal, och slutet på vägen för sådana ”flyktkonstnärer” är vanligtvis liknande det för en John Belushi eller en David Kennedy.

Vi Creators försöker inte gömma våra huvuden i sanden, eller på rosa moln i skyn. Vi är problemlösare och vi har svar, meningsfulla, omfattande och realistiska svar. Precis som Adolf Hitler försökte förena hela den tyska nationen under ett politiskt parti, så söker vi Creators att förena hela den vita rasen och den vita rasen ensam. Precis som Hitler lyckades förena alla tyskar under nationalsocialismen, så tror vi Creators (ja, vi HAR tro!) att vi kan och kommer att förena de nuvarande 500 miljoner vita människorna på jordens yta till en kraftfull, solid murbräcka som kommer att krossa och demolera judendomens narkotiska gift. Vi tror på det eftersom det är den enda vägen för den vita rasen att gå, och när den vita rasen väl är förenad finns det ingen makt på jordens yta som någonsin igen

befinna sig i en position att hota dess existens eller överlevnad.

Vid denna punkt skulle jag vilja göra en högst uppmuntrande och optimistisk observation. Den vita rasrörelsen i Amerika har nu avancerat långt nog för att vinna över och krossa det judiska etablissemanget. Den skulle kunna göra det nu, 1984, om de olika fraktionerna ville förena sig och polariseras under parollen för Church Of The Creator, det mest omfattande, genomgripande och effektiva vapen den har att arbeta med. I vägen står det högmod (övermåttliga ego) som ledarna för de enskilda grupperna besitter. De intar ståndpunkten att ”om jag inte tänkte på det först, så tänker jag torpedera det, och åt helvete med den vita rasen”, och jag anser att odinismen är ett utmärkt exempel. Men tänk på det! Vi skulle kunna vinna nu! Glöm bort att dalta med ditt lilla privata högmod! Om vi förlorar kommer ingen att komma ihåg dig ändå. Men om vi vinner, vilken ärorik vit, ljus värld detta skulle bli. Ja, den vita människan vet hur man styr världen, herr Hand, i motsats till vad du hävdar i din förströdda bedömning av den vita rasen. Romarna gjorde det redan så vackert för 2000 år sedan, och Pax Romana med dess 200 år av fred och välstånd var utan tvekan den finaste epoken i den vita människans historia. Den varade ända tills den judiska kristendomen dök upp och infekterade den vita människans sinne med ett rinnande sår som har bestått än i dag.

Men vi Creators är inte på långt när lika intresserade av att den vita rasen ”styr” världen, som att den vita rasen BESITTER DEN HELT OCH HÅLLET. I en alltmer förorenad, förgiftad och besudlad värld av exploderande lerraser, befinner vi oss nu vid en punkt utan återvändo. Antingen bebor den vita rasen allt och uteslutande, eller så kommer den att krossas, kvävas och utrotas. Det är nu allt eller inget, och vi Creators vill vara förbannat säkra på att det är den vita rasen som överlever. Kort sagt är det endast den vita rasen som kan vända lavinen, städa upp planeten igen och bygga en värld värd att leva i.

Men vårt program stannar inte där. Genom vårt program för eugenisk uppförädling avser vi att främja livskvaliteten, hälsan och lyckan till nivåer som grekerna och romarna aldrig ens drömt om, än mindre de brutala vikingarna.

Vi tror vidare att det inte finns något verkligt problem med att uppnå detta höga mål när det gäller judarna och lerraserna. Det verkliga hindret är det förvirrade och röriga tänkandet hos den vita rasen själv, och det mest genomgripande röran av allt är besattheten av ”spöken i skyn” som förorenar sinnena hos så många i den vita rasen.

Vi finner inte att vårt höga mål att förena den vita rasen i en kraftfull vit rasreligion är vare sig ”kallt” eller utan syfte, som herr Hand verkar tycka. (I själva verket påminner han mig om negern som sa: ”Boss, även om det är bra, så gillar jag det inte.”) Vi finner utmaningen spännande, uppiggande och den mest intelligenta och meningsfulla någonsin

föreslagits i någon religion, tro eller filosofi. Det slår sannerligen allt när det gäller att jaga icke-existerande spöken, vare sig de är romerska, vikingatida eller judiska.

Våra medlemmar känner på samma sätt. De är entusiastiska, fyllda av hopp, beslutsamhet och mening nu när de har ett meningsfullt, konstruktivt mål i livet. Låt mig citera bara en liten del av ett fyrsidigt brev jag fick förra veckan. Det börjar med... "Kära Inspirerande..." och här är några utdrag: "Jag har svurit en ed och har vigt hela min varelse, hjärta och sinne och de år av mitt liv som återstår till just dessa ändamål..." Syftande på våra grundböcker: "För det ÄR min Bibel, det ÄR min tro och även om ni, herrn, är författaren, genljuder varje yttrande i hela min varelse som om det vore jag vars penna rusade över pappret av rädsla för att förlora ett ord." Det finns mer. Du kan läsa hela brevet i septembernumret av Racial Loyalty. Vi har tusentals andra brev i vårt arkiv som återspeglar liknande känslor och stämningar. Kallt, herr Hand? Om ni behöver ett spöke för att hålla er varm föreslår jag återigen att ni besöker er judiske psykiatriker, eller är ni kanske själv en del av den förvirringsskapande apparat som är inneboende i stammen av den Dolda Handen? Jag hoppas inte det.

Sammanfattningsvis säger jag till herr Hand och alla våra goda vita rasfränder — klanka inte på oss, utan förena er istället med oss. Vi är den bästa vän ni har i en förvirrad, sönderfallande och upplösande värld. För en vitare och ljusare värld,

Kreativt er,
Ben Klassen
Pontifex Maximus
Church Of The Creator

* * * * *

Slutsats: I sin redaktionella policy på insidan av omslaget till tidskriften Liberty Bell uttalar redaktören herr George Dietz kategoriskt följande ädla ord:

”Yttrandefrihet — Tankefrihet — Uttrycksfrihet.

”Redaktören och utgivaren av Liberty Bell instämmer inte nödvändigtvis i varje artikel i denna tidskrift, ej heller stöder han alla slutsatser som dragits av olika skribenter; han strävar dock efter att tillåta exponering av idéer som undertrycks av detta lands kontrollerade nyhetsmedier.

”Det är därför i Amerikas och fria människors bästa tradition överallt som Liberty Bell strävar efter att ge fritt spelrum åt idéer, ty i sista hand är det idéer som styr världen och avgör både kulturens innehåll och struktur..... Ingen ansträngning kommer att sparas och ingen idé kommer att lämnas outtryckt om vi tror att den kommer att gynna den

Tänkande människor, inte bara i Amerika, utan i hela världen.”
George P. Dietz, redaktör & utgivare.

Tidigare har herr Dietz följt denna policy ganska väl. När han för flera år sedan såg ljuset angående det gigantiska bedrägeri som den judiska kristendomen hade begått mot den vita rasen, gick han orädd ut och sa det, trots den hätska motreaktionen från de missledda fanatikerna.

Även han kom, efter mycket rannsakande, fram till den slutsats som *Church Of The Creator* hade predikat i åratal, nämligen att svindeln med ”spöken i skyn” innebar dödsstöten för den vita rasen.

Det är därför utomordentligt märkligt att herr Dietz har vänt sig till och anammat en annan, en ersättning för svindeln med spöken i skyn, nämligen odinism. Undanflykten att — ja, spökena är åtminstone vita, är verkligen en dålig ursäkt. Det är fortfarande en bluff, en flyktmekanism, en barnlek. En sak vi inte behöver i detta kritiska skede i kampen för den vita rasens överlevnad är ännu en undanflykt, ännu en barnslig lek för att avleda oss när vi borde och måste ta itu med den nakna verkligheten och ta strid mot en skoningslös fiende. Vi behöver inte fler meningslösa utbrytargrupper som ger sig ut på poänglösa stickspår. Det sista vi behöver är att gräva upp gamla misslyckanden från historiens skrothög och ersätta sådant nonsens med en omfattande, meningsfull trosbekännelse och ett program. Vi måste bestämma oss för vad som är bäst och polarisera oss till en enda solid murbräcka.

Herr Dietz erkände för mig att i Creativity ”har vi hela paketet.” Han erkände också att läsningen av *Nature’s Eternal Religion* och några år av kontemplativt tänkande rätade ut hans tidigare förvirring kring kristendomen.

I ljuset av ovanstående är det svårt att förstå varför herr Dietz, efter att ha sett hela bilden, nu skulle falla tillbaka från en uppsättning spöken till ett annat sådant stycke nonsens. När Hitler tog sig an den judisk-marxistiska röran i efterkrigstidens Tyskland grävde han inte upp något gammalt politiskt parti som var en relik och ett misslyckande från det förflutna, utan konstruerade istället en helt ny, slagkraftig politisk trosbekännelse och ett program som passade tidens behov, och med det gjorde han det jobb som behövde göras. Vi behöver nu en trosbekännelse, en filosofi och ett program som möter de krav som den sorgliga röra den vita rasen befinner sig i idag ställer, på en total global basis. CREATIVITY har det. Det har hela paketet. Varför då återgå till tidigare misslyckanden och ägna sig åt löjliga barnlekar? I CREATIVITY har vi det totala programmet, den slutgiltiga lösningen, den ultimata trosbekännelsen. Varför försöka ignorera eller undertrycka det? Om du verkligen är mer intresserad av att rädda den vita rasen än att vårda ditt eget privata och övergående lilla högmod, varför inte ta till dig och främja den verkliga lösningen och hjälpa till att bygga en vitare

och en ljusare värld.

* * * * *

Det är nu den officiella religionen och politiken för den amerikanska regeringen att driva på rasblandning till varje pris, och förvandla den vita rasen till ett blandfolk till glömska.

* * * * *

Lita aldrig på någon kristen. Varje hycklare som ljuger för sig själv kommer också att ljuga för andra.

* * * * *

Nummer 19, december 1984

För den vita rasen har judisk demokrati varit en fullständig katastrof.

De politiska partiernas era är över

Med Reagans jordskredsseger rör sig USA snabbt mot en tyrannisk judisk enpartidiktatur som syftar till att förinta den vita rasen. Konventionell politik är inte längre svaret. För att vara effektiv måste den vita rasen använda andra medel.

En av de mest effektiva strategier som judarna har utvecklat under årtusendena för att kontrollera goyim är "söndra och härska"-tekniken. Detta har de gjort briljant och slipat till perfektion. De utnyttjar den inom tusen olika verksamhetsområden, bland vilka religion, ras och politik bara är några av de främsta kategorierna.

Det främsta målet och judarnas farligaste fiende är utan tvekan den vita rasen, även om endast juden är medveten om detta. Omvänt är den vita människan, som kan vara briljant inom många områden, märkligt nog också judens mest lättlurade och samarbetsvilliga offer. När det kommer till frågor om ras och religion är den vita människan otvivelaktigt en av de mest enfaldiga varelserna på jordens yta, och juden har skickligt kapitaliserat på denna den vita människans akilleshäl. I denna avhandling vill vi undersöka frågan om politik och hur juden har utnyttjat tekniken **söndra och härska** för att neutralisera, underkuva och manipulera den vita rasen, inte bara i Amerika, utan i hela världen.

Nyckelordet i detta dödliga spel av förvirring, splittring, manipulation och erövring är **DEMOKRATI**. Medan våra grundlagsfäder inte var skarpsinniga nog att avlägsna juden från vårt politiska system och vårt samhälle (Benjamin Franklin försökte. Se s. 260 i *Nat. Etern. Rel.*), var de intelligenta nog att veta att varje "demokrati" bar på fröet till sin egen självförstörelse. De försökte upprätta en republik, som i huvudsak egentligen skiljer sig mycket lite från en demokrati. Båda vänder sig till de lägsta elementen i ett tärande politiskt väljarunderlag, tills parasiterna och de som lever på andra slutligen är herrar över ett ständigt krympande produktivt segment av befolkningen. Slutresultatet är förstörelsen av producenterna och sammanbrottet av...

politisk och social struktur. Kaos, rasblandning och brottslighet ökar alltmer i takt med att det sociala nätverket faller samman. I det slutgiltiga sammanbrottet överlever tyvärr inte nödvändigtvis de bästa elementen av vår ras. Faktum är att historien lär oss precis motsatsen. Som i Mexiko, som i San Domingo (Haiti), som i Rhodesia (Zimbabwe), överlever drägget, nigrerna, mulatterna medan de vita drar sig tillbaka. Men i alla fall iscensätter, manipulerar och kontrollerar juden föreställningen från början till slut.

Hur lyckas juden själv överleva genom allt detta sönderfall och kaos? Vilken teknik använder han i politiken i synnerhet för att manipulera och ta kontroll?

Dessa är två separata frågor som är oupplösligt sammanvävda och jag ska försöka behandla dem separat.

För det första lyckas juden överleva och hålla sig på toppen för att han har en kraftfull **RASRELIGION**, judendomen, att polarisera kring. Det är denna polstjärna som har varit vägledaren och stöttepelaren med vilken han har kunnat förena sin bastardiserade ras och sina religiösa anhängare. Detta är hemligheten, grundvalen för alla hans vidare konspirationer och manipulationer. Utan den, som Israels tidigare premiärminister Golda Meir krasst konstaterade, skulle judarna inte ha varit någonting.

För det andra praktiserade judarna och fortsätter att praktisera **RASLIG LOJALITET**. Detta gör de passionerat till gränsen för fanatism.

För det tredje praktiserar de **RASLIGT SAMARBETE**. Detta är något som **SKAPARENS KYRKA** upprepade gånger har uppmanat den vita rasen att göra med lika stor iver och uppfinningsrikedom.

För det fjärde har de både kortsiktiga och långsiktiga mål, alla utformade för den judiska rasens överlevnad och nytta.

Det finns många andra aspekter av den judiska rasens envisa sammanhållning, men ovanstående är de grundläggande, vilka vi Skapare, nu när den vita rasen har en egen rasreligion, starkt förespråkar att den vita rasen praktiserar med lika stor hängivenhet.

När vi nu adresserar frågan om hur judarna fortsätter att kontrollera och manipulera goyim, är listan över knep, strategier och metoder som judarna använder oändlig. De utnyttjar sin finansiella dominans, kontroll över media, religion (både judendom och kristendom), regering, ras och varje annat medel, metod och fråga som kan vara till deras fördel. Idag, däremot, i kölvattnet av den senaste farsen vi kallar val, vill vi studera Söndra och härska-tekniken, hur den tillämpas på den vita mannens politiska undergång, och vad vi måste göra för att övervinna den så att vi kan driva ut juden ur vårt samhälle och återigen låta den vita mannen återfå kontrollen över sitt eget öde.

Låt oss återigen titta på Söndra och härska-tekniken, som i essens är mycket enkel.

Om du vore inlåst i en fängelsehåla med två kraftfulla råsällar,

och du själv var en svagling på 44 kilo, och ni alla var fientliga mot varandra, skulle det verka som om dina chanser att överleva vore små i egenskap av en jämförelsevis underlägsen part. Om du däremot vore listig nog att viska uppviglande provokationer i öronen på de två råsällarna, en i taget, om vilka förolämpningar den ene hade sagt om den andre, och egga dem till ett slagsmål på liv och död, skulle dina chanser att överleva kunna förbättras avsevärt. Om du hetsade dem tills de slog varandra medvetslösa, skulle du sedan enkelt kunna göra slut på dem var för sig och utan alltför stor ansträngning.

Detta är precis vad judarna har gjort mot de vita goyim i århundraden. Dela upp de dumma råsällarna i två fientliga läger, incitera dem till krig och låt dem slå varandra medvetslösa. Vi gick på denna list i inbördeskriget, vi gjorde det igen i första världskriget, och återigen i andra världskriget, för att nämna några stora exempel, även om listan är ändlös. Vi kan nämna hundraårskriget eller trettioåriga kriget. Oavsett vilket vi väljer, dödade vita män andra vita män och varje gång skördade parasiten en judisk skörd i makt och ekonomisk vinning.

Samma lömska teknik används inom det politiska området, vilket går under den bedrägliga etiketten demokrati. Judarna ställer upp två (eller fler) politiska partier, som de alla kontrollerar med sin finansiella makt och sin kontrollerade press.

I Amerika under nittonhundratalet har judarna huvudsakligen utnyttjat två politiska partier, nämligen det republikanska partiet och det demokratiska partiet. Ibland har de kastat in ett tredje parti, såsom Teddy Roosevelts "Bull Moose Party" som splittrade det republikanska partiet, spårade ur William Howard Taft och lät den judiske hantlangaren Woodrow Wilson slinka in. Med hans val försäkrade sig judarna om att kunna driva igenom Federal Reserve-bedrägeriet 1913 och iscensätta det mest fasansfulla kriget fram till den tiden, första världskriget.

Sedan dess har judarna utnyttjat tredjepartsknepet några gånger till, såsom American Independent Party, Libertarian Party, Populist Party och några andra, men de har varit av mindre betydelse, förutom att ytterligare förvirra och splittra det vita röstblocket, ett block som i praktiken knappt existerar.

Nu när den republikanska Reagan-administrationen har vunnit det senaste valet med en jordskredsseger och det demokratiska partiet ligger i spillror, förutser jag en stadig men snabb drift mot ett enpartistyre liknande det i Mexiko, och slutligen en hårdkokt judisk kommunistisk diktatur som på Kuba och i Ryssland. Samtidigt kommer judarna att basunera ut demokratins dygder och hur stor vår valfrihet och vår yttrandefrihet är. Låt oss vakna upp och inse en sak. Demokratin och dess mångfald av politiska partier

har inte gynnat den vita rasen. Tvärtom har demokratin varit ett förrädiskt judiskt verktyg för förstörelsen av vår enastående kultur och vår dyrbara genpool. Låt oss inte luras längre. Affärer som vanligt, politik som den ser ut idag, kommer inte att hjälpa till att rädda den vita rasen från dess enkelriktade, huvudstupa rusning mot självutplåning. Det republikanska partiet kommer inte att rädda oss, inte heller det demokratiska partiet, det libertarianska partiet eller populistpartiet.

Konventionell politik är, såvitt den vita rasen anbelangar, nu lika död som en dodo och en hopplös övning i meningslöshet. Inte för att vi inte vill gripa den politiska makten. Tvärtom är det vårt **mål nummer ett**. Vi Skapare har sagt gång på gång att inget av de mångfaldiga problem som ansätter oss idag någonsin kommer att lösas förrän den vita människan återigen griper kontrollen över sitt öde med sina egna kapabla händer. Men att spela det judiska politiska spelet så som det nu är utformat är inte vägen att nå detta upphöjda mål. De politiska partiernas tid är förbi för alltid såvitt den vita rasen anbelangar.

Hur går vi då till väga för att ta över den politiska kontrollen över Amerikas regering i synnerhet, och över vårt eget öde i världen i allmänhet?

Svaret är högt och tydligt. **Medlet är att bygga en världsomspännande ideologisk rörelse baserad på ras, samma medel som den eländiga, parasitära judiska minoriteten så framgångsrikt har använt i århundraden för att få kontroll över världen. I total hängivenhet till en ideologisk rörelse kommer den vita rasen att finna sin räddning.**

Hur går vi till väga för att formulera en sådan ideologisk raslig rörelse? Svaret på det är också högt och tydligt. I **CREATIVITY** har vi den redan — komplett, omfattande, konsekvent och fullständigt utmejslad. Det är nu varje vit mans plikt att främja den till fullo och övertyga sina vita raskamrater om att svaret på den vita människans dilemma ligger framför honom — mitt framför hans ögon. Allt han behöver göra är att undersöka den, anamma den och förena sig med sina vita raskamrater för att utplåna historiens förbannelse — det förrädiska judiska nätverket.

DELENDA EST JUDAICA! Vi måste förinta odjuret som har varit den katastrofala plågan på den vita rasens kropp i årtusenden. **Medlet är vår egen rasliga religion.**

Märkligt nog har denna idé, som är så uppenbart logisk, eller borde vara det, undgått den vita rasen ända sedan civilisationens början. Det är en kraftfull idé som måste inpräntas i varje vit raskamrats medvetande tills den blir en integrerad del av hela vårt väsen. Allt vi behöver göra är att se på historien för att observera vilken kraftfull stimulans en trosbekännelse, en religion eller en ideologi har visat sig vara när det gäller att sätta människor i rörelse, påverka händelser och förändra historien.

Jag har redan skildrat det kraftfulla instrument som judendomen har visat sig vara till nytta och främjande för en eländig parasitisk stam. Jag har gjort det i *Nature's Eternal Religion*, i *White Man's Bible* och i ett flertal nummer av *Racial Loyalty*, så det finns knappast något behov av att återigen reflektera över det här. Även om judendomen förmodligen är det mest framstående exemplet på att demonstrera kraften i en rasreligion, kan vi icke desto mindre citera ett antal andra historiska exempel.

1. MOHAMMEDANISM

När Muhammed kom ut ur öknen på 600-talet med vad som i huvudsak var en rasreligion, eldade han upp beduinernas ökenstammar (mestadels araber) med en sådan fanatisk religiös iver att denna lösa grupp av drivande och lata "ler-raser" snart sammansmältes till en mäktig armé av världserövrare. Egypten, Syrien, Mindre Asien, Nordafrika, Spanien och Konstantinopel föll inför den fanatiska muslimska anstormningen. De trängde vidare österut in i Indien och omvände genom fanatism och med svärdet.

Vid den andra änden av halvmånen trängde muhammedanerna uppåt från Spanien in i hjärtat av Frankrike, där de stoppades av Karl Martel (Charles The Hammer) vid slaget vid Tours år 732. Hade det slaget förlorats, skulle kanske hela Europa, som då vältrade sig i den mörka medeltiden, ha dukat under för den muslimska tron. Det var vid en tidpunkt då den vita rasen befann sig på sin lägsta och svagaste nivå.

2. AYATOLLAH KHOMEINI I IRAN.

För att ytterligare demonstrera hur långvarig, hur kraftfull och hur mycket mer betydelsefull en religiös trosbekännelse kan vara än ett rent politiskt parti, kan vi föra den muslimska religionen framåt i historien ytterligare tretton århundraden från dess grundande, och se på dess betydelse i dagens arabvärld.

När vi ser på den kaotiska röran som är arabvärlden på 1980-talet finner vi att det finns en, och endast en, kraftfull, sammanhållande kraft som binder dem alla samman, och det är den muslimska religionen. Judarna har gjort ett kraftfullt nummer på de arabiska staterna också och splittrat och fragmenterat dem i alla möjliga riktningar. Judarna har använt "söndra och härska"-tekniken på dem såväl som i försöken att upprätta sin parasitiska stat Israel.

Men icke desto mindre är det den muslimska trons kraftfulla styrka som binder samman araberna, och det är detta som judarna fruktar.

Hur kraftfull denna kraft kan vara demonstreras väl av Ayatollah Khomeini i Iran. När shahen av Iran 1978 höll ett järngrepp om den oljerika nationen, och hade en av de mest kraftfulla och hänsynslösa hemliga polisstyrkorna till sitt förfogande, satt Ayatollan i Paris, en ensam flykting och en politisk utstött. Men den religiösa ivern hos hans muslimska anhängare vällde upp dag efter dag i

gatudemonstrationer, i uppror, i sabotage och vägrade helt enkelt att ge upp. Trots det förmodade stödet från USA vet vi alla vad som följde. Shahen avsattes, dog som en eländig och oönskad flykting i ett främmande land, och Ayatollan framträdde som Irans nu segerrike diktator, där han än idag styr med en blodig och tyrannisk hand.

Med detta sagt överser jag inte med Ayatollan, som jag betraktar som en politisk idiot, och betydligt mer brutal och tyrannisk än Shahen. Men vad det visar är kraften hos en religiös rörelse i ett lands politiska angelägenheter.

Det är inte heller allt. Samma religiöst-politiska övertagande av Iran har tänt hela arabvärlden och inspirerat de andra muslimska länderna till en rasmässig glöd som inte skådats på århundraden. Deras glöd och hat riktas inte bara mot Israel, utan mot alla judar, och mot den vita världen, och i synnerhet mot den syndabock för alla vita överträdelser, Amerikas förenta stater. Genom att peka ut USA har araberna inte helt fel. Genom att vara utlämnade åt sina judiska herrar har USA sedan andra världskriget lagt sig i fler länders angelägenheter, orsakat fler krig, revolutioner och problem i världen än något annat land i historien under en liknande kort tidsperiod.

Sammanfattningsvis, med tanke på det bristfälliga rasmässiga materialet som araberna och andra rasmässiga missanpassade som anammade muhammedanismen hade att arbeta med, har denna religiösa trosbekännelse icke desto mindre varit en ytterst kraftfull och sammanhållande kraft för araberna, långt bortom jämförelse med något blott övergående politiskt parti som har dykt upp under de senaste 13 århundradena av dess existens.

3. DE SVARTA MUSLIMERNA I AMERIKA. Låt mig återigen konstatera rent ut att negern i Amerika inte har någon framtid i vår civiliserade kultur, inte heller har negern en meningsfull framtid någon annanstans i världen, inklusive Afrika. Negern är i grunden dum, initiativlös och lat och är ett av naturens mest flagranta misslyckanden.

Icke desto mindre, med tillkomsten av den svarta muslimska religionen i Amerika har den utfört underverk, med tanke på det eländiga material den har haft att arbeta med. Medan den svarta muslimska religionen är ett hopkok, en blandad kompott, i bästa fall en aborterad skapelse som lamt försöker apa efter den muhammedanska religionen, har den gjort mycket för att ingjuta svart stolthet (där det finns lite att vara stolt över), en känsla av syfte och öde (som inte leder någonstans) och framför allt skapat en oberoende sammanhållning bland dessa bastardiserade djur som utgör en högst potentiell fara för den vita rasen. I den rasmässiga omvälvning som med säkerhet kommer inom mindre än ett decennium, kommer dessa svarta djur att vara beväpnade och organiserade och kommer att vara spjutspetsen för de svarta mördare som judarna planerar att släppa lös mot en obeväpnad, desorganiserad och olycklig vit ras.

MÄRK MINA ORD.

Nu bönfaller jag mina vita raskamrater: om dessa bastardiserade svarta djur kan utgöra ett organiserat hot mot den vita rasen, trots att de är underlägsna i antal, intelligens och resurser, och kan göra det med ett rörigt, slumpmässigt hopkok av skräp som utger sig för att vara en religion, hur mycket bättre kan då inte den intelligenta, resursstarka vita rasen prestera med en väl genomtänkt, organiserad religiös trosbekännelse och ett program som är fullständigt, omfattande och konsekvent, och som förkroppsligar den ultimata rasidén om Naturens främsta skapelse? Så varför sätter vi inte igång och gör det jobb som måste göras?

4. Jag skulle kunna anföra ett antal andra exempel på de kraftfulla influenser en religion, även om den är halvfärdig, kan utöva på en grupp folk, raser eller nationer. Några av dessa andra exempel är mormonerna, Moon-rörelsen, sjundedagsadventisterna, Jehovas vittnen, pingstvännerna och ett antal andra. Jag skulle kunna detaljstudera deras historia, deras kamp och det enorma inflytande de har haft på sina anhängare, samt de finansiella imperier de har byggt upp. Jag skulle också kunna anföra de betydande maktstrukturer de har byggt som hade kunnat riktas mot den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. Jag skulle kunna göra det, men jag har inte tid eller utrymme att göra det här. Allt jag beklagligt nog kan säga är att vad gäller fördelar för den vita rasen har merparten av pengarna, resurserna, energin och målen blivit felriktade och bortkastade på (a) att kasta ner allt i ett bottenlöst råtthål, och (b) att förherrliga egot och berika kistorna hos dess bedrägliga hierarki, som i stort sett inte är något annat än polerade bedragare.

5. Min egen politiska erfarenhet av att försöka arbeta inom det politiska etablissemanget.

Som du förmodligen vet, om du har läst NATURE'S ETERNAL RELIGION (kapitel 22, del II, "My Own Spiritual Awakening"), var jag vid en tidpunkt i mitten av 1960-talet naiv nog att tro att jag kunde ge mig in i politiken och göra min del i att försöka ändra händelseförloppet. Jag insåg snart att jag hade fel.

År 1966, medan jag fortfarande var ansluten till Birch Society, gav jag mig in i leken och kandiderade till Floridas delstatslegislatur som republikan, och mot alla odds blev jag vald. När jag kom till legislaturen i Tallahassee och maktetablissemanget upptäckte att jag inte tänkte gå med på deras ruffel och båg, vände sig mitt eget parti mot mig. I en situation inte helt olik den för Tom Metzger 1980 i Kalifornien, insåg jag snart att med de judiska nyhetsmedierna emot dig, och med ditt eget parti emot dig, hamnar en uppriktig kandidat – vilken kandidat som helst i politiken – snart på utsidan och tittar in.

Kort därefter, 1967, beslutade högsta domstolen att Florida var tvunget att genomföra en "mandatfördelningsreform" och var tvunget att hålla nyval överallt igen. I det "nya" valet valde jag att kandidera till Floridas senat och blev

grundligt besegrad när det Republikanska partiets bossar och nyhetsmedierna vände sig fientligt mot mig.

Den största (och enda) huvudrubriken jag någonsin fick i min hemstads tidning i Pompano Beach var ”KLASSEN BESERAD”. Det var den stora, svarta huvudrubriken på förstasidan dagen efter valet. Till min heder måste jag tillägga att i mitt eget valdistrikt i Lighthouse Point, där jag var personligen känd, vann jag överväldigande. En liten kompensation.

Det positiva resultatet av allt detta var att jag lärde mig en hård och oåterkallelig läxa: du kan inte hoppas på att vinna genom att samarbeta med, och arbeta inom, det judiska etablissemanget. Du kan inte övervinna fienden genom att spela spelet efter fiendens regler. Du kan inte förvänta dig att fienden ska samarbeta och kasta några smulor i din riktning genom att du samarbetar med fienden. Nej! Fienden är skoningslös och den strid vi är låsta i är en fråga om liv och död!

Jag började famla efter ett nytt svar — ett nytt medel.

Tre år senare, efter flera misslyckade starter, hade jag svaret: en kraftfull ny rasreligion för den vita rasen behövdes, och hade sannerligen behövts i årtusenden!

Jag började lägga samman bitarna. Jag började skriva NATURE’S ETERNAL RELIGION (Naturens Eviga Religion).

Idag, fjorton år senare, är jag övertygad om att vi har det totala svaret, det enda svaret. Inom Creativity har vi det Totala Programmet, den Slutgiltiga Lösningen, den Ultimata Trosbekännelsen.

Hitler har sagt att det finns uppenbara sanningar som ligger framme på gatorna och de flesta människor går förbi dem, ignorerar dem för att de är för dumma för att se det uppenbara. Han syftade på rasfrågan. Som det var på Hitlers tid, så är det i det vita Amerika idag, gällande inte bara ras, utan även religion.

Church Of The Creator har kommit en lång väg sedan vi publicerade NATURE’S ETERNAL RELIGION 1973. Vi har förstärkt och fullbordat vår lära och vårt program med ytterligare två grundläggande böcker, nämligen The WHITE MAN’S BIBLE (Den vite mannens bibel) och SALUBRIOUS LIVING (Hälsosamt leverne). Vi har nu etablerat ett världscenter för vår rörelse i Blue Ridge Mountains i North Carolina. Vi har lanserat vårt eget transportband för att sprida ordet, nämligen RACIAL LOYALTY (Raslig lojalitet), vår officiella tidskrift för vår religiösa rörelse. Vi bygger en skola för begåvade vita pojkar, som nu är nästan färdigställd och redo att öppna nästa sommar. Grunderna för den vita rasreligionen har lagts för de kommande miljon åren.

Men Rom byggdes inte på en dag. Ett av de största problemen vi måste övervinna är det högmod, de avundsjuka och de hinder som kastas i vår väg av våra egna vita raskamrater, av den mängd utbrytargrupper som i bästa fall har ett förvirrat, meningslöst och splittrat förhållningssätt till det monumen-

det problem som konfronterar oss, utan skulle hellre torpedera en meningsfull lösning än att ge upp sina meningslösa och excentriska små hangups.

Det största problemet som konfronterar oss är inte att övervinna judarna, negrerna och lerraserna. Huvudproblemet är att reda ut det röriga, förvirrade och självmordsbenägna tänkande som ligger på den vite mannens hjärna som en giftig drog, eller som viruset av encefalit.

Liksom Adolf Hitler gjorde när han enade det tyska folket, är det nu Skaparens Kyrkas uppgift att förena alla världens vita folk till en mäktig rörelse — till en kraftfull murbräcka. Vi kan aldrig göra det så länge vi har 20 000 förvirrade, ineffektiva smågrupper som varken förstår det totala problemet eller ens gör anspråk på att ha en lösning, utan i det stora hela bara gnäller — beklagar och jämrar sig, beklagar och jämrar sig. Inte nog med att detta är omfattningen av deras tillvägagångssätt, utan när en rörelse dyker upp som har en omfattande trosbekännelse, syfte och lösning, vänder dessa samma små "ledare" hela sitt skällsord mot en sådan rörelse för att skydda sitt eget lilla högmod.

Under tiden vill vi återigen betona lösningen. I CREATIVITY (KREATIVITET) har vi svaret, det totala svaret, hela paketet. Det är komplett, det är omfattande, det är konsekvent. Det är i harmoni med Naturens Eviga Lagar. Det härleder sina hårt förvärvade slutsatser från erfarenhet och historiens lärdomar. Det är baserat inte bara på logik och sunt förnuft (en sällsynt vara) utan också på de inneboende rörörelserna i den vite mannens själ. Varför inte förena er med oss och bygga! bygga! bygga! en mäktig vit rasreligiös rörelse som kan och kommer att ångvälta och krossa den ondskefulla fienden en gång för alla.

* * * * *

Vi Skapare är beslutna att lösa problemet, inte bara i oändlighet vändas över det.

* * * * *

Demokrati och kristendom måste ersättas av LEDARSPRINCIPEN och av CREATIVITY.

* * * * *

Vi Skapare rider inte på spärren i frågor. Vi definierar och löser dem.

* * * * *

* * * * *

Nu när 1984 nästan är förbi, BESLUTA dig för att du som en vit man aldrig mer ska vara en slav under judisk kristendom eller den judiske skatteindrivaren.

* * * * *

Demokrati och kristendom har inneburit dödsstöten för den vita rasen.

* * * * *

Vi kan inte vinna ett idékrig om vi inte har något mer än en blandad kompott av olösta shibbolet-begrepp att kämpa med och för. Den vita rasen måste polariseras för att överleva.

* * * * *

Nummer 20, januari 1985

Tiden är inne för Den vita rasen att etablera sin egen POLSTJÄRNA

Det pågår en hård och ännu oavgjord kamp om idéer för att besitta människors sinnen. För att överleva måste den vita rasen polarisera sina egna mål.

När vi studerar navigationens historia finner vi att under och omedelbart efter det femtonde århundradet tog den vita mannens framsteg inom navigation på de öppna haven ett kvantsprång. Det var under den senare hälften av 1400-talet som han blev kapabel att göra långa räder ner längs Afrikas västkust, upptäcka öar i Atlanten som tidigare varit utom räckhåll, och 1492 kunde Columbus genomföra sin episka resa över Atlanten och upptäcka den nya världen.

Därefter fanns det inga gränser på denna vår planet jorden. Den vita mannen motiverades av en energiutlevelse som aldrig tidigare skådats. Upptäckternas och kolonisationens era inleddes, och det var uteslutande den vita mannen vars briljanta energi och geni stod i centrum för alltihop. Sydamerika upptäcktes snart, utforskades och koloniserades av spanjorerna. Magellan seglade jorden runt och kapten Cook ”upptäckte” Australien, Hawaiiöarna och många områden i Stilla havet som dittills varit okända. Detta var den vita mannen när han var som bäst.

Vad utlöste denna lysande explosion av upptäckter och kolonisation? Det fanns flera nyckelfaktorer och vi kan säga att det var en idé vars tid var inne. Det skedde en partiell förbättring av segelfartygens storlek och hållbarhet, men även om detta var en faktor, var den inte avgörande. **Det viktigaste var att den vita mannen lärde sig navigationskonsten, en strävan som kraftigt uppgraderades av Henrik Sjöfararen av Portugal.** Han startade en skola för navigation och samlade in, studerade och förbättrade de kända navigationskonsterna så som de såg ut i mitten av 1400-talet. Detta gav den nödvändiga impulsen och snart började den vita mannens idéer om världen att förändras i enlighet med verkligheten. När den vita mannen väl insåg att världen var rund, inte

platt; att den spann kring sin axel; att denna axel pekade mot Polstjärnan; upptäckte den magnetiska kompassen; och att den pekade mot magnetiska nordpolen; upptäckte sextanten; Mercator ritade sina berömda kartor och introducerade talrika andra hjälpmedel. Från och med då var den vita människan i full gång och nådde snart och koloniserade alla värdefulla territorier i världen.

Under tiden, trots att teknologi, kolonisering och navigation blomstrade, gjorde den vita människan inga som helst framsteg inom de livsviktiga områdena **RAS** och **RELIGION**, de viktigaste frågorna i hans existens. Dessa två avgörande frågor ligger till grund för den vita rasens själva överlevnad, men har totalt ignorerats sedan civilisationens gryning. Faktum är att det är en av historiens ironier att upptäcktsresornas och koloniseringens tidsålder också kraftigt påskyndade utövandet av rasblandning och bastardisering, särskilt bland spanjorerna och portugiserna i deras nyligen upptäckta territorier, i synnerhet Mexiko och Sydamerika.

Femhundra år efter Henrik Sjöfararen är den vita människan inte bara lika ovetande och okunnig om dessa två vitala frågor (Ras och Religion) som han var då, han är i själva verket mer okunnig, mer förvirrad och ännu mer splittrad. Han är fortfarande beklagligt omedveten om frågorna, rasmässigt förvirrad, utan mål eller riktning, utan några meningsfulla kartor, utan en Polstjärna som vägleder hans väg. Den vita människan vacklar i själva verket hopplöst utan riktning eller mening, inte ens medveten om att juden snabbt begår folkmord på naturens främsta skapelse, den vita rasen.

Under samma era var juden, som varken är en byggare, en navigatör, en utforskare, en bonde eller en producent, utan en evig parasit, också extremt upptagen. Medan den vita människan slipade sina navigationstekniker och introducerade annan ny teknologi, var juden upptagen med att fullfölja sina rasliga planer, program och ritningar, vilka han alla hade fastställt för tusentals år sedan. Han visste exakt vart han var på väg (rasmässigt), vad hans mål var och hur han skulle nå dit. Han hade fixerat sin rasliga Polstjärna så långt tillbaka som den tid då han drevs ut ur Egypten i mitten av det andra årtusendet f.v.t. Han hade sin Polstjärna och vacklade aldrig från den. Hans Polstjärna var hans judiska (eller mosaiska) religion, en intensivt rasmässig religion.

Och vad var egentligen målen för denna underlägsna parasitiska stam? De var enorma, men också enkla som fan. De var i grunden: **(a) Att bastardisera och förslava alla folk i världen, särskilt den vita rasen — det främsta målet för deras hat och avsky. (b) Att samla åt sig allt guld, silver, ädelstenar, pengar och egendomar i världen. (c) Att skända, avla ner och degenerera alla världens goyim, omvandla dem till hjärnlösa bruna zombier och**

hålla dem i evig träldom.

Kort sagt, deras mål, som sattes för tusentals år sedan, var och är än idag: varje jude en kung, varje goyim en slav, med ansiktet i leran och den judiska stöveln stadigt tryckt mot hans nacke.

Om du inte tror mig, läs brevet (i nummer 19 av denna bok) från en jude på vars brevpapper namnet Robert V. Rothman stod. Om det inte övertygar dig, läs igen vad en annan jude vid namn Marcus Eli Ravage säger. Han uttrycker det mer kortfattat, och vi rekapitulerar hans uppriktiga avslöjande i Creative Credo nr 43 i *WHITE MAN'S BIBLE* under rubriken ”Confessions of a Jew”, sida 286. Om du behöver ytterligare bekräftelse på vad judarna har i åtanke för oss, läs det omfattande hatbrevet — den judiska Talmud själv. Till och med mulatter som Louis Farrakhan har tillräckligt med intelligens för att erkänna den judiska religionen som en destruktiv paradsits och kallar den en ”rännstensreligion”.

Så mycket för vad judarna har i beredskap för oss om vi inte tar reson och omedelbart sätter igång med arbetet. Det är det vördnadsbjudande målet och programmet för **CHURCH OF THE CREATOR** att väcka, förena och organisera den vita rasen till en kraftfull murbräcka som har VILJAN och makten att krossa den judiska behemoten. Detta är vad Creativity handlar om och detta är vad vi försöker åstadkomma.

I vår väg står ett oändligt antal väghinder, varav de flesta i hemlighet har uttänkts av judarna, men det faktiska placerandet av många av dessa väghinder görs av medlemmar av vår egen ras, varav de flesta borde veta bättre.

Föreställ dig följande scenario: En gammal arbetshäst drar ett tungt lass uppför en lång backe, flämtande och slitande i sina seldon. Den är trött och svettig och har haft en lång, hård dag. Skällande vid dess hälar finns några byrackor, och surrande vid dess huvud finns en liten svärm av knott.

Om denna gamla arbetshäst kunde tala, skulle den förmodligen säga något i stil med detta till sig själv: ”Jag har inget emot att dra lasset, för det är vad jag är bäst på. Men vem i helvete behöver den extra irritationen från byrackor och knott när jag försöker få detta lass över krönet?”

Jag har en bekännelse att göra. Det finns tillfällen då jag känner mig som den där gamla arbetshästen.

Jag vet vad vi står inför, och det är ett tungt lass. Vi försöker åstadkomma något som aldrig har gjorts av den vita rasen under de senaste sex tusen åren av dess illustra men förvirrade och misslyckade historia. Vi försöker ge den vita rasen en egen rasreligion som slutgiltigt och heltäckande kommer att lösa problemet med dess degeneration och förfall, och förhindra dess ig-

ödesdigra undergång genom drunkning i ett stinkande hav av lera. Jag upprepar, detta har aldrig tidigare gjorts i hela den vita mannens turbulenta förflutna, och huruvida det kommer att ske i framtiden vet endast Kristus, och han kommer inte att berätta det eftersom han inte finns i närheten. Jag kan inte försäkra er om att det kommer att ske. Jag kan inte ge någon ett guldkantat garantibevis för framtiden. Men jag kan försäkra er om detta: Det kommer antingen att hända under de närmaste 20 till 30 åren eller så kommer det inte att hända alls. Varför? För om det inte händer nu kommer det inte att finnas någon vit ras kvar att rädda.

Jag kommer också djärvt att göra det andra påståendet, och det är att vi i Creativity nu har den trosbekännelse, det program och den religion med vilken vi kan åstadkomma den vita rasens frälsning och återlösning. Vi har faktiskt hela paketet, och även om det kanske inte är perfekt (inget i livet är det) så är det det bästa som nu finns tillgängligt för den vita rasen för att rädda sitt skinn från den judiska stöveln. Creativity är ingen åskådarsport. Huruvida vi vinner detta ultimata slag eller inte beror på hur kraftfullt du och miljontals andra vita raskamrater ansluter er till striden och blir militanta aktivister. Jag upprepar, detta är ingen åskådarsport. Vi behöver vitt rasligt lagarbete — alla 500 miljoner starka.

Den vita rasen befinner sig nu i samma position som en klenmodig gammal nucka som närmar sig slutet av vägen. Hon kunde aldrig riktigt bestämma sig för att hon hade funnit den "perfekte" mannen och fortsatte att leta och leta, föga medveten om att allt eftersom åren gick bleknade hennes egen charm att attrahera en sådan man, om han någonsin existerat, snabbt. Slutligen, under hennes avtagande år, när hon blir senil och skyfflas iväg till ett "vårdhem", blir frågan om att finna den "perfekte" mannen som aldrig existerat ganska irrelevant.

En liknande situation råder beträffande Creativity. Vi påstår inte att det är perfekt, men det är kraftfullt, dynamiskt, omfattande, konsekvent och fullständigt. Precis som Hitler konstruerade nazistpartiet i Tyskland för att krossa den judiska marxismen och leda det tyska folket tillbaka till styrka och enighet, så är även Creativity utformat för att väcka, förena och organisera alla vita folk i världen för att en gång för alla krossa det judiska monster som nu hotar att sluka oss.

De flesta av våra vita raskamrater som vill få bort den judiska apan från vår rygg tror att det främsta hindret för att genomföra denna enorma uppgift är judarna, negrerna och den exploderande massan av lerraser. Jag brukade också tänka i dessa banor, men erfarenheten har lärt mig att det största problemet ligger **inom våra egna led — den otroliga oförsonligheten hos dem som utger sig för att vara på vår sida men som på grund av hybris, svartsjuka, småsinthet och ren dumhet alltid står i främsta ledet och kastar hinder i vägen för dem som har VILJAN, MEDLEN och PROGRAMMET för att göra något meningsfullt**

och effektiva.

Låt mig konstatera kategoriskt: Vi Skapare menar allvar. Vi är beslutna att göra något meningsfullt, konstruktivt och effektivt snarare än att evinnerligt snacka, snacka, snacka och pilla i kanten av det lättsinniga. Vi är varken intresserade av att försöka imponera på dig, inte heller är vi här för att underhålla dig. Vi vill väcka och motivera dig till att bli en militant aktivist och värva dig till vår armé av rasmässigt lagarbete.

Detta gör vi dag för dag, och även om processen accelererar, går det inte tillräckligt snabbt för att passa oss. Tiden är av avgörande betydelse, och precis som i fallet med den åldrande och klenmodiga gamla mön, håller tiden på att rinna ut för den vita rasen. Om den inte tar chansen nu kommer den snart att vara för senil för att någonsin kunna dra sig själv upp ur den leriga dyn.

I vägen för att få jobbet gjort står ett antal surrande knott och skällande hundar i den vita rasens egna led, som upprepade gånger kastar hinder i vår väg, hinder som designats och utformats av judarna själva. I denna avhandling vill jag skapa ett register, en tvättlista om man så vill, över antalet falska och petiga anklagelser, rykten och antydningar som har kastats mot oss. Många av dessa människor utger sig för att vara våra vänner och "försöker bara hjälpa oss", för vårt eget bästa.

1. Även om vi befinner oss i en vacker naturmiljö i North Carolina, befinner vi oss också i det som kallas för Bibelbältet, och de "fromma" och förvirrade kristna inte bara fördömer oss som "ateister", utan vissa proklamerar högljutt att vi är "djävulsdyrkare". Eftersom vi inte tror på demoner, eller spöken av något slag, eller faktiskt något annat slags spöklikt strunt, är denna anklagelse naturligtvis ganska löjlig i sig själv.

2. Sedan finns det de, inklusive vissa mormoner, som påstår att Ben Klassen i själva verket är djävulen själv. Detta är också ganska dumt, av samma anledning som punkt nr 1.

3. Det finns vissa (vita människor) som påstår att jag är jude, jag måste vara jude, och kanske både en jude och en djävul, och att Klassen är ett judiskt namn.

Som svar på ovanstående kan jag kategoriskt konstatera att (a) jag är inte en djävul, och (b) jag är inte jude. Djävulsdelen är naturligtvis så löjlig att jag inte behöver lägga mer tid på den. Den judiska anklagelsen är lika dum, men eftersom den har så ondskefulla implikationer kommer jag att lägga mer tid på den.

Mina förfäder på både min mors och min fars sida var mennoniter av oblandad vit härkomst under åtminstone de senaste fyrahundra åren, med ursprung i Holland. På 1700-talet migrerade en del av mennoniterna (på grund av religiös förföljelse) till det som då var Preussen. Eftersom mennoniterna var både flitiga och dessutom fostrade stora familjer, förökade de sig och tog över mer och mer

territorium i den staten.

Mennoniterna hade också (och har fortfarande) en märklig liten hang-up i sin religion gällande att vara motståndare till att gå ut i krig och döda andra människor. De är hängivna PACIFISTER. Detta föll inte de dåvarande militaristiskt sinnade preussarna i smaken, och nya förföljelser följde. En betydande del av mina preussiska förfäder beslutade då att flytta till ett bördigt område i Ukraina strax norr om Svarta havet. Detta gjorde de omkring år 1804, och Katarina den stora, som var ivrig att befolka dessa tomma områden med flitiga, hårt arbetande bönder, bjöd in dem och undertecknade till och med ett avtal med dem som gav dem särskilda förmåner och befriade dem från alla skyldigheter att tjänstgöra i det militära.

Kolonin som mina förfäder bosatte sig i kallades Molotschna-kolonin, belägen vid stranden av en flod med samma namn. Här blomstrade de och förökade sig, två områden där de var förvånansvärt skickliga. Min farfar och farmor hade 14 barn, varav tolv nådde vuxen ålder, och alla bildade, tror jag, egna familjer.

Detta var situationen 1914 när första världskriget bröt ut. Kolonin hade blomstrat, mennoniterna i Molotschna uppgick till 30 000 själar i 50 städer eller byar. När kommunisterna tog över 1917 bröt helvetet löst och mennoniterna var helt oförberedda på att försvara sig mot de plundrande kriminella som släpptes lösa mot dem. Många dödades, vissa dog av svält under den planerade hungersnöden 1921–22, vissa emigrerade till andra länder.

Det sistnämnda är vad min far gjorde 1924. Utan att gå in på fler detaljer om mennoniterna och min personliga historia, som jag kortfattat har behandlat i kapitel 22, del II, sida 455 i NATURE’S ETERNAL RELIGION med titeln ”My Own Spiritual Awakening” (Mitt eget andliga uppvaknande), räcker det med att säga att mina förfäder var vita, protestantiska mennoniter, som noggrant höll sin genealogi ren, och det finns inte en jude, en neger eller en indian någonstans i mina blodslinjer, åtminstone inte under de senaste 400 åren.

Nu, innan något svin återigen reser sig (jag använder Herbert Hoovers ord) och anklagar mig för att vara jude, föreslår jag att han, hon eller det först sätter upp en säkerhet på 1 000,00 dollar för att täcka ett vad om att jag kan bevisa motsatsen, och jag kommer själv att sätta upp 1 000,00 dollar. En avliden farbror till mig, välsigne honom, ägnade mycket tid åt att forska fram och sammanställa en omfattande genealogi över familjen Klassen. Jag har en kopia av den. Jag har också kopior av talrika officiella dokument, såsom pass (inklusive min fars), kyrkliga dokument, familjealbum och en mängd andra bevis, vilket allt bekräftar mitt vita protestantiska mennonitiska ursprung. Om det inte är nog, har jag fortfarande ett antal levande kusiner, brorsbarn, systerbarn och andra släktingar i

Kanada och USA som kan styrka mina uttalanden, och som inte skulle se lätt på antydan att vi skulle kunna vara judar.

Så, till nästa svin som framför anklagelsen säger jag — satsa dina pengar där din mun är, eller håll tyst. Klassen är ett gott holländskt och mennonitiskt namn och har varit det i många århundraden.

4. Det finns vissa som sprider ryktet att jag är i denna ”bransch” för att tjäna pengar, och att det är mitt enda intresse.

Detta är också fullständigt dumt. Jag är 66 år gammal och har varit bekymrad över det lömska judiska hotet sedan 20 års ålder när jag först läste Hitlers MEIN KAMPF, på tyska.

Även om min strävan att försöka lösa detta problem i de tidiga stadierna var förvirrad, ryckig och helt ineffektiv (eftersom jag, liksom alla andra, inte visste vad jag skulle göra åt det), har det alltid varit en sjudande angelägenhet under större delen av mitt vuxna liv.

Jag kom till USA 1945 som en fattig invandrarpojke, dock inte utan en bra ingenjörsexamen och viss praktisk yrkeserfarenhet. År 1947 bestämde jag mig för att gå in i fastighetsbranschen (i Kalifornien), och vid 1970 var jag i en position där jag skulle ha kunnat gå i pension bekvämt. Det var vid denna tid som jag började se ljuset angående det svindleri som var kristendomen och dess konsekvenser beträffande hela rasproblemet. Det var vid denna tid som jag började formulera och sammanställa NATURE’S ETERNAL RELIGION.

Sedan dess har jag inte bara publicerat NATURE’S ETERNAL RELIGION, utan även skrivit THE WHITE MAN’S BIBLE och publicerat SALUBRIOUS LIVING, och därmed fullbordat vår ideologiska trosbekännelse och vårt program. Vi har nu en rasreligion som varje vit man inte bara kan vara intensivt stolt över, utan som han aktivt kan ägna sin tid, energi och lojalitet åt under resten av sitt naturliga liv. Han kan nu ansluta sig till en vit religiös rörelse som kan (och kommer!) leda oss alla ut ur det judiska slaveriets träsk och eviga bojor MOT EN VITARE OCH LJUSARE FRAMTID.

Jag har också invigt ett löpande band för att sprida ordet och sprida budskapet genom att lansera RACIAL LOYALTY för 20 nummer sedan, och har byggt själva kyrkan som ett världscentrum för vår rörelse. Vi håller nu på att färdigställa SKOLAN FÖR BEGÅVADE POJKAR, och jag är glad att kunna meddela att vi förr eller senare planerar att bygga ett hälsocenter där vi kan lära ut och utöva Salubrious Living för dem som söker en mer idealisk och hälsosam livsstil.

Att publicera alla dessa böcker, bygga alla dessa byggnader, ge ut tidningen, köpa en mängd typsättningsutrustning, datorer, kopieringsmaskiner och annan sofistikerad teknisk utrustning, allt detta har kostat massor av pengar, värt hundratusentals dollar. I det stora hela har jag finansierat allt ur mina livsbesparingar, och responsen från anhängare, som vem som helst i den vita...

rasrörelse väl kan bekräfta, har varit (i bästa fall) nedslående, men jag förväntade mig inget annat.

Poängen är — hur kan vissa människor (varav vissa utger sig för att vara på vår sida) anklaga mig för att utstå alla övergrepp, allt krångel och all huvudvärk som är förknippad med att främja en opopulär sak för att jag ska tjäna en hacka?

Jag upprepar — jag kunde ha gått i pension bekvämt 1970, men om jag så lever tills jag blir hundra kan jag aldrig förvänta mig att få tillbaka en cent av alla de ekonomiska uppoffringar jag har gjort, och gör, och kommer att fortsätta att göra i framtiden för att få denna rörelse att lyfta. Jag upprepar, jag förväntar mig inte att få tillbaka ett öre, och har inte vidtagit några åtgärder för att göra det.

Jag upprepar en liknande utmaning som jag gav i punkt nr 4. Vem som helst som tror att jag tjänar grova pengar på att försöka göra min del i denna raskamp kan gladeligen köpa alla potentiella "vinster" jag kan komma att ackumulera under resten av mitt liv. Enbart 10 000 dollar räcker. Återigen utmanar jag sådana spridare av lögner och förtal att satsa sina pengar där deras ord är. (Jag skulle gladeligen nöja mig med 100,00 dollar eller till och med femtio cent, men jag satte siffran till 10 000 dollar för att hålla ute de billiga bromsarna).

5. Det finns de som fortfarande insisterar på att mina motiv måste vara onda, och om ingen av ovanstående anklagelser håller vatten är de FAST BESLUTNA att hitta någonstans, på något sätt, någon sinister och ond motivation. De kommer med följande anklagelse: Jag måste göra det jag gör för att så splittring och förstöra "det lilla vi har", uppenbarligen för att jag ska kunna hjälpa den judiska saken. Denna anklagelse är så enfaldig att den knappt behöver ett svar, men svara på den ska jag, och det kortfattat.

Det "lilla vi har" är så förbannat lite och så kontraproduktivt att om jag ville se judarna fortsätta att framgångsrikt genomföra sin skändliga förstörelse av den vita rasen, vore allt jag behövde göra att bekvämt luta mig tillbaka och göra ingenting, precis som de enfaldiga tölpar som kommer med en så upprörande anklagelse. Varför skulle jag spendera hundratusentals dollar av mina surt förvärvade livsbesparingar, när det skulle uppnå samma sak att bara sitta tillbaka och göra ingenting? Varför skulle jag spendera tusentals timmar på att skriva böcker, organisera en rörelse, ge ut en månatlig publikation, etc.? Hur löjlig kan man bli?

6. Sedan finns det den där märkliga gruppen som kommer med ett MOMENT 22-resonemang och säger att jag måste vara falsk, jag måste vara en dubbelagent, jag måste vara en judisk hantlangare, för om jag vore på riktigt och hade sagt alla de elaka saker jag har sagt om judarna, öppet och offentligt publicerat böcker mot dem, till och med haft en stor bild av mig själv på baksidorna, till och med använt mitt eget riktiga namn, ja, då skulle vem som helst som gjorde allt detta för länge sedan ha dödats av judarna. Därför, ipso facto, måste jag vara jude, eller en dubbelagent, eller en hantlangare, eller något, som betalas av det judiska maktcentret.

Kort sagt, dessa idioter säger att oavsett vad du gör finns det inget sätt att vinna striden mot judarna. Om du försöker är du död. Om du inte är död måste du vara en dubbelagent. Och naturligtvis, om du är död, finns det inte mycket du kan göra.

Med den här typen av anklagelse, vad i helvete kan någon göra? Det är krona jag vinner, klave du förlorar, den perfekta Catch 22-fällan utan vinstmöjlighet, utan tvekan främjad av judarna själva.

Jag tar upp dessa löjliga anklagelser eftersom de är vanligare än de flesta inser och jag vill ta tillfället i akt att svara på dem alla och få dessa typer av människor att sluta vara förvirrade och sanera dem, om det överhuvudtaget är möjligt.

Låt mig kategoriskt säga att den enda typ av hjälp jag någonsin har fått från judarna är hot och hatbrev som det som trycktes i förra månadens nummer nr 19. Jag kan återge ett antal andra, såsom det upplopp jag orsakade i det judiska samfundet när Miami Herald (Södra Florida håller på att bli ett dårhus av judar, kubaner, n-ord och haitier) publicerade en tvåsidig artikel om mig 1981. Hur jag möjligen kan gynna judarna genom att inviga en vit rasreligion som när (inte om, utan när!) den lyckas, kommer att innebära dödsstöten för judendomen, har ingen ännu rationellt förklarat.

Men låt oss titta på statistiken och sannolikheterna. Det är sant att det alltid finns en möjlighet att en judebekämpare ute i det öppna kan bli mördad i USA, och det har funnits några fall, som George Lincoln Rockwell, försvarsminister James Forrestal, kongressledamot Louis T. McFadden och troligen John F. Kennedy, som började ge ut amerikanska statsskuldväxlar istället för att tillåta det judiskt ägda Federal Reserve att ha monopol på förfalskning. Men de flesta av dessa fall är sällsynta, och bortsett från Rockwell attackerade de flesta av dessa offer inte ens judarna öppet, även om de utgjorde ett hot mot dem.

Jämför nu dessa obetydliga siffror med de 30 miljoner vita ryssar som massakrerades när judarna utövade sin rasliga hatorgie, eller de 50 miljoner vita människor som dödades i andra världskriget, eller de mer än en miljon vita människor som dödades i inbördeskriget, för att inte tala om den överväldigande förödelsen av egendom. Eller de 57 661 amerikaner som dödades direkt i det nyligen avslutade Vietnamkriget, ett meningslöst jude-anstiftat krig som genomfördes mot den lättlurade amerikanska allmänheten av ingen annan anledning än att döda, lemlästa och främja drogberoende hos eliten av amerikanskt mannamod i deras bästa ungdomsår.

Listan är oändlig, men min poäng är denna: INGEN ÄR SÄKER, oavsett om de bekämpar judar eller om de försöker blidka judarna, eller om de försöker spela säkert som en oskyldig, oengagerad åskådare. Vare sig du vill det eller inte ÄR DU INVOLVERAD, du är instängd. Om du är vit är du ett mål utsett för förintelse, och att försöka spela...

det säkra kommer inte att göra minsta skillnad. Fråga föräldrarna till de 57 661 unga amerikaner som nu är döda och begravda om någon av dessa slaktade offer ens så mycket som lyfte ett finger mot judarna, eller ens hade den minsta aning om vad i helvete allt handlade om. Svaret är noll, noll, noll. Men judarna lyckades nå dem, och på en förrädisk omväg lyckades de få dem dödade ändå, eller hur? Och de kommer att nå dig, vem du än är, var du än är, om du är vit. Du behöver inte vara militant eller fientlig mot jidderna, eller ens kunnig. Se på vad som hände mina pacifistiska mennonitiska förfäder i Ryssland — splittrade, döda, utrotade, och varenda vacker gård, by och samhälle utplånat.

Så vakna upp, min käre vita raskamrat! Som individer måste vi alla dö någon gång ändå, men vår ras lever vidare. Det bästa försvaret mot att judarna påskyndar vår förtida bortgång är att informera och väcka den SOVANDE JÄTTEN, VÅR EGEN STORA VITA RAS. Det är vår skyldighet att förena och organisera vårt folk i ett massivt, uppeldat RELIGIÖST KRIG baserat på ras. (Araberna har ett ord för det. Det kallas Jihad). Där ligger vårt bästa försvar och vår enda räddning. Vissa av oss kommer utan tvekan att dödas i processen, men tro mig, det är mycket, mycket bättre att dö kämpande. Hur kan en man dö bättre än genom att möta fruktansvärda odds (Se Horatius vid bron, s. 485, NER) mot fienden och ta ett hundratal av dem med sig. Detta är tusen gånger bättre än att dö som en kvidande fegis på knä, ensam och i eländig anonymitet. I vilket fall som helst är du säkrare kämpande än kvidande.

Jag upprepar, det bästa sättet att dö är en heroisk död, eller en martyrs död, för din ras sak. Eftersom vi alla dör ändå, om vi organiserar oss och kämpar, kommer våra ärorika framtida efterkommande att ha en chans att leva i en vacker, vitare och ljusare värld.

7. Vi kommer nu till den grupp som är mer sofistikerad, mer intellektuell, men vars intelligens inte riktigt sträcker sig till den punkt där de vet hur man hjälper till att rädda den vita rasen och följaktligen inte inser att om den vita rasen går under, kommer de och deras avkomma (nuvarande & framtida) att gå under med den. Många av dessa är ledare för en av de fragmentariska 20 000 eller så "högerorienterade" rörelserna, även om vissa inte är mer än en organisation bestående av en medlem — de själva.

Även om det utan tvekan finns många bedragare i denna grupp, många av dem judar som utger sig för att vara vita rasister, eller utger sig för att vara vita kristna, är dessa förmodligen undantaget. Även om det är svårt att identifiera spelarna utan kort, antar jag att de flesta av dem är vita, uppriktiga, men på något sätt har vissa hämningar eller egenheter de ärvt genom att ha matats med för mycket judisk propaganda under större delen av sitt liv och inte riktigt har fått bitarna på plats.

Denna grupp kastar effektivt fler hinder i vägen för vår rörelse än någon annan, av två skäl: (a) det finns fler av dem, och (b) deras argument är ganska övertygande för den genomsnittlige oinformerade tölpen.

Deras argument låter ungefär så här: Vi behöver ett stort urval av polyglotta organisationer för att göra jobbet (vad det nu än är för "jobb" som denna polyglotta grupp inte verkar kunna enas om). Om vi hade en stor organisation, menar de, och om judarna (eller den amerikanska regeringen, eller skattemyndigheten IRS) krossade den, så skulle vi vara rökta, medan om vi har tusentals små polyglotta grupper kan "de" aldrig komma åt oss alla, och vi kan fortsätta. Därför, ju fler polyglotter desto roligare, och låt oss aldrig göra misstaget att enas. När "avgörandet" kommer, hävdar de vidare, kommer vi alla att enas och vi kommer att spöa skiten ur "dem".

Tja, allt detta låter bra, men erfarenheten lär oss att denna typ av tillvägagångssätt är ett ödesdigert misstag. Vi har följt denna tankegång de senaste 60 åren och den har inte lett oss någonstans alls. Vi har haft minst 20 000 polyglotta "organisationer" som har kommit och gått sedan andra världskriget och ingen av dem har ens gjort ett avtryck. (Läs igen: "A Polyglot Mind & A Polyglot Society, Who Needs Them?" i Expanding Creativity, nummer 10).

Låt oss lära av historien och låt oss lära av erfarenheten. Den bästa historiska era vi överhuvudtaget kan dra lärdom av är det tyska fenomenet mellan första och andra världskriget.

Som vi alla vet rådde det stor nöd i Tyskland efter första världskriget. Judarna hade slagit ner ett av de finaste, mest progressiva och produktiva folken i hjärtat av Europa. Judarna hade en fältdag när de skövlade nationen och hopade förnedring ovanpå elände, hunger och kaos. Desperation och förvirring var utbredd i landet, och judarna, som skapade alltihop, utnyttjade det till fullo. Men de överspelade sin hand (precis som de gör i USA idag) och det motståndskraftiga tyska folket började organisera en motkraft.

Hundratals, sedan tusentals, små organisationer av alla slag och schatteringar dök upp, med det påstådda syftet att lösa problemet. Även där var många anstiftade av judar för att avleda, vilseleda och ytterligare förvirra det tyska folket. Många av dem var uppriktiga, men leddes av människor som varken förstod problemet eller kände till en lösning även om de hade förstått problemet.

Som de av oss som har studerat naziströrelsen vet, gick Hitler 1919 med i en liten, obetydlig grupp kallad Tyska arbetarpartiet och blev medlem nr 7. Genom ren genialitet, drivkraft och ledarförmåga tog han snart över ledningen och började bygga upp partiet till en formidabel politisk kraft. Han ändrade också dess namn till Nationalsocialistiska tyska arbetarpartiet.

Han motarbetades av i stort sett varje betydelsefull maktgrupp i riket. Inte nog med att det ansågs opopulärt att vara nazist, det var också farligt. Ett antal av dem blev misshandlade, brutaliserade och/eller dödade. Motståndet som nazistpartiet mötte kom inte bara från den judiska maktstrukturen, utan även från kyrkorna, den ”tyska” regeringen, frimurarlogerna och olika andra inhemska grupper, vilket allt var illa nog. Men han motarbetades också häftigt av rivaliserande rasistiska tyska grupper, som bekämpade honom och blockerade hans väg lika effektivt som det judiska etablissemanget gjorde.

Genom allt detta kompromissade Hitler varken med sina mål eller sina principer. Han ”sammansmälte” aldrig med någon annan grupp och varnade i MEIN KAMPF för att ett sådant agerande försvagar och förstör båda parter i sammansmältningen.

Istället fortsatte han att bygga upp partiet, och genom att demonstrera sin rörelses överlägsenhet omvände han medlemmar från andra grupper till sin rörelse, inklusive tusentals, ja, miljontals tidigare anhängare till kommunistpartiet.

Men de enskilda ledarna för de rivaliserande partierna fortsatte att motarbeta honom så länge de kunde, samtidigt som de bekände sig till samma mål. Till exempel, även efter den 30 januari 1933, när Hitler redan var kansler, gjorde Alfred Hugenberg allt han kunde för att behålla sin grupp, den Nationella Fronten, och agerade som ett destruktivt hinder tills hans grupp upplöstes av det mäktigare nazistpartiet. Sådana är de eviga mänskliga svagheterna i att upprätthålla sitt egoistiska högmod.

Även efter att Hitler var Tysklands högste ledare fanns det ett antal dissidenter inom S.A. (Sturm Abteilung) som nu, när de var på toppen, ville dumpa ledaren som hade byggt upp allt och själva ta över. Återigen kom högmodet upp till ytan. Egotister som Ernst Röhm trodde att de visste bättre än Führern vad de skulle göra med den ”framgången” nu när de hade den, och ville arrogant styra showen i sin egen riktning. Som vi vet skedde i juli 1934 en ”utrensning” av partiet och Röhm, och cirka 70 andra, avrättades. Som Hitler sa: ”historiens järnhårda lagar är eviga och oböjliga”. Hade han inte gjort det han gjorde, skulle det återigen ha blivit splittring, osämja och kaos i landet, och judarna, som är mästare på ”söndra och härska”-tekniken, skulle snart ha varit tillbaka i sadeln.

Jag anför detta som en ytterst föredömlig era i den vita mannens kamp för att driva judarna från makten, eftersom vi har ett antal övertygande läxor att lära från den erfarenheten som är direkt tillämpliga på det dilemma vi befinner oss i i USA idag. Vi har samma avskyvärda problem som tyskarna hade på 1920-talet, nämligen hur vi ska få den parasitära juden från vår rygg, och för att den vita mannen återigen ska ta kontroll över sitt eget öde. Tro mig,

det är ingen barnlek, och historiens järnhårda lagar är sannerligen dystra om vi misslyckas.

De lärdomar vi kan (och måste) dra är dessa:

(a) En kraftfull rörelse måste byggas kring en ideologi, en tro, ett credo, en övertygelse. Ingenting passar denna beskrivning bättre än en religion.

(b) Om en sådan religion byggs på rasens grundval, är den allt mer kraftfull och meningsfull, vilket judarna har bevisat under de tusentals åren av sin existens.

(c) Ett ”demokratiskt”, mångspråkigt samhälle är instabilt, svagt och kaotiskt, och ett perfekt verktyg för de svekfulla judarna att manipulera en numerärt överlägsen, (potentiellt) mer kraftfull fiende med, såsom den vita rasen. I ett mångspråkigt samhälle kan juden sakkunnigt utöva sitt svekfulla geni — söndra och härska-tekniken, i vilken han saknar like.

(d) Den vita rasen närmar sig nu slutet på sin existens som art på denna planet. Vare sig den vill det eller inte, har den några brådskande och svåra beslut att fatta, och tiden rinner snabbt ut. Om den inte ändrar kurs, om den inte överger det slumpmässiga, mångspråkiga, vinstlösa tillvägagångssätt som den vårdslöst har följt tidigare, kommer den snart att vara slut och det kommer inte att finnas någon andra chans.

För att överleva måste den vita rasen välja det enda credo, program och ideologi under vilken den kan samla sina enorma krafter. Att spela sentimentala, barnsliga lekar och vara splittrad i tusentals pladdrande debattsällskap kommer inte längre att räcka. Vi måste polarisera kring en rörelse, och snart bestämma oss för vilket som är det bästa, mest kraftfulla, kompletta och omfattande credo och program att följa.

(e) Vi måste sedan sluta leden och göra det jobb som måste göras så snabbt och så grundligt som möjligt, oavsett vad som krävs, oavsett offret. Som jag har sagt hundra gånger förut, är överlevnaden för Naturens Främsta så viktig att **ändamålet helgar medlen, vilka medel som helst.** Endast en dåre eller en förrädare kan anse annat.

Vi kommer nu till nyckelfrågan, 64-tusen-kronorsfrågan. Vilket credo eller program bör den vita rasen välja, och efter att ha gjort sitt val, sluta leden bakom det?

Okej, jag ska inte vara slingrande eller försöka vara blyg. Vi har inte en obegränsad inköpslista att välja från, och svaret smalnar av till Creativity, den enda meningsfulla rasreligion som har utvecklats ur den vita rasens led under de senaste 6000 åren av civilisation. Den är komplett, den är omfattande, den är konsekvent, den är sammanhållen. Den är utformad för att hantera en sönderfallande världssituation som den ser ut idag i det sista kvartalet av nittonhundratalet, en tid då den vita rasen snabbt närmar sig sin dödsryckning. Den kanske inte är perfekt, men likt den gamla mön som slösade bort de bästa åren av sitt liv med att leta

för den perfekta partnern, så är det bäst att den Vita Rasen tar sig samman nu.

Om det på 6000 år inte har dykt upp någon annan meningsfull Vit rasreligion, är det inte troligt att en sådan kommer att dyka upp ur Aladdins lampa under det närmaste decenniet, och inte heller att den kommer att kunna mäta sig med den dynamiska och omfattande trosbekännelse som finns inneboende i Creativity. Så låt oss inte slösa bort vår tid hela vägen till sjukhemmet (eller slakthuset) med att evigt söka efter perfektion. I Creativity har vi det Totala Programmet, den Slutgiltiga Lösningen, den Ultimata Trosbekännelsen. Inte perfekt, men det bästa som har kommit fram på 6000 år. Så låt oss sätta igång, låt oss komma igång och främja det utav bara helvete och VINNA.

Tiden har kommit för att gå över till allvarlig verksamhet och föra meningsfull krigföring. Tiden har kommit att fixera blicken på en bestämd Polstjärna och staka ut en specifik handlingsplan. Vi måste frysa gjutformarna och gå i produktion.

Tiden är sedan länge förbi då varje enskild Vit Man kan ägna sig åt sitt eget lilla spel, leka med sina egna favoritspöken och massera sitt eget högmod genom att ägna sig åt fåniga dagdrömmar. Vi måste enas, bygga en armé under ett enat kommando och kämpa som män. Vi måste ha en tydlig, dynamisk och kraftfull stridsplan, och i Creativity har vi allt detta.

Church Of The Creator kommer att fullfölja denna kurs att förena alla världens vita folk till en kraftfull armé, vad som än händer. Vi kommer att följa samma kurs som Hitler gjorde — att bygga en massiv rörelse, nu, så snabbt som möjligt. Detta kan störa vissa människor, men det är olyckligt och kan inte hjälpas. Från och med nu är vi inte längre intresserade av att käbbla om de finare detaljerna i trosbekännelsen eller filosofin, eller att predika i oändlighet och för hundrade gången förklara att vi inte bryr oss om hur allt började för femtio miljarder år sedan. Vi är nu intresserade av endast en sak — att bygga och främja rörelsen till en massiv armé, krossa det judiska hotet och återta kontrollen över vårt eget öde i den Vita Rasens händer medan vi fortfarande har tid.

Vi är fast beslutna att bygga en Vitare och Ljusare Värld, eller dö i försöket. FÖRENA DIG MED OSS.

* * * * *

När vi refererar till judar och niggrer, måste vi lära oss att tänka och tala i termer av förakt, hån och avsky.

* * * * *

Nummer 21, februari 1985

Konfrontation — Ju förr desto bättre

Custers sista strid

Den vita rasen pressas in i sin sista strid. Huruvida det kommer att sluta i ett svagt kvidande eller en heroisk konfrontation återstår att se.

General Phillip H. Sheridan tillskrivs iakttagelsen att ”den enda goda indianen är en död indian”. I juli 1874 skickade han överstelöjtnant George A. Custer på ett specialuppdrag för att föra krig mot prärieindianerna som hade skapat förödelse bland de vita nybyggarna som rörde sig västerut. Guld hade upptäckts i Black Hills i South Dakota och nordöstra Wyoming. Emigrationen till västern ökade i takt med att järnvägen spände över kontinenten från Atlanten till Stilla havet 1869. Järnvägsmätare gjorde intrång på marker som indianerna betraktade som sina.

Antalet strider mellan det amerikanska kavalleriet och de västliga indianstammarna hade varit sporadiska men accelererande ända sedan inbördeskriget. Allteftersom den vita människan pressade västerut fick konflikten fart, och friktionen och hatet mellan den röda människan och den vita människan ökade. En av de mest hatade av indianstammarna var den färgstarke och käcke överste George A. Custer själv, som de kallade Gula Håret. De glömde inte hans skoningslösa attack mot hövding Black Kettles by vid Washitafloden den 27 november 1868. I denna räd genom cheyennernas läger dödade Custers män 103 indianer, inklusive hövding Black Kettle själv.

Kulmen på denna sporadiska, men ofokuserade krigföring nådde sin höjdpunkt den 25 juni 1876, vid slaget vid Little Bighorn i Montana.

I detta möte ledde ett konglomerat av cirka 5000 indianer, främst siouxer och cheyenner, Custers kavallerikontingent in i en fälla. Precis som vid Thermopyle år 480 f.Kr., och vid Alamo 1836, gjorde den vita människan ett tappert motstånd och kämpade till sista man. Alla 225 kavallerister, inklusive Custer själv, massakrerades.

Nyheten om massakern slog ner som en blixt från klar himmel i nationens huvudstad när den offentliggjordes den 4 juli 1876, samtidigt som nationen firade sitt första hundraårsjubileum. Det ledde till en mobilisering av den allmänna opinionen och den vita människans beslutsamhet att lösa ”indianfrågan” en gång för alla. Den amerikanska armén tog sig an uppgiften på allvar och ryggraden i indianernas motstånd bröts vid

Wounded Knee den 29 dec 1890. I denna kortvariga skärmytsling, i vilken det 7:e kavalleriet återigen deltog, förlorade den vita människan en officer, sex underofficerare och 18 meniga. Det är inte känt hur många indianer som dödades, eftersom många flydde och dog på annat håll, men 146 indianer begravdes i ett enormt dike på slagfältet av begravningsstyrkan.

Så slutade nesligt indianernas motstånd i ett misslyckat slag som var till föga heder för någondera sidan. Det slutade i ett kvidande för indianerna och deras blandade, bastardiserade och fördärvade ättlingar, och de har kvidit ända sedan dess.

Det finns några hårda och eviga läxor som den vita rasen skulle kunna och borde lära sig av sin århundraden gamla erfarenhet av indianerna på den amerikanska kontinenten:

1. Den första och främsta läxan är att den vita människan, när hon överväldigas av ett överlägset antal av **gyttjeraser, kan massakreras och utplånas, även om hon i sista minuten väljer att kämpa, även om hon kämpar heroiskt.**

Detta hände vid Alamo, det hände i San Domingo (Se Creative Credo nr 30, ”Den hemska läxan från San Domingo”, i *Den vita människans bibel*). Det har hänt gång på gång i den vita rasens historia.

2. **Rasfrågan är den främsta och mest överväldigande frågan i historien. Den har funnits hos oss sedan civilisationens gryning och kommer att förbli hos den vita rasen tills den resolut beslutar sig för att lösa den till sin egen fördel, så som förespråkas av Church Of The Creator; eller, i brist på beslutsamhet eller beslutsamhet, kommer den att lösas av dess fiender med den totala förstörelsen av den vita rasen på världsomspännande skala.** Ett sådant program för folkmord är nu i full gång, och om det inte vänds omedelbart kommer den vita rasen att vara slut inom nästa generation. Det mångspråkiga Förenta Nationerna förutspår skadeglatt att den vita rasen i nästa generation kommer att vara i numerärt underläge i förhållandet 49 till 1.

3. En svag, vacklande och klenmodig inställning från den vita rasens sida gentemot rasfrågan kommer inte att lösa problemet, och inte heller kommer det att blidka våra fiender. Inga mängder av eftergifter från vår sida **kommer att mildra judarnas och gyttjerasernas hat mot oss. De kommer inte nu, eller någonsin, att gå med på att leva och låta leva såvitt den vita rasen är berörd. Deras hat är evigt tills den vita rasen är utplånad, vid vilken tidpunkt raserna återigen kommer att vända sig mot varandra, precis som indianerna gjorde före den vita människans ankomst.**

4. I denna pågående kamp mellan raserna finns det tre möjliga utgångar såvitt den vita rasen är berörd.

(a) Den vita rasen kommer att bli brun, bastardiserad utan en konfrontation, utan att bjuda motstånd, och därigenom

förlorar sitt gudomliga frö och dör ut. Detta är den utdragna döden, den mest hemska, den mest skamfulla, den mest ärelösa av alla möjliga slut. Vi inom Church Of The Creator fördömer och beklagar en sådan kurs som det värsta av alla icke-beslut och skulle mycket hellre möta en konfrontation och kämpa till sista man om nödvändigt, precis som de tappra männen vid Alamo gjorde, som Custers galanta 7:e kavalleri gjorde.

(b) Den vita rasen kommer att sitta overksam medan ler-raserna expanderar i en befolkningsexplosion som aldrig tidigare skådats i historien. **Ler-raserna kommer sedan att vända sig mot den vita rasens reducerade antal och massakrera dem vid det gynnsamma ögonblicket, en sådan tajming organiserad och orkestrerad av det olycksbådande judiska maktcentret.** Detta är vad som hände i San Domingo, i Belgiska Kongo, i Angola, i Rhodesia, och det närmar sig snabbt ett klimax i Sydafrika. Det hände också i det tidigare franska Indokina, och ett antal andra områden i världen som den vita människan kontrollerade så sent som ett decennium efter andra världskriget, men dessa lärdomar har aldrig publicerats eller gjorts kända för den vita rasen.

(c) Det tredje och enda alternativet som vi inom Church Of The Creator anser vara ens värt att underhålla är **ohejdad, total seger för den vita rasen.** I denna fråga vill jag citera två berömda generaler från detta århundrade. General MacArthur sade allt när han konstaterade **”Det finns inget substitut för seger.”** Vi instämmer helhjärtat. Vi Creators har intagit denna ståndpunkt från början och har inga som helst reservationer mot den. **Vi vill ha total seger för den vita rasen tills vi bebor alla goda marker på denna planet Jorden — exklusivt.** Det finns ingen kompromiss, inget tillmötesgående, inget fredligt levande sida vid sida med ler-raserna, judarna och alla parasiterna. Vi gör inte detta val godtyckligt. Historien och naturen har gjort detta val åt oss och tydligt demonstrerat att det bara finns ett annat val — endast döden.

På tal om att dö, vill jag nu citera en annan general som var lika färgstark och stilig som general Custer var. General George A. Patton sade **”Istället för att dö för ditt land, se till att fienden dör för sitt land.”**

Poängen är att istället för att göra ett desperat, oplanerat och oförberett sista motstånd och bli utplånade (som Custers tappra skara blev), låt oss göra det annorlunda. Låt oss realistiskt konfrontera situationen och förbereda oss och agera därefter. Vi är inte hjälplösa, åtminstone inte ännu 1985. Situationen finns där för alla att se. Den är klar som dagen. Allt du behöver göra är att titta.

När jag skrev NATURE’S ETERNAL RELIGION 1971 förutspådde jag (bland annat) undergången för två vit-dominerade sydafrikanska länder, nämligen Rhodesia och Republiken Sydafrika, på grund av deras toleranta men ganska dumma raspolitik, (men

inte mer än USA). Rhodesia har nu blivit helt förnegrat och den vita människan massakrerad och/eller utdriven, precis som Sydafrika snart kommer att bli.

Jag minns att jag deltog i en föreläsning i den sena grevinnan Guardabassas överdådiga hem i Palm Beach, Florida, i början av 70-talet. Talaren var den sena Carol Dunn från LIBERTY LOBBY. Jag minns hennes sprudlande rapport om hur underbara saker och ting var i Rhodesia, vilken vacker och ren stad Salisbury var, en av de finaste små städerna i världen. Alla dessa dåliga rapporter från världspressen om Rhodesias misshandel av de svarta var helt felaktiga. Rhodesia gjorde ju allt som stod i dess makt för de svarta, gav dem arbete, gav dem hem, försökte utbilda dem, och när vissa (utan tvekan mulatter) fick en gnutta utbildning, lärdes de att delta i, och gavs, en ständigt ökande roll i själva regeringen. Att höra henne flöda och bubbla av optimism, Rhodesia var ett negerparadis, och det var det förmodligen, eller så nära som negrer någonsin realistiskt kan önska sig.

Hur som helst, hon tyckte också att det var fantastiskt och att världen i stort hade helt fel som öste fördömanden över Rhodesias påstådda misshandel av de svarta. I ett område som byggdes av den vita människan och som för ett sekel sedan hade mycket få aboriginer, var negrerna vid den tiden (1970) redan fler än de vita med 16 mot 1.

En vän till mig och jag diskuterade hennes tal privat senare. Vi kom fram till den (då) förbluffande slutsatsen att **Rhodesia faktiskt ”odlade negrer”**, kort sagt matade och födde upp dem i en takt som snart skulle förtära landet. Och det är precis vad som hände. Redan vid den tiden (1970) misstänkte jag att Ian Smith, de koscher-konservativas dåvarande älskling, var en rasförrädare och sålde ut de vita. Historien bevisade att jag hade rätt.

Vi kommer nu till Rhodesia endast ett decennium senare och vad finner vi? **Rhodesia finns inte mer.** Landet finns fortfarande kvar men den vita människan har inte längre kontrollen, existerar inte ens, förutom några få jasägare som håller ihop ruinerna, sådana de nu är. ”Landet” kallas nu Zimbabwe och den en gång rena, vackra staden Salisbury kallas Harare. Två rivaliserande gäng av svarta vildar slåss nu med varandra om kontrollen över liket. Det finns en artikel i Atlanta Constitution från den 13 januari (85) som berättar om de märkliga politiska turerna i den svarta ”demokratin” i det nu negerdominerade landet. Det verkar som om oppositionsledaren Joshua Nkomo kom till staden för ett kampanjstopp i Harare och anhängare till premiärminister Robert Mugabe avlossade nio skott mot hans skottsäkra bil och slungade en lavin av stenar för att kröna det hela på ett riktigt negeraktigt sätt. Detta är svart ”uhuru” (frihet) när den är som bäst, och även den skrangliga strukturen kommer att överleva endast så länge som de vita skattebetalarna i USA

kan hållas lurade att subventionera dessa värdelösa vildar till ett värde av hundratals miljoner.

Republiken Sydafrika är större och mer formidabel än vad lilla Rhodesia var, men den går samma väg mot svart utplåning som Rhodesia gjorde några år tidigare. Vi ser samma tekniker användas av det judiska maktcentret, samma slagord, samma anklagelser och samma linje av förrädare som undergräver strukturen inifrån.

Finanserna, nyhetsmedierna och Sydafrikas regering är i händerna på den judiska familjen Oppenheimer och deras rasmässiga kohorter som äger de enorma DeBeers guld- och diamantgruvorna, och i stort sett allt annat i Sydafrika. Genom att styra honom som i en tråd har judarna placerat sin egen marionett i spetsen för den sydafrikanska regeringen. Premiärminister P. W. Bothas förräderi matchas (eller kanske överträffas) av den lägsta av alla mänskliga kretiner — rasförrädaren från vårt eget land som nu "besöker" det negerplågade landet och agiterar de dumma och brutala djuren. Hans namn råkar vara senator Edward Kennedy, som går i fotspåren av sin avlidne bror Robert som var i Sydafrika på ett liknande "Hata vitskallar"-uppdrag nitton år tidigare.

Nyligen lyssnade jag på "CROSSFIRE", ett nattligt program där en kändis eller offentlig person intervjuas av Tom Braden "till vänster" och Pat Buchanan "till höger", som förmodas representera två diametralt motsatta åsikter. De spelar ett bra spel för den genomsnittlige dumboms-tittaren som lätt låter sig övertygas om att han verkligen hör båda sidor från diametralt motsatta synvinklar.

Just denna kväll satt den sydafrikanska ambassadören i USA i den heta stolen, med Pat Buchanan som förmodades försvara ambassadören, och ambassadören som förmodades försvara apartheid och Republiken Sydafrikas ståndpunkt. För en erfaren observatör verkade det ytterst märkligt hur de två försvararna konsekvent misslyckades med att gå igenom det grymma öde som drabbade de vita medborgarna i Belgiska Kongo, Angola eller Rhodesia när de svarta vildarna tog över. I bästa fall käbblade de om den akademiska frågan om "rättigheter" och annat demagogiskt fuskverk, men övervägde aldrig det vita folkets öde eller intressen. Tom Braden "till vänster" fortsatte dock att upprepade gånger varna för de förestående fasorna i ett raskrig (hemskt! hemskt! hemskt!) såvida inte negrerna fick allt, och ett sådant raskrig skulle undvikas till varje pris, även om de vita som byggde landet gick under, även om civilisationen återgick till vildens barbari.

Vilket för mig till en avgörande punkt i denna avhandling. Varför är det så att när konsekvenserna av en konfrontation mellan vita och vita (som andra världskriget) kan vara en

världskrig av ohyggliga proportioner, finns det ingen som helst tvekan om att främja det? Faktum är att de inte kan få igång sådana krig snabbt nog.

Men när ett raskrig kan framkallas, ett krig som skulle vara kort och strikt begränsat, med den vita rasen som en enkel vinnare, då, herregud, bevare oss för tanken! Sådana fasor är otänkbara! När 350 000 av de bästa vita människorna förbrändes på bara några dagar genom "allierade" bombanfall över Dresden, Tyskland, under 1945, var de snyftande, blödande hjärtana inte särskilt upprörda. Men när så mycket som en förtjänt neger blir dödad, då utbryter ett fullständigt helvete.

Varför är det så, kan man fråga sig? Svaret är enkelt. Ett världsomspännande krig mellan vita, som i andra världskriget, dödar miljontals vita. Det finns inget mer effektivt än vita som dödar vita. Ingenting skulle kunna göra judarna lyckligare. Ett raskrig i USA eller i Sydafrika skulle däremot bara döda ett fåtal vita, men det skulle totalt utplåna negrerna, och rasproblemet skulle vara löst. Detta vill judarna naturligtvis inte. Judarna ser fram emot ett raskrig visst, men de vårdar och fördröjer situationen till en tidpunkt då de helt har mjukat upp den vita mannens vilja att slåss och reducerat deras antal till en nivå där de (likt Custer) skulle utplånas även om de hade viljan att slåss. För varje dag som går skiftar balansen mer till fördel för ler-raserna, då deras antal ökar, medan den vita rasen krymper, och då den vita rasen blir patologiskt mer och mer neddrogad i en zombies dvala. Därav fördröjningen. Men raskriget kommer vare sig vi vill det eller inte, och det kommer så snart ler-raserna och judarna är redo — och det kommer att bli blodigt.

Den vita rasen har aldrig riktigt haft en fast, konsekvent politik gällande sin position gentemot judarna och ler-raserna, förutom under den korta perioden under Hitlers regim i Tyskland. Även i Mussolinis fascistiska Italien var ras inte egentligen frågan, utan snarare fokuserade frågan på förhållandet mellan staten och individen. Den amerikanska regeringens politik gentemot indianerna, även under och före artonhundratalet, var präglad av vacklan och obeslutsamhet, och blev mjukare och mer pro-indiansk allt eftersom tiden gick, tills idag då en indian är värd tjugo vita män i den judiska ockupationsregeringens ögon.

I denna fråga, som alltid, åberopades ständigt den judiska kristendomen om hur vi MÅSTE älska våra mänskliga medmänniskor, hur vi alla är Guds barn och hur vi alla är lika (åh, så förbannat lika!) i Herrens ögon. Märkligt nog, när de kristna stred mot varandra i trettioåriga kriget och alla de andra religionskrigen, åberopades inga sådana samvetskval,

inte i inbördeskriget, inte heller i första eller andra världskriget, när den vita människan slaktade vita män i miljontal.

Förstår ni bilden?

Det är hög tid att vi tar vårt förnuft till fånga, skyddar våra egna, får bort parasiterna från vår rygg och tränger undan "gyttjeriserna" (mud races) i glömska. Vi Skapare förespråkar inte en politik som går ut på att gå ut och slakta någon, inte ens judar eller negrer. Vad vi säger är: låt oss sluta subventionera dessa dödliga parasiter och de kommer snart att förtvina av sig själva. Låt oss polarisera kring vår egen rasreligion och låt "gyttjeriserna" klara sig själva, om de kan. **Endast när de (judarna och "gyttjeriserna") hindrar oss från att utöva våra konstitutionella och våra naturliga rättigheter och går till angrepp mot oss, då, och endast då, kommer vi att gå till vårt eget försvar och utkräva vedergällning och krigföring mot våra fiender.** (Läs återigen Creative Credo nr 64 i DEN VITA MÄNNISKANS BIBEL med titeln ”Lag och ordning kontra våld, terrorism och självbevarelsedrift”, särskilt artikel nr 8 angående vår officiella ståndpunkt).

* * * * *

CREATIVITY har allt, säger allt.

* * * * *

Hjälp till att bygga en vitare och ljusare värld.
Bli en militant Skapare.

* * * * *

Om den vita rasen någonsin ska återgå till tillräknelighet, MÅSTE kristendomen BORT. För att återfå sitt förnuft måste den först dumpa kristendomen.

* * * * *

För den vita rasen är Creativity det stora kvantsprånget framåt ut ur det nuvarande judiska gungflyet. Det motsvarar vad renässansen var för den mörka medeltiden.

* * * * *

Skola för begåvade pojkar

Framstegsrapport

Byggnadsdelen av Skolan för begåvade pojkar är praktiskt taget färdigställd. Det finns fortfarande ett antal anpassningar som behöver göras. Vi måste fortfarande skaffa det mesta av utrustningen till köket. Det vill säga — en spis, ventilationskåpa, kylskåp, frys och ett antal andra artiklar. Eftersom vi måste uppfylla hälsovårdsnämndens och National Sanitation Foundations standarder, måste allt vara officiellt godkänt, och det är tre gånger så dyrt som det borde vara. Det räcker inte med att köpa bra utrustning, den måste gå igenom byråkratin och bli godkänd.

Vi behöver fortfarande sängar, bord och en mängd andra möbler, vilka alla är extremt kostsamma. Vi behöver ert stöd, era donationer, er hjälp och ert deltagande.

Vi planerar att starta den första tvåveckorssessionen efter den 4 juli, nämligen de två veckorna från den 6 juli till den 20 juli. Kostnaden per elev för tvåveckorssessionen, inklusive kost och logi, undervisning och aktiviteter förväntas bli 300 dollar, en blygsam avgift som inte kommer att täcka våra utgifter, men vi måste komma igång. Sprid gärna ordet och få fram så många potentiella kandidater som möjligt som vi kan kontakta. Även om vi har för avsikt att vara mer restriktiva i framtiden, tar vi gärna emot alla bra vita pojkar och ungdomar mellan 10 och 20 år. **Hjälp till att göra den första sessionen till en framgång!**

Vad du kan göra för att hjälpa till.

1. *Om du har en egen pojke, eller en brorson/systerson eller ett barnbarn, är den bästa gåvan du kan ge honom för resten av hans liv att se till att han blir rätt orienterad — rasmässigt och religiöst. Skicka honom till vår skola.*

2. *Sponsra en bra vit pojke även om han inte är en släkting till dig. De långsiktiga fördelarna kan vara enorma för individen och vår ras. Kom ihåg, om vi inte räddar den vita rasen kommer dina pengar ändå inte att vara värda ett vitten.*

* * * *

Kritik av en kritik

Richard S. Hoehler är en författare och filosof som har skrivit flera böcker i ämnena filosofi, judar och nationalsocialism. Han är bosatt i Colorado och är en skribent med avsevärd talang. Nyligen skickade han in en artikel, en kritik om man så vill, av Creativity-rörelsen, och eftersom vi respekterar herr Hoehlers bedömning publicerade vi artikeln på förstasidan av *Racial Loyalty* nr 19.

Vi anser att ett hälsosamt utbyte av kritik alltid är en konstruktiv process, då det antingen framkallar en omprövning och korrigering av eventuella fel, brister eller tillkortakommanden, eller så ger det ett utmärkt tillfälle att förklara en fullt giltig ståndpunkt, eller ståndpunkter som kan vara grovt missförstådda eller felaktigt framställda av kritikern och/eller omvärlden i stort. När allt kommer omkring är ingen perfekt, ingen har alla svar, och minst av alla kritikerna själva. Som alla vet är det mycket lättare att kritisera än att bryta ny mark och bygga något meningsfullt, oavsett om det är en skyskrapa, en ny rörelse eller en ny religion.

Inom denna ram vill jag besvara en del av den kritik som herr Hoehler har fört fram, inte så mycket för herr Hoehlers skull, utan för alla våra läsares, sympatisörers och medlemmars skull. Jag vill göra det eftersom jag känner att de frågor som väckts återspeglar åsikter som ofta cirkulerar, inte så mycket bland våra aktiva anhängare och medlemmar, utan hos åskådare på utsidan, den grupp vi ofta har kallat för "fåtöljsintelligensian". Även om jag respekterar herr Hoehlers filosofi och skrifter, måste jag klargöra att han inte är medlem i Church Of The Creator, och aldrig har gett några positiva bidrag till rörelsen. Hans böjelser ligger mer åt nationalsocialismen, men jag vet inte om han tillhör någon sådan grupp heller.

Hur det än må vara med det, låt oss i en anda av välvilja och med ett öppet sinne ta en titt på vad herr Hoehler hade att säga om CREATIVITY, och vad vår korrekta inställning är till varje fråga. Innan jag gör det vill jag rikta en kritik mot herr Hoehlers skrifter i allmänhet och artikeln från december 1984 i synnerhet, och det är följande: Vissa av hans uttalanden är så vaga att man lämnas undrande över vad han menar, eller hur det, om alls, är relevant för den aktuella frågan. Som vi brukar säga när jag satt i Floridas lagstiftande församling: "Din poäng är så subtil att jag helt missar den." Detta är åtminstone en kritik som aldrig har riktats mot mig. Tvärtom har de flesta kritiserat mig genom att säga: "Du gör det sannerligen helt klart var du står, kanske för klart."

Nu kommer vi till några av de punkter som vi faktiskt förstår, eller tror att vi gör.

1. ”En person jag känner hävdar att du är ’för judisk’ för hans smak. Märkligt nog skulle en objektiv observaktör kunna peka på vissa drag i din inställning som är både historiskt eller kulturellt judiska till sin karaktär”.

Okej, låt oss titta på denna generella bredsida. Låt mig säga inledningsvis att **det är svårt att redogöra för vissa människors smak, särskilt när jag inte vet vem den här personen är för vars smak jag kan vara ”för judisk”.** Men smaker finns i fler varianter än Howard Johnsons 28 glassmaker, och vissa av smakerna på den moderna scenen är extremt bisarra och motbjudande. Vi har sexuella avvikare, vi har människor som ”avgudar” Michael Jackson, människor som hatar Hitler. Behöver jag fortsätta? Vi tänker inte försöka tillmötesgå alla smaker, eller någon alls för den delen. Om CREATIVITY inte är deras smakliga rätt, låt dem äta någon annanstans. Världen är full av alternativ, varav de flesta är judiskt skräp. Faktum är att allt jag avser att göra är att kalla det som jag ser det, och försöka utplåna den judiska pesten från jordens yta.

Men poängen är att herr Hoehler uppenbarligen håller med denne ”person”, vem han än är, eftersom han fortsätter med att säga:

2. ”Sarkasm och cynism är främsta judiska psykologiska vapen”. Kanske det, herr Hoehler, men inte mer än ord, propaganda, religion, pengar, terrorism, militär utrustning och en miljon andra vapen som används av både judar och icke-judar för att segra över sina fiender och överleva. Du själv använder flitigt sarkasm och cynism i dina skrifter. Till och med vår gemensamma idol, Adolf Hitler, använde dem alla flitigt, hela vägen från sarkasm till militär utrustning för att segra, och endast en dåre skulle låta sig frivilligt berövas alla de användbara vapen som står till hans förfogande för att någon skulle kunna anklaga honom för att använda vapen som används av judarna. Vi har inga avsikter att frivilligt avväpna oss själva så att våra fiender kan göra hackemat av oss. (Läs återigen ”Self Imposed Handicaps” i nummer 6 av Expanding Creativity).

3. Detta för mig till kärnan i herr Hoehlers kritik. **”Akta dig när du kämpar mot monster så att du inte själv blir ett monster!”** säger han och citerar Nietzsche. Så gulligt! Alternativet som inte nämns är att uppenbarligen låta monstret sluka dig.

Så jag är glad att denna fråga väcktes eftersom det är en av de fånigaste schibbolet-fraser som någonsin har dryftats, och som svar **låt mig måla upp en bild för dig.**

Om du var en del av en armé som inte var försedd med något annat än slangbellor och du var inblandad i en strid på liv och död med en motståndararmé som var beväpnad med kulsprutor, skulle du, tror jag, vara i ett allvarligt underläge, milt uttryckt. Nu om din

korkad ledare sa till dig "ja, vi skulle också kunna skaffa kulsprutor, men gud förbjude, vi vill inte vara som våra fiender, och vi kommer därför att göra det hedersamma. Vi kommer troget att hålla fast vid våra slangbellor, även om vi utplånas till sista man".

Det vore väl ganska korkat, eller hur? I själva verket, självmordsbenäget. Vi SKAPARE har inte för avsikt att begå självmord och vi är inte korkade nog att låta våra främsta vapen slås ur händerna på oss. (Läs igen "Knocking the Key Weapon from out of the Enemy's Hands", i R.L. nr 17 i denna bok). Nej sannerligen, om fienden använder kulsprutor och har vapen som är överlägsna våra, vill vi se till att vi inte bara själva använder kulsprutor, utan också att våra är överlägsna fiendens, och lägg därtill en hel inköpslista med andra överlägsna vapen — granatkastare, kanoner, stridsvagnar, flygplan, bombplan, eller vad som än krävs. Det är i själva verket vår ståndpunkt: **vi kommer att göra vad som än krävs, och åt helvete med slangbellans förespråkare.**

Det är här jag vill avslöja en avgörande iakttagelse för herr Hoehler: **Jag har lärt mig mer av judarna, av judiska vapen och taktiker än vad jag har gjort av alla vita forskare, presidenter och filosofer tillsammans, och jag har inga tveksamheter, ursäkter eller samvetskval över att säga det.** Judarna, en liten parasitisk minoritet, har överlevt i 5000 år och äger och kontrollerar nu världen. Det åligger oss att studera hur de har gjort det och använda samma effektiva och kraftfulla vapen. Detta har jag gjort och allt är polariserat till en vit rasreligion. Om det är "för judiskt" för någons "smak", så är det tråkigt, men jag säger åt helvete med att hänga kvar vid slangbellorna. Vi är beslutna att **ÖVERLEVA OCH VINNA, och använda vilka vapen som än krävs.**

4. Vi kommer nu till en av de svagaste och mest oförsvarliga av alla anklagelser som riktas mot oss, och det är herr Hoehlers kritik av vår **SALUBRIOUS LIVING**-inställning till god hälsa och ett sunt sinne. Uppenbarligen är en sådan inställning också judisk, och se, därför bör vi inte "bry oss om kostregler". Varför?

Eftersom herr Hoehler säger att det är judisk hjärnröta och som avgörande bevis citerar han Ralph Waldo Emersons citat: "Ett gott sinne kan nära sig på en buljong av kokta skor, om det behövs!" Tja, jag visste inte att Emerson sa det, men jag tar herr Hoehlers ord för det, och ger en egen kommentar. Om Emerson sa det, var det ett av de dummaste uttalanden han någonsin gjort, och uppenbarligen var Emerson helt okunnig om den vetenskapliga information som nu finns tillgänglig om hur man vårdar en hälsosam kropp och ett sunt sinne. Han var uppenbarligen också grovt okunnig om vissa levnadsregler som kan ruinera inte bara en hälsosam kropp, utan också det sinne som bebor den kroppen. Säkert kommer även den mest naiva och oinformerade att erkänna att sådana regler existerar. Säkert är ingen individ likgiltig

om huruvida hans sinne och kropp är vid utmärkt hälsa, om de fungerar effektivt och ändamålsenligt, om de är fyllda av en god känsla av energi och välbefinnande, eller om de å andra sidan känner sig sjuka, modfällda, suicidala, med en kropp plågad av smärta och letargi. Det är skillnad, eller hur? Och sannerligen, vad du stoppar i din kropp gör skillnad. Hur du behandlar din kropp, om du behandlar den intelligent eller missbrukar den som en tanklös dåre, gör skillnad, eller hur? Om du ”när” din kropp med kokt skoläder, kokain, röker gräs, röker tobak eller konsumerar 100 till 200 pund socker om året gör en jäkla skillnad. Vi CREATORS kallar den skillnaden ”Salubrious Living” (Hälsosamt Leverne). Vi har granskat bara ett kapitel, nämligen kapitel 8 i vår bok med samma namn i detta viktiga ämne. Vi hoppas att det ska hjälpa vissa oinformerade människor att börja utbilda sig för sitt eget bästa.

Men låt oss inte vara för hårda mot herr Emerson. Han är inte ensam bland intelligentian som är helt fel ute i sin inställning till hälsa och sunt förnuft. Det finns miljontals av dem som fortfarande vandrar på jorden idag och som kanske vet allt om den 18:e dynastin som styrde Egypten för flera tusen år sedan, men som är fullständigt okunniga om den första konstruktiva regeln om att ta hand om sina egna kroppar, samma kroppar som hyser deras slutna sinnen, och båda lider mycket som ett resultat. Det finns ytterligare hundratals miljoner som irrar omkring på jorden och frossar i giftig skräpmat, övergödda och undernärda. De flesta av dem är feta, letargiska, fyllda med kemiska gifter, vilket bjuder in cancer och alla de andra degenerativa civilisationssjukdomarna. Som George Dietz har sagt upprepade gånger: ”De som inte vill läsa har ingen fördel gentemot dem som inte kan”.

Nej sannerligen, herr Hoehler, **SALUBRIOUS LIVING** är **INTE** judiskt. Det är bara rent, gott sunt förnuft. A.M.A. och deras medicinska dogma av droger, kemikalier, gifter och hela röran av onaturliga toxiner är judisk. Det orsakar cancer, diabetes, hjärtsjukdomar och en hel uppsjö av så kallade degenerativa sjukdomar som vår ”civilisation” är drabbad av, men som sällan återfinns bland mänsklighetens primitiva raser. Den ”godkända” A.M.A.-behandlingen av cancer, till exempel, är att skära, bränna och förgifta. **DET ÄR JUDISKT.**

Men att leva i enlighet med, och i harmoni med Naturens Lagar, och att ta hand om vår hälsa, vårt sinne, vårt samhälle, vår genpool och vår miljö är ungefär så ojudiskt som man kan bli. Det är strikt CREATIVE, strikt alltigenom Vitt, och det är vad CREATIVITY handlar om. Det faktum att de primitiva okunniga judarna kan ha bäddat in några dumma kostrelaterade vidskepelser i sin perversa rännstensreligion avskräcker eller hindrar oss inte det minsta från att använda sunt förnuft för att förstå och tillämpa Naturens Lagar. Min enda ånger är att jag inte blev underrättad om detta extremt

viktig kunskapsmassa när jag var barn, istället för att bli vilseledd av judiskt utbildade läkare under större delen av mitt vuxna liv. Jag beklagar uppriktigt att jag först sent i livet snubblade över detta livsviktiga område av mänsklig kunskap, då jag kunde ha njutit av fördelarna därav från den dag jag föddes. Men som Adolf Hitler sade — ”Det finns sanningar som ligger på gatan, men få människor kommer att känna igen dem.” Låt oss upprepa: de som inte vill läsa — det slutna sinnet — det sjuka sinnet.

Vi kommer nu till påståendet att **CREATIVITY** har något gemensamt med judendomen eftersom vi på något sätt omfamnar ”monoteism”. Detta är ytterst märkligt eftersom det antyder att även vi **CREATORS** omfamnar tesen om ”en Gud”, när vi är en av de främsta förespråkarna för att dumpa spökerier — alla former av spökerier. Inte nog med det, utan uppenbarligen när vi försöker lösa ett överväldigande världsproblem — nämligen den judiska pesten — genom att använda logik, genom att vara rationella, genom att använda våra hjärnor, genom att försöka organisera en systematisk och effektiv motkraft mot det judiska maktetablissemanget, anses detta tydligen vara extremt dåligt och stämplar oss som kalla och känslolösa. Uppenbarligen håller herr Hoehler med andra liknande kritiker och antyder att vi borde vara irrationella, ologiska och fåniga inför det hela, spela barnsliga lekar istället och ta hjälp av imaginära spöken för att göra jobbet åt oss. Om vi inte gör det är vi kalla och känslolösa. Inte nog med det, utan ju mer av ett rörigt sammelsurium vi kan dra in i bilden, desto gladare blir alla, oavsett om vi får jobbet gjort eller inte. Det verkar vara det underförstådda alternativet till **CREATIVITY**.

Nåväl, vi kommer inte att låta oss luras eller ledas in i en återvändsgränd. (Läs igen: ”Ett polyglott sinne och ett polyglott samhälle — Vem behöver dem?” i nummer 10 av **Expanding Creativity**). Alltför länge har den vita rasen vandrat mållöst i ett meningslöst, oorganiserat hav av förvirring, ett rörigt sammelsurium av meningslösa judiska schibbolet, och det har inte lett till något annat än en fullständig katastrof för den vita rasen. Tro mig, bara för att vi försöker vara rationella, sakliga, logiska, organiserade och systematiska i att lösa ett akut problem betyder det inte att vi är känslolösa. Inte på något sätt. Vi **CREATORS** kan bli lika eldiga som vem som helst, om inte mer. Men det betyder inte att vi måste vara fåniga och förvirrade kring det. Vi strävar efter att koncentrera och rikta den elden effektivt mot målet. (Läs igen ”Tiden är inne för den vita rasen att etablera sin egen polstjärna”, i nummer 20 av denna bok).

Sammanfattningsvis, låt mig säga detta: Vi **CREATORS** sysslar inte med att försöka imponera på någon, eller att underhålla någon. Vi avser att få ett viktigt jobb gjort, och offra vad som än krävs, göra vad som än krävs. Om vi har lärt oss några framgångsrika taktiker från judarna och använder deras egna vapen mot dem, ja, då är det utmärkt.

Det gör oss inte det minsta judiska. Det betyder bara att vi beklagar slangbellesyndromet. **Det finns en stor skillnad mellan den vita rasen och judarna som alltid kommer att bestå — och det är: Judarna är eviga parasiter och kan endast överleva på ryggen av en produktiv värd. Å andra sidan är vi SKAPARE byggare och producenter och behöver ingen hjälp från någon av de andra raserna, minst av allt parasiter och andra lerraser, och vi strävar efter att bygga en vitare och ljusare värld för vårt eget slag.**

Denna inställning kommer att göra många kristna, blödande hjärtan, förvirrade hycklare, sliskiga sentimentalister, knarkare, fegisar och sykofanter förbannade. Det är synd och skam. Men nu när vi har funnit vår Polstjärna kommer vi att hålla vår kurs, vi kommer att förbli sakliga, rationella, logiska och beslutna att utföra det arbete som måste göras. Vi är endast intresserade av de modiga hjärtan som hjälper oss att få det enorma arbetet utfört, och har föga intresse för dem som inte har något bättre för sig än att kasta hinder i vår väg.

* * * * *

Vi Skapare vill hellre främja en sak som kan vara opopulär för närvarande men som kommer att segra i slutändan, än en som kan vara populär nu men förlora i slutändan.

* * * * *

Det största problemet vi har att brottas med (och korrigera) är det felaktiga tänkandet hos den vita rasen själv.

* * * * *

Nummer 22, mars 1985

Utvidgning och spridning av eländet

The Church Of The Creator har upprepade gånger konstaterat en underliggande premiss som grund för hela sin trosbekännelse och filosofi: **Naturens eviga lagar.**

Vi har också påpekat upprepade gånger att i Naturens lagar ligger all den visdom, logik och det sunda förnuft som vi kan och måste använda som en riktlinje för att leva fullvärdiga, produktiva och kreativa liv. Å andra sidan kommer de som är för oförsonliga för att hörsamma Naturens lagar och är beslutna att trotsa dem, att få betala priset. Det straffet är sjukdom, elände och död. Detta gäller lika fullt (a) oavsett om individen går emot Naturen i behandlingen och/eller missbruket av sin egen kropp, eller (b) om en hel art, eller en ras, blir så perverterad att den inte längre kan följa sina naturliga instinkter och vägrar att rätta sig efter Naturens eviga lagar. Oavsett vilket är straffet utrotning. Naturen låter sig inte luras.

Av alla de miljontals olika varelser som har befolkat jordens yta under de flera miljarder år som liv har existerat, är utan tvekan en art, den vita rasen i den nuvarande eran, unik. Aldrig har det funnits någon art, någon varelse, som har utvecklat en så hög nivå av intelligens, en så avancerad civilisation, ett så intrikat språk och kommunikationsmedel, ett så högt tillstånd av teknologi, kultur, musik, litteratur, konst, resor och dussintals andra häpnadsväckande kategorier av civilisation. Sannerligen, vi är unika. Vi är Naturens elit. Vi är aristokraterna i hennes skapelse, hennes ögonsten.

Och ändå, kanske är vi både för smarta och för dumma för vårt eget bästa. Kanske har Naturen också planterat fröna till vår egen undergång i vår konstitution, till utrotning, till glömska, i en mycket, mycket nära framtid, såvida vi inte ändrar kurs. Och ingen arbetar hårdare för att hjälpa till med förstörelsen av den vita rasen än den vita rasen själv.

Jag konstaterade kortfattat att ett sådant trotsande av Naturens lagar gäller lika mycket för (a) individen och (b) för en hel ras.

Låt oss kortfattat se över den onaturliga livsstil som den genomsnittliga vita individen, man eller kvinna, för idag. Jag går igenom detta kortfattat som ett exempel på vad konsekvenserna är av att bryta mot Naturens lagar så att vi kan applicera det på konsekvenserna för vår ras,

eftersom det är vad den här artikeln handlar om.

Den moderna människan (och han efterapas snabbt av de mer bakåtsträvande gyttjeriserna) lever ett extremt onaturligt liv. Han äter skräpmat, substanser som har kokats, strimlats, pulveriserats, pastöriserats, homogeniserats och slagits ihjäl till den grad att det inte skulle och inte kunde upprätthålla livet hos en insekt eller en hund. Vitt bröd är bara ett typiskt exempel bland tusentals andra vackert förpackade och exponerade plastlivsmedel som du kan hitta på din favorit- supermarkets hylla. Men skändningen stannar inte där. Avsiktligt tillsatta i dessa livsmedel är alla typer av artificiella kemikalier (vilka alla är giftiga och oförenliga med kroppssystemet) såsom socker, konserveringsmedel, artificiella färgämnen, salter av dussintals sorter, och tusentals (ja tusentals!) andra artificiella kemiska föreningar som våra förfäder aldrig utsattes för, giftiga substanser som våra system inte kan hantera.

Lägg därtill ytterligare irritationsmoment och gifter som en förorenad atmosfär; förorenade floder, sjöar, hav och surt regn som kommer ner ovanifrån; bombarderade av strålning från dussintals källor, och slutligen vår lata, stillasittande livsstil, inklusive den avsiktliga förgiftningen genom intag av tobak, alkohol och andra droger i ökande doser.

Kort sagt är vi — i en oroväckande accelererande takt — i färd med att förgifta våra kroppar, vår atmosfär, vår miljö, vår planet jorden, och framför allt, vår dyrbara genpool. Och det är det sistnämnda som vi inom Church Of The Creator är särskilt bekymrade över.

Nu är frågan: Hur hamnade en så intelligent varelse som den vita rasen, naturens elit, naturens främsta, aristokratin i hennes skapelse, i en sådan jävla röra?

Det är en bra fråga, och jag tror att jag har svaret, eller åtminstone en trolig orsak, en som vi kan vända och korrigera och återigen staka ut vår väg mot försoning och återuppståndelse.

För två tusen år sedan var romarna, ett fint, ståtligt, virilt exemplar av den vita rasen, på toppen av världen. Världens gyttjeriser var av ingen särskild betydelse, förutom att de betraktades som krigsbyte, lämpliga för slavarbete. Men de var förvisso inget militärt hot, eller något annat hot. Och ändå fanns det mörka moln vid horisonten. Det saknades en väsentlig bit i det pågående pusslet. Det olycksbådande förebudet var det faktum att slavarna förökade sig på själva det romerska territoriet, medan elit- romarna och deras säd dog ut. **Vad romarna desperat behövde men inte hade var en rasreligion.**

In i detta religiösa vakuum kröp naturens främsta parasit, den listige och förslagne juden. Han förseglade de degenererade avkommorna till den tidigare slavbefolkningen med en from ny religion som var proportionerlig till deras bastardiserade och hybrida ursprung. Juden introducerade denna blandade skara av missanpassade till en förrädisk ny religion, och

de nappade på betet som en katt nappar på kattmynta. De köpte åt sig själva judisk kristendom och spred sedan cancern till resten av Europa. Den mörka medeltiden, som vi alla vet, följde.

Designad främst för att förödmjuka och förstöra det romerska riket och den ädla romerska rasen, missade den listige och förrädiske juden få knep, väldigt få.

Inbyggt i denna djävulska nya religion var varje aspekt av självdestruktion som endast en judes förrädiska sinne kunde uttänka. Sälj allt du äger och ge det till parasiterna och gratisätarna; älska dina fiender; vänd andra kinden till; döm inte; gör inte motstånd mot det onda; hugg av din hand; riv ut dina ögon; och i Matt. 5:42 får vi veta ”Ge åt den som ber dig, och vänd dig inte bort från den som vill låna av dig.” Läs återigen kapitel 13 ”Det nya testamentet” i *Nature’s Eternal Religion*).

Det är detta sistnämnda direktiv om att ge, ge, ge och låna, låna, låna som den vita rasen i USA har blivit särskilt utsatt för sedan andra världskriget. Det är detta vi vill titta närmare på och se vad det gör med ”vårt” land, med världen och särskilt med den vita rasen. Vi vill tala om VÄLGÖRENHET till världens alla gratisätare och drägg, och om att subventionera dem till den grad att vi, den vita rasen, drunknar i en flodvåg av ler-raser.

Nu har jag berättat den här historien förut men jag tänker berätta den igen, eftersom den är **central för hela frågan om välgörenhet och subventionering, och är det första steget i min egen vacklande utbildning i denna fråga.**

Tillbaka i omkring 1930 när jag var en 12-årig grabb, minns jag en mennonitisk missionär som återvände från Indien med alarmerande historier om yttersta nöd från det mest olycksaliga och svältande landet. Jag minns att när jag satt på läktaren i vår mennonitkyrka nära Herschel, Saskatchewan, höll denne ytterst vältalige kristne predikant oss alla trollbundna när han fägnade oss med historier om skräck och elände. Tänk er! Det fanns 300 miljoner hungriga, svältande hinduer där, fattigdomsdrabbade, eländiga och sjuka. De behövde hjälp! De var hungriga efter mat och de var hungriga efter Jesus Kristus frälsning (sade han). Vi trodde honom och skrapade fram de få slantar vi själva hade kvar eftersom bönderna där var mitt uppe i en svår jude-anstiftad depression, och själva befann sig i ett desperat läge.

Idag, 55 år senare, tar vi en ny titt på Indien och vad finner vi? Tack vare vår vita kristna välgörenhet har vi nu 800 miljoner hinduer (åtminstone, kanske snarare en miljard, om man räknar de nu separerade pakistanierna och annat eländigt drägg) på våra händer. De är fortfarande hungriga, fattiga, eländiga, sjuka, utan anständigt skydd, mat eller kläder.

Så vad har vår så kallade kristna välgörenhet uppnått? Är de

Är hinduer och paki bättre ställda än de var för 55 år sedan? Nej, det är de inte. De är precis lika hungriga, sjuka, fattigdomsdrabbade och eländiga (om inte mer så) än de någonsin varit. Den enda skillnaden är att likt en spridande cancer finns det nu 800 eller 900 miljoner, eller en miljard av dem, sjuka, eländiga, hungriga, skröpliga, och alla förökar sig till gränsen för sin subventionerade livsmedelsförsörjning. Allt vad denna förbannade kristna etik har uppnått är att sprida och föröka mer elände till "muds" på bekostnad av den medkännande och lurade vita rasen. Den har gjort mycket mer skada än så, men vi kommer till de aspekterna senare.

Låt oss nu titta på några andra delar av världen.

Som vi alla vet blir vi i dessa dagar och veckor översköljda av en lavin av propaganda via den judiska dumburken om de "trängande behoven" hos negrerna i Afrika, särskilt Etiopien, och de fasar nu in oss på närliggande Eritrea, Mali och andra svarta länder, ett i taget. Vem som helst som ser på kvällsnyheterna får se vidriga bilder av utmärglade, svältande svarta barn, flugor och insekter som krälar över deras kroppar, deras munnar, deras smutsiga rinnande näsor och deras ansikten. Det är nog för att få vem som helst att spy, men judarna fortsätter att ösa på, natt efter natt. Man skulle kunna tro att detta var en engångsföreteelse, en isolerad tragedi, orsakad av en ovanlig torka, ett naturens nyck, och om vi bara tömde våra hjärtan och våra plånböcker denna enda gång, skulle allt bli bra igen.

Vilken förrädisk fars! Vilket rent bedrägeri!

Låt oss ta en titt på ett litet, betydelselöst land i Afrika, kallat Mali. Det ligger vid södra kanten av Sahelöknen. Igår kväll i det judiska programmet "60 Minutes" gav en av kommentatorerna en rapport om det nuvarande tillståndet i det landet. Det verkar som om vi under de senaste 10 åren har försökt **rädda det eländiga landet och dess värdelösa asätare till en kostnad av 2 miljarder dollar av de amerikanska skattebetalarnas pengar.** Vi har skickat ner "experter" dit för att lära dessa vildar hur man jordbrukar, vi har skickat ner folk från Fredskåren för att hålla dem i handen och torka deras rinnande näsor, vi har byggt ett vattenkraftverk, vi har försett dem med spannmål, med maskiner och pengar, pengar, pengar.

Så efter 10 år och två miljarder dollar, vad har vi att visa för det? Ingenting, absolut ingenting, mindre än ingenting. De dumma vildarna vet fortfarande inte hur man jordbrukar, landsbygden är utblottad och ödslig. Folket svälter fortfarande, det har bara blivit fler av dem. Kraftverket har förfallit och gått under. Det fanns ingen att sälja elektricitet till, och slutligen ingen kvar som kunde driva det. Aveln av fler eländiga fortsätter oförminskat och okontrollerat, eftersom det är ungefär det enda de infödda är skickliga på, och dessutom, ju fler barn desto fler fältarbetare (resonerar de) för att hjälpa

gräva efter rötter, nötter och frukter som kan hittas i ett landskap som snabbt förvandlas till en öken. (Läs återigen Creative Credo nr 15 ”På en världsomspännande skala: den inkräktande öknen” i den Vite Mannens Bibel).

Vissa av de vita människor som intervjuades i ”60 Minutes”, när de fick frågan **vad tror ni experter kommer att hända under de kommande 10 åren?** var osäkra. Ja, ”de” hade gjort ”misstag” men de skulle nu försöka med ”ett annat tillvägagångssätt”, och ”förhoppningsvis” skulle de lösa problemet. Hur uppmuntrande!

Men de vet bättre. De ljuger. De kommer med bortförklaringar för de värdelösa vildarna som aldrig kommer att klara sig bortom gränserna för hunger och fattigdom.

Så varför slösar ”vår” regering miljarder på en nollentitet som Mali, och hundratals andra liknande bottenlösa råtthål? Kommer de inte att lära sig? Vet de inte eller förstår de inte?

Jo, de vet mycket väl. Det är vi, den Vita Rasen, som inte förstår. Livets realiteter är brutala och grymma och den Vita Rasen är en av de mest lurade, godtrogna, bedragna, plundrade och skövlade grupperna av människor i världen.

”Vår” judiska ockupationsregering vet mycket väl vad den gör, och den gör ”det” mycket väl, enligt plan. Det är vi som måste förstå exakt vad deras plan är — och i grunden är den enkel och den är brutal. **(a) Judarna bryr sig inte ett dugg om de svältande negrerna. (b) De vill översvämma världen med ett överväldigande hav av gyttjeraser, alla fientliga mot den Vita Rasen. (c) Allt detta ska ske på den Vita Rasens bekostnad, i synnerhet den vite amerikanske skattebetalarens. (d) Detta kommer att bidra till att ruinera Amerika i processen, och slutligen föra ner den vite amerikanske arbetaren i förtvivlan och beroende av den judiska regeringen, till den grad att även han får nöja sig med en levnadsstandard motsvarande de coolies han tidigare hjälpte till att föda, subventionera och föröka. (e) Slutresultatet är rikedom och makt till de judiska bankirerna och ockupationsregeringen, och förtvivlan, elände, slaveri och träldom för det vita folket i Amerika och världen.**

Så mycket för målen med judisk-kristen välgörenhet och hela det förbannade, eländiga, stinkande programmet.

Låt oss vidare projicera vad detta ”välgörande” program kommer att leda till under de närmaste decennierna.

I augustinumret 1984 av National Geographic målar denna illustra tidskrift upp en grafisk bild för oss av vad vi kan förvänta oss att den ”nya” världen år 2025 v.t. kommer att se ut. Här är vad den säger:

Från och med 1950 fanns det bara sju urbana centra i världen som rymde mer än fem miljoner: New York, London, Paris, Tysklands Rhein-Ruhr-komplex, Tokyo-Yokohama, Shanghai och

Buenos Aires. År 1984 fanns det mer än 34 sådana städer som stoltserade med mer än 5 miljoner invånare. Till år 2025 (endast 40 år bort) beräknar FN att det kommer att finnas 93 sådana städer, och 80 av dessa kommer att ligga i ”tillväxtländer”. (Läs lerfolk istället för ”tillväxt”. Dessa vildar växer inte fram ur någonting annat än att de sticker ut sina huvuden ur buskaget.)

På sidan 181 i den tidskriften visas en grafisk karta med röda och gröna linjer som skjuter i höjden i proportion till storleken på den beräknade befolkningen i varje stad till år 2025, där röda linjer visar städerna i ”tillväxtländerna” och de gröna linjerna visar de i de industrialiserade länderna.

Det är intressant att betrakta som en skräckfilm. Här är några av höjdpunkterna för de röda linjerna som skjuter i höjden för 2025 e.Kr.:

Sao Paulo, 20-30 miljoner; Rio de Janeiro, 15-20 miljoner; Lagos, 20-30 miljoner; Kairo, 20-30 miljoner; Bagdad, 15-20 miljoner; Nairobi, 15-20 miljoner; Lahore, 15-20 miljoner; Karachi, 20-30 miljoner; Delhi, 20-30 miljoner; Calcutta, 20-30 miljoner; Bombay, 20-30 miljoner; Dhaka, 20-30 miljoner; (hur många vet ens vilket land Dhaka ligger i?) Shanghai, 20-30 miljoner; Peking, 15-20 miljoner; Jakar-ta, 20-30 miljoner; Tokyo, 15-20 miljoner; och för Mexico City går linjen rakt ut från sidan — den beräknas nå 30 miljoner vid sekelskiftet, bara 15 år bort. Tokyo, som är markerat med en grön linje, beräknas till 15-20 miljoner, men även den staden, industrialiserad eller ej, är sannerligen inte en av våra.

Så hur många vita jättar hittar vi bland alla dessa, särskilt i USA? Tja, trösta dig. Det finns två i USA: judeinfiltrerade New York, med 15-20 miljoner och judeinfiltrerade Los Angeles med 10-15 miljoner. Får det dig att må bättre?

Tja, om det inte gör det, låt oss ta en ny titt på en av våra närmaste grannar, Mexico City, och se vad framtiden har i beredskap för denna exploderande samling av fruktsam lera som sitter på vår alldeles egna bakgård.

På diagrammet som visas på sidan 181 i National Geographic går den röda linjen för Mexico City utanför sidan. Medan de flesta av ler-städerna som har en beräknad befolkning på 20-30 miljoner för 2025, beräknas Mexico City redan överskrida den högsta siffran på 30 miljoner år 2000.

Vi, det vita folket i USA, har sannerligen en tick-ande bomb på vår tröskel. (Läs återigen ”Lerfloden från Mexiko blir en störtflod” i nummer 5 av Expanding Creativity eller C.C. nr 33 i White Man’s Bible).

År 1984 hade Mexico City en befolkning på 16 miljoner lerfolk, där de aboriginska indiangenerna vid det här laget nästan helt

utplånade den gnutta spanska influens som fanns för hundra eller två hundra år sedan. Hälften av den nuvarande befolkningen är under 18 år. Med en av de högsta fertilitetstalen i världen, försäkrar dessa två faktorer tillsammans en fortsatt och expanderande framtida födelserytm. Fyrahundratusen landsbygdsinvandrare sväller stadens led årligen. Vad gäller stadsplanering är det ett totalt hopplöst fall. En frustrerad men optimistisk planerare fann dock något gott att säga om situationen i Mexico City: ”Vi kan åtminstone vara en enorm varning för världen.”

Kanske. Jag hoppas det, men jag tvivlar på det, eftersom de makthavare som styr världen inte är okunniga om situationen. Faktum är att de planerade det så. De vill att denna kräftsvulst ska växa och växa och växa på global basis. De vill utplåna den **vita rasen** och tvinga den att drunkna i en flodvåg av deras eget skapande. Deras egen kristna barmhärtighet dödar den vita rasen, deras civilisation och deras egen framtida avkomma. Alla kommer att drunkna skamligt i en flod av lera.

Synderna straffar sig själva. Allt började när romarna kastade ut sina hjärnor genom fönstret för cirka 19 århundraden sedan och antog judisk-kristendom och dess fördömliga barmhärtighet.

Finns det en lösning på denna växande världsomspännande cancer, eller är vi hopplöst förlorade? Kommer vi att drunkna i ett hav av föroreningar, smuts, sjukdomar och lerraser? Tiden håller snabbt på att rinna ut för den vita rasen.

Det finns ett svar på detta fruktansvärda problem och CREATIVITY har det. Det är relativt enkelt.

1. Den vita rasen måste försöka rädda sig själv. Vi måste se på varje fråga, särskilt demografi, genom den **vite mannens** ögon, från den vite mannens synvinkel, som det formuleras i Creative Credo nr 2 i den Vite Mannens Bibel.

2. Vi måste sluta subventionera avskummet, gratisätarna och världens parasiter. Detta gäller lerraserna, inklusive Israel och judarna.

3. Vi, den vita rasen, måste sluta oss samman i en militant kärna av raslig lojalitet och polarisera kring vår egen rasliga religion.

4. Vi måste utropa ett ”heligt krig”, ett Jihad om man så vill, för att stoppa allt vidare plundring, skövling och exploatering av den vita rasen av judarna eller någon av lerraserna.

5. Låt oss en gång för alla göra slut på detta judisk-framkallade vansinne att föda lerraserna. Det är helt i strid med naturens lagar. (Ingen varelse subventionerar sina fiender.) Vad ska vi göra med lerraserna? Det finns bara en sak vi kan göra och jag har formulerat det i Creative Credo nr 63 ”Det självdestruktiva förhållandet mellan hjälpare och mottagare” i den Vite Mannens Bibel.

Sammanfattningsvis är det enda vi kan göra med lerraserna att

att sluta subventionera dem innan monstret slukar oss, den Vita Rasen. Vi Skapare säger rent ut: Låt bastarderna svälta! Det finns ingenting vi kan göra för dem, oavsett hur välgörande, hur förvirrade vi än försöker vara. Ingen mängd sliskig sentimentalitet kommer att rädda dem — det kommer bara att öka antalet, agonin, lidandet, fattigdomen, eländet. Och varför skulle vi ens vilja föda dem? De skulle sannerligen inte föda oss om situationen vore den omvända. Till och med deras egen regering i Etiopien, ett marxist-kommunistiskt gäng brottslingar, är inte intresserad av att föda sitt eget folk. Den säljer i själva verket till och med den lilla mat och spannmål den kan lägga vantarna på till utomstående och sköter om sitt eget bo, vilket ökar dess strypgrepp.

Vidare går det mesta av de pengar som samlas in från de lättlurade och de blödande hjärtana (mestadels vita amerikaner) inte till att föda någon. Till exempel samlar en av de största "välgörenhetsorganisationerna" på området, International Christian Aid Society, med sina tårdrypande tv-annonser (insekter som kryper över smutsiga, magra kroppar och ansikten), in cirka 2 miljoner dollar i månaden från de lättlurade välgörarna. Undersökningar visar dock att väldigt lite av de pengarna går till mat till Etiopien eller någon annanstans. För det mesta går det till att köpa lyxiga byggnader, kontor, löner, mattor, tv-tid och söta förmåner för insamlarna.

Även den mat som skickas över till Etiopien, Mali, Sudan, etc., när den väl kommer fram, distribueras väldigt lite någonsin till de så kallade behövande, utan i brist på transport och distribution ruttnar den vid kajerna, eller på väg till ingenstans.

Artikeln i National Geographic fortsätter med att projicera en världsbefolkning på sex miljarder vid sekelskiftet, åtta miljarder år 2025. På det sätt som explosionen tar fart ser det ut som att även dessa siffror är för konservativa, åtminstone projektionen på sex miljarder för sekelskiftet.

Vad som kommer att hända till 2025 vet bara Kristus och han kommer inte att berätta det. **Men i vilket fall som helst, långt innan dess kommer det att ske en stor raslig, social, ekonomisk och politisk explosion som kommer att spränga de befintliga förutsägelserna åt helvete.** Ett stort offer för en sådan explosion kommer att vara den Vita Rasen själv, såvida den inte snart får sina mål tydligt definierade och sina styrkor väl organiserade. Denna planet kan inte försörja åtta miljarder människor, inte heller sex miljarder människor utan att bli en ful, smutsig slaskhink. Vi Skapare, när vi får kontroll över vårt eget öde, ser framför oss en världsbefolkning på endast cirka en miljard människor, alla vita, och att hålla denna planet som en ren, bekväm, vacker och intressant plats att leva på.

Så låt oss ta oss samman. Genom all denna galna kristna välgörenhet föder och bygger vi inte bara ett monster som kommer att förgöra den Vita Rasen, utan vi staplar upp sopor och föroreningar på en världsomspännande skala som så småningom kommer att sluta med att förvandla denna planet

till en global kloak, en smutsig svinstia, olämplig för någon att leva i, minst av allt Naturens Främsta.

* * * * *

I CREATIVITY har vi det Totala Programmet, det Ultimata Credot. Hjälp till att sprida ordet.

* * * * *

Det stora ”C”

CREATIVITY är: Klart; Konsekvent; Koncist; Komplett; Omfattande.

* * * * *

För den Vita Rasen, i strävan efter den kristna etiken, har hönorna nu kommit hem för att värpa.

* * * * *

Vi Creators ser med förakt och ringaktning på den lägsta formen av mänsklig kretin — rasförrädaren.

* * * * *

Den Vita Rasen producerar all kultur och den Judiska Rasen all korruption.

* * * * *

Eggen för förstörelsen av den Vita Rasen — ”... oavsett ras, tro eller färg.”

* * * * *

Dagens martyrer och hjältar av den vita rasen

Den vita rasen har i sin långa och stolta historia haft en lysande parad av hjältar som har gett sina liv för en sak de trodde på. Det finns ingen annan ras som med stolthet kan peka på en så ärorik, föredömlig lista över hjältar och martyrer. Ingen annan ras har eftersträvat så många olika ideal, syften och övertygelser som den vita rasen, och ingen annan har varit lika villig att dö för dem.

Tyvärr, som historien alltför ofta har visat, har **väldigt få av dessa hjältar valt som sitt främsta syfte den lojalitet som borde ha varit deras första och främsta lojalitet — och det syftet är lojalitet mot deras egen ras, den vita rasen.** I en värld som blir allt mörkare och grumligare, håller RASLIG LOJALITET på att bli det främsta syftet för alla raser, men tyvärr verkar den vita rasen vara den sista att förstå denna livsviktiga fråga.

SKAPARENS KYRKA (CHURCH OF THE CREATOR) leder vägen i att omstrukturera den vita rasens tänkande, mål och värderingar i denna riktning. **Vi säger att det inte är gott nog att tro på vilket gammalt syfte som helst och viga och/eller offra sitt liv för det.** Vi anser att det är ganska fånigt att viga sitt liv åt att främja idén att kor är heliga; eller att man har ett förmodat ömsesidigt kärleksförhållande med några icke-existerande spöken i skyn som ingen någonsin har sett, hört, känt eller luktat; eller att främja den idiotiska idén att ”alla människor är lika”, och att judisk ”demokrati” är en fantastisk idé; eller att vi ska föda och/eller subventionera allt avskum, n-ord och gyttjeraser i världen; eller vilket antal som helst av andra dumma och meningslösa syften i vilka den vita rasen tidigare (och fortfarande i nutid) häller så mycket av sin rikedom, tid och arbete.

Vi i SKAPARENS KYRKA säger: Sätt stopp för alla dessa syften som inte bara leder till ett bottenlöst råtthål, utan som i själva verket är extremt destruktiva för den vita rasen och i högsta grad stöder just de fiender som är beslutna att förgöra oss.

Men det sker en förändring när den slumrande vita jätten börjar vakna till sin nu prekära position och överhängande risk för utrotning. Vi SKAPARE rör upp himmel och jord för att påskynda det uppvaknandet, och väcka, mönstra och organisera den slumrande jättens enorma potential. Vi vill hedra de få men växande antalet vita hjältar som inte bara är villiga att satsa sina liv för att försvara sin ras mot det judiska monstret, utan har BEVISAT sin hängivenhet genom det högsta offret.

av allt: att satsa sina liv för att försvara sin ras mot det judiska monstret.

De har i själva verket sagt: Nog är nog; jag kommer att dö kämpande innan jag böjer mina knän för den judiske tyrannen.

Bland dessa har vi valt ut fyra moderna vita hjältar och martyrer vars namn vi vill prägla in på sidorna av vår rasliga historia.

DAN WHITE. När staden San Francisco år 1978 blev översvämmad av homosexuella och rasförrädare och när dessa element fick kontroll över stadens styre, hade Danny fått nog. Han var själv en enastående familjefar med sex fina barn, och hade visat sin exemplariska förmåga genom många års god tjänst inom stadens polisavdelning. Han hade tagit aktiv del i stadens styre och blivit medlem i stadsfullmäktige. När han blev saboterad och bortmanövrerad från den positionen av det nu övervägande pro-judiska, pro-homosexuella maktetablissemanget, tog han lagen i egna händer. Han hade blivit pressad bortom bristningsgränsen. Han tog sin tjänsterevolver och sköt ihjäl borgmästare George Mascone, en rasförrädare och en hantlangare åt judarna. Han gick sedan snabbt till Harvey Milks kontor, en kumpan till Mascone, som också satt i stadsfullmäktige, som var jude och en uttalad homosexuell. Vid ankomsten till Milks kontor utmätte han summariskt samma öde för denne judiske homosexuelle som han hade gjort med Mascone: han sköt honom till döds.

Det enda som det judiska etablissemanget fruktar (och har fruktat i århundraden) är när den vita medborgarens rättmätiga vrede övergår i fysiskt våld mot dem. Danny Whites handling skakade om hela byråkratin så pass att vissa medlemmar i olika kommissioner och råd över hela delstaten under flera veckor kom till möten klädda i skottsäkra västar.

Juryn sympatiserade med Danny White. Den gav honom ett relativt milt straff och efter 6 år och 8 månader i fängelse är Danny White återigen fri, och vad mer är, han lever.

Han är min favorithjälte eftersom (a) Han vidtog beslutsamma och skyndsamma åtgärder INNAN han stod med ryggen mot väggen och lät fienden betala oåterkalleligt och betala dyrt INNAN han var i en position där hans alternativ var begränsade. (b) Han lever fortfarande för att utkämpa ett nytt slag, om nödvändigt, och förkroppsligar general George Pattons påbud: Istället för att dö för ditt land, är det bättre att se till att fienden dör för sitt. (c) Han lever fortfarande för att kämpa en annan dag, en hjälte, men inte en död hjälte.

JOHN SINGER. Efter att ha beslutat att etablissemanget fördärvade och förorenade hans barns sinnen, bestämde han sig för att utbilda dem hemma i enlighet med sina egna övertygelser. Han trotsade den federala regeringen och vägrade böja knä för tyrannernas trakasserier och hot. Eftersom han intog en fast ståndpunkt

han sköts ner i kallt blod på sin egen gård i Utah, 1979, av ”statliga” mördare.

Vi betraktar honom som en sann martyr för saken i den vita rasens kamp mot de mördare som släppts lösa mot de vita medborgarna av det judiska maktcentret, även känt som JOG, den judiska ockupationsregeringen.

GORDON KAHL. Även han hade modet att inte vika sig för det judiska maktcentrets hårdhänta hantlangare, även kända som IRS. När han överfölls på en allmän väg i North Dakota dödade han två av de vicesheriffer som försökte döda honom. Han undkom tillfälligt deras nätverk i sex månader men dödades brutalt av ett SWAT-team i Arkansas. Men Kahl tog ytterligare ett liv från sina plågoandar och blev en nationell hjälte. Sånger och dikter skrevs om honom, och den folkliga vrede som han väckte mot etablissemanget i allmänhet, och IRS i synnerhet, var den verkliga början på den vita mannens revolution mot det judiska tyranniet.

ROBERT JAY MATHEWS. Vi kommer nu till det senaste offret för Murder, Inc. även känd som samhällsfiende nr 1, även känd som Amerikas judiska ockupationsregering.

Innan vi berättar hans historia vill jag klargöra att CHURCH OF THE CREATORs inställning till våld och terrorism inte har förändrats och förblir densamma som beskrivs i Creative Credo nr 64, med början på s. 397 i WHITE MAN’S BIBLE. I den anger vi vår position tydligt och noggrant, och sammanfattningsvis är den denna: Vi är laglydiga medborgare och avser att lyda lagen, **men vi kräver också att regeringen följer lagen och respekterar den vita mannens rättigheter så som de formuleras i USA:s konstitution och Bill of Rights. Men skulle regeringen själv trampa på våra rättigheter och införa ett skräckvälde och våld mot den vita rasen, då kastar vi all återhållsamhet överbord och åberopar naturens högsta lag, vår arts överlevnad. Vi avser att överleva till varje pris! Inget pris är för högt och ändamålet helgar medlen, vilka medel som helst!**

Skulle JOG och deras mordiska israeliska hantlangare, Mossad, gå längre och mörda medlemmar av vår kyrka, då kommer även vi, likt Danny White, att nå bristningsgränsen och åberopa artiklarna 7 och 8 så som de beskrivs på s. 402 i WHITE MAN’S BIBLE. Den dagen kan vara närmare än vi tror och vi måste förbereda oss för den.

Nu för att kortfattat berätta historien om Robert Jay Matthews. Händelserna som ledde fram till mordet på honom berättas i hans eget brev, som vi publicerar i sin helhet i slutet av denna artikel. Vad brevet inte kunde berätta är hur han mördades brutalt.

Den 8 december 1984 genomförde en insatsstyrka på nästan 100 amerikanska mar-

shals, FBI, Secret Service och Treasury-agenter bombarderade det lilla huset nära Seattle där Bob Mathews gjorde sitt sista motstånd. En skoningslös skur av eld från handeldvapen, gevär och automatvapen pågick i två minuter och dödade Mathews. Sedan avfyrade JOG-agenterna, utan tvekan inkluderande medlemmar från ADL, JDL och Mossad, brandbomber in i huset och brände ner det till grunden, varigenom Mathews kremerades.

Vi säger till Mathews; det är bättre att gå ut i en glans av ära än att dö som en kvidande fegis. Här är Bob Mathews tragiska, men heroiska sista brev med hans egna ord:

Till redaktören:

Under det senaste decenniet har jag varit bosatt i norra Pend Oreille County. När jag först anlände till Metaline Falls hade jag bara tjugofem dollar i min ägo, en önskan att arbeta hårt och bli lämnad ifred, samt drömmen om att en dag förvärva min egen lilla gård.

Under mina tre år vid gruvan och sju år vid cementfabriken kan jag med säkerhet säga att jag var känd som en hårt arbetande person. Jag höll mig borta från barerna och skötte mig mest för mig själv. Alla som är bekanta med Boundary Dam Road vet hur min avlidne far och jag skapade en vacker plats ute i skogen. Alla de mål jag hade när jag anlände uppnåddes utom ett.... Jag lämnades inte ifred.

Inom några månader efter min ankomst gick FBI till gruvkontoret och försökte få mig avskedad från mitt jobb. Jag arbetade på elavdelningen vid den tiden och min förman hade lyckligtvis ett djupt och bestående ogillande för de federala myndigheterna. Han informerades om situationen av gruvsekreteraren. Hade det varit gruvchefen istället för sekreteraren som regeringens hantlangare pratade med, skulle jag ha förlorat mitt jobb.

Denna kampanj av trakasserier och skrämseltaktik började på grund av mitt engagemang i skatteupprorsrörelsen från det att jag var femton till tjugo år gammal. Regeringen var efter mig så mycket i Arizona att IRS-agenter under en incident när jag var arton sköt mot mig för inget mer än en mindre skatteförseelse.

Jag lämnade Arizona och skatteupproret när jag var tjugo. Jag lämnade inte av rädsla för IRS eller på grund av underkastelse för deras tyranni, utan för att jag var grundligt äcklad av det amerikanska folket. Jag hävdade då, liksom jag gör nu, att vårt folk har utvecklats till några av de mest fega, fåraktiga degenererade varelser som någonsin har skräpat ner denna planets yta.

Jag hade hoppats på att börja ett nytt liv i staten Washington, men makthavarna hade andra planer för mig. När jag fick reda på deras högst olagliga försök att få mig avskedad, skrev jag ett brev till deras kontor i Seattle och talade om för dem att "jag inte tänkte acceptera mer, att de skulle lämna mig ifred, eller så skulle jag svara på ett sätt som kunde bli mycket smärtsamt för vis-"

vissa agenter.” Efter brevet började de gradvis låta mig vara.

Jag slog mig snart till ro med äktenskap, röjning av min mark och läsning. Läsning blev en besatthet för mig. Jag slukade volym efter volym i ämnen som rörde historia, politik och ekonomi. Jag blev särskilt fängslad av Spenglers ”Västerlandets undergång” och Simpsons ”Which Way Western Man?”. Jag prenumererade också på ett flertal tidskrifter om aktuella amerikanska problem, särskilt de som rörde det ständigt ökande förfallet av det vita Amerika.

Mina kunskaper i antik europeisk historia började väcka en orättmätigt undertryckt känsla djupt begravd i min själ, den av rasmässig stolthet och medvetenhet.

Ju starkare min kärlek till mitt folk växte, desto djupare blev mitt hat mot dem som ville förgöra min ras, mitt arv och mörklägga mina barns framtid.

Vid den tid då min son hade anlänt insåg jag att det vita Amerika, ja hela min ras, var på väg mot glömska såvida inte vita män reste sig och vände trenden. Ju mer jag kom att älska min son, desto mer insåg jag att om inte saker och ting förändrades radikalt, skulle han vid den tidpunkt han var i min ålder vara en främling i sitt eget land, en blond, blåögd arier i ett land befolkat huvudsakligen av mexikaner, mulatter, svarta och asiater. Hans framtid blev mörkare för varje dag.

Jag kom att lära mig att detta inte var en tillfällighet, att det finns en liten sammanhållen främmande grupp inom denna nation som arbetar dag och natt för att få detta att hända. Jag lärde mig att dessa kulturförvrängare har ett järngrepp om båda de stora politiska partierna, om kongressen, om media, om förlagshusen och om de flesta av de stora kristna samfunden i denna nation, trots att dessa främlingar bekänner sig till en religion som är diametralt motsatt kristendomen.

Dessa är samma människor som ex-senator William J. Fullbright och den avlidne general Brown försökte varna oss för. Henry Ford och Charles Lindbergh försökte förgäves varna oss också. Hade vi varit mer vaksamma skulle min sons framtid inte vara så mörk och dyster.

Därför har jag inget val. Jag måste stå upp som en vit man och ta strid.

Ett hemligt krig har utvecklats under det senaste året mellan regimen i Washington och ett ständigt växande antal vita människor som är beslutna att återta det som VÅRA förfäder upptäckte, utforskade, erövrade, bosatte, byggde och dog för.

FBI har kunnat hålla detta krig hemligt endast för att vi fram tills nu inte har gjort något annat än att växa och förbereda oss. Regeringen verkar dock besluten att tvinga fram saken, så vi har inget annat val än att stå upp och kämpa emot. Hell seger!

Det är vid denna punkt jag önskar bemöta den mängd lögner som de federala har spridit om Gary Lee Yarbrough och mig själv. Gary ”överföll” inte några agenter. Under veckor före denna inci-

de hade trakasserat Gary och följt efter honom överallt, till och med till sjukhuset för att besöka hans svårt sjuka dotter. Dagen för det mytiska bakhållet var Gary ute på sin gård när han såg en lastbil från skogsvårdsstyrelsen köra över hans egendom i uppenbar ignorans mot de många skyltar om tillträde förbjudet som fanns utspridda på hans mark. Han skrek åt lastbilen att stanna, men den fortsatte att köra mot hans hus tills den kraschade in i och förstörde en grind. Vid denna tidpunkt avlossade Gary varningsskott i luften och lastbilen körde iväg. Det.... var det stora bakhållet.

Tidningarna säger nu att Gary inte bara överföll tre agenter utan att han träffade tre av dem. Gary insåg inte ens att de var från FBI vid tillfället, vilket är tursamt för dem eftersom Gary är en expertkytt och om han hade bestämt sig för att lägga sig i bakhåll för FBI hade han enkelt kunnat döda varje federal agent inom räckhåll för sitt vapen.

Det var inte förrän klockan 20.00 den kvällen som Gary insåg vad som faktiskt höll på att hända. Det var då cirka trettio agenter körde fram till Garys hus. Gary och en ung husgäst gick ut för att undersöka uppståndelsen. När agenterna började skrika åt Gary kastade han sig till marken och rullade ner i ett dike bakom raden av regeringsfordon. Den unge husgästen sprang tillbaka in i Garys bostad. Efter att ha väntat i tre timmar använde FBI Garys fru som sköld och gisslan och gick in i huset. Vilka modiga män de är.

Hur otroligt det än låter låg Gary i diket bakom agenterna i fem timmar med sitt vapen riktat mot deras ryggar. Om Gary verkligen hade velat lägga sig i bakhåll för dessa inkräktare så var det ett fantastiskt tillfälle att göra det. Gary valde istället att visa dem nåd, något han senare skulle komma att ångra. Gary smög så småningom ut ur diket och in i skogen.

Inkompetensen hos dessa vapenbärande byråkrater upphör aldrig att förvåna mig. Särskilt efter deras försök till bakhåll och mord på mig själv på ett motell i Portland. Först, låt mig säga att FBI inte var där för att arrestera Gary utan för att lägga sig i bakhåll för mig. De visste inte ens att Gary var i rummet. Den enda anledningen till att de kunde hitta mig var för att en betrodd vän i rum 14 faktiskt var en förrädare och en informatör. FBI har enorma resurser och den senaste tekniken, men kvaliteten på deras agenter går utför med varje ny rekryt. Det beror på att de flesta av de bästa vita männen i det här landet börjar inse att att vara en FBI-agent inte är något annat än att vara en legosoldat för ADL och Tel Aviv.

När jag klev ut ur mitt motellrum den morgonen kom ett gäng beväpnade män springande mot mig. Ingen av männen bar uniform och det enda de sa var ”stanna din jävel”. Vid detta skrek jag till Gary som fortfarande var kvar där inne och jag hoppade ner för trapphuset och började springa mot parkeringsplatsen. En kvinnlig agent sköt mot min rygg och kulan missade och träffade motellchefen. Jag rundade hörnet

från motellet och gav mig av nerför kullen till ett bostadsområde. Efter att ha sprungit två kvarter bestämde jag mig för att sluta vara den jagade och bli jägaren. Jag drog mitt vapen och väntade bakom en betongmur på att agenterna skulle närma sig. När jag siktade mitt vapen mot huvudet på den närmaste agenten såg jag det vackra ansiktet på en ung vit man och sänkte mitt sikte mot hans knä och hans fot. Hade jag inte gjort det hade jag kunnat döda båda agenterna och fortfarande haft kvar bruket av min hand, som nu är söndertrasad bortom räddning och som jag mycket väl kan förlora helt och hållet. Det är sista gången jag någonsin kommer att visa nåd.

Vad gäller förrädaren i rum 14, kommer vi så småningom att hitta honom. Om det så tar tio år och vi måste resa till jordens ände, kommer vi att hitta honom. Och trogna vår ed, när vi väl hittar honom, kommer vi att avlägsna hans huvud från hans kropp.

Jag har inga ångerkänslor eller ursäkter att framföra för Gary eller mig själv. Faktum är att jag är stolt över att vi hade modet och beslutsamheten att stå upp och kämpa för vår ras och vårt arv i en tid i vår historia då en sådan handling kallas ett brott och inte en hjältegärning.

För ungefär nio månader sedan gick FBI till mitt hus medan jag var borta och hotade min tvååriga son. Det var ett mycket stort misstag från deras sida. Efter skottlossningen i Portland gick de till mitt hus och hotade min sextiotreåriga mor. Sådana modiga män de är.

Jag tänker inte gå i landsflykt, snarare kommer jag att pressa FBI och låta dem veta hur det är att bli den jagade. Genom att göra det är det bara logiskt att anta att mina dagar på denna planet snabbt närmar sig sitt slut. Trots det känner jag ingen fruktan. Ty livets realitet är döden, och det värsta fienden kan göra mot mig är att förkorta min tjänstgöring i denna värld. Jag kommer att lämna vetskapen om att min familj och mina vänner älskar mig och stöttar mig. Jag kommer att lämna vetskapen om att jag har gjort det ultimata offret för att säkra mina barns framtid.

Som alltid, för blod, jord, ära, för tro och för ras.

ROBERT JAY MATHEWS

Redaktörens anmärkning: Bob, vi har inte glömt dig. Din död har inte varit förgäves. Ditt namn kommer att bevaras som en hjälte i våra hjärtan och sinnen. Vi kommer att hämnas din död. **DELENDA EST JUDAICA!**

* * * * *

Nummer 23, april 1985

Mänskligheten vid vägskälet

Naturens främstas död eller en ny eras återfödelse?

Judarna och de kristna driver den vita rasen mot kaos, degeneration och utrotning, medan Church of the Creator kämpar för att bygga en vitare och ljusare värld. Utgången beror på: HUR MYCKET BRYR DU DIG?

Låt oss titta på den mörka sidan av bilden först. Låt oss anta att ondskans krafter, den oheliga alliansen av judar, kommunister, kristna och lerraserna får sin vilja igenom. Låt oss anta att den innersta drömmen hos alla dessa fiender till den vita rasen går i uppfyllelse och att dessa onda krafter triumferar. Låt oss föreställa oss en planet där den vita rasen redan har slaktats, massakrerats, utplånats och/eller rasblandats i ett scenario inte olikt det som drabbade ön San Domingo för mindre än två hundra år sedan. (Se C.C. nr 30 i WMB).

Skulle detta vara att frossa i det makabra, eller skulle det bara vara att se verkligheten i dagens värld i vitögat — en värld som har blivit fullständigt, rabiat galen?

En sval, nykter reflektion över världen som den är, en värld som dundrar in i en rasmässig kataklysm, skulle med överväldigande tydlighet indikera att den vita rasens undergång nästan är en matematisk säkerhet. Det är en på förhand given slutsats såvida inte en ny makt, en ny kraft, utvecklas för att vända trenden.

Låt oss titta på fakta som de ser ut idag, inte som vi önsketänkande hoppas (och ber) att de vore.

I föregående nummer (nr 22) visade vi hur denna planet jorden är snärjd i en skenande befolkningsexplosion. Vi visade att framtidens demografi indikerade att världens befolkning år 2000 skulle nå sex miljarder, år 2025 åtta miljarder; att medan det 1950 endast fanns fem urbana centra i världen med mer än 5 miljoner invånare, kommer det år 2025 att finnas 93 sådana urbana centra och 80 av dessa kommer att ligga i så kallade "tillväxtländer", det vill säga lerras-länder.

länder. Det betyder inte att de övriga 13 kommer att vara i länder som nu är vita. Enligt augustinumret 1984 av tidskriften National Geographic finner vi, av de 13 som befinner sig i förutsatt "industrialiserade" nationer, endast två i USA och fyra i Europa. De övriga 7 av de 13 finns i Japan, eller Sydamerika, eller andra lerländer och kontinenter.

Men inte ens det berättar hela historien. Medan det judisk-infesterade New York och Los Angeles kommer att svälla till siffror på 10–15 och 15–20 miljoner, kommer städer som Karachi att explodera in i kategorin 20–30 miljoner, liksom Delhi, Calcutta, Shanghai, Dhaka, Jakarta, Kairo, Lagos, Sao Paulo, och sist men inte minst, Mexico City, som kommer att passera 30 miljoner om bara ytterligare 15 år. (Läs återigen nummer 22 av denna bok, "Att expandera och sprida eländet").

För alla som är bekymrade över den vita rasens överlevnad (vilket Church of the Creator är) är dessa förebud alarmerande, faktiskt skrämmande. Slutsatsen är uppenbar för alla med ett uns av slutledningsförmåga: Den vita rasen befinner sig snabbt på ett sluttande plan mot glömska, mot utrotning. Ler-raserna tar över världen, precis som den judisk-kristna bibeln så skadeglatt säger att de ska: "De saktmodiga (vilket betyder de dumma) skall ärva jorden." Vad den judisk-kristna bibeln inte säger är nästa uppenbara steg: När den vita rasen inte längre finns där för att subventionera och föda dessa gratisätare, kommer denna trångbodda skara av beklagliga, bastardiserade kräk att svälta ihjäl — en masse. Vi kommer att få se den sorgligaste röran av svältande, ruttnande kadaver som stinker ner denna planet som historien någonsin har skådat.

Ingen vacker bild, eller hur? För ett vitt barn som föds idag är 40 år inte så långt borta. Vilken förälder av idag skulle vilja att deras barn levde i en sådan monstruös värld — där de vita kommer att vara i numerärt underläge med minst 50 mot 1. I värsta fall (och mest troligt) kommer det inte att finnas en enda vit man, kvinna eller barn kvar i livet. (Läs återigen Creative Credo nr 30, "Den hemska läxan från San Domingo — En föregångare för det vita Amerika", i DEN VITE MANNENS BIBEL).

Låt oss nu få ordning på vårt tänkande kring tre stora frågor som direkt berör fallet:

A. Denna överväldigande katastrof skedde inte bara av en slump. Judarna planerade det så.

B. Om inte vi, den vita rasen, sätter allt i rörelse för att vända trenden, kommer katastrofen med säkerhet att inträffa. Den vita rasen kommer att utplånas, och ler-raserna kommer att ta över. Efter det kommer det att ske massvält på en skala som ingen blödande hjärta eller demograf någonsin drömt om, eller vågat uttala.

C. Endast en skoningslös, beslutsam vit rasrörelse präglad av en fanatisk religiös iver kan rädda den vita rasen från ett sådant öde värre än döden — bastardisering och

utrotning.

Låt oss undersöka var och en av dessa tre aspekter mer i detalj.

Först och främst Fråga A, detta hände inte av en slump, eller över en natt. Judarna planerade det så. De har planerat det i århundraden. (I *Creative Credo nr 41* i *White Man's Bible* formulerar vi ”Det judiska programmet för bastardiseringen av den vita rasen”.) Vi listar 14 huvudpunkter eller medel genom vilka judarna gör just detta, utan att den vita människan så mycket som lyfter ett finger för att stoppa denna ondskefulla parasit. Utan att gå igenom hela kapitlet tror jag att det skulle vara givande att lista de 13 vapen de har använt. Kortfattat är de som följer:

1. **Juridiska manövrar** — genom att använda kongressen, högsta domstolen och den verkställande makten i ”vår” regering.
2. **Bussning av våra skolbarn.**
3. **Tvinga på den vita befolkningen de så kallade ”Open-housing”-lagarna.**
4. **Välfärdsprogram** — både inhemskt och på världsomspännande basis.
5. **Beskatta de produktiva vita arbetarna till bristningsgränsen** och subventionera gyttjeraser hemma och utomlands över hela världen.
6. **Främja det vita skuldkonplexet över befolkningsexplosionen.** Även om den vita rasen krymper, verkar den vita människan vara helt omedveten om detta grundläggande faktum. Istället känner han skuld över ”befolkningsexplosionen”, som han inte är en del av, och verkar vilja kompensera på något sätt genom att inte skaffa någon egen avkomma. Befolkningsexplosionen sker endast bland gyttjeraserna, som den vita människan faktiskt och omedvetet subventionerar och främjar. Men, dumt nog verkar den vita rasen vara omedveten om även detta faktum.
7. **Kyrkor och religion.** Juden har nu lurat in varje religion, vare sig de är katoliker, mormoner, Hare Krishna eller baptister i sin ogudaktiga sak. Varje vit religion (utom CREATIVITY) främjar nu rasblandning mellan den vita rasen och gyttjeraserna med stor iver. I skarp kontrast främjar judarna (judendomen) hängivet precis motsatsen bland sina egna. De främjar fanatiskt rasmässig exkludering bland judar.
8. **Ett ondskefullt, direkt program från den federala regeringen (läs judar) för att importera främmande gyttjeraser.** Den federala regeringen främjar, subventionerar och använder till och med hårdhandskar (som vår flotta) för att importera vietnameser, koreaner, kineser, niggrer från varje afrikanskt land, pakistanier och vad ni vill. Men den största blödningen av alla är från Mexiko. Där behöver ”vår” regering bara titta åt ett annat håll så väller miljontals mexikanska illegala över gränsen för att mörka den rasmässiga sam-

hy av ett tidigare vitt Amerika.

9. Aggressiv organisering av neger-rösterna. Negrerna är för dumma för att göra det på egen hand, så judarna gör det gärna åt dem. Som ett resultat har den ena storstaden efter den andra nu en neger (eller jude) som borgmästare. Vi kommer snart också att ha en negerpresident, manipulerad av sina judiska sponsorer i bakgrunden. Allt du behöver göra, viting, är ingenting.

10. Rasdiskriminering mot vita i jobb, lån, statlig tjänst och varje annan kategori, genom officiellt statligt tvång.

11. Diskriminering mot vita i invandringen. Medan negrer, sydostasiater, hinduer och annat avskum inte bara bjuds in, utan nästan släpas in i USA, måste vita strikt följa den juridiska linjen och de mycket begränsade kvoterna. Faktum är att om de kan hitta en tysk som var avlägset förknippad med nazistpartiet för 40 år sedan, kommer judarna att koka ihop en uppsättning falska anklagelser och få honom deporterad tillbaka till Tyskland.

Under tiden är alla judar ”flyktingar” och kan resa in i USA efter behag. Inte nog med det, de har rätt till dubbelt medborgarskap med Israel, en status som våra invandringslagar strikt förbjuder för alla andra nationaliteter.

12. Särskild favorisering vid utnämning av negrer och befordran av deras rang i domstolarna, inom rättsväsendet och i de väpnade styrkorna. Idén är att ge negrerna lagliga och dödliga vapen för att kunna hålla det över de vita, och samtidigt avväpna och slå vapnen ur händerna på den vita rasen, och därmed lämna oss försvarslösa och utlämnade åt judarna och de svarta vildarna.

13. Ökad svart brottslighet och rent krigförande (jude-organiserade) grupper som går ut och dödar vitingar (särskilt unga vita kvinnor). Dessa rasbrott förblir vanligtvis ”olösta”. Men om en jude eller en neger dödas av en vit, bryter helvetet löst och en armé av FBI-tjänstemän svärmar över hela platsen för att få fast förövaren.

Dessa är, i kort sammanfattning, de 13 punkter jag listar i *Creative Credo nr 41*. Men listan är långt ifrån fullständig. Det finns ett oändligt antal andra effektiva mördarmetoder som judarna använder mot den vita rasen. Jag ska kort nämna några.

14. Krig som inte kan vinnas, såsom Korea, Vietnam, Nicaragua, Libanon och andra värdelösa, meningslösa, kostsamma krig av inblandning i varje nations angelägenheter i världen, allt på bekostnad av den vita arbetande skattebetalaren och den unga vita manligheten.

Jag kan komma på ett dussin olika sätt som enbart Vietnamkriget hjälpte judarna att decimera och försvaga den vita rasen och störta den djupare i skuld. Här är några:

(a) Det dödade 57 000 unga amerikaner i deras bästa år, de flesta vita.

(b) Det lemlästade ytterligare 300 000 mentalt, fysiskt eller genetiskt.

(c) Det kostade de amerikanska skattebetalarna minst 100 miljarder dollar, och pensionerna och andra fortlöpande utgifter kommer att finnas kvar hos oss i generationer.

(d) Det ökade dramatiskt drogberoendet hos hundratusentals människor.

(e) Det gav den amerikanska medborgaren en känsla av hopplös frustration som kommer att göra det svårt att uppbringa någon verklig försvarsåtgärd mot någon verklig fiende i framtiden.

(f) Det ökade brottsligheten, upproret och misstron mot lag och ordning som också kommer att finnas kvar hos oss under lång tid.

15. Förorening av vår luft, mark och vatten. Detta försvagar och förstör också det vita Amerika och täcks ganska väl i C.C. nr 13 och 14 i *The White Man's Bible*.

16. Undergrävande av vår utbildningsstruktur. Att göra liberaler och analfabeter av våra små barn och få dem att hata sin egen ras.

17. Förstörande av vår valuta och ökning av vår skuldsättning till den gigantiska judiska förfalskningsringen känd som Federal Reserve. (Se C.C. nr 40 i *The White Man's Bible*.)

Det finns mer effektiva och bedrägliga vapen som judarna använder för att försvaga, decimera, rasmässigt blanda upp och förstöra den vita rasen. Vi stannar här för nu och går vidare till nästa fas.

B. Låt oss nu föreställa oss en framtida värld, en värld som nu är översvämmad av n-ord, bastarder och ler-raser, hårt förslavade av judar, en värld där det inte längre finns en enda levande vit man, kvinna eller barn. Detta är för övrigt den JUDISKA DRÖMMEN: att besegra och förstöra naturens främsta, den ädla vita rasen, att förödmjuka den som de gjorde med romarna och slutligen att förorena den kraftigt, oåterkalleligt, med Afrikas svarta blod. Den judiska visionen är att slutligen trycka ner ansiktet på de uppblandade bastarderna i dyn och smutsen, med den judiska stöveln pressande hårt mot nacken på det olyckliga offret.

En fruktansvärd fantasi? Fruktansvärd, ja. En fantasi, nej. Det är en planerad visshet, och ur en vit mans synvinkel, ett veritabelt helvete som väntar. Vill du verkligen att dina barn och barnbarn ska kastas till vargarna i en sådan ohygglig värld, en mardröm som skulle driva även en modig man till vansinne? Hur skulle du själv vilja leva i en sådan värld?

Vad skulle du vara villig att göra för att vända trenden? Vad skulle du vara villig att offra? Vad skulle du ge? Jag tror att varje rationell och hedersam vit förälder skulle ge nästan vad som helst,

göra vilka uppoffringar som helst för att inte lämna ett sådant hemskt arv av terror, hopplöshet och elände till sina framtida avkommor.

C. Låt oss nu titta på lösningen. Det finns hopp, det FINNS en lösning, om vi är villiga att betala priset. Och den ljusa sidan av bilden är att priset är det största fynd du någonsin köpt för dig själv, för din ras och för din framtida avkomma, om du sätter igång NU. Om du skjuter upp det, stiger priset snabbt. Det kommer snart att nå en punkt utan återvändo.

I ett nötskal är lösningen att bygga en mäktig murbräcka med vilken man kan krossa det judiska monstret i småbitar, en gång för alla. Inget annat kommer att fungera. **Världen befinner sig nu i ett rent helvete såvitt den vita människan är berörd och ingen annan kraft kan lösa den mängd problem som nu uppslukar oss. Ingen, det vill säga förutom den vita människan själv.** Väckt, informerad och organiserad är den vita rasen tio gånger kraftfullare än alla judar, n-ord och blandraser tillsammans. Vi har i vår mitt en slumrande jätte, en mäktig kraft vars like världen aldrig tidigare skådat. VI ÄR INTE HJÄLPLÖSA. (Läs återigen nummer 9 i *Expanding Creativity*). Vi har resurserna. Vi har den tekniska kunskapen. Vi har den organisatoriska förmågan i en grad som ingen annan ras någonsin ens har varit i närheten av. Vi, den vita rasen, har i detta skede av historien till och med fortfarande antalet för att göra ett fullständigt jobb med vår parasitära fiende. Vi har allt, men hittills har vi misslyckats med att organisera och använda det.

Alltför länge har den vita rasen, genom sin egen dumhet (inom området ras och religion) och med hjälp av den listige juden, låtit sig luras till att slösa bort sina energier, resurser och kreativa förmågor ner i ett antal bottenlösa råtthål. Några av de mest framträdande är dessa:

(a) Judisk-kristendom. Om vi kunde beräkna och summera mängden bortkastade resurser och energier som den vita människan har slösat bort i detta särskilt värdelösa råtthål av att jaga imaginära spöken, skulle totalsumman få fantasin att svindla. **Skaparkyrkan är besluten att avslöja och sätta stopp för detta vansinne.**

(b) Att försöka kristna blandraserna. En värdelös sysselsättning, om det någonsin funnits någon.

(c) Att försöka föda och ”lyfta” världens olyftbara blandraser.

(d) Att frossa i skräpmat, droger och kemikalier.

(e) Att det vita folket i USA ekonomiskt subventionerar alla världens länder.

(f) Att vara förslavad av en världsomspännande judisk monetär förfalskningsring, av vilken Federal Reserve är kärnan.

och nektar.

(g) Att låta sig snärjas i otaliga brodermördande krig av självförstörelse.

Det finns fler dumma, idiotiska sätt på vilka den vita rasen slösar bort och skingrar sina enorma energier, resurser och styrka, för att inte tala om dess dyrbara genpool.

Men låt oss nu titta på den ljusare sidan av bilden, **återfödelsen av en ny, en vitare och ljusare värld som den förutses av Church of the Creator.** Det är sannerligen en vacker värld, och jag vet knappt var jag ska börja.

Ett av de bästa sätten att börja är kanske genom att peka på det positiva brev skrivet av en av våra pastorer, pastor John Westphal, som vi publicerade på sidan 4 i *Racial Loyalty*, nummer 23. Här är en ung man, 21 år gammal, med utmärkt fysik, 190 cm lång, som har kontroll över sitt eget öde. Han har precis gift sig och planerar att bilda en familj på sex personer. Han har redan blickat in i framtiden och insett vilka djupgående förgreningar och konsekvenser handlingen att grunda en kreativ vit familj kan ha för världen och de kommande generationerna.

Men han har inte bara blickat in i framtiden. **Han har vidtagit positiva åtgärder.** Han har gått med i Church of the Creator. Han har blivit pastor i kyrkan. Han har generöst bidragit till kyrkan och har anmält sig frivilligt att ta på sig jobbet som rektor vid vår skola för begåvade pojkar i sommar. Vi berömmer dig, John, och hoppas på en miljon till som du som marscherar under vår fana. En miljon skulle räcka för att föra den vita rasen över tröskeln och väl på väg mot seger och en ny återfödelse.

Den uppmuntrande delen av bilden är att det inte bara finns en miljon, utan miljontals John Westphals där ute som kan sluta upp i leden. Det är vår plikt att nå dem, orientera dem och värva deras talanger och energier till den vita rasens sak. **Vi behöver dig för att hjälpa till att göra jobbet. Vi menar DIG, som läser detta.**

Vi nämnde behovet av en kraftfull murbräcka, kraftfull nog att slå det judiska hotet i spillror. **Historien har bevisat att den mest kraftfulla och uthålliga kraft eller krafter som någonsin har organiserats alltid har varit under en rasreligions beskydd.** Judarna har judendomen, araberna har muhammedanismen, och till och med de ringa, degenererade negrerna i Amerika har den muslimska religionen, som har gjort underverk för dem. **Märkligt nog har Naturens främsta, sedan civilisationens gryning, aldrig haft en meningsfull vit rasreligion.**

Det är vår enorma uppgift att nu övertyga tvivlarna om att **CREATIVITY** har allt — det totala programmet, den slutgiltiga lösningen och den ultimata trosbekännelsen. Vi upprepar, det är mer genomgripande, mer komplett, mer logiskt och har mer produk-

tiva, konstruktiva och kreativa mål än någon annan religion som någonsin frambringats i historien. För att hjälpa till att övertyga våra Vita Rasliga Kamrater, särskilt till förmån för de vita ledare som inte har något mer att erbjuda än att BEKLAGA OCH JÄMRA SIG, och som själva famlar med något vagt och fragmenterat koncept, kommer vi att inviga en serie artiklar kallade ”Jämförande Religioner.” I den lägger vi fram det, bit för bit, för hela världen att se och hela världen att döma — de jämförande förtjänsterna hos CREATIVITY kontra muhammedanism, judendom, kristendom, mormonreligionen, Kristen Vetenskap, odinism, mooneyism, Hare Krishna och en mängd andra myter och fantasier som angriper och infekterar sinnena hos lättlurade och vidskepliga människor.

Varför gör vi detta? Eftersom det är avgörande för den Vita Rasens överlevnad och återkomst. Vi vill lägga fram fakta så överväldigande att CREATIVITY har det — har allt — jämfört med vilken rörelse som helst — utan undantag, så att även den mest förenklade tölp inte kan låta bli att dra en slutsats, för eller emot oss.

Lösningen ropar till oss högt och tydligt: Den vita rasen måste sammanstråla, förenas och polariseras kring sin egen rasliga religion, nu, eller gå under eländigt i en kaotisk värld av klösande lerraser manipulerade av mänsklighetens eviga fiender — den svekfulle juden.

När den Vita Rasen gör vad den måste, kommer den, inte lerraserna, att ärva denna stora Planet Jord.

Det kommer att bli en vacker, oglesbefolkad värld med kanske inte mer än en miljard vackra människor, som utnyttjar vår planet på bästa sätt utan att skända någon del av den.

Vi Skapare ser en värld där fattigdom, förtvivlan och sjukdom kommer att vara ett minne blott. Brottslighet kommer att vara praktiskt taget okänd och varje Vit man, kvinna och barn kan leva som en kung (till och med bättre). Den Vita Rasen kommer att ha hand om sitt eget öde och brodermördande krig (vilka krig som helst) kommer bara att vara ett minne. Vårt land, luft och vatten kommer att återställas till sin naturliga sundhet och renhet, och varje Vit familj kan se fram emot en ljus, vacker framtid, trygg i sin egen ras värdighet.

Endast den Vita Rasen kan återställa denna sjuka och degenererade värld, och under CREATIVITYs beskydd är vi beslutna att ingenting, absolut ingenting, ska stå i vår väg.

* * * * *

Protokoll för Världserövring

1956

KONFIDENTIELLT MEDDELANDE TILL ALLA JUDAR

Ortodoxa, Reformerta, Icke-religiösa och ”Kristna”

Vi är nära att nå vårt mål. Andra världskriget främjade våra planer avsevärt. Vi lyckades få många miljoner kristna att döda varandra och skicka tillbaka andra miljoner i ett sådant tillstånd att de inte kan skada oss.

Det återstår lite att göra för att fullborda vår kontroll över de dumma Goyim. **JUDAR I AMERIKA — Dessa är era slutgiltiga instruktioner före övertagandet:**

1. Fortsätt att utöka vår kontroll över radio, TV, tidningar, filmer och tidskrifter.
2. Utbilda våra söner och träng ut goyim från utövandet av juridik, medicin, farmaci och alla detaljhandelsyrken.
3. Gör deras skolor och högskolor till träningsläger för vår röda revolution.
4. Förlöjliga deras kristna tro, splittra deras folk, försvaga deras kyrkor.
5. Demoralisera deras kvinnor och barn.
6. Korrumpera deras domstolar och bringa dem i förakt.
7. Vänd klass mot klass, negern mot den vita.
8. Köp politiker och fortsätt att korrumpera deras lokala, statliga och nationella regeringar.
9. ”TA” de fascistiska antisemiterna, på ett eller annat sätt.
10. Använd villiga verktyg som Truman, Eisenhower, Stevenson och Warren; de kommer att gå våra ärenden.
11. Planera obegränsad invandring av vårt förföljda folk utan restriktioner.
12. Fortsätt vår kontroll över deras pengar genom Federal Reserve-systemet.
13. Fortsätt att placera judar på nyckelpositioner inom regeringen, armén och flottan.
14. Vi måste förstöra republiken och ersätta den med en demokrati (judiskt styrd statssocialism).
15. Fortsätt vår kontroll över arbetskraften, agitera för oro, strejker och våld genom alla medel eller planer.

Särskilt genom dessa metoder ska vi störta detta land

i misär, demoralisering, konkurs och inbördeskrig, vilket ytterligare minskar antalet av våra fiender.

Den bolsjevikiska revolutionen gjorde oss till herrar över Ryssland.

Det senaste kriget gjorde oss till härskare över hela Europa utom Spanien.

Låt nästa krig göra oss till HERRAR ÖVER AMERIKA.

För vår ras bevarande varnas ni att avsäga er, avsvära er, förkasta och förneka all denna information om ni blir utfrågade av gojer, även under ed, enligt Talmud.

Det är onödigt att varna er för de fruktansvärda konsekvenser som kan följa om dessa instruktioner skulle hamna i händerna på Goyim —

CENTRALKONFERENSEN FÖR AMERIKANSKA RABBINER.

* * * * *

Våld segrar när förnuftet sviker.

* * * * *

För den vita rasen har CREATIVITY allt,
säger allt, omfattar allt.

* * * * *

Ett sunt sinne i en sund kropp är i högsta grad
en del av CREATIVITY-läran.

* * * * *

Rasblandning (miscegenation) är en styggelse mot naturen.

* * * * *

Den vita rasen skulle göra klokare i att sluta dalta med och subventionera alla underlägsna "mud peoples" i världen och istället sörja för sina egna barns framtid.

* * * * *

Finansiell kollaps förestående?

Vi har just slutfört en enorm ny tryckning av de 16-sidiga Federal Reserve-broschyrerna med titeln ”Världens mest gigantiska falskmyntarliga”. Nu när stora sprickor börjar dyka upp i det judiska bedrägeriet med att trycka värdelöst papper, är det dags att blåsa i visslan för dessa internationella tjuvar och avslöja deras verksamhet. Det bästa sättet vi känner till är att distribuera denna koncisa broschyr i tusental. Vi har dem tillgängliga. Det är upp till dig att distribuera dem, och det finns inget bättre sätt att göra människor medvetna om konspirationen än att peka på pengabluffen.

När jag först skrev Den Vite Mannens Bibel för några år sedan, förutspådde jag att vi, före årtiondets slut, skulle få en stor social omvälvning, en finansiell kollaps och en grasserande anarki.

Jag är fortfarande övertygad om att det kommer, och det snart. Jag ser det utlösas av den finansiella kollapsen av det judiska banksystemet i USA, där den judiskt ägda Federal Reserve är kärnan. Rusningen mot de 71 spar- och låneinstituten i Ohio är bara toppen av isberget, men kan mycket väl vara den utlösande faktorn som startar en dominoliknande rusning mot alla banker.

Faktum är att alla banker, inklusive de stora som Chase Manhattan, befinner sig i en extremt prekär position och opererar likt en kriminell checkrytteriverksamhet i sina försök att ”balansera” (läs jonglera) sina böcker dag för dag. Jag skulle inte bli förvånad över att se en av de stora kollapsa vilken dag som helst, och när det händer tror jag att alla kommer att kollapsa som dominobrickor. Inte heller kommer Federal Deposit Insurance Corporation att kunna hejda floden, och en sådan ”försäkring” kommer inte att vara mer än en önskedröm.

När det händer kommer den stora omvälvningen att vara över oss. Lastbilar kommer att sluta köra, mataffärerna kommer att tömmas på en eftermiddag, upplopp, inklusive rasupplopp, kommer att vara utbredda. Det kommer att vara varje man för sig själv. Miljontals kommer att dö.

Det bästa vi kan göra är att se till att den Vite Mannen är förberedd för att överleva. Det bästa sättet att göra det är att vara förberedd, finansiellt, genom matreserver, genom väpnat försvar och genom alla andra medel. Men det viktigaste av allt är rasmässigt samarbete och att veta vilka dina vänner är.

Det bästa sättet att informera dina vänner och vita raskamrater är att underrätta dem om det judiska svindleri som är Federal Reserve Board.

Skaffa ett antal av våra broschyrer omedelbart: 25 exemplar för $5.00. Beställ nu.

* * * * *

En ögonvittnesrapport
från Hawaiiöarna

Aloha till dig också, Kamaaina!

Rasblandning och rasmisstag grasserar i ett av naturens mest natursköna tropiska paradis.

Ur en scenisk och klimatisk synvinkel är Hawaiiöarna några av de mest eftertraktade fastigheterna på jorden. De är i själva verket det som drömmar är gjorda av och ett veritabelt tropiskt paradis, om det någonsin funnits ett.

Ur en vit mans synvinkel är de en raslig mardröm, det ultimata inom rasmisstag. De är i själva verket fullbordandet av en rasblandares dröm. De kommer mycket nära det mål som så hängivet eftersträvas av judarna och deras blödande hjärtan till motsvarigheter bland de kristna och deras degenererade vita segment.

Min fru, min 7-åriga dotter och jag besökte Hawaiiöarna Oahu och den stora ön (Hawaii) 1958. Vi avreste från San Francisco med den dåvarande Lureline, ett av Matson Lines två flaggskepp. Den fem dagar långa kryssningen över Stilla havet var ren glädje och var för att fira både min fru och min dotters födelsedagar, som båda inföll den 7 juni. Vår första resa till dessa vackra öar var ett spännande äventyr och vi njöt av varje minut. Vi flög tillbaka med flyg.

För några månader sedan planerade min fru och jag att göra en återresa till dessa härliga öar som vi hade besökt 27 år tidigare. Denna gång var det för att fira min födelsedag.

Vi lyfte med United Airlines från Atlanta klockan 07:35, bytte plan i Denver och anlände till Honolulu klockan 14:30 samma dag, den 16 februari, efter att ha vunnit sex timmar mot solen.

Att flyga in mot Oahu, när denna vackra ö badar i eftermiddagssolen, är fortfarande (nästan) en lika spännande händelse som att anlända dit med kryssningsfartyg. Ön är fortfarande en vacker pärla i det blå Stilla havet, dess vertikala gröna berg fårade av skarpa raviner och den sågtandade profilen accentuerad av skarpa, pittoreska toppar. Geografiskt sett, med sina vackra sandstränder, robusta bergstoppar och böljande dalar, är de fortfarande ett tropiskt paradis, om det någonsin funnits ett.

Honolulu hade förändrats avsevärt sedan vi senast såg det 1958.

Det har nu blivit ett annat Miami Beach, men lyckligtvis inte lika kraftigt infekterat av oförskämda, påflugna och arroganta judar. Faktum är att de blandrasiga infödingarna, som är en smältdegel av asiater, orientaler, polynesier och alla andra nyanser av rasblandning, i det stora hela är vänliga, artiga och tillmötesgående. Men stora pengar har anlänt till Hawaii och stora konglomerat, främst judiskt kontrollerade, har tagit över. Enorma motell- och hotellkomplex trängs nu på den begränsade markytan, och medan det 1958 bara fanns en handfull, är staden Honolulu nu lika trång och överbelastad som vilken stad som helst på ”fastlandet”. Höghuslägenheter, bostadsrätter och hotell trängs nu på denna vackra tropiska ö. Den har nu också fått ”Freeways”, trafikstockningar och bullerföroreningar. Luften är dock fortfarande relativt ren, tack vare de ständiga Stillahavsvindarna och de tropiska skurarna som förnyar atmosfären.

Priserna är höga på Hawaii. Jag var väl medveten om att det mesta av vad hawaiianerna konsumerar måste importeras. Jag blev dock förvånad över att få veta av en turistguide på en av våra utflykter att praktiskt taget allt annat, blommor, buskar, frukter, träd, fåglar och djur, också är av nyligen utländsk import. Till och med de ”infödda” hawaiianerna anlände inte från ”annanstans” förrän så sent som på 1400-talet, bara några århundraden före kapten Cook, den store vite upptäcktsresanden.

Vi stannade bara en kort tid på Oahu, eftersom vi var ivriga att utforska Kauai och Maui, som vi inte hade besökt på vår förra resa.

En av turerna vi tog på Oahu var en heldagstur runt ön. Vi åkte från hotellet klockan 9:00 på morgonen i en minibuss, med en grupp på totalt tio personer. Föraren och guiden var en typisk införing vid namn Robert. Han förklarade ivrigt att hans egen härkomst var något av en ”chop suey” (eller smörgåsbord) och bestod av portugisiskt, irländskt, japanskt och några andra som jag inte minns, men det inkluderade hawaiianskt. Alla där gör anspråk på viss hawaiiansk härkomst, oavsett om de har det eller inte.

Ett av stoppen på denna heldagstur var vid Polynesian Cultural Center, ett enormt Disneyland-liknande komplex av byggnader som ska representera sju polynesiska ”kulturer”, men som mer ser ut som Hollywood-kulisser för en film. Detta 42 hektar stora komplex gränsar till mormontemplets marker och campuset för Brigham Young University of Hawaii. Allt detta är en del av ett enormt område på 7000 hektar känt som Hawaiian Village, och inkluderar staden Laie. Allt ägs av mormonkyrkan som köpte denna förstklassiga fastighet för en spottstyver tillbaka på 30-talet.

Jag fascinerades av mormonernas extravagans i att marknadsföra dessa främmande ”kulturer” och nästa dag tog vi en annan tur till själva Polynesian Cultural Center. Det var dyrt — 43,00 dollar per person — inklusive middag och en polynesisk show på kvällen. Mormonkyrkan

inte kommer billigt och har få rivaler i den effektivitet med vilken det kan pressa pengar ur sina egna medlemmar, eller utomstående.

Centret är ett 42 tunnland stort ”levande museum” och etablerades enligt uppgift i syfte att bevara de polynesiska folkens ”kulturer”, i synnerhet de på öarna Tonga, Hawaii, Fiji, Tahiti, Marquesasöarna, Samoa och Aotearoa. Aotearoa? Var ligger det? Jag hade aldrig hört talas om det. Tja, gissa vad? Det är det framtida namnet på Nya Zeeland, redan återuppväckt från någon mytisk uppfinning för att skänkas dessa vackra öar när den vita människan har utplånats från dem och aboriginerna återigen härskar. Detta är helt i linje med det judiska programmet som nu går för full maskin i Afrika, där Belgiska Kongo nu har blivit Zaire, Vita Rhodesia har blivit Zimbabwe, och en mängd andra länder som höll på att koloniseras av vita och fick sitt kulturbärande folk fördrivet och/eller utrotat och placerat i händerna på kulturlösa svarta vildar.

De flesta av dessa nya namn har egentligen liten eller ingen historisk betydelse. De är rent judiska uppfinningar, designade för att låta väldigt afrikanska och utplåna allt vitt inflytande.

Mormonerna har spenderat en rejäl slant på detta 42 tunnland stora ”museum”, vilket det inte är. Ett museum, i ordets rätta bemärkelse, är en plats där äkta artefakter, statyer, reliker från någon historisk svunnen tid samlas in och ställs ut. Föremålen som visas är vanligtvis äkta, inte fabricerade. Inte så vid Polynesian Cultural Center. Allt är genuint falskt, fabricerat genom vit teknologi, mestadels av vita hantverkare och arbetare på ungefär samma sätt som Hollywood-kulisser konstrueras för en specifik film.

Men för dessa kulisser har mormonkyrkan inte sparat på några kostnader. Pengar är inget hinder, verkar det som. Man har öst in tiotals miljoner i dessa 42 tunnland. Man har byggt breda, intrikata kanaler, broar och vattenfall där vattnet hålls i ständig rörelse av enorma pumpar dolda för insyn. Man har byggt en enorm Gateway Restaurant, liksom flera mindre snabbmatsställen. Man har byggt en butik, ”Shop Polynesia”, kanotbryggor, en enorm Pacific Pavilion för att iscensätta sina nattliga shower, lusthus för orkestrar, hela rasket. Jag upprepar, pengar är inget hinder.

Man har också byggt en samoansk by (”Talofa”), en Aotearoa-by (”Kia Oro”), en Fiji-by (”Bula Vinaka”), en tahitisk by (”Iaorana”), en tongansk by (”Malo e Lelei”) med flera. Man har också byggt en hawaiiansk by kallad (”Aloha”), ett ord som upprepas till leda, kring vilket en hel industri har byggts upp.

När vi anlände till Hawaii gillade jag ordet ”Aloha” som

betyder hej, jag älskar dig, adjö, och nästan vad som helst annat du kan tänkas vilja att det ska betyda. Du hälsas med det på flygplatsen, det upprepas oavbrutet på turistbussarna, vid kvällsföreställningarna, överallt. Faktum är att så snart en reseledare har sin grupps uppmärksamhet börjar han träna dem att svara på hans ”Aloha” med ett högt ropat ”Aloha” i gengäld från gruppen, tills det blir lika automatiskt som en tränad pavlovsk hund som dreglar. De tränar dig särskilt i att betona slutet av ordet med ett högt aaah! När vi åkte därifrån hade jag blivit urless på ordet.

Flera frågor dök upp i mitt huvud medan vi vandrade genom dessa 42 hektar av polynesisk fantasiland i plast med urholkade kanoter, utriggare, med spårvagn och till fots. Några av dessa frågor var **(a) Var dessa ”kulturer” hos dessa skrikande, stampande urinvånare verkligen värda att rädda? (b) Var de verkligen kulturer överhuvudtaget enligt den vite mannens standard? (c) Varför skulle någon grupp vita människor spendera så enorma summor pengar på att konstruera konstgjorda återgivningar av en falsk Hollywood-kuliss för att förhärliga ”kulturer” som aldrig existerat, och som inte skulle kunna identifieras av sanna infödingar från dessa många öar ens om de fick betalt för att göra det?**

Varför spenderade mormonkyrkan tiotals miljoner på att bygga denna plastfasad?

Pendelbussen som tog oss genom de polynesiska byarna tog oss också på en rundtur genom det angränsande Brigham Young University-campuset, sedan som av en händelse till det påkostade mormontemplet, men inte genom templet. Gud förbjude, det är endast ett privilegium för ett utvalt fåtal, inte för vanliga syndare. De tog oss dock genom besökscentret bredvid templet, där vi fick ett lågmält tal om mormonismens historia och dygder och fick se en film för att ytterligare hamra in budskapet. Alla bjöds in att skriva under besöksregistret, en smart rekryteringsmetod som troget följs upp av deras unga missionärer på din hemadress vid ett senare tillfälle.

Tillbaka i byn ställdes vi upp i kö — ungefär två kvarter lång — utanför Gateway Restaurant för den efterföljande middagen som ingick i vår biljett för 43,00 dollar. Det var en katastrof. Inte nog med att flera tusen människor var tvungna att stå i kö utomhus i nästan en timme under en himmel som hotade med regn, utan själva middagen serverades på ett enkelt sätt som buffé och var av undermålig kvalitet — allt ”skaldjur” hade silats bort från Seafood Newburg — och fylldes bara på efter att det inte fanns fler människor kvar i kön som väntade på att få äta. Så stort som stället var fanns det få rena bord att se, och ingen syntes till som städade något av dem. Så alla tog ett tomt bord, föste undan alla smutsiga tallrikar och glas och fortsatte att äta. Golvytorna som ledde från bufféborden var våta och kladdiga av spill—

... mat. Det är en underdrift att säga att hela tillställningen var ytterst oaptitlig.

Klockan 19:30 samlades vi i Pacific Pavilion, en enorm amfiteater med bekväma sittplatser på betongläktare liknande en fotbollsstadion. Vi var nu redo att se dagens höjdpunkt, en 90 minuters extravaganza av musik och dans kallad ”This is Polynesia.” Efter en besviken middag blev jag förvånad över showens förträfflighet och höga kvalitet. Den hade påkostade kulisser, kostymerna var fantastiska, den hade en ensemble på 150 personer, och den var storslagen. Vi njöt verkligen av den. Jag är säker på att de infödda hemma på Söderhavsöarna inte skulle känna igen någon av musiken, danserna eller kostymerna som en del av ”sin kultur.” Det var helt och hållet en fråga om den vite mannens geni och talang som skapade en tolkning av vad en förhärligad version av deras ursprungskultur borde ha varit om dessa vildar hade haft några egna hjärnor.

En sak jag lade märke till var att det fanns ett antal bastardiserade smörgåsbords- och chop suey-söderhavsbor som var mycket framträdande och högst synliga. Men på alla nyckelpositioner, oavsett om det var i byarna, på restaurangen eller var som helst, var en trevlig mormon av nordisk typ ansvarig. Uppenbarligen, när det gällde att organisera och hålla ihop showen, räckte ”chop suey”-människorna inte till.

Från det föregående kan en läsare få intrycket att jag inte uppskattade den senaste utflykten till Hawaiiöarna. Inte alls. Jag njöt oerhört av den. Efter några dagar på Oahu flög vi vidare till Kauai, Trädgårdsön, sedan till Maui, Dalön — båda extremt natursköna och pittoreska. Vi såg till och med en knölval som lunkade fram ungefär en mil från kusten kort efter att vi anlänt till Maui. Av de två öarna är det dock min åsikt att Kauai är den vackraste och mest rofyllda av alla.

Jag hade dock inte för avsikt att skriva denna artikel om Hawaiiöarnas natursköna underverk. Snarare är det för att undersöka den rasblandning och miscegenation som är karakteristisk för Hawaii, vad judarna, mormonerna och de blödande hjärtana (alla av olika skäl) gör för att förvärra den, och vad den vite mannen måste göra för att återta denna dyrbara fastighet åt sig själv.

Genom att göra det skulle vi inte ta något ifrån de ”ursprungliga infödingarna”, eftersom det knappt finns en genuin fullblodsinvånare kvar på dessa öar. Det enda undantaget är kanske den lilla ön Niihau, som bara omfattar 72 kvadratmil och ligger inte långt från Kauais kust. Denna lilla ö har de infödda försökt bevara för sig själva, och ingen som inte är en ”fullblodshawaiian” får bo där. Turismen är relativt gles och motarbetas. Men vilken rest av ”fullblod” som finns kvar bland dessa infödingar är tveksamt, eftersom hawaiianerna hade blivit grundligt rasblandade innan de fick idén att bevara det som fanns kvar.

på ön Niihau.

Det är ändå intressant att dessa efterblivna infödingar hyser tillräcklig stolthet och intresse för sitt ursprungliga rasmässiga arv för att vilja bevara det, när det finns och fanns föga att vara stolt över, eller för den delen, föga att uträtta med denna lilla och inkompetenta grogrund. I kontrast är det inte bara intressant utan **skamligt vidrigt när vi ser på den hänsynslösa och likgiltiga inställning den vita rasen har till sig själv.** Naturens främsta har en stolt meritlista av prestationer inom kultur, civilisation, konst, musik, litteratur, vetenskap, teknik, arkitektur, krigföring och rankas först inom nästan alla andra områden, ändå erkänner den vita rasen knappt sig själv som en enhet. Inte nog med att den dumt nog inte lyfter ett finger för att säkerställa sin arts framtida överlevnad, utan tvärtom, likt mormonerna på Hawaii, **gör den allt för att främja, föreviga, subventionera och förherrliga andra kulturer som är fientliga och mycket underlägsna den själv.**

Frågan som förblev främst i mina tankar vid min återkomst från Hawaii är **varför gör mormonerna detta?** Är inte varje ”kultur”, varje ras, i konkurrens med, rivaler till och en motståndare till, om inte direkt fientlig mot, varje annan ras eller kultur?

Ja, det är de, såvida de inte är andligt sjuka eller dementa. **Du kan inte vara lojal mot ditt hemmalag och samtidigt finansiera, främja och heja på ett rivaliserande lag. Endast förrädare som har köpts av motståndarsidan gör så.** Till exempel hittar du inte George Steinbrenner, som äger New York Yankees, finansiera, främja och heja på Los Angeles Dodgers när det gäller World Series-slutspelet, eller vid någon annan tidpunkt för den delen. Han skulle betraktas som en dåre, en idiot och en förrädare mot sitt eget lag om han gjorde det.

Så varför främjar, finansierar och förherrligar mormonkyrkan inte bara en, utan sju ”kulturer” som inte bara är helt främmande för den rasmässigt, religiöst och kulturellt, utan också vida underlägsna den? Är inte främjandet av en främmande grupp med helt andra värderingar också flagrant förnedrande för din egen? Är det inte att spela dåre och vara en förrädare mot din egen? Givetvis är det så. Det är dumt, förnedrande och direkt landsförrädiskt. Det är i själva verket det mest avskyvärda slag av svek och förräderi den kan begå mot anhängarna av sin egen kyrka och ras, som från sin allra första början inte bara har varit vit, utan mer nitiskt har bevakat sitt vita ursprung än någon annan pseudokristen religion i världen.

Vad har hänt med mormonkyrkan?

Vid en djupgående studie av denna fråga framträder svaret klart och tydligt: **mormonkyrkan har blivit judisk, helt och hållet.** När president Spencer W. Kimball den 7 juni 1978 förkunnade att han hade fått en ny ”uppenbarelse från Herren”

och att lerfolken nu också var berättigade till prästadömet, kan det ha varit en chock för många av de mormon-trogna. (Läs återigen *”My Transformation from a Jew-loving Mormon to a Militant Creator”* av pastor Carles C. Messick i nummer 13 av vår månadstidning, *Racial Loyalty*). Det var dock inte en plötslig vändning av mormonernas trosbekännelse. Fröna hade såtts för länge sedan, och de listiga judarna hade sänkt sina giftiga tentakler i hjärtat av mormonhierarkin nästan från början. De två religionerna har nu blivit lika nära som två ärtor i en skida.

Medan jag utsattes för indoktrineringspropaganda vid besökscentret i mormontemplet i Oahu, plockade jag upp några exemplar av deras gratis litteratur som fanns utställd. En av dem var broschyren **”Mormonerna och det judiska folket.”** På första sidan i denna broschyr står det: *”Om det judiska folket verkligen förstod, skulle de inse att inget annat folk, organisation eller kyrka, har så mycket gemensamt som mormonerna, som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.”*

Ni har blivit drivna, rånade och skändade. Det har vi också. Ni har blivit förföljda, misshandlade, missförstådda — det har vi också.
---Vilken makt vi skulle kunna vara om vi vore enade.
---Det fullständiga fullbordandet av våra ömsesidiga och himmelskt tilldelade ansvarsområden innebär att vi blir enade (som ättlingar till Josef) med ättlingarna till Juda (det judiska folket) i uppfyllandet av de löften som Herren gav till Abraham och förnyade på Isaks och Jakobs huvuden,---”

Där har ni det. Detta är den officiella linjen som sprids av kyrkans hierarki själv. Den närmast ropar ut: ”Vi vill vara judar!”

Okej. Det är vad mormonhierarkins uttalade, officiella ståndpunkt är i deras märkliga och klibbiga kärleksaffär med judarna. Låt oss nu höra från den andra sidan och se vad de listiga judarna har att säga om sitt besynnerliga, hybrida uppvaktande av mormonerna.

Här är en KOMMENTAR skriven av rabbin Marc H. Tannenbaum i **B’nai B’rith MESSENGER**:

> *”Förmodligen är inget folk som inte själva är judar så mycket engagerade i den judiska rasen (sic!) som de Sista Dagars Heliga. Faktum är att dessa två folks öden är mycket nära sammankopplade.”*

Det uttalandet gjordes 1905 av en historiker i Brigham Young-kyrkan i samband med hundraårsminnet av Joseph Smiths födelse, mormonismens grundare.

Mormonkyrkans djupa känslor av respekt och solidaritet med judar, judendom och Israel manifesterades imponerande för några veckor sedan. Southern Utah State College i Cedar City, Utah, sponsrade en hel vecka av aktiviteter ägnade åt att introducera sina 3 000 studenter, mestadels mormoner, för de religiösa, kulturella, konstnärliga och

judarnas sociala prestationer.

Ett helt rum var tillägnat att lära sig om den nazistiska ”Förintelsen” och ”antisemitismens fasor”. Mormonstudenter från 32 delstater och nästan ett dussin främmande länder förenade sig med Hillel-ungdomar från Las Vegas i att dansa israeliska danser och äta hummus och techina. Utahs guvernör Scott Matheson, israeliska tjänstemän, Las Vegas Jewish Federation — som gjorde ett hästjobb med att hjälpa till att organisera evenemanget — gjorde detta till en minnesvärd vecka för att stärka vänskapen mellan mormoner och judar.

Det finns mer fagerstalt, men jag tror att detta ganska väl berättar historien, mer om mormonerna än om judarna, som håller sina avsikter nära västen.

Joseph Smith, som baserade hela sin religion på ett otroligt bedrägeri, (faktum är att han plagierade *Mormons bok* från Solomon Spauldings fiktiva berättelse ”Manuscript Found”, skriven 20 år tidigare) hade ändå en försonande egenskap i sin rörelse: den var uteslutande vit. Men judarna, som hade funnits i 5 000 år och var ytterst listiga i teknikerna för subversion och infiltration, konspirerade redan om vägar och medel för hur de skulle ta över denna nystiftade kult och förvränga den till sina egna syften. I detta lyckades de överväldigande. Idag står mormonkyrkan redo att bli den mest effektiva religiösa rörelsen i det judiska målet om rasblandning. Om det finns någon fråga om varför mormonerna skulle lägga ut tiotals miljoner på att bygga Polynesian Cultural Center, borde det faktum att de har byggt och bygger sina tempel på platser som Buenos Aires, Argentina; Papeete, Tahiti; Nuku Alofa, Tonga; Apia, Västra Samoa; Japan; Mexiko; Nya Zeeland; samt Hawaii (detta är endast en ofullständig lista) besvara frågan. Mormonerna är nu fullt engagerade i ett totalt judiskt program för rasblandning, och inte bara halvhjärtat som de andra kristna samfunden. De främjar nu den judiska verksamheten med rasblandning med en hämndlystnad, utan några hinder.

Medan Joseph Smith inte hade någon förståelse för den judiska konspirationen eller djupet i deras förräderi, var judarna redan inne i hans verksamhet medan han levde. Redan 1841 var Orson Hyde, själv jude, redan en av Joseph Smiths tolv apostlar, och det året sände Joseph Smith Hyde till Palestina för att viga det arabiska landet till judarnas framtida piratverksamhet, med Smiths välsignelse.

Så mycket för judarnas, mormonernas och de kristna kyrkornas olycksbådande rasblandningsprogram en masse. Låt oss nu formulera programmet för The Church of the Creator för att rädda den vita rasen från ett sådant öde, ett öde värre än döden.

I titeln på denna avhandling förekommer ordet ”kamaaina”,

vilket på hawaiianska betyder en inföding, eller en person född på öarna, eller som har bott där under lång tid. Detta står i kontrast till ordet ”haole”, som betyder kaukasier eller vit. Eftersom det, som jag tidigare har nämnt, praktiskt taget inte finns några ”renblodiga” hawaiianer kvar på öarna, utan endast en blandning av bastarder, förstärks de ymnigt förökande ”mud people” ytterligare av en massiv invasion av de mer aggressiva japanerna, som tack vare amerikanskt samarbete och uppmuntran snabbt köper upp och tar över attraktiva delar av amerikansk fastighet. Detta trots att amerikanska militära styrkor till stora kostnader i män och materiel krossade denna ”gula faras” militära makt för bara 40 år sedan.

Vi inom Church of the Creator har ett dynamiskt program som går helt stick i stäv med judarnas, mormonernas och de blödiga kristnas program. Vi motsätter oss bestämt det djävulska programmet för rasblandning och befolkningsexplosionen hos ”mud races”.

Vi säger till den vita rasen — låt oss ta oss samman. Låt oss sprida ordet, informera våra raskamrater om omfattningen av konspirationen för att begå folkmord på den vita rasen. Låt oss väcka, organisera och förena den vita rasen. Vi har medlen och makten. Låt oss sluta subventionera och främja ”mud races” och låt oss ta hand om våra egna. Genom att följa detta program skulle judarna och ”mud races” snart krympa och vissna bort.

Hawaiiöarna är alldeles för vackra, alldeles för bra för att slösas bort på de ”kamaaina” mud races som nu förorenar dem. Det är Church of the Creators mål att den vita rasen, naturens främsta, exklusivt ska bebo varje kvadratkilometer av de goda länderna på denna planet jorden. Det inkluderar särskilt de vackra öarna på Hawaii.

Så vi säger till er mud races — Aloha till er också, kamaaina! och vi menar verkligen adjö!

* * * * *

Anledningen till att den vita rasen har varit ett så lätt byte är att en betydande del av den vita rasen främjar sin egen självförstörelse, och den överväldigande moraliska kraften bakom detta har varit ingen mindre än kristendomen själv.

* * * * *

Nummer 24, maj 1985

Var ligger DIN främsta lojalitet?

Vår ras är vår religion

Gud och fosterlandet, flaggan och konstitutionen är varken frågan eller lösningen

För flera år sedan blev jag inbjuden till Kansas City för att hålla ett tal. (Jag var bara en talare bland flera andra). Det var en grupp vita ”patrioter”, men med blandade politiska och filosofiska ideologier. Det fanns klanmedlemmar, pånyttfödda kristna, John Birchers och en mängd andra grupper. Bortsett från flera förklädda F.B.I.-agenter bestod majoriteten av denna blandade grupp av bra vita människor, förutom att de flesta av dem var djupt förvirrade över var deras lojalitet låg. De hade alla föga gemensamt förutom att de kanske var oroliga över att något var fel, och klamrade sig fast vid den trötta och slitna positionen om Gud, fosterlandet, flaggan och konstitutionen — var och en på sitt eget osammanhängande sätt.

Ämnet för mitt tal var detsamma som den sista delen av titeln på denna artikel, nämligen Gud & fosterlandet, etc. Det blev inte väl mottaget. Jag sa till dem vad de inte ville höra, nämligen att deras heliga kor aldrig var, och inte är nu, lösningen på den mängd av ondska och problem som drabbar den vita rasen, och inte heller hade de någonsin varit de verkliga frågorna i det förflutna.

Jag påminde dem om historien om våra meningslösa och ineffektiva strider ända sedan andra världskriget, där ”patrioterna”, de ”konservativa”, ”högeranhängarna” och vad ni vill, hade startat minst 20 000 olika organisationer, stora som små, till synes för att hejda strömmen. Trots allt detta hade de inte gjort minsta avtryck i den huvudlösa anstormningen från den judiska maktstrukturen för att förinta den vita rasen, för att förinta Amerika, och i själva verket för att förinta den civilisation som den vita rasen har byggt upp under de senaste tusentals åren.

Jag ställde den retoriska frågan: **Efter 30 år och 20 000 misslyckanden, är det inte dags att ompröva våra grundläggande premisser?** Om du byggde akvedukter utifrån premissen att vatten frivilligt rann uppför, och efter 30 år var varenda en av akvedukterna ett kapitalt misslyckande, skulle du då inte stanna upp och utvärdera din grundläggande premiss, och kanske dra slutsatsen att vatten inte rann uppför?

Jag fortsatte sedan med att visa så tydligt jag bara kunde, att ingen

av dessa faktorer — Gud, Land, Flagga eller Konstitutionen var de grundläggande frågorna. I ingen av dessa låg den verkliga lösningen. Jag gick till kärnan av saken och konstaterade rakt på sak — **den verkliga frågan är ras — den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg och de verkliga fienderna är världens "mud races" — ledda av tidernas konspiratoriska mästersmygare, den svekfulla juden.**

Som jag förklarade tidigare var detta en blandad grupp. Även om alla var vita, bestod den av en blandning av filosofier, där var och en gick sin egen väg, likt de sex blinda männen från Indostan som gick för att "se" en elefant. Som man kunde förvänta sig av en sådan blandad grupp åstadkoms ingenting, ingen gemensam grund nåddes, inget värt program fullföljdes eller något annat av värde uträttades. Precis som det är omöjligt att åstadkomma något värdefullt med ett heterogent, blandat samhälle eller land, så är det också omöjligt att åstadkomma något med en heterogen, blandad grupp. Dessutom, eftersom gruppen var programmerad enligt den kristen-konservativa (jag föredrar att kalla den Kosher-Konservativ) linjen, insåg jag att det var omöjligt att avprogrammera år av indoktrinering inom ramen för ett 20 minuter långt tal.

Till min förvåning var det dock inte en total förlust. Medan individerna hade varit för skrämda för att uttrycka sitt godkännande av en sådan kätteri som jag hade uttalat inför deras likar, visade senare på kvällen ett uppmuntrande antal privat både sitt intresse och sitt godkännande genom att komma till mitt rum, köpa exemplar av NATURE’S ETERNAL RELIGION och även av skivan SURVIVAL OF THE WHITE RACE. (THE WHITE MAN’S BIBLE hade ännu inte tryckts).

I denna essä vill jag kort förklara varför vi CREATORS anser att det är en förlorad sak att följa den populära Kosher-Konservativa linjen. Låt oss kortfattat undersöka vart och ett av de fyra ämnen som dessa Kosher-Konservativa är så förtjusta i.

Låt oss ta det första föremålet — ”Gud”. I både NATURE’S ETERNAL RELIGION och THE WHITE MAN’S BIBLE har jag redan grundligt tröskat igenom illusionerna om att bönfalla icke-existerande spöken i skyn. Jag anser att jag utförligt har visat, sida efter sida, att hela ämnet är ett enormt bedrägeri som har varit ett mycket användbart verktyg för den judiska erövringen av världen, men som har varit en stor katastrof för den vita rasen. Vi inom CHURCH OF THE CREATOR är inte bara övertygade om att inget spöke kommer att dyka upp för att hjälpa till att rädda den vita rasen, utan tvärtom, att den barnsliga och vidskepliga tron på spöken har varit ett av de största hindren som hindrat den vita rasen från att formas och polariseras kring en egen rasreligion under tusentals år.

Vi går nu vidare till begreppet ”Land”. Detta ämne har jag också behandlat i kapitlet ”Var ligger din lojalitet?” i

NATURENS EVIGA RELIGION. Jag har även berört detta i Creative Credo nr 2 i DEN VITE MANNENS BIBEL där jag betonar raslig lojalitet och att varje fråga granskas genom den vita rasens ögon. Men låt mig kort sammanfatta här.

Ett ”land” är ett artificiellt, människoskapat koncept som vanligtvis omfattar ett visst område av fast egendom på jordens yta. Dess gränser är också artificiella och befinner sig i ett tillstånd av ständig förändring. I tider av erövring kan dessa gränser flyttas för att förstora territoriet. I tider av nederlag flyttas gränserna för att krympa det aktuella området. Ibland kan ett helt land skapas artificiellt ur ett konglomerat av andra länder och folk, som Tjeckoslovakien efter första världskriget. Ibland slukas ett helt land och annekteras till erövrarens territorium, vilket har varit fallet med Polen ett antal gånger under dess historia. I vilket fall som helst är ett land en flytande, instabil och artificiell skapelse strukturerad av det politiska etablissemanget vid makten för tillfället. Under de senaste århundradena har judens hand varit det mäktigaste inflytandet i att både strukturera och rasera sådana politiska enheter.

Men låt oss analysera ett ”land” ett steg längre och avgöra om det förtjänar den mest dyrbara gåvan — vår främsta lojalitet.

När vi talar om ”land”, som till exempel USA, talar vi om minst tre separata och distinkta komponenter: **(a) Det finns marken och den fasta egendomen som omfattas inom dess gränser. (b) Det finns dess folk som bebor samma fasta egendom, och (c) Det finns dess regering som kontrollerar både marken och dess invånare.**

Medan vi Creators tror starkt på markens och territoriets helgd, att det är värt att kämpa och dö för, vill vi omedelbart tillägga: Ja, men till vems nytta? Om det är till nytta för den vita rasen, definitivt ja. Men om det är till nytta för judarna, negrerna och ler-raserna, definitivt nej.

Om man ser till USA:s historia, bortsett från kriget mot Mexiko 1846-48 och indiankrigen, har praktiskt taget varje krig som USA har deltagit i sedan dess varit till nackdel för den vita rasen och till nytta för judarna. Detta inkluderar inbördeskriget, första världskriget, andra världskriget, Koreakriget och Vietnamkriget. I denna kategori måste vi också inkludera de enorma mängder bistånd, de tiotals miljarder dollar som USA har gett till judarna för att hjälpa dem att mejsla ut banditstaten Israel och dess efterföljande aggressiva krig mot araberna. I alla dessa krig har den vite mannen varit en sorglig förlorare, ett tragiskt offer, och judarna de enda förmånstagarna. Väcker denna typ av subversion och förräderi mot den vita rasen patriotismens iver och lojalitet mot flagga och land i ditt bröst? Inte hos någon vit man vid sina sinnens fulla bruk gör det det.

Låt mig fråga dig vidare — skulle du vara villig att kämpa för, blöda och dö kämpande för ett land som bestod av vägg-till-vägg-niggers som dess huvudsakliga invånare? Och slutligen, skulle du kämpa för en regering som kontrollerades av de judiska bankirerna och det judiska maktetablissemanget vars främsta mål var bastardiseringen och förstörelsen av den vita rasen?

Detta för oss till kärnpunkten i vår analys. Varje vit man som skulle kämpa för något land i ett krig som var till fördel för judarna och niggers och till nackdel för hans eget folk anser vi vara en föraktlig förrädare mot sin egen ras. För oss Skapare finns det ingen varelse mer avskyvärd än en förrädare mot sin ras. För oss — lojalitet mot vår dyrbara vita ras överskuggar varje annan lojalitet, varje annan fråga. Den överskuggar den judiska guden eller gudarna, den överskuggar land, flagga och konstitution, av vilka ingen hittills har lyft ett finger för att hjälpa till att rädda den vita rasen.

Låt oss nu betrakta den amerikanska flaggan, och flaggor i allmänhet.

En flagga är i grunden ett symboliskt uttryck för ett ideal, en trosbekännelse eller en filosofi hos en viss grupp människor, oavsett om en sådan grupp identifierar sig som en religiös grupp, en rasgrupp, eller ett land eller någon annan gemensam enhet. En flagga eller vimpel kan också representera en sportgrupp, såsom en båtklubb, ett fotbollslag, eller en internationell grupp som OS-flaggan. Till och med Förenta Nationerna har en flagga.

Om man ser på det ur den vita mannens synvinkel (den enda vi Skapare anser relevant) förutom vårt ”land”, **precis vilken idé representerar den amerikanska flaggan?** Om du skulle ställa den frågan till 50 olika personer, tvivlar jag på att det skulle framkomma ett enda meningsfullt svar. Detta ”land” har fört många flaggor, inklusive den brittiska flaggan före 1776. Det har fört ”Don’t tread on me”-flaggan, och det har fört Betsy Ross-flaggan sedan den amerikanska revolutionen, men ändrat den upprepade gånger i antalet stjärnor allteftersom stater lades till. Vissa stater, Kalifornien till exempel, hade sin egen flagga ursprungligen, såsom California Bear Republic, och vissa stater som Texas har varit under så många som sex olika flaggor.

Kort sagt, en flagga representerar filosofin eller stämningen hos ett folk, eller åtminstone hos dem som har kontrollen vid en viss tidpunkt. Den representerar varken mer eller mindre.

Vår amerikanska flagga vajade i ära när den utkämpade det mexikanska kriget 1846-48. Den stred i skam 1861-65 när den representerade ”unionens” styrkor från norr när de krossade den vita södern till förmån för judarna och niggers. Praktiskt taget varje krig sedan dess (förutom några spridda indiankrig) som den amerikanska flaggan har vajat över har utkämpats till den vita rasens skam och nackdel, och till förmån för judar och deras manipulerade förrädare vid makten.

Så, är en sådan flagga verkligen värd att kämpa för? Skulle du vara vill-

att dö försvarande dess judiskt befläckade historia? Knappast. Åtminstone skulle ingen lojal Vit Raskamrat någonsin återigen luras till att slakta medlemmar av sin egen ras för den solkade ”äran” hos en flagga som inte längre representerar den Vita Rasen, eller något som vår ras står för.

Vi kommer nu till konstitutionen. Jag har grundligt behandlat detta ämne i NATURE’S ETERNAL RELIGION, sidorna 258 till 262, och jag behöver inte upprepa det här, förutom att framföra några väsentliga punkter.

1. Medan grundlagsfäderna som hjälpte till att utarbeta konstitutionen var, i majoritet, markägare och förmögna män, ägde de själva slavar. (Jefferson, Washington och en mängd andra.) De hade ingen avsikt att låta niggrerna vara någon del av vårt styrande samhälle, eller ens ge dem rösträtt. För att illustrera hur meningslöst och hur ineffektivt detta pappersark, konstitutionen, har varit i att skydda den krympande vita majoriteten från det judiska angreppet, betänk att judarna idag använder konstitutionen som sitt mest kraftfulla verktyg för att tvinga fram integration, rasblandning och bastardisering på en ovillig, motsträvig men förvirrad Vit Ras. Rollerna har nu blivit ombytta med hjälp av den så hyllade konstitutionen så att den vita rasen nu har blivit slav under niggrerna och judarna. Den vite mannen utför nu det mesta av arbetet, bär den överväldigande bördan av det tyranniska skattetrycket, medan niggrerna snyltar, förökar sig som kaniner, och judarna lever på landets fett.

2. Vilket skrivet pappersark som helst, oavsett om det är ett avtal, fördrag, konstitution eller vad som helst, är bara så bra som deltagarnas beslutsamhet att upprätthålla det, understött av makten att göra det.

Så låt oss komma ihåg denna ena avgörande fråga och beakta den väl! För oss Kreatörer är lojalitet mot vår ras vår första och främsta lojalitet, oavsett om vi bor i England, i Frankrike, i Tyskland eller i USA. Den går före och överskuggar varje annan lojalitet mot sådana konstlade koncept som spöken i skyn, land, flagga eller konstitution. Det är därför vi har en rasreligion — en religion som är tillägnad den Vita Rasens överlevnad, expansion och framsteg, och den Vita rasen ensam. VÅR RAS ÄR VÅR RELIGION.

Men att bara säga att vår ras är vår religion är inte nog. Visst, vi har kommit till sakens kärna, men det är fortfarande för brett och för vagt för att bygga en meningsfull rörelse kring. Den behöver kanaliseras, tyglas, avgränsas, tydligt formuleras. Den måste svara mot den Vita Rasens behov och problem som den existerar idag, och Gud vet — de är mångfaldiga. Den måste besvara dagens brännande frågor, och den måste komma med förnuftiga och pragmatiska lösningar. Den måste fastställa riktlinjerna i varje kategori, för varje fas av vår existens, och för över-

överlevnad för den vita rasgemenskapen.

Men den måste också göra mer än så. **Den måste sätta mål och riktning för den vita rasen för de kommande miljoner åren.**

Inom Creativity har vi gjort allt detta. Vi har täckt alla områden; vi har strävat efter att inkludera hela livets spektrum från A till Ö. Vi uttrycker det kortfattat när vi säger att målet med **CREATIVITY för den vita rasen är ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö. Det säger allt.**

Vidare undviker vi inom Creativity det ödesdigra misstaget att försöka göra en sidenbörs av ett svinöra. Vi strävar inte efter att ”rädda” och ”lyfta” hela ”mänskligheten”. **Vi är endast intresserade av att arbeta med och för naturens främstas bästa intressen.** Vi konstaterar dogmatiskt att världen nu är infekterad av en mängd avskum som är skräp och inte är värt att rädda.

Vi beskriver specifikt vår ståndpunkt i denna avgörande fråga i C.C. nr 2 av *The White Man's Bible*, i vilken vi tydligt säger att allt undersöks, bedöms och betraktas ur den vita mannens synvinkel. Allt mäts med den vita mannens måttstock, den vita mannens standarder.

I detta avseende sammanfattar vi det i vår Gyllene Regel. ***Vad som är bra för den vita rasen är den högsta dygden. Vad som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.***

Vi är inte intresserade av välfärden för de mängder av rasblandade folk, inte heller av att hjälpa till att föda dem, eller att subventionera dem, eller att ”lyfta” dem. Faktum är att vi inte ens är intresserade av deras överlevnad. Vi är helt eniga med naturens lag om den starkastes överlevnad. Om de rasblandade folken inte kan föda sig själva (och det kan de inte), om de inte klarar av det, kommer de att tyna bort och dö ut. Såvitt vi är bekymrade förtjänar de det — ju förr desto bättre. Ju förr världen renas från allt skräp, kriminella, parasiter och gratisätare, desto förr kommer de bästa av den vita rasen återigen att ha svängrum att expandera sitt eget och bygga en vitare och ljusare värld.

De ”Kosher-konservativa” har haft sin tid. I 50 år har de hävt ur sig sitt struntprat om Gud och fosterlandet, flaggan och konstitutionen. I 50 år har de frambringat sina hopplösa, halvhjärtade grupper, minst 20 000 av dem, och de har inte gjort något annat än att splittra, förvirra och fördröja den vita rasen i att ta itu med en realistisk lösning och en konfrontation med den judiska pesten. Genom att göra detta har de gjort juden en enorm tjänst genom att spela deras förrädiska spel om söndra och härska. Dessa Kosher-konservativa kan, eller vill, efter 20 000 misslyckanden inte lära sig att vatten inte frivilligt rinner uppför, att man inte kan bygga en fungerande akvedukt på en sådan falsk premiss.

Vi kommer inte att ha något mer att göra med dessa Kosher-konservativa. Liksom de "pånyttfödda" kristna, Identity-kristna och resten av denna missledda sort, lever de i en drömvärld, i ett dårarnas paradis. De har helt övergivit den vita rasen och har i själva verket blivit en värdefull bricka i det förrädiska spel som judarna har planerat för den vita rasens undergång. Dessa feglingar är rädda för judarna, och till och med rädda för att erkänna att de tillhör den vita rasen.

Det finns bara ett hopp för den vita rasen och det är att bygga en kraftfull egen rasreligion, till vilken alla ansvarsfulla och intelligenta vita män och kvinnor kan viga sin lojalitet, sin kärlek, sin heder och, ja, om nödvändigt sina liv.

I CREATIVITY har vi allt. Det är nu vår uppgift att övertyga de 20 000 eller fler splittrade och missledda grupperna om att så är fallet, och att endast genom polarisering kring en rasreligion, som judarna har gjort, finns det något hopp om att bygga den maktstruktur som krävs för att krossa den judiska behemoten.

För att hjälpa våra vita raskamrater till besinning inleder vi en serie om **jämförande religioner** för att jämföra vår med äldre religioner som har varit en så kraftfull kraft i att forma mänsklighetens tänkande och öde, och den vita rasens i synnerhet. **Jämför den, om ni vill, på grundval av logik, sunt förnuft, fullständighet, integritet och konstruktiva mål med vilken annan religion som helst i historien. Jag tror att vi mer än väl håller måttet.**

Om ni TÄNKER, om ni JÄMFÖR, tror jag att ni kommer att komma till samma slutsats som vi har gjort — endast genom att enas, genom att polarisera kring vår egen rasreligion, kan vi, den vita rasen, överleva och bygga den vackra vita värld vi föreställer oss och så väl förtjänar.

* * * * *

Creativity strävar efter att hjälpa vita människor att göra sig av med skräptankar såväl som skräpmat.

* * * * *

”Detta förbannade folks (judarnas) seder har blivit så starka att de har spridit sig över hela världen.”

— Seneca

Jämförande religioner –

Del I

Målsättningar för vår jämförande serie

1. Att genom detaljerad jämförelse illustrera att vi inom CREATIVITY äntligen har uppnått en äkta, genuin, omfattande rasreligion för den vita rasen som är likvärdig med, eller överlägsen, någon religion i historien.

2. Att vår religion är mer vettig, mer logisk, mer komplett och bättre planerad och organiserad; den är i själva verket mer effektivt konstruerad än någon av de etablerade gamla ”stora” religionerna i världen.

3. Att den vita rasen, för att överhuvudtaget överleva, nu måste polarisera kring sin egen rasreligion.

4. Att övertyga alla de mångspråkiga och mångfasetterade vita rasgrupperna och ledarna om att räddningen för den vita rasen ligger i CREATIVITY, och ju förr vi enas under Creativitys fana, desto förr kommer vi att vara på väg att föra en effektiv kamp för den vita rasens överlevnad.

Tänk på det. Om inte Creativity, vad finns det då?

Muhammedanism

När Ayatollah Khomeini återvände till Iran 1978 i triumf till vilt jublande folkmassor, bevisade han återigen kraften i en religiös glöd och den avgörande betydelsen av en ideologi.

Låt oss betrakta oddsen han stod inför. I 13 år hade han suttit i Paris, i exil. Han hade ingen armé, ingen regering, ingen polisstyrka, ingen juridisk status. Mot honom stod en av de mäktigaste potentaterna i det muslimska Mellanöstern, shahen av Iran. Shahen var i ordets rätta bemärkelse en skoningslös diktator, med en grym och effektiv hemlig polis under sitt befäl, en mäktig armé utrustad med de modernaste amerikanska vapnen, allt finansierat av ett överflöd av sprutande oljekällor. Shahen och hans familj var själva i själva verket en av de mest förmögna och välställda familjerna i världen.

Men innan året 1978 var över var shahen själv en jagad landsflyktig, i fruktan för sitt liv och med stora svårigheter att ens hitta ett land som ville ta emot honom som flykting. Ayatollan var under tiden nu i högsta kontroll över Iran, avgudad och tillbedd av massorna och folkmassorna. Hans varje ord och önskan var landets lag.

För att uppnå en sådan överväldigande seger mot sådana enorma odds, vad var det ayatollan hade som shahen saknade?

Vilket vapen, vilken fördel hade han? Var han en bättre administratör och härskare? Nej, det var han inte. Efterföljande händelser har visat att han är en klåpare, är ineffektiv, är en fumlig idiot i statsvetenskap. Hade han ett överlägset ekonomiskt program att erbjuda folket för att höja deras levnadsstandard? Nej, det hade han inte. Han talade knappt ens om ekonomi, och även på detta område är han en ignorant. Var han mer kärleksfull, demokratisk, medkännande och mild mot sitt folk? Återigen, negativt. Han visade sig vara mer grym, hänsynslös och tyrannisk än shahen någonsin hade varit, vilket de tusentals avrättningarna och godtyckliga uttalandena under de senaste sju åren också har bevisat.

Vad hade han då att erbjuda för att inte bara kunna störta den en gång så kraftfullt förskansade shahen, utan också behålla sitt grepp om folket och i själva verket bli en ledare och en samlingspunkt för alla muslimer i Mellanöstern, Fjärran Östern och i själva verket i hela världen?

Den främsta fördelen som ayatollan hade gentemot shahen, och fortfarande har, är det kraftfulla vapnet i en RELIGIÖS TROSLÄRA. Det är ett vapen lika gammalt som historien, och muhammedanerna har nu haft det i över tretton århundraden, skräddarsytt för deras magra, emotionella och bakåtsträvande massor. Judarna har en skräddarsydd för sin parasitära natur och har funnit att den har gjort underverk för dem under de senaste 3000 åren. Men det är en annan historia.

Den punkt jag vill inskärpa hos mina vita raskamrater är denna: **RELIGIONER är som eld: en kraftfull kraft i den mänskliga ekvationen som kan vara användbar för att antingen ge energi åt de människor som utnyttjar den, eller så kan den användas för att förstöra hela deras sociala struktur, precis som eld kan bränna ner ett hus.**

Den vita mannens religion har använts för att bränna ner hans hus — den har använts av hans fiender för att förvirra, förstöra och upplösa den vita rasen själv.

Men låt oss återgå till den muslimska religionen och undersöka dess historiska ursprung, dess expansion och dess utbredda inflytande idag.

Som jag har påpekat tidigare har det relativt lilla ökenområdet i Asien vid Medelhavets östra ände varit grogrunden, födelseplatsen för mänsklighetens tre stora religioner, nämligen judendom, kristendom och muhammedanism. Även om många tusentals religioner har infekterat landskapet och smittat människors sinnen, har dessa tre religioner styrt historiens gång mer betydelsefullt än alla de andra religionerna tillsammans.

Muhammed, grundaren av den muslimska religionen, föddes cirka 571 v.t., i det som idag är Saudiarabien. Hans far dog innan han föddes och hans mor kort därefter. Han växte upp och uppfostrades av sin farbror och sin farfar och upplevde svårigheter i sitt tidiga liv. När han var 25 år gifte han sig med Khadijah, en äldre judisk änka med betydande förmögenhet, och hans ekonomiska bekymmer var

nu över. Han hade nu råd med den fritid som krävdes för att meditera och reflektera över människans natur och öde.

Vid sitt fyrtionde år kristalliserades denna kontemplation till en artikulerad religion, i vilken han förkunnade att det bara fanns en Gud, Allah, och att han, Muhammed, var hans sändebud och hans profet. Hans hustru Khadijah var hans första konvertit.

Upptänd av en explosion av energi och handling rörde han snart upp en storm av arga protester i sin hemstad Mecka, som tillbad en mängd gudar, avgudar och fetischer.

Föraktad och förföljd i sin hemstad flydde Muhammed norrut till Medina. Denna flykt, år 622 e.Kr., är känd som Hegira.

Här blomstrade hans proselytiseringsansträngningar och snart hade han en veritabel armé av följeslagare. Med sin nu mäktiga armé återvände han och erövrade sin hemstad Mecka, och den muslimska religionen spreds snart som en löpeld.

När han dog vid 61 års ålder år 632 e.Kr., efterlämnade han till sina följeslagare ett religiöst-politiskt arv som har blomstrat och expanderat fram till denna dag, ett arv som gav det kraftfulla bränsle med vilket Ayatollah Khomeini sprängde shahen av Iran från Persiens påfågelstron.

Idag vänder sig 850 miljoner muslimer, en femtedel av världens befolkning, dagligen mot Mecka fem gånger om dagen i bön. Det är världens näst största religion, som tränger undan kristendomen och snart hotar att gå om den. Den växer snabbare numerärt än någon annan religion av två skäl: (a) nya konvertiter, och (b) den höga födelsetalen hos de lerfolk som anammar den. Det är den dominerande tron i ett 40-tal nationer, och även Sovjetunionen har 40 miljoner muslimer, 15,5 procent av dess befolkning.

Låt oss nu analysera och jämföra dess förtjänster och egenskaper med vår egen religion, KREATIVITET.

Muhammedanism mot Kreativitet – en jämförelse

Grund för dess tro: Muhammedanismen är grundad på samma gamla svindel som tusentals andra religioner – nämligen hokus-pokus om spöken i skyn, en blind gissning för vilken varken judarna, de kristna, muhammedanerna eller någon annan lättlurad tölp någonsin har lagt fram ett enda spår av bevis.

Kreativitet, å andra sidan, är baserad på Naturens Eviga Lagar, på historiens lärdomar, på logik och sunt förnuft.

Kort sagt, vår religion är baserad på verkligheten i världen som den är, med sikte på hur vi bäst kan uppnå en bättre värld genom användning av vår intelligens, vår flit och vår

kreativitet.

Helig bok eller böcker. Den muhammedanska religionens heliga bok är Koranen.

Påstås det att den innehåller de rapporterade uttalandena från Muhammed själv, som någon okänd skrivare eller skrivare förmodligen kom ihåg dem. Dessa antaganden är på samma nivå som de hos Nya testamentets anhängare, som antar att Matteus, Markus, Lukas och Johannes, vilka de än var, på något sätt, någonstans "kom ihåg" Jesus Kristus uttalanden och skrev ner dem. **Det finns inte ett spår av bevis som stöder något av dessa dimmiga påståenden.**

De historiska fakta om Koranen som kan pusslas ihop är ungefär så här: De första koraniska uttalandena rapporterades först ha memorerats (av vem?) och skrivits på palmblad eller sten. De kastades sedan i en tunna och skrevs senare ner i en bok i en slumpmässig ordning. Den tredje kalifen, Uthman, 644-656, flera decennier efter Muhammeds död, "sammanställde" dem till Codex av Medina, och förstörde samtidigt rivaliserande versioner för att undvika förvirring. Det var inte förrän på 10-talet (tre århundraden efter Muhammeds död) som en "auktoriserad" version sattes ihop.

Så hur autentisk är Koranen i samband med Muhammeds predikningar? Vem vet? Men med tanke på de olika manipulationerna, och med tanke på tidsförloppet, skulle varje likhet vara en ren tillfällighet.

Icke desto mindre har det som framträdde som Koranen haft ett enormt inflytande på att forma det arabiska språket som sådant, och på att svetsa samman det religiösa och politiska tänkandet hos en lös och formlös grupp av araber, semiter, hinduer, orientaler, n-ord* och andra ler-raser.

KREATIVITET, i motsats, har **Tre Grundläggande Böcker** som skrevs av religionens grundare, granskades, publicerades, upphovsrättsskyddades och auktoriserades som sådana medan grundaren fortfarande levde. Dessutom skrevs och publicerades kompletterande böcker som Expanding Creativity av grundaren medan han fortfarande levde, vilket eliminerade alla frågor om autenticitet eller undergrävande av innehåll. Dessa tre grundläggande böcker är **Nature’s Eternal Religion, The White Man’s Bible** och **Salubrious Living.**

Målen för Kreativitet är väl definierade, dess program är tydligt och pragmatiskt. Det är omfattande och täcker alla de grundläggande mål, problem och moraliska värden som är betydelsefulla för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. Till skillnad från den kristna bibeln, eller den muhammedanska koranen, var dessa grundläggande böcker inte en sammanställning av några svårfångade och okända "reportrar" som förmodligen lappade ihop obekräftade rykten, myter eller hörsägen flera århundraden senare.

Mål och syften. Några av de mål Muhammed

uppenbarligen hade i åtanke var:

(a) Att förena olika lösa och spridda ökenstammar till en kraftfull och polariserad politisk och religiös enhet.

(b) Genom att förordna flera dagliga tvättningar som en del av deras religiösa ritual för dessa primitiva stammar (vars privata vanor i bästa fall var ohygieniska, och i värsta fall direkt smutsiga) försökte han förbättra deras fysiska och personliga hygienvanor.

(c) Ge dessa primitiva ökenstammar inspiration, riktning och en viss känsla av moraliskt ansvar.

(d) Bygga ett kraftfullt politiskt imperium med sig själv i spetsen.

I alla dessa mål lyckades Muhammed ganska väl.

Kreativitetens Mål har formulerats i stor detalj i våra grundläggande böcker. De är tydliga, omfattande, konstruktiva och konsekventa. De omfattar hela planeten jorden som en enhet, inte bara ett begränsat område av fastigheter.

Utan att gå igenom hela vår trosbekännelse kan höjdpunkterna i våra mål och syften kortfattat formuleras enligt följande:

1. Den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, och den vita rasen exklusivt.
2. Att informera, väcka och förena den vita rasen till en solid murbräcka så att den kan bryta det judiska strypgreppet och ta kontroll över sitt eget öde.
3. Att få bort judarna, negrerna, ler-raserna och gratisätarna och andra parasiter från den vita rasens rygg.
4. Att ge den vita rasen en känsla av medvetenhet, av moral och riktning.
5. Att tillhandahålla en meningsfull plan och ritning för den vita rasens framtid.
6. Att skapa en stark känsla av raslig lojalitet gentemot den vita rasen bland alla vita nationer och folk i världen.
7. Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö, som det formuleras i vårt program för **HÄLSOSAMT LEVERNE**.
8. Ett universellt språk, nämligen latin, för alla vita folk i världen.
9. Eugenik. Att arbeta i harmoni med naturlagarna och att uppgradera vår vita genpool.
10. Att bygga en vitare och ljusare värld, där den vita rasen slutligen och exklusivt bebor alla värdefulla fastigheter på denna planet jorden.

För en mer omfattande sammanfattning se ”20 grundläggande punkter för Kreativitet” på de inledande sidorna i denna bok.

* * * * *

Mer om muhammedanismen

Koranen, som vi har påpekat, betraktas inte bara som muslimernas heliga bok, utan anses vara helig i sig själv, skriven av Gud, och får inte ifrågasättas. Jag har försökt läsa många delar av den vid flera tillfällen och finner den extremt tråkig, förvirrande och meningslös.

Den placerar kvinnor i en extremt underlägsen status som enbart tjänare till det manliga könet, för att föda barn och för att tillfredsställa hans sexuella begär. Den överseende även med polygami, en sedvänja som har undvikits av de flesta vita civilisationer.

* * * * *

En djupgående skillnad mellan en "Kosher Konservativ" och en Kreatör är att medan den förre bekänner sin främsta lojalitet till en judisk Jahve, ett fiktivt stamspöke, så tillhör vår lojalitet först, sist och alltid vår egen ras.

* * * * *

Vi Kreatörer anser att förräderi mot den vita rasen är den allvarligaste av alla synder.

* * * * *

Förräderi återkallat

LÄKARE, BOTA DIG SJÄLV

Anatomin hos en kosher-konservativ

Denna kliniska diagnos rör en viss Dr. John Grady, M.D., som bor nära en liten by i Tennessee som heter Benton. Dr. Grady är inte bara en vanlig medicine doktor, utan har ett antal ovanliga meriter utanför det medicinska yrket. Han blev först känd som en vältalig medlem av John Birch Society och upphöjdes snart av Robert Welch själv till att sitta i styrelsen för det sällskapet, en grupp som jag själv gick med i 1963 och lämnade 1969 när jag till min beklagelse upptäckte att huvudsyftet med detta judevänliga sällskap var att förvirra de vita goyim och agera sköld åt judarna.

Dr. Grady stärkte ytterligare sin status när han kandiderade till den amerikanska senaten för American Independent Party 1974, men kom på en svag tredjeplats i ett tregångsrace. Det var vid denna tid som han fick nationell framträdande roll som konservativ, men hamnade snart i onåd hos Robert "the Welcher" själv, som inte kunde tolerera att en annan primadonna stal rampljuset på hans egen hemmaplan.

I det efterföljande bråket avgick den vältalige doktorn från Birch Society och flyttade sin praktik till Benton, Tennessee. Han bildade APRA, The American Pistol and Rifle Association, en sorts miniatyrefterlikning av det gigantiska National Rifle Association, men med en smak av "Gud och fosterlandet".

Eftersom Benton, Tennessee, bara ligger cirka 120 miles från Otto, N.C., tog jag mig tid att besöka den gode doktorn för några år sedan i ett försök att etablera vänskapliga relationer med en grupp som förespråkade en sak som vi i Church Of The Creator också starkt främjar, nämligen rätten att inneha och bära vapen som garanteras av det andra tillägget. Doktorn visade mig artigheten att tillbringa eftermiddagen med mig, visade mig layouten på sin egendom, skjutbanorna och landsbygden i allmänhet. Jag tackade honom för hans tid och artighet och lämnade kvar en del av min litteratur till honom, inklusive ett exemplar av NATURE’S ETERNAL RELIGION och THE WHITE MAN’S BIBLE. Han försåg i sin tur mig med sin litteratur. Även om vi hade några olika ståndpunkter om religion, diskuterade vi dem inte, och jag lämnade honom med uppfattningen att hans grupp mer eller mindre befann sig i samma läger som vi. När jag diskuterade det judiska hotet gav doktorn mig "blink, blink"-tecknet, som om han också visste allt om det, men märkligt nog höll han sig borta från ämnet.

När vi började publicera RACIAL LOYALTY för två år sedan, satte vi upp honom på vår gratis sändlista, en artighet vi utsträckte till en

antalet av de grupper med vilka vi ansåg att vi hade något gemensamt.

Vi blev därför något förvånade när vi förra veckan fick ett meddelande på hans brevpapper, undertecknat av Mrs. Grady, som instruerade oss att inte skicka ytterligare litteratur och att de inte prenumererade på ”hat”-journalistik.

Min Hasta Primus, Carles, trodde att det måste vara något misstag. På eget bevåg tog han sig friheten att ringa doktorn själv för att avgöra om detta även var hans uppfattning.

Nu är min Hasta Primus en ganska pratsam och vältalig individ själv, men i det efterföljande samtalet hävdar han att han knappt fick in mer än tjugo ord i sylten. I en snabb eldgivning förmedlade doktorn till honom att:

(a) Ben Klassen är någon sorts egoman som förmodligen aldrig har försökt komma överens med andra raser.

(b) Människor som oss, nazisterna, klanen och andra rasistiska grupper ger de högerorienterade konservativa ett dåligt rykte.

(c) Hans (APRA) grupp prenumererar inte på ”hat”-litteratur.

(d) Han försöker rädda det som finns kvar av det kristna samhället.

(e) Hans mål är att bevara konstitutionen för dem som kan komma efter, så att de kan njuta av samma möjligheter som vi har njutit av.

(f) Han är medicine doktor och får litteratur varje dag från ”dårar” som oss som tror att de vet bättre än vad AMA gör.

(g) Inga hard feelings, naturligtvis.

Naturligtvis, doktorn. Inga hard feelings från vår sida heller. Som Sgt. Joe Friday brukar säga i DRAGNET: ”Bara fakta, frun.”

Märkligt nog hade jag redan skrivit huvudledaren om Gud och fosterlandet, flaggan och konstitutionen när vi fick Dr. Gradys meddelande. Det slog mig grafiskt hur mycket den ärade doktorn passade in i prototypen av de judevänliga Kosher-konservativa med deras stela, nötta klichéer som hade förvirrat den vita rasen under alla dessa årtionden, medan juden sänkte sina giftiga tentakler djupare in i vårt samhälle och befäste sin tyranniska makt med vilken han ska likvidera den vita rasen.

Jag råkade också påminna mig om ett grovt förräderi som Dr. Grady begick, inte mot mig, utan mot den vita rasen i Amerika. Det är detta förräderi som har gnagt i mig i tio år, och nu när jag förstår denna individs natur tydligare, har tiden kommit att avslöja det. Ja, när det gäller förräderi mot den vita rasen, doktorn, har jag ett långt minne. Det är SJÄLVA KÄRNAN, denna anklagelse mot doktorn, som väger tyngst, och den främsta anledningen till att jag skriver detta avslöjande överhuvudtaget.

Men låt oss först besvara de obetydliga anklagelser som doktorn riktade mot oss, en efter en.

(a) Denna småsinta sak om egotism påminner mig om tiden

i grundskolan när vilken begåvad elev som helst som fick 98 procent på ett rättstavningsprov, och någon dumskalle undantagslöst kom tillbaka med den vanliga nedvärderingen: ”du tror att du är rätt smart, eller hur?”

Doktorn, allt jag kan säga är att vem som helst som träder fram och tar ställning i en opopulär fråga kommer att bli kallad för saker. Kristus vet att jag har blivit kallad så många saker att de nu rinner av mig lika lätt som vatten rinner av en gås. Vem som helst som föresätter sig att göra något viktigt och meningsfullt kan och kommer att bli kallad egoist. Namnkallande är absolut den lägsta gemensamma nämnaren i propagandaspelet, och judarna, kommunisterna och de kristna har utvecklat denna förrädiska konst till en otroligt ondskefull nivå som inte uppnåtts av några andra grupper. Proceduren är relativt enkel. Först och främst uppfinner man ett stall av nedsättande ord, såsom antisemitism, nazist, rasist, kapitalist, ateist, antikrist, hatgrupper, etc. Genom att sedan ösa hån, förakt och hånleende (Karl Marx ord) över dessa termer upprepade gånger och i oändlighet, lär sig allmänheten att knäböja och reagera på dem som en pavlovsk hund. När deras motvilja väl har etablerats ordentligt, behöver namnkallaren bara sträcka sig in i sitt stall av triggerord och slunga dem mot sina motståndare. Ingen logik, inget resonemang, ingen ytterligare förklaring är nödvändig. Som jag säger, **judarna, kommunisterna och de kristna är världens främsta experter på detta område och hela deras världsfilosofi är byggd på hat och namnkallande.**

När det gäller egomaner, doktorn, så är det som man säger om tjuvar — det krävs en för att känna igen en. Som jag minns det avslutades din kärleksaffär med John Birch Society inte så mycket på grund av någon oenighet i filosofi, utan enbart på grund av egoistisk svartsjuka mellan dig själv och den dåvarande högsta hönset, Robert the Welcher. Som jag vidare minns skrev Welcher ett långt brev till dig där han upprepade gånger betonade dina primadonna-fasoner, och du i din tur berättade för mig vilken svartsjuk, outhärdlig egoman Welcher själv var. Inget agg, doktorn, men jag säger: **Läkare, bota dig själv.**

Om vi tar det här med egotrippar lite längre, antar jag att nedvärderingen ”du tror att du är smart” kan slungas mot nästan vilken högpresterande person som helst av den som inte presterar, och det görs i allmänhet också. Visst gjorde din favorit-mes-jude, Jesus Kristus själv, sådana flagranta självuppblåsande påståenden som ”Jag är vägen och ljuset, och ingen kommer till Fadern utom genom mig.” Han gjorde också ett dussin liknande höggradigt egoistiska påståenden om hur perfekt han var jämfört med alla oss usla syndare, men eftersom han var en spöklik jude från landet ingenstans, antar jag att du som katolik överseer med, godkänner och beundrar sådana självuppblåsande påståenden gjorda av den mytiske själv om sig själv.

På tal om Jesus Kristus, vill jag vidare påminna den gode dok-

att denne omskurne jude (för vars existens det inte finns några historiska bevis) också gav några extremt dåliga, självmordsbenägna råd till goyim, nämligen (a) sälj allt du äger och ge det till n-ordet, (b) älska dina fiender, (c) vänd andra kinden till, (d) döm inte, (e) riv ut ditt öga, (f) hugg av din hand. Det finns mer — behöver jag fortsätta?

Så mycket för egomaniker. Inga hard feelings, doktorn. Bara fakta, frun.

(b) Vi kommer nu till läkarnas anklagelse om att ”människor som oss” ger de konservativa och högern ett dåligt rykte. Det finns ett antal förvirrade implikationer i denna anklagelse, men jag vill reda ut åtminstone två av dem. (1) Vår kyrka (och alla andra grupper för den delen) kan ha ett antal egenskaper gemensamma med tusen andra olika grupper, beroende på vilka kriterier man väljer att selektera. Vi kan till och med ha vissa egenskaper ”gemensamma” med våra fiender, om man väljer rätt kriterier. Till exempel är vi en religion, precis som kristendomen. Vi är en rasreligion, precis som judendomen. Vi är för att behålla våra vapen, precis som APRA. Vi är för den vita rasen, precis som klanen, och som nazisterna, som Tom Metzger från White American Resistance, som George Dietz från Liberty Bell, som NSRP, som Aryan Nations i Idaho, och hundratals andra grupper och organisationer.

Vi är dock unika och inte desamma som någon av dem. Till exempel, i Expanding Creativity, nummer 4, listar vi åtta (räkna dem — åtta!) grundläggande skillnader mellan oss och Hitlers nationalsocialistiska parti. Även om jag hyser stor beundran för Adolf Hitler, är vår trosbekännelse och vårt program INTE detsamma, och inte heller detsamma som någon annan grupps. Vi är, jag upprepar, unika — en vit rasreligion som den vita rasen aldrig tidigare har haft i sin historia. Så snälla doktorn, klumpa inte ihop oss.

(2) Den andra punkten är att vi varken är högerorienterade eller konservativa och konsekvent har fördömt båda grupperna som ineffektiva reliker från ett dött förflutet, helt utan kontakt med verkligheten. *Nyckelartikeln i detta nummer av denna bok med titeln ”Vår ras är vår religion” förklarar detta fullt ut, därför behöver jag inte upprepa det här.*

Eftersom vi inte är en del av höger- eller den konservativa rörelsen, är det omöjligt att vi skulle kunna ge dessa arkaiska kvarlevor ett dåligt rykte. Vilket dåligt rykte de än har, har de förtjänat på egen hand, och det är de väl värda.

(c) Angående att APRA inte prenumererar på ”hat”-litteratur, är detta snarare en fånig kliché som judarna och de kristna är ökända för. Det finns ingen som ”hatar” mer intensivt än vad judarna och de kristna gör, och Gamla testamentet är fullt av den judiske Yahweh som driver sitt ”utvalda folk” att belägra goyims länder och städer i vänskapens och ”fredens” (shalom) namn, och om de gör motstånd att

döda allt levande som andas. (Läs återigen kapitel 10, 11 & 12 i *NATURE'S ETERNAL RELIGION*). De kristna i sin tur, när de hade oinskränkt makt, använde tumskruven och sträckbänken, för att inte tala om bränning på bål, för att kärleksfullt ”övertyga” sina fiender. (Läs återigen Creative Credo nr 51 ”Thumbscrew and Rack” i *WHITE MAN'S BIBLE*). Så snälla, kör inte med det här falska knepet om att det är vi som är hatarna. Faktum är att den överväldigande motivationen hos Church Of The Creator är kärlek till den vita rasen, och att rädda den från folkmord av de mest ondskefulla hatarna genom tiderna — de förrädiska judarna, vars hela religion är baserad på hat.

Vad du och judarna egentligen säger till oss, doktorn, är detta: Hata ditt eget slag, men älska judarna och dina andra fiender!

Ärligt talat, vi Creators är inte så dumma och jag hoppas att du inte heller är det.

(d) Dr Grady säger att han försöker rädda det som finns kvar av det kristna samhället. Verkligen? För vad och för vem? Jag ställer denna fråga i samma anda som jag frågade mormonerna om att ”rädda” de så kallade sju polynesiska ”kulturerna” i deras center på Hawaii — är de värda att rädda, och i så fall för vem? Är kristendomen, efter dess upprepade misslyckande med att förbättra ”mänskligheten” under de senaste 2000 åren och dess ödesdigra konsekvenser för den vita rasen — är den värd att rädda? Vi Creators svarar med ett högt och eftertryckligt nej, det är den inte. Det är en judisk sjukdom som påtvingats den vita rasens sinnen och som har varit instrumentell i att störta, först och främst, det stora romerska riket, i att inleda 1300 år av den mörka medeltiden, i att möjliggöra den judiska kommunismen, och slutligen, den våldsamma förstörelsen av naturens främsta skapelse.

Rädda det som är kvar av kristendomen? Du kan lika gärna ägna dig åt att rädda cancer, spetälska och syfilis. De är alla dödliga gifter för den vita rasen. Låt mig påpeka att om den vita rasen förstörs och detta land bebos av vägg-till-vägg-niggers, kommer voodooism, inte kristendom, att vara rikets religion.

(e) Dr Gradys mål att bevara konstitutionen för dem som kan följa efter är så att de kan njuta av samma möjligheter som vi har njutit av.

Eftersom jag redan har behandlat detta ämne i huvudartikeln som börjar på sidan 1, behöver jag inte gå igenom detta område igen. Jag vill lägga till tre punkter för betoning:

(1) Konstitutionen har nu omvandlats till ett kraftfullt verktyg som används för att våldsamt tvinga fram integration på den vita rasen med niggers och andra ler-raser, och:

(2) När och om judarna uppnår sitt länge eftertraktade mål att utplåna den vita rasen kommer både kristendomen och konstitutionen att spolas ner i avloppet med den.

(3) Vi åtnjuter inte nu ”möjligheter” under konstitutionen—

tion. Konstitution eller ingen konstitution, vi befinner oss nu under den tyran- niska hälen av en judisk ockupationsregering (JOG), liksom Tysk- land, liksom England, liksom Ryssland och alla andra länder i världen. **Den vite skattebetalaren i Amerika i synnerhet blir plundrad i en omfattning som ingen annan grupp i historien tidigare. Vi hjälper nu till att stödja och föda allt avskum och rasblandade folk i världen, vars antal exploderar i en skrämmande takt. Genom den hårdhänta hejduksstyrkan kallad IRS tvingas vi lämna över de största delarna av våra inkomster som ytterligare går till att förstärka och utöka den judiska maktstruktur som stryper oss.**

De som gör motstånd blir selektivt och skoningslöst nedskjutna av ett judisk-organiserat team av FBI-CIA- och SWAT-agenter, som Robert Mathews blev.

Möjligheter för våra barn? Om inte vi, den vita rasen, organiserar oss för vår egen överlevnad, har våra ättlingar ingen framtid. De kommer att vara bastardiserade mulatter som lever i ett land in- festerat av vägg-till-vägg-negrer, styrt av ett järnhårt judiskt tyranni.

(f) Vi kommer nu till den ömmaste punkten av alla, den som läkaren är mest känslig för och är livrädd för. Den punkten är den sto- ra bluffen att ”medicin” läker, ett påstående som har blivit överväldig- ande diskrediterat, och som inte stöds av vare sig empiriska eller vetenskap- liga bevis. Liksom kristendomsbluffen är det ett fiktivt koncept, ett koncept som har funnits i mer än 3000 år. Det är en dogm som har indoktrinerats i de lättlurade, och har visat sig vara ett kraftfullt verktyg för att pressa ut enorma summor pengar från dess olyckliga offer.

Tyvärr tog det de första 50 åren av mitt liv innan jag blev medveten om vilken grym bluff judisk-kristendomen var. Det tog ytterligare elva år innan jag tittade djupare in i det felaktiga antagan- det att ”mediciner” är botemedel för mänskliga krämpor.

Det behöver knappast sägas att när man väl blivit uppmärksammad, som i kristendomsbluffen, var bevisen överväldigande för att medicinens grundläggande premiss, AMA:s grundläggande dogm, att mediciner kan bota, är en bedräglig bluff.

Faktum är att ”Mediciner” är droger, är kemikalier, är gifter, alla giftiga för människokroppen. De är främmande ämnen som förgiftar en redan sjuk kropp ytterligare, för- värrar problemet och ofta dödar.

Visst, vissa piller kan dämpa smärta. Aspirin kan det, heroin kan det, kloroform kan det. Om du dricker en flaska sprit kommer det också att hjälpa dig att inte känna någon smärta. Det kan till och med döda dig och ”bota” din smärta för alltid. Men botar de orsaken? Nej, det gör de inte. I grund och botten är allt de gör att undertrycka symtomen, ge ”tillfällig lindring” medan hypen på den elektroniska jude-tuben fortsätter att upprepas i hundra reklam-

...om dagen. Men de botar inte orsaken. De förvärrar och fördjupar den.

Eftersom litteraturen i detta ämne är omfattande, är det inte nödvändigt för mig att recensera den här. Jag har redan täckt det grundligt i Creative Credo nr 4 till 12 i ***WHITE MAN'S BIBLE***. Arnold De Vries har behandlat det mycket mer ingående i 21 kapitel i vår bok, ***SALUBRIOUS LIVING***. Herr T.C. Fry har två artiklar i ämnet i majnumret av vår månadstidning ”Racial Loyalty”. Hans tidskrift ***HEALTHFUL LIVING*** har volymer av information tillgänglig varje månad. Dr. Herbert Shelton, som dog nyligen vid 90 års ålder, har skrivit massor av material om det i mer än ett halvt sekel.

Istället för att gå igenom sådana mängder information, låt mig kortfattat peka ut några grundläggande parametrar.

1. Läkarna själva, eftersom de tar del av sin egen ”medicin”, är några av de bäst betalda, men sjukaste människorna i landet. En större andel läkare blir narkomaner, begår självmord, dör av hjärtattacker, än vad den genomsnittliga medborgaren gör som sällan går till en läkare.

2. Fyrtio procent av alla sjukdomar och dödsfall i USA rapporteras vara **iatrogena** — det vill säga på grund av behandling som ges på ett sjukhus eller av en läkare.

3. När läkare gick ut i strejk i Kanada under en period, sjönk dödstalen kraftigt och begravningsentreprenörerna klagade. Samma sak hände när läkarna strejkade i Israel, och även i Los Angeles.

4. Medicinska och ”hälsovårdskostnader” stiger ännu snabbare än befolkningsexplosionen hos rasblandade folk.

5. Den genomsnittliga läkaren vet ingenting om näringslära och korrekt kost, och avfärdar vanligtvis ämnet som av liten betydelse.

6. Hierarkin inom AMA domineras kraftigt av judar.

Det finns mycket mer, och jag har redan angett var du kan fördjupa dig i denna bluff. Låt mig erkänna att jag inte kommer att ändra Dr. Gradys inställning till droghandeln. Vad kan han göra annat än att fortsätta? Hans inkomst, hans livsstil och hans prestige beror på att han håller fast vid det, oavsett om han tror på det eller inte, och det gör han förmodligen. Som knarklangaren i Miami säger: ”Var annars skulle jag kunna göra en sådan vinst?”

Egentligen är det liten eller ingen skillnad mellan ”legala” receptbelagda läkemedel och de ”illegala” droger som säljs av knarklangare, när det gäller deras toxiska effekt på människokroppen. De är alla toxiska, alla är gifter. Det faktum att AMA godtyckligt klassar en som legal och en annan som illegal gör ingen skillnad för det mänskliga systemet.

Precis som Federal Reserve godtyckligt kan utse våra falska sedlar till ”lagligt betalningsmedel”, så kan det mäktiga judisk-dominerade AMA klassa vilket läkemedel som helst som ”legitimt” efter eget gottfinnande, även om det kan orsaka outsägligt elände för miljontals människor.

Om Dr. Grady fortsätter att få meddelanden från tusentals ”dårar” som oss, som försöker berätta för honom att något är fel med medicinens tillstånd, borde han kanske lyssna. De har förmodligen en giltig poäng.

Allt det föregående skulle bara vara bakgrundsinformation, och jag skulle aldrig ha besvärat mig med att skriva den här artikeln överhuvudtaget om det vore hela historien om Dr. John Grady, M.D. Men jag har ett långt minne för förräderi mot den vita rasen och sådana svekfulla handlingar. Vi Skapare varken glömmer eller förlåter. Vi kommer nu till själva KÄRNAN (GRAVAMEN), den anklagelse som väger tyngst mot doktorn, en trolöshet mot den vita rasen som begicks för mer än 10 år sedan.

År 1974 kandiderade Jack Eckerd, en vit protestantisk apotekstycoon, till USA:s senat från delstaten Florida för det republikanska partiet. Mot honom stod Richard Stone, en militant, liberal, pro-sionistisk, pro-israelisk jude, som kandiderade för det demokratiska partiet. Detta var vid en tidpunkt då Richard Nixon hade vunnit sin andra mandatperiod i en av de största republikanska jordskredssegrarna genom tiderna 1972, och den judiska Watergate-attacken ännu inte hade nått sitt crescendo.

Jack Eckerd hade mer än goda chanser att vinna. Faktum är att hans chanser var utmärkta. In i denna strid hoppade vår ”Kosher-konservative” doktor, John Grady, som vid den tiden var bosatt i Okeechobee County i Florida. Han kandiderade för American Independent Party, samma parti som jag själv var delstatsordförande för 1968, och som jag lämnade 1969 när jag blev smärtsamt medveten om det faktum att George Wallace sålde ut den vita rasen.

Jack Eckerd var en av de få kandidaterna av nationell betydelse som hade modet att lista sina kvalifikationer mot sin judiske motståndares, och i de två kolumnerna dök kategorin RELIGION upp. Han angav sakligt sig själv som protestant och sin motståndare som jude.

Detta var ett absolut tabu såvitt det judiska etablissemanget anbelangade, och helvetet bröt lös. ADL, AJC och alla de andra judiska organisationerna skrek i högan sky (Antisemitism!) och hotade till och med att dra in krediterna för hans apotekskedja. Tyvärr kapitulerade Jack Eckerd under all denna press, och i en serie massiva tidningsannonser bad han om ursäkt för sin oförlåtliga synd.

Men det är en annan historia.

Statistiken från valet visar att det var mycket jämnt, att

Jack Eckerd skulle ha vunnit enkelt, om det inte hade varit för röstsplittraren, den "koshere konservative" Dr. John Grady som gav sig in i matchen. Resultaten blev följande:

Dem. Richard Stone
781 031 röster, eller 43,4 %

Rep. Jack Eckerd
736 674 röster, eller 40,9 %

A.I.P. Dr. John Grady
282 659 röster, eller 15,7 %

Richard Stone, juden, lockade till sig de liberala rösterna från judar, negrer och de vita liberalerna. Den konservativa rösten å andra sidan var nu delad mellan den konservative republikanen Jack Eckerd och den konservative A.I.P.-kandidaten John Grady. Det är därför uppenbart att de överväldigande röster som Dr. Grady sög upp skedde på den vite protestanten Jack Eckerds bekostnad.

Hade Grady inte ställt upp, skulle Jack Eckerd uppenbarligen ha tjänstgjort i den amerikanska senaten under de kommande sex åren (och troligen en andra period) istället för den liberale sionistiske juden Richard Stone. Jag anklagar Dr. John Grady för att ha varit medverkande till att sätta juden Richard Stone i senaten.

Så frågan kvarstår: Varför gav sig Dr. Grady in i matchen som en röstsplittrare? Uppenbarligen hade han inte en snöbolls chans i helvetet att vinna, vilket hans 15,7 procent tydligt visade.

Var han inte medveten om konsekvenserna av sin roll som röstsplittrare? Vem övertalade honom? Var han fullt medveten och gick medvetet in för att hjälpa Stone att vinna ett val han annars inte skulle ha vunnit? Var det John Birch Society (som alltid har varit pro-judiskt) som regisserade kampanjen? Lockade judarna Grady att ställa upp och erbjöd ekonomiskt stöd?

I vilket fall som helst kan han knappast hävda oskuld med motiveringen "jag visste inte att pistolen var laddad". Han är alldeles för intelligent för att inte ha förutsett konsekvenserna.

Nu är jag ingen tankeläsare och kan inte förutsäga en mans avsikter. Vi kan dock, och vi gör det, läsa konsekvenserna, och faktum är att Dr. John Grady, M.D., medvetet eller omedvetet satte Richard Stone i den amerikanska senaten i sex år genom att lansera sin egen i övrigt meningslösa och misslyckade kampanj. Om så är fallet, begick han förräderi och högförräderi mot den vita rasen, och jag undrar högt hur mycket judiska pengar och inflytande som var avgörande för att få honom att ställa upp och finansiera sin kampanj? Hur mycket vita "konservativa" pengar gick ner i avloppet genom att stödja detta klassiska skolexempel på den judiska taktiken att söndra och härska?

Vi kommer aldrig att få veta säkert, men jag är inte villig att ge Dr. Grady förmånen av tvivlet. För alla som förstår förräderiet i den judiska taktiken, passar detta fall in i mönstret alltför väl, och

alltför uppenbart, dessutom tillföll resultaten överväldigande det judiska maktetablissemangets fördelar. Med en sådan övervikt av bevis är det svårt att ignorera slutsatsen att avsiktligt ränkspel var inblandat, och att kampanjen planerades för att uppnå de resultat den gjorde.

* * * * *

För ett halvt sekel sedan lyckades Hitler förena alla tyskar. Det är Church of the Creators orubbliga mål att väcka, förena och polarisera alla vita folk på denna planet Jorden.

* * * * *

Nummer 25, juni 1985

Vi har medlen

VÄCK DEN SLUMRANDE JÄTTEN

Informerad, väckt och organiserad är den vita rasen den överväldigande mäktigaste kraften på jordens yta.

Redan år 1726 skrev Jonathan Swift en politisk satir över sin tids moral och seder. Den hette Gullivers resor, och även om det politiska budskapet i sig gick förlorat för de flesta av dess läsare, har den framkallat en speciell dragningskraft som har varat i nästan 250 år, och den kommer utan tvekan att förbli en klassiker i många år framöver.

Det finns flera delar i berättelsen om Gullivers resor, men vi vill fokusera främst på den första delen, där Gulliver, en engelsk sjöman, lider skeppsbrott och spolas i land på en ö kallad Lilliput, ett land bebott av små människor som är mindre än sex tum höga.

Trots att den skrevs för nästan två och ett halvt sekel sedan, är berättelsens sensmoral mer tillämplig på den vita mannens svåra situation idag än vad den var för den genomsnittlige engelsmannen vid den tid då Jonathan Swift skrev sin klassiker.

Berättelsen börjar med Gulliver ombord på Antelope på en resa till Ostindien år 1699, då skeppet hamnade i en våldsam storm nordväst om Van Diemens land. Skeppet drevs mot en klippa och förliste.

Många timmar senare lyckades Gulliver slutligen nå stränderna på ön i vår berättelse, men ingen av hans följeslagare tycktes ha överlevt. När Gulliver slutligen nådde land var han extremt utmattad av prövningen. Han släpade sig upp på stranden och föll omedelbart i en djup sömn som varade i mer än nio timmar.

När han vaknade fann han att han låg på rygg och var helt oförmögen att röra sig. Märkliga små varelser surrade runt honom, gick över hela hans kropp och alla var i ett tillstånd av stor upphetsning.

Dessa små varelser, lilliputtarna, hade bundit fast honom med tusentals små snören, vilka som helst av dem han skulle ha kunnat bryta med lätthet, men på grund av det enorma antalet som höll fast hans lemmar, kropp och huvud, var han nu oförmögen att röra sig.

Jag är inte säker på vilket politiskt budskap Swift hade i åtanke för engelsmännen år 1726, men berättelsen beskriver mer träffande den position den vite mannen befinner sig i idag, och hur han, i ett tillstånd av slumrande undermedvetenhet, har tillåtit den underlägsna parasitära juden att binda honom till händer och fötter.

Det finns en ytterligare utveckling i berättelsen om Gulliver som reflekterar över den vita rasen av idag. När Gulliver slutligen ryckte loss sin vänstra arm och även de pluggar som band fast hans hår, släppte lilleputtarna lös en svärm av pilar mot hans arm och ansikte.

Detta övertalade Gulliver att ligga stilla, och när ledaren närmade sig honom med ett långt tal, signalerade Gulliver att han behövde mat och dryck genom att upprepade gånger peka på sin mun. Detta förseglade de små människorna honom med, inklusive två av deras miniatyroxhuvuden med vin, som innehöll en sömndryck.

Detta fick honom att sova i ytterligare åtta timmar, under vilken tid de upptagna små lilleputtarna hade hissat upp honom på en maskin med tjugotvå hjul, sju fot lång och tre tum från marken. Han blev återigen grundligt fastbunden och redo att forslas bort till deras huvudstad.

Den vite mannen har upprepade gånger funnit sig själv i ett liknande dilemma. Fastän han har styrkan, antalet, intellektet för att slå skiten ur sin underlägsna fiende, juden, har han genom någon andlig nyck, någon karaktärsdefekt, upprepade gånger tillåtit sig själv att bli hjälplöst bunden av tusentals judiska trådar.

De flesta av dessa trådar har varit osynliga hämningar, mentala låsningar, märkliga spindelvävar i sinnet. De har, kort sagt, varit självförvållade handikapp, trådar som han enkelt skulle kunna krossa om han hade viljan att göra det. (Läs återigen *Självförvållade handikapp*, i nummer 6 av *Expanding Creativity*.)

Det är vårt mål att katalogisera dessa självmordsbenägna nycker, dessa idiotiska mentala låsningar, att analysera dem och föra fram dem i ljuset. Efter att ha gjort det är vårt fortsatta mål att desarmera dem, neutralisera dem och att räta ut den vite mannens tänkande. När vi väl har åstadkommit så mycket är resten enkelt. Vi vill sedan **väcka den vite mannen till militant handling, för att bryta de judiska banden som binder honom och återigen vrida kontrollen över sitt eget öde tillbaka i händerna på den vita rasen.**

Vi har makten att göra det. (Läs återigen nummer 9 i *Expanding Creativity*, ”Vi är inte hjälplösa”.)

DE BAND SOM BINDER OSS ÄR SINNETS BOJOR.

Precis som Gulliver bands fast av tusentals trådar, av vilka ingen ensam skulle ha hållit honom, så finns det tusentals mentala bojor som binder fast och immobiliserar den vite mannen. Men låt oss bara lista de främsta hindren:

Den överlägset mest destruktiva tankevillan med vilken vår fiende

har drogat den vita rasen under de senaste 18 århundradena är religion. Det är den judiska kristendomen som har varit (och fortfarande är) nyckeln till den vita mannens svaghet och har förlamat hans sinne till att underkasta sig de mångfaldiga övergrepp som juden har tillfogat honom.

Det är **DEN** främsta sinnesförvrängaren, men den har många utlöpare och är inte den enda hämning som juden har belastat oss med. För protokollets skull, låt oss göra en slumpmässig lista över några av dessa dumma mentala bojor, och inte nödvändigtvis i prioritetsordning.

1. Vi är alla Guds barn och alla lika inför Herren.

2. Det finns spöken i skyn som vakar över varje steg vi tar, tittar oss över axeln och för anteckningar. När vi dör kommer vi att hållas ansvariga för varje handling, varje ord, och allt kommer att kastas tillbaka i ansiktet på oss.

3. Vi kommer att straffas när vi dör för varje "fel" vi begått.

4. Det straffet är av yttersta fasa — att brinna i helvetet, i evigheters evighet.

5. Vi måste älska våra fiender; vi måste vända andra kinden till.

6. Om vi arbetar hårt, håller näsan vid slipstenen, sparar våra pengar och är framgångsrika, bör vi känna skuld, eftersom vi bara var mer "lyckligt lottade" än den andre.

7. Vi bör känna skuld för allt det dumma, oansvariga avskum i världen som går hungriga. De var bara "mindre lyckligt lottade", och det är vår plikt att föda dem.

8. Vi får inte döma andra människor för att vi inte själva ska bli dömda. (Vilket skämt!)

9. Alla raser är lika, vissa (a) kom bara igång senare (b) var underprivilegierade (c) hölls tillbaka av den vita rasen (d) gavs inte samma möjligheter.

10. Alla raser är lika, men judarna är mer lika än någon annan, och verkligen överlägsna.

11. Vi är lika inför Herren, men judarna är Guds utvalda.

12. Nigrerna är inte bara vår like, utan verkligen överlägsna i sport.

13. Nigrerna är ekonomiskt fattigare än de vita människorna endast för att de har blivit diskriminerade.

14. Eftersom nigrerna har blivit "tillbahållna", bör vi nu kompensera för vår skuld genom att ge dem särskilda företräden vid anställningar, särskilt inom staten. Detta kallas "Affirmative Action" (kvotering).

15. Vi är skyldiga hela världen ett uppehälle, och eftersom vi är mer lyckligt lottade, är vi skyldiga 126 länder subsidier och utländskt bistånd från nu till evigheten.

16. Israel är en speciell allierad, vårt enda bålverk i Mellanöstern, den enda demokratin i Mellanöstern, vår trogna allierade (som ondskefullt—

ly attackerade vårt underrättelsefartyg värt miljarder dollar, U.S.S. LIBERTY år 1967, och dödade 32 amerikanska sjömän).

17. Vi måste ”stärka” Israels försvar på bekostnad av vårt eget, även om det skalar av vår egen försvarsmekanism ända in till benet.

18. Israel måste framför allt subventioneras av den amerikanska skattebetalaren med minst 10 000 dollar per judisk familj och år, med en snabb eskalering för varje efterföljande år.

19. Framför allt måste vi stödja och fjäska för Israel eftersom de är Guds utvalda folk, och Gud kommer att straffa oss om vi inte gör det (säger Jerry Falwell och hans likar).

20. Federal Reserve är en statlig myndighet, inte en judisk förfalskningsliga.

21. När Federal Reserve sätter grönt bläck på ett papper blir det omedelbart extremt värdefullt, som genom magi.

22. Våra skulder på flera biljoner dollar är egentligen bara skyldiga oss själva.

Ovanstående är 22 idiotiska mentala hämningar som binder våra händer. De är alla lögner, och i bästa fall fiktiva koncept som har planterats i våra sinnen. Men de har hällts över våra sinnen så upprepade gånger att vårt tänkande är försämrat, vårt sinne är igentäppt.

Vem planterade dem? Jo, samma skurkaktiga gäng som gav oss kristendomen — Judas stam. Det är de som har oss bakbundna och som förmår oss att villigt låta oss immobiliseras, bli offer, förtalas, rånas och förslavas. De är förmånstagarna, vi är de lurade offren.

Men det finns hopp, och det finns en väg ut. De missuppfattningar som kan planteras i våra sinnen genom en kraftig dos propaganda, kan också göras ogjorda genom motpropaganda och upplysning. Vi är inte hjälplösa. Vi har medlen, vi har resurserna, makten, antalet och intelligensen.

Nu när CREATIVITY har gett den vita rasen ett helt nytt perspektiv på livet, på ras och på vår anledning till existens, har vi vapnen för att utföra jobbet. Vi vet nu inte bara vad som måste göras, utan vi vet nu hur vi ska göra det.

Vad är det vi måste göra? Det är mycket enkelt. Vi måste nu bygga en massiv maktstruktur med vilken vi kan krossa det judiska bedrägeriet och utplåna det från jordens yta. Vi måste bedriva propaganda, proselytisera, organisera. Vi måste bygga vårt eget transportband av information och propaganda. Vi måste möta verkligheten, bygga vår egen civilisation och kultur på en solid grund. Denna grund måste baseras på Naturens Eviga Lagar, som våra hedniska förfäder hade börjat göra på de gamla grekernas och romarnas tid. (Läs återigen Marcus Eli Ravages artikel, Creative Credo nr 43 ”En judes bekännelser” på s. 286 i Den vita mannens bibel.)

Vi måste föra den vita rasen tillbaka till sina sinnen och utnyttja den

den enorma kraft som till sin natur är vår att utöva. Vi har nu tron, vi har programmet och vi har medlen. Låt oss samlas kring vår egen rasreligion och inse den vördnadsbjudande makt som är vår och utnyttja den till vår egen fördel. Naturen utrustade oss med många mycket speciella gåvor. Naturen har också sagt oss att vi har den oinskränkta rätten (ja, plikten!) att utnyttja dem till fullo — för vår egen överlevnad, för vår egen fördel. Låt oss sätta igång och göra just det.

Liksom jätten Gulliver har vi alltför länge sovit vid spakarna och tillåtit världens underlägsna små parasiter att binda våra sinnen med tusentals förlamande lögner. Det är dags för den Vite Jätten att vakna, skaka spindelväven från sin hjärna, knyta upp sina mäktiga händer och åter ta kontrollen över sitt eget öde och världen.

Vi förtjänar det. Vi är värda det. Vi är i själva verket den enda ras som återigen kan återställa en döende planet till hälsa och förnuft.

* * * * *

Låt oss aldrig glömma general MacArthurs berömda diktum: Det finns inget substitut för seger.

* * * * *

Creativity har sammanställt allt — hela paketet.

* * * * *

En sund själ i en sund kropp är i högsta grad en del av CREATIVITY-läran.

* * * * *

Vi Creators är inte på långt när lika intresserade av att främja vår redan alltför komplexa teknologi som vi är av att uppgradera vår egen genpool.

* * * * *

JUDENDOM

När Golda Meir var premiärminister i banditstaten Israel i slutet av 60-talet, förkunnade hon oförskämt för det israeliska Knesset på jiddisch: ”Jag är en icke-troende, men ingen kommer att kunna utrota från mitt hjärta och sinne övertygelsen om att utan den judiska religionen (judendomen) skulle vi ha varit som alla andra nationer, som en gång existerade och försvann.”

Från premiärministern i en nation av medfödda lögnare var detta uttalande ett undantag från regeln. Hon gjorde inte bara en skarpsinnig iakttagelse av historien, utan för en gångs skull talade hon sanning, och hon uttryckte sina innersta, omhuldade övertygelser, en övertygelse som delas av den överväldigande majoriteten av judar. För judarna **ÄR** deras ras deras religion, och omvänt är deras ras överlevnad, expansion och framsteg fast grundad på deras bedrägliga religion. Utan den skulle de inte ha varit någonting, inte ens ett jota i historien. Detta bekräftas ytterligare av juden Marcus Eli Ravage, vars artikel publicerades i februariutgåvan 1928 av ”Century Magazine”, vilken vi återger i sin helhet i (The White Man’s Bible på s. 286). Han berättar historien om deras religion mer explicit och den kraftfulla roll som judisk kristendom har spelat i deras erövring av världen.

Med sin judiska religion har de dock under de senaste två tusen åren styrt den mänskliga historiens gång, kontrollerat, skinnat och piratkopierat inte bara nationer, utan hela civilisationer och blivit mänsklighetens gissel. Idag är de inte bara ett hot mot civilisationen, utan väl på väg att utplåna naturens främsta art, den vita rasen själv, och bastardisera och förslava hela mänskligheten.

Var och när fick judendomen sin början?

Svaren på båda dessa frågor — var och när — är vaga och förlorade i den forntida historiens myter och dimmor. Judarna själva har aldrig brytt sig om att noggrant spåra sina tidigaste ursprung. Som mästare på bedrägeri ägnade de sig istället åt sådana mytiska sagor som berättelsen om Abraham, Isak och Jakob, en bisarr historia som faktiskt skulle vara en skam för vilket annat folk som helst och som helt saknar grund i historiska fakta. (Läs återigen kapitel nr 10, bok I, av Nature’s Eternal Religion, ”Gamla testamentet”.) Vid utvärderingen av odjurets bedrägliga natur kan jag inte låta bli att komma till samma slutsats som jag gör om de kristnas berättelse om Kristus, och det är detta: Det finns inte ett jota av historiska bevis för att

det någonsin fanns några judiska karaktärer såsom Jesus Kristus, Abraham, Isak, Jakob eller ens Moses, för den delen. Allt vi har är en enorm samling av förvirrad, huller-om-buller propaganda som dumpats på oss som ett lass gödsel, men föga annat. Eftersom deras berättelser är så upprörande bisarra, skulle endast den mest naiva tölp kunna svälja sådana idiotiska skrönor.

Vad vi kan pussla ihop är att judarna har sitt ursprung som ett band av mördare och tjuvar någonstans i Mellanöstern kring Palestina, som sedan historiens gryning har varit korsvägen för handelskaravanerna. Här utvecklade de sin tidiga sammanhållning och stamlojalitet, som de senare hade den sluga förutseendet att svetsa samman till en rasreligion. Som med alla tjuvar och gangsters var denna lojalitet och sammanhållning baserad på rädsla, på ett behov av självbevarelse och en gemensam fara från deras fiender.

Eftersom ett laglöst gäng är föraktat, fruktat och hatat av i stort sett alla, var alla som inte var en del av det exklusiva kriminella brödraskapet deras fiende. Kort sagt, hela världen var deras fiende, att bedras, rånas, underkuvas och/eller förintas.

Detta blev sedan grunden för den judiska religionen — rädsla och hat, med hela världen som deras gemensamma fiende.

Hur ondskefullt detta än kan verka att grunda en religion på, har den märkligt nog överlevt de senaste 5000 åren eller så. Under tiden, genom processen av gallring och evolution, har dessa kriminella instinkter blivit skarpare, dödligare och mycket mer effektiva. De blev också effektivt organiserade på en världsomspännande basis som ingen annan religion på jordens yta. De är nu den enda kraften i dagens civilisation, en kraft som kontrollerar världens regeringar, finanser, kultur (eller degenereringen därav), utbildning, vilka "nyheter" som sänds och vad som undertrycks. De manipulerar nu inte bara nationer, utan hela raser (såsom den vita rasen) lika effektivt som vilken ranchägare som helst manipulerar sina kor eller får. Faktum är att judarna själva refererar till alla icke-judar i världen som goy eller goyim, vilket är en nedsättande term som betyder boskap.

En av judarnas största bedrifter är det faktum att de har utformat en religion som har visat sig vara helt i samklang med deras medfödda parasitära natur, och följaktligen oerhört effektiv i att förstärka de egenskaper som Naturen har utrustat dem med. De är, i ordets rätta bemärkelse, en parasit och deras religion har gjort det möjligt för dem att utveckla och utöva detta parasitära drag till dess högsta grad.

Som parasiter har judarna funnits länge. Judarna är inte kreativa i någon mening av ordet, men har haft slugheten att observera, kopiera och anpassa alla användbara seder, bruk eller religiösa ritualer från de nationer och civilisationer i vilkas vitala delar de borrat sig in. Och detta inkluderar de flesta av de stora vita civilisationerna.

av historien. Men judarna är mer än bara en parasit. De har också haft effekten av en tärande cancer på de nationer de infiltrerat och infekterat, och de har lemlästat och/eller förstört varje nation de i hemlighet har invaderat. Detta inkluderar praktiskt taget hela listan över historiens stora vita civilisationer. Med början i Egypten angrep de Babylonien, Persien, Grekland, Rom, för att inte tala om ett antal icke-vita nationer som Indien, och ett antal av de muslimska nationerna. Från Rom spred de ut sig längs de segrande romerska arméernas handelsvägar tills de angrep och infekterade varje tidigare hednisk vit nation i Europa. Med kristendomens spridning (ett judiskt påhitt och en avknoppning av judendomen) var de snabba med att ta kontroll över den vita mannens finanser, handel, religion och regering i de då framväxande vita nationerna i Europa. De har behållit den kontrollen sedan dess.

Jag har sagt att judarna inte var kreativa som sådana, men att de hade en förmåga att anpassa allt användbart för sin egen vinning från sina värdnationer. Från ingen annan nation lärde de sig så mycket som den första stora vita nationen de hjälpte till att rasmässigt blanda ut, nämligen egyptierna.

I själva verket var varje aspekt och fiktivt koncept som strukturerade deras parasitära religion ursprungligen uttänkt av egyptierna. Detta inkluderar en lång lista där följande idéer är de främsta byggstenarna: (a) idén om en ”själ” (b) idén om ”evigt liv” (c) idén om ”gudar”, både goda och onda (d) idén om ”en gud” (Ikhnaton) (e) idén om offergåvor och böner för att blidka guden eller gudarna (f) idén om dop (rening genom tvagning) (g) idén om att bygga storslagna tempel för att bönfalla och ära sina gudar (h) omskärelse av spädbarn, och ett antal andra trosuppfattningar, seder och ritualer, inklusive vaga idéer om himmel och helvete.

I själva verket var det under deras långvariga vistelse i Egypten som den judiska religionen fullt ut inkuberades och fick en strukturerad form.

Hur många judar finns det i världen? Judarna hävdar (inför goyim) att det bara finns cirka 20 miljoner eller så. Men denna siffra är helt meningslös, av två skäl: (a) judarna är medfödda lögnare, och (b) till skillnad från kristna, muhammedaner, mormoner, etc., har judarna historiskt sett undertryckt varje räkning av sitt eget antal och gjort detta undertryckande till en integrerad del av sin religion. Detta har de gjort för att förvirra och samtidigt dämpa rädslan hos goyim att de (ha! ha!) bara är en liten grupp religiösa människor och inte ett hot mot någon. Huruvida de i hemlighet har en sann räkning av sitt antal kan jag bara ana, och eftersom de är så grundliga i sin studie och kontroll av demografi, är jag säker på att de inte bara har en exakt räkning av sitt totala antal, utan också var varje individ är distribuerad och lokaliserad. Vad det totala antalet är kan jag bara gissa, och i jämförelse med den nuvarande totala världs-

befolkning på 5,3 miljarder är den jämförelsevis liten. Men jag är säker på att den inte är 20 miljoner. Min gissning är att den ligger mer i intervallet 80 miljoner, men fram till den tidpunkt då den vita människan återtar kontrollen över sitt eget öde och sin statistik kan vi bara gissa. Från den tidpunkten kan vi dock också vara säkra på att deras antal kommer att minska snabbt. Eftersom de är en parasitisk ras kommer vi att låta naturen ha sin gång och låta dem vissna på vinstocken så snabbt som möjligt.

På den positiva sidan vill vi inom Skaparens Kyrka ge judarna erkännande på flera punkter. (a) Även om de är antinatur i sin livssyn och livsstil, har de troget lytt en av naturens grundlagar – den egna artens överlevnad kommer först. (b) De utövar raslig lojalitet med en fanatism som ingen annan ras i historien. (c) De är ihärdiga i en grad som inget annat folk kan mäta sig med. Deras tålamod, envishet och uthållighet i sin ras intresse är oöverträffad av något annat folk och har gjort det möjligt för dem att uthärda alla dessa tusentals år. (d) De har utvecklat utövandet av rasligt lagarbete till en skön konst. (e) De är pragmatiska och realister.

På den negativa sidan är judarna (a) Den främsta mänskliga parasiten. De är okreativa, okulturella och skulle varken kunna bygga en nation, en stat eller en civilisation om de lämnades åt sig själva. Liksom en loppa eller en larv är de dömda av naturen att leva på en annan människas kropp, en ras som är produktiv, särskilt som den vita rasen. (b) Genom att vara icke-produktiva är de kulturförstörare, och likt en cancer förtär de de värdnationer och folk vars vitala delar de borrar sig in i. (c) De är grymma, ondskefulla, förrädiska, trolösa och bedrägliga. De är världens största lögnare och tidernas främsta smygare. (d) De är i själva verket mänsklighetens gissel och den dödligaste fiende den vita rasen någonsin har stått inför, och är fortfarande det farligaste hot vi är belastade med idag.

Hur som helst, oavsett vilket, har vi inom Skaparens Kyrka lärt oss en överväldigande läxa från judarnas historia och det är denna: Religion är ett kraftfullt vapen för en ras överlevnad, och en rasreligion som är korrekt anpassad till sina anhängare är oslagbar.

Tyvärr har den vita rasen fram till nu aldrig haft en sådan religion. De antika religionerna i de klassiska vita civilisationerna, såsom egyptierna, grekerna och romarna, var i bästa fall harmlösa vidskepelser som absolut inte hade några rasliga värden som sådana och inte gjorde någonting för att varken skydda eller bevara rasen. Faktum är att sådana religioner som egyptierna hade var så djupt uppslukade av att bönfalla och tjäna fiktiva spöken att merparten av dessa människors tid, energi och resurser hälldes ner i ett bottenlöst råtthål genom att bygga tempel, statyer och pyramider till ära för sina gudar eller deras gudars ställföreträdare, faraonerna.

Sedan, under det första århundradet v.t., uttänkte judarna den briljanta idén att pracka på den stora romerska civilisationen och den vita rasen som helhet en självmordsreligion. Deras överväldigande framgång krönikeras i Creative Credo nr 43 i den vita mannens bibel och det finns inget behov av att upprepa det här.

Det räcker med att säga att den vita rasen som ett resultat av detta judiska gift nu är en döende art och behovet av drastiska åtgärder är nu brådskande och tvingande. Svaret på det judiska giftet är CREATIVITY och behovet är att övertyga våra vita raskamrater om att det är det svar den vita människan har behövt för sin egen överlevnad sedan de gamla egyptiernas dagar.

* * * * *

JUDAISM VS. CREATIVITY — EN JÄMFÖRELSE

För att förstärka sådana övertygelser erbjuder vi en jämförelse mellan judaism och Creativity.

Trons grundval.

(a) **JUDAISM** är grundad på berättelsen om att judarna är de rasmässiga och stammässiga ättlingarna till Abraham, Isak och Jakob; att ”Gud” (ett fiktivt koncept härlett från egyptierna) valde ut dem som en gynnad, speciell ras framför alla andra. Det är detta koncept, att de är ”Guds utvalda”, som har gjort mer för att driva judarna framåt genom historien och bestå än kanske något annat enskilt fiktivt koncept i deras religion.

(b) **CREATIVITY** är baserad på Naturens eviga lagar; på historiens erfarenhet, på logik och sunt förnuft. Vi tror att den vita rasen är Naturens finaste och främsta prestation, och att Naturen har utrustat den vita rasen med ett större överflöd av intelligens och kreativitet än något annat folk. Den vita rasen är också oöverträffad i sin förmåga att skapa kultur och civilisation; att organisera och styra sig själv; den är oöverträffad inom vetenskap, teknologi, arkitektur, konst, musik och litteratur, och ett obegränsat antal andra civiliserade och kulturella strävanden. Medan judarna förkunnar att de är ”Guds utvalda”, ett fiktivt koncept, tror vi att vi är Naturens främsta, av den goda anledningen att bevisen är överväldigande.

Böcker som utgör grunden för religiösa övertygelser.

(a) Den judiska religionen är baserad på ett antal grundläggande böcker. Listade i kronologisk ordning är de: (1) **Gamla testamentet** (2) **Talmud** (3) **Karl Marx kommunistiska manifest och Das Kapital** och (4) **Sions vises protokoll.**

Av alla dessa är Talmud deras heligaste bok. I petig—

form täcker och kringskär den nästan varje aspekt av judiskt liv, inklusive lag, sedvänja, religion och varje annan detalj. (Se kapitel 9, bok I av *NATURE'S ETERNAL RELIGION* "Fem grundläggande böcker").

De grundläggande böckerna för Creativity är Nature's Eternal Religion, The White Man's Bible och Salubrious Living.

Dessa böcker ger inte bara den vita rasen mål och riktning för dess egen överlevnad, expansion och framsteg, utan även en trosbekännelse och filosofi att leva efter och blomstra genom under de kommande miljon åren. Eftersom de har beskrivits utförligt i all vår tidigare litteratur finns det inget behov av att göra det här.

(a) Judarna är till sin natur parasitära och deras judiska religion strävar efter att göra det möjligt för judarna att leva på världens produktiva folk, främst den vita rasen. Det ultimata målet som fastställs i Talmud är att undergräva alla goy, att avla ner dem, att rasblanda dem och förslava dem, med varje jude som kung och varje goyim som deras dumma tjänare. Deras ytterligare mål är att judarna ska samla allt guld, alla pengar och all världens rikedom till sig själva och ha de dumma bruna rasblandade som sina tjänare och slavar.

(b) Målen för CREATIVITY är mångfaldiga: (1) Överlevnad, expansion och framsteg uteslutande för den vita rasen. (2) Att få de parasitära judarna och andra frilastande lerfolk från vår rygg och låta dem klara sig själva. (3) Eftersom judarna och andra lerfolk varken kan föda sig själva eller konkurrera med en upplyst vit ras, kommer deras antal att krympa och så småningom vissna bort på vinstocken. (4) Genom att utöva eugenik, att uppgradera den vita rasens genpool. (5) Återuppbygga planeten jordens land och miljö. (6) För den vita rasen att slutligen bebo denna planet exklusivt. (7) Och i allmänhet, att bygga en vitare och ljusare värld.

SLUTSATS

Vi vill klargöra på förhand att vi genom att strukturera en rasreligion för den vita rasen har lärt oss mer av judendomen än av alla andra religioner tillsammans, och vi sticker inte under stol med det. Anledningen är enkel: Om en rasreligion som judendomen kan upprätthålla en usel ras av parasiter i 50 århundraden och driva dem uppåt för att få kontroll över världen, tänk då bara vad en liknande rasreligion kan göra för den stora vita rasen. Potentialen är obegränsad och endast himlen sätter gränserna.

Och det är precis vad vi har gjort i Creativity — medvetet, logiskt och grundligt. Vi gör äntligen efter lång tid vad egyptierna borde ha gjort för 5000 år sedan — strukturerar en rasreligion för den vita rasen. Vår grundläggande gyllene regel är på sätt och vis densamma som judarnas: Vad som än är bäst för vår ras är den högsta dygden; vad som är dåligt för vår ras är den ultimata synden.

Men där upphör likheten. Medan judarna är den eviga parasiten, fördömd av Naturen att för evigt leva på ryggen av en annan ras eller gå under, är vi av den Vita Rasen precis motsatsen. Vi behöver ingen annan ras för vårt välbefinnande eller vår välfärd, och skulle i själva verket vara tusen gånger bättre lottade om denna planet var helt befriad från alla de underlägsna gyttjeriserna, inklusive judarna.

Men vi har flera andra överväldigande fördelar gentemot judarna. Vi är långt mer intelligenta, kreativa, flitiga och produktiva än vad judarna är (eller någon av de andra gyttjeriserna). Vi överträffar parasiterna i antal med mer än ett dussin gånger. Rensade från raslig förorening, lämnade till våra egna medel och kultur, skulle vi med vårt program för raslig uppgradering och eugenik, inom ett kort spann av historien, kunna bygga ett virtuellt paradis på jorden. Och detta är i själva verket vårt slutgiltiga mål.

* * * * *

Amadeus, du blev bestulen!

Denna avhandling handlar delvis om genier, och vilken oersättlig skatt de är för vår ras och för civilisationen i allmänhet. Vi vill också undersöka hur de har ignorerats, försummats och misshandlats, när de borde ha blivit närda, värdesatta och uppskattade. Faktum är att vi vill titta på livet och olyckorna för en särskilt lysande stjärna på himlavalvet som levde under 1700-talet. Hans namn var Wolfgang Amadeus Mozart.

Johannes Chrysostomus Wolfgangus Theophilus Mozart, namnet som han döptes till, föddes i Salzburg, Österrike, den 27 januari 1756 och dog i Wien den 5 december 1791. Det finns två observationer som sticker ut i föregående mening: (a) hans namn hämtades från den klassiska historien och slutar mestadels på -us, och (b) han dog i livets blomma vid den relativt unga åldern av mindre än trettiosex år.

Mozarts fenomenala brådmogenhet som barn och som ungdom saknar motstycke i musikhistorien. Utbildad av sin far, Leopold Mozart, en skicklig, pedagogiskt sinnad violinist i tjänst hos ärkebiskopen av Salzburg, fick den unge Wolfgang cembalolektioner vid tre års ålder, komponerade vid fyra, och spelade vid sju års ålder cembalo, orgel och violin. Två uppsättningar av hans sonater för cembalo och violin publicerades i Frankrike när Wolfgang fortfarande var i den späda åldern av sju år.

Han komponerade två symfonier i England vid åtta års ålder, en *opera buffa* vid elva, *La finta semplice*, för Josef II av Österrike; och en *opera seria* vid fjorton, *Mitridate, Re di Ponto*.

Kompositörens lätthet och till synes outtömliga produktivitet fortsatte oförminskat under hela hans korta liv, vilket resulterade i totalt sexhundratjugosex kända verk, inklusive fyrtio symfonier, tjugotvå operor, tjugotre stråkkvartetter, tjugotre konserter för piano och orkester, tjugofem sonater för violin och piano, samt ett mycket stort antal andra kompositioner.

Inte mindre fenomenal var Mozarts förmåga som utövare på tre instrument. Detta demonstrerades med eftertryck av det intryck han gjorde varhelst han visade sig som barn eller som vuxen man. Övertygad om att hans son förtjänade erkännande och en trygg position som inte erbjöds av de provinsiella kretsarna i Salzburg, tog hans far, Leopold, personligen med pojken, eller uppmuntrade honom att åka, på turnéer till de främsta europeiska huvudstäderna. Turnéerna gav far och son föga mer än slösaktig beundran, ett legendariskt rykte och några magra furstliga gåvor.

Ekonomiskt sett var de en besvikelse, och de ledde inte till en hov- eller annan utnämning som stod i proportion till gåvorna hos denna stora

geni, och inte heller med hans ekonomiska behov. Det är en av de flera tragiska faktorerna i Mozarts liv, att i en tid då konstnären och särskilt musikern var särskilt beroende av upplyst mecenatskap, fanns ingen tillfredsställande post öppen för den man som Haydn kallade ”den störste musiker jag känner, vare sig personligen eller till ryktet”, och som Johann Hasse förklarade, ”kommer att få oss alla att bli bortglömda.”

Han lyckades erhålla flera oavlönade tjänster såsom heders-*maestro di Capella*, vilket han innehade hos ärkebiskopen av Salzburg; kammarmusiker och hovkompositör för Josef II av Österrike; samt flera andra tillfälliga utnämningar. Men ingen av dessa betalade Mozart tillräckligt för att hålla liv i honom. Han levde mestadels på beställningar av operor och andra kompositioner, samt på undervisning. Hans inkomst var alltid osäker och hans senare år hemsöktes av fattigdom och skulder.

Mozarts äktenskap med Constanze Weber 1782, som ogillades av hans ständigt försiktige far, var början på en desperat period av ångest och skuld. Han tillbringade de sista tio åren i Wien och omfattningen av hans stora produktivitet kan bedömas av det faktum att han under de sista fem åren av den perioden fäste på papper fem omfattande stråkkvintetter, de tre sista symfonierna, två av hans viktigaste pianokonserter, och operorna *Le nozze di Figaro*, *Don Giovanni*, *Così fan tutte*, *Die Zauberflöte* (Trollflöjten) och *La Clemenza di Tito* för att bara nämna de viktigaste av hans verk. Han arbetade på sitt *Requiem* och hade nått crescendot i *Lacrimosa* när han plötsligt drabbades av förlamning och dog följande dag, den 5 december 1791.

Även om det råder viss tvekan om orsaken till hans död, är det allmänt accepterat att han förgiftades av en avundsjuk kompositör, som betraktade sig själv som en rival till Mozart, trots att han inte kunde mäta sig med det stora geniet. Hans namn var Antonio Salieri, och även om historien inte är entydig i denna fråga, misstänker jag starkt att han var en italiensk jude.

Varför tror jag att han var jude? Därför att han hade alla en judes kännetecken. Han saknade talang. Han var sjukligt avundsjuk; och han hade en kriminell drift att förstöra och döda det bästa.

Hur det än må vara med det (och jag kommer att ha mer att säga om denna aspekt senare), så brydde sig ingen av Mozarts vänner ens om att följa hans kropp genom en våldsam storm när han begravdes i en fattiggrav. Hans fru kunde några dagar senare inte hitta någon som kunde identifiera den graven, och den har inte återfunnits sedan dess.

Så dog i fattigdom, vanvård och brist på uppskattning ett av de största musikaliska genier som den vita rasen någonsin har frambringat.

Vi för nu denna historia fram till nutid. Mozarts liv hade alla element av ett gripande drama. Det innehöll storhet, geni, berömmelse, historia, tragedi, avundsjuka, patos och mänskligt intresse. Inte bara

det, men den hade också en stor musikalisk repertoar att hämta ur. Kort sagt, den hade alla de grundläggande elementen för produktionen av en förstklassig spelfilm.

Judarna, som dominerar filmindustrin och ständigt är på jakt efter att tjäna snabba pengar, gjorde just det 1984. För att öka sin vinst spelades filmen in i det kommunistiska Tjeckoslovakien, där kostnaderna är betydligt lägre, genom att utnyttja talangen hos många utländska konstnärer. Resultatet blev ”Amadeus”, som släpptes i slutet av 1984.

Som vi alla är medvetna om, iscensätter judarna i filmbranschen varje år en orgie i självbeundran. Den hålls i Hollywood och kallas ”Annual Motion Picture Academy Awards”. I år var ”Amadeus” showens stjärna och tog hem åtta Oscarstatyetter.

I år, när jag såg den kväljningsframkallande uppvisningen av ”Awards” på TV, kändes det nästan som om jag tittade på ett vidrigt spektakel iscensatt inte bara i ett främmande land, utan på en främmande planet. Den bisarra uppvisningen av glitter, glamour, dålig smak och degeneration bestod av judar, judar och åter judar, med några bisarra mulatter och n*grer inkastade, som alla klappade sig själva och varandra på ryggen och gick igenom listan över judiska meriter som hade gjort det möjligt för dem att stoltsera med sin vulgära ”konst”. Som vanligt fanns det en mängd skrikande n*grer som gjorde en imitation av sång, i en vulgär, avskyvärd uppvisning. Särskilt vidrigt var massensemblen i monstrummet ”We are the Children of the World”. Sedan fanns den där bisarra mulatten, Prince, helt målad och utspökad lika påkostad som någon hövding bland de afrikanska buskn*grerna, med täta lockar, prålig huvudbonad, lila klädnader och allt. Det fanns alla möjliga sorters utländska judar som knappt kunde tala engelska.

Men det var något speciellt med priserna som gavs till ”Amadeus”. I bakgrunden sjöd flera olösta hat i judarnas svarta hjärtan, de som kan bära på mer hat i fler århundraden än någon annan. Och ”Amadeus” var deras verktyg för att återigen smutskasta det som de själva aldrig kan besitta — äkta storhet, verkligt geni.

Det fanns en liten egendomlighet jag lade märke till när judarna klappade varandra på ryggen över vilken underbar produktion de hade åstadkommit i ”Amadeus”. De medgav generöst att det var en helt och hållet kollektiv prestation där, ack, så många länder hade deltagit. Se bara, där fanns Tjeckoslovakien med alla sina talanger, och där fanns Polen, och Frankrike, och England, och Spanien, och Portugal, och Rumänien, och till och med Amerika. Men märkligt nog nämndes aldrig Tyskland. Inte heller nämndes det någonsin att Mozart var tysk, född i den tyska staden Salzburg och levde och verkade i den tyska staden Wien. Även om de då var en del av den österrikisk-ungerska dubbelmonarkin, var hela detta område ändå

genomgående tysk, framvuxen ur en långvarig tysk kultur som har frambringat mer av världens främsta musik än någon annan nationell grupp någonstans.

Precis som de i mer än 2000 år har smädat och skändat romarna, i århundraden attackerat och smutskastat allt tyskt, och under detta århundrade öst ut sitt omfattande hat och gift mot Hitler, så kan judarna aldrig motstå att attackera och besudla allt som är stort och ädelt i den vita rasens ögon.

Och så var det med Mozart på hans tid, när han jagades, förföljdes och slutligen förgiftades av en vansinnigt avundsjuk jude. Men storhet har ett sätt att överleva alla de onda angreppen från småsinta sinnen, och Mozart är fortfarande stor och berömd för sina briljanta verk idag, till och med mer än vad han var för tvåhundra år sedan.

För några veckor sedan kom filmen äntligen till vår lokala biograf och jag gick för att se den. Eftersom jag hade sett några filmklipp på TV under Oscarsgalan och i efterföljande annonser, hade jag en god uppfattning om vad jag kunde förvänta mig, och jag blev inte besviken. Det var en judisk tolkning från början till slut. Istället för att göra ett vackert, gripande drama om Mozarts liv och tid, och dra nytta av den fantastiska musik som fanns tillgänglig för dem, slaktade judarna det. Det var motbjudande.

Mozart, som spelades av Tom Hulce, framställdes som grov, vulgär och närmast idiotisk. Han karaktäriserades upprepade gånger med ett gnäggande hästskratt som bara kunde komma från en störd personlighet. Hans flickvän, och så småningom hans fru, som spelades av Elizabeth Berridge, framställdes som en kvinna med ett svagt sinne och extremt stora bröst, vilka till största delen ständigt visades upp.

Pjäsens verkliga hjälte var Antonio Salieri, mannen som förgiftade Mozart, och hela historien berättades genom hans ögon när han föraktfullt skröt om sitt blandade förakt och beundran för Mozart för en församlingspräst. Rollen som Antonio Salieri spelades (ingen överraskning) av en jude vid namn Murray Abraham.

En sak som var ovanlig med "Amadeus"-priserna på Oscarsnatten var att det fanns två nomineringar för bästa manliga huvudroll i samma film. Det kan ha hänt tidigare, men jag kan aldrig påminna mig när. Och även här spelade judarna sitt onda lilla spel. Det spekulerades mycket före evenemanget — skulle Tom Hulce, som spelade Mozart, få det eftertraktade priset, eller skulle juden, Murray Abraham, som spelade Salieri, vinna?

Du gissade rätt — även i döden blev Mozart kuvad av den onde juden och priset för bästa manliga skådespelare gick till skurken som spelade rollen som förgiftaren, Murray Abraham. Med en inblick i den judiska karaktären är jag säker på att allt detta var iscensatt för att sluta precis så, och kollektivt satt judarna och flinade för sig själva.

om hur de återigen hade triumferat över goyens överlägsna geni. Judarna frossade i ännu en Purim-fest.

* * * * *

Det finns flera lärdomar vi bör dra av ovanstående. Det är inte bara de döda genierna i vårt illustra förflutna som vi har gett för lite erkännande, utan vad som är mer väsentligt är att vi gör det ännu mer flagrant med vår stora pool av vita rasmässiga talanger idag. Det är extremt viktigt att vi nu lär oss att känna igen sådana begåvade skapare medan de lever, uppmuntrar dem och hjälper dem att utveckla sin fulla potential. Den vita rasen, mer än geniet själv, kommer att vara den största förmånstagaren av ett sådant arrangemang.

Detta är vad **School for Gifted Boys** handlar om. Vi vill kunna känna igen en ung Mozart i tidig ålder, för att sedan hjälpa till att främja honom och driva honom framåt för att utveckla hans stora potential.

Vi vill inte bara se till att han har varje möjlighet att utveckla det latenta geniet, utan det finns en annan fråga vi vill skydda. Vi vill också vara förbannat säkra på att sådana talanger och gåvor inte stjäls av våra fiender och därigenom tillfaller dem till deras fördel.

Tragiskt nog är detta precis vad som har hänt tidigare i båda avseendena. Vi har försummat och ignorerat de bästa i vår kreativa mitt, och för det andra, när sådana genier väl dök upp utan hjälp från oss, låstes deras bidrag snabbt in av judarna och förvandlades undantagslöst till ett vapen mot den vita rasen.

Juden skryter öppet om att varje större uppfinning som den vita människan någonsin har producerat, oavsett om det är Gutenbergs tryckpress, oavsett om det är radio, television eller datorer, så har juden varit snabb med att ta över och förvandla det till ett vapen för förstörelsen av den vita rasen.

Allt detta MÅSTE ÄNDRAS. Allt eftersom programmet för The Church Of The Creator blir mer och mer inbäddat i den vita människans tänkande kommer vi att känna igen de talangfulla, de begåvade, de skarpa och genierna i vår mitt. Den vita rasen har obegränsad potential. Vi måste lära oss att vårda och utnyttja den potentialen. Ingen annan ras kan ens komma i närheten. Efter att ha hjälpt till att utveckla och utnyttja den potentialen måste vi sedan kanalisera den på ett sådant sätt att den tillfaller vår egen ras bästa intressen, inte fiendens.

School for Gifted Boys är en liten början i den riktningen. Hjälp till att stödja den, finansiera den och skicka pojkarna till oss. Vi kommer att se till att de orienteras i rätt riktning för att utveckla sin fulla potential för att hjälpa till att bygga en ljus framtid för sig själva och den vita rasen.

* * * * *

Nummer 26, juli 1985

Att rädda vår dyrbara planet från att bli en kemisk soptipp och en mänsklig svinstia.

Ämnet vi behandlar är ytterst brådskande. Denna vackra planet jorden, vårt enda hem, förr, nu och i framtiden, våldtas och skändas, förgiftas och förorenas till den grad att den inte kommer att vara duglig att leva i eller på. För ett intelligent, ordningsamt folk som den vita rasen har varit, kommer det inte bara att vara en olämplig boning, utan det kommer snart att vara omöjligt att leva här överhuvudtaget, och det finns ingen annanstans att ta vägen. Mångfalden av faktorer som förstör det som finns kvar av vår livsmiljö strålar snabbt samman för att frambringa en fullbordad katastrof — förstörelsen av vår naturliga miljö, och med den, mänsklighetens undergång — särskilt den vita rasens.

Vilka är dessa faktorer som sluter sig omkring oss? De är mångfaldiga, men vi kan koka ner dem till några få grundläggande. De är:

(a) Vår snabbt exploderande teknologi, skapad av den vita rasens eget geni, som nu hotar att förgöra oss. Förutom domedagshoten från atombomben, neutronbomben och vätebomben som kan utplåna allt liv i en kataklysmisk dunderskräll, har vi ett långsammare och ännu mer säkert hot från de växande kemiska industrierna. Om vätebomben inte tar kål på oss, kommer de kemikalier som i allt högre grad sprids i vår luft, vårt vatten och vår jord säkerligen att förgifta oss, även om det tar lite längre tid.

(b) Den andra stora faktorn som hjälper till att förvandla miljön till en planetär soptipp är girighet och det **judiska monetära systemet som matar den.** I centrum för detta finansiella monster står Federal Reserve-systemet, ett världsomspännande gäng av hänsynslösa judiska falskmyntare. Detta gäng kontrollerar våra pengar och kontrollerar händelseförloppet i världen. Men de gör mer än så. Genom sina smutsiga affärsmetoder, sitt monopol på propaganda och varje annan viktig faktor i våra liv, har de så korrumperat den vita rasens sinnen och livsstil till den grad att den vita människan nu helhjärtat har anslutit sig till dessa banditer i förstörelsen av vår miljö, vår civilisation och den vita rasen själv.

Eftersom jag redan grundligt har avslöjat Federal Reserve i Creative Credo nr 40 i WHITE MAN'S BIBLE (Den brutala sanningen om inflation och ekonomiskt förslavande — Federal Reserve Board — Världens mest gigantiska falskmyntarliga), och även i stor omfattning distribuerat vår broschyr med samma namn, kommer jag inte att gå igenom det ämnet här igen. Det räcker med att säga att girigheten och snikenheten hos detta ondskefulla gäng judiska falskmyntare ligger i hjärtat av föroreningsproblemet, precis som det i själva verket gör för praktiskt taget alla världens stora problem.

(c) Den tredje huvudfaktorn är det judiska nätverkets vansinniga besatthet som helhet att främja rasblandning, särskilt rasmässig blandning av den vita rasen med världens alla avskum, (medan judarna själva förblir intakta och håller sig borta från varje sådant djävulskt program). I effektiviteten av detta program ligger också ödet för världens miljö, och omvänt, i vändandet av detta program ligger det enda hoppet om att rädda denna planet från att bli en giftig soptipp och en mänsklig svinstia.

Kärnan i Creativity-programmet är fyrdimensionellt: Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö. Eftersom dessa fyra dimensioner alla är en del av helheten och är odelbara, är hela ämnet miljö i högsta grad relevant för vår religiösa filosofi. Det är ett extremt omfattande ämne och jag kommer att sträva efter att presentera The Church Of The Creators ståndpunkt i fem separata delar.

Del I Kemiska föroreningar och det omöjliga bortskaffandet därav.

Del II Radioaktivt avfall.

Del III Gifter i vårt dricksvatten.

Del IV Patologiska föroreningar genom lagliga och olagliga droger.

Del V Genetiska föroreningar och räddandet av vår genpool.

Det finns flera andra typer av föroreningar i modern tid som grasserar och som vi i allt högre grad utsätts för. Några av dessa är (a) bullerföroreningar (b) strålningsföroreningar genom mikrovågor och radioaktiva ämnen (c) religiösa föroreningar (d) sinnesföroreningar genom propaganda, och (e) ett antal andra former av destruktiva föroreningar.

Eftersom detta ämne är för omfattande för att behandlas i en begränsad avhandling som denna tidskrift, kommer jag att begränsa detta i huvudsak till de fem segment som nämndes tidigare. Även dessa kommer att vara av begränsad omfattning och kommer att koncentrera sig på (a) att väcka medvetenhet om hotet och (b) vad vi i The CHURCH OF THE CREATOR kan och måste göra åt det.

DEL I. KEMISKA GIFTER OCH DET ELÄNDIGA MISSLYCKANDET MED ATT BORTSKAFFA EN ÖKANDE ÖVERBELASTNING AV FARLIGT AVFALL.

Allt oftare har vi läst om krisen med farligt avfall i ett antal till synes isolerade samhällen där invånarna vaknade upp en morgon och fann att, utan deras vetskap, deras mark, deras gator, deras vatten och deras luft var så förorenade med giftiga kemikalier att de långsamt men säkert höll på att förgiftas. Överraskning! Överraskning! Någon hade i smyg dumpat tonvis med giftigt avfall på deras samhälles "bakgård" i åratal och nu satt de fast med det. Dessa gifter hade nu sipprat ner i grundvattnet, i akvifären, i deras brunnar, och ja, hade till och med sprutats på gatorna som ett listigt sätt att dölja och sprida dessa gifter. Nu, för sent, var dessa intet ont anande medborgare tvungna att fatta ett plågsamt beslut: överge sina hem och sina livsbesparingar och flytta "någon annanstans", eller lida en långsam död av giftförgiftning.

Även om hundratals sådana incidenter föregick den, var det inte förrän de stora katastroferna i Love Canal 1978 nådde löpsedlarna och tillfälligt tog över kvällsnyheterna på TV som vissa människor började inse att vi hade ett omfattande föroreningsproblem.

Tragedin i Love Canal var dock bara toppen av isberget. Vid den incidenten fick regnet läckande tunnor att poppa upp ur marken på en svart flod av sedan länge begravda kemikalier. Höga förekomster av fosterskador, cancer och andra patologiska sjukdomar bland lokalbefolkningen började också dyka upp i alarmerande takt. Det drev hundratals familjer bort från sina hem i Love Canal och gav bestående skador eller dödade många av dess tidigare medborgare. Långdragna rättsprocesser och försök till sanering pågår fortfarande och kommer att fortsätta göra det i åratal.

Men låt oss titta på några andra fall som blir allt vanligare.

Verna Courtemance är en före detta skollärare som bor i Swartz Creek, en landsvägskorsning 10 mil nordväst om Detroit. Hennes tidigare granne, Charles Berlin, och hans partner öppnade en förbränningsanläggning för farligt avfall 1972 vägg i vägg med Vernas hem. Förbränningsugnen, som ofta var överbelastad, kvävde landsbygden i från rök så mörk och tät att brandmän vid horisonten trodde att det var brinnande hus och rusade dit. Det frätande dunklet förvandlade suffletter på cabrioletbilar till rena trasor. Det gjorde barnens ansikten röda av utslag och fick ögonen att svullna igen.

Verna och hennes vänner ansatte delstatstjänstemän via telefon, demonstrationer och brev i fyra år innan Berlins rökmaskin stängdes ner permanent.

Gav Berlin någonsin sina grannar ersättning för de massiva skador han hade orsakat? Nej. 1980 försatte han sig i konkurs, övergav platsen och lät någon annan städa upp röran och bära bördan.

Under de följande tre åren grävde utredare fram fem lagringstankar och de första av 33 000 tunnor bakom hans förbränningsugn. De

var sprängfyllda med avfall som Berlin hade förbjudits att bränna, men ändå tilläts transportera — från kemiska fabriker, bilfabriker, stålverk, raffinaderier, järnvägar.

Verna och hennes grannar ledde en decennielång kamp för att slutligen få igång en statlig och federal sanering. Under tiden såg medborgare som bodde nära förbränningsanläggningen och dess tillhörande vidriga, giftiga laguner hur deras hem blev värdelösa och deras hälsa allvarligt försämrad.

Nu, med en (delvis) sanering på gång, dundrade 50 lastbilar om dagen förbi Vernas hus under flera veckor förra sommaren och fraktade förorenad jord från ett närliggande fält till en deponi i Ohio. För att rensa fältet från tungmetaller, använd motorolja, biprodukter från läkemedel och färgämnen samt annat industriavfall, har grävmaskiner och bulldozrar skopat upp och skrapat bort 120 000 ton jord. Men det är bara början.

Kommer det någonsin att saneras? Nej, troligen inte, åtminstone inte i den nuvarande generationen, och det kommer sannerligen aldrig att återställas till sitt tidigare skick. Och vad händer med "deponin" i Ohio dit denna röra av giftiga sopor fraktas? Tja, även den kommer att bli en styggelse och en hälsofara inom kort, och förbli så tills lokalbefolkningen där vaknar upp och inser att de har blivit lurade. Allt saneringen egentligen har gjort är att omfördela gifterna från en plats där de inte var önskade till en annan plats där ingen heller vill ha dem, men som ännu inte hade organiserat sitt motstånd (ännu).

Michigan och den amerikanska miljövårdsmyndigheten (EPA) har hittills spenderat sex miljoner dollar i Swartz Creek, och några av de 200 företag vars avfall dumpades där har utlovat ytterligare 14 miljoner dollar. Många ton förorenad jord återstår och läcker ut giftiga föroreningar i lokala grundvattenmagasin vid varje regn. Att bara kartlägga grundvattenföroreningarna kommer att ta många år, och medan de kartläggs kommer de att spridas ytterligare. Att eliminera dem, om det ens är möjligt, kommer att ta decennier. Hur man ska eliminera det vet egentligen ingen.

Allteftersom saneringen vid Swartz Creek fortskred, följde fynd på fynd. I den giftiga sörjan i en uppsamlingsdamm var en miljon gallon oljigt slam spetsat med polyklorerade bifenyler — PCB. Innan produktionen i USA stoppades i slutet av 1970-talet användes PCB i stor utsträckning i hydraulvätska, i kylvätska för elektriska transformatorer och vid tillverkning av plast. Det har nu blivit ett universellt och beständigt avfall — ett som ackumuleras i fisk och orsakar cancer hos djur.

I en annan närliggande damm trodde man att fat med saltsyra och tunnor med cyanid (det är det ämnet de blandar i gaskammare för att avrätta brottslingar) lurade som minor, som bara behövde en stöt för att kemikalierna skulle läcka ut, blandas och bilda moln av dödlig cyanidgas.

När dammen muddrades på ett säkert sätt 1983, var Verna och 165 andra

evakuerade jublade. Men deras optimism var förhastad. Det var egentligen bara ett uppskov.

”Vi är fångar”, sade Verna. ”Vi är rädda för att dricka ur våra brunnar, och vänner från andra städer drar sig för att hälsa på. Min svägerska vill inte längre ta emot gåvor av min hallonsylt.”

Är Swartz Creek och Love Canal isolerade fall? Långt ifrån. Jag nämner dem enbart för att understryka de förödande och långtgående konsekvenser som en enda soptipp kan skapa för den angränsande landsbygden. Till exempel, nära **Seymour, Indiana**, var en 13 hektar stor avfallsplats dumpningsplats för närmare 400 företag. Innan en (delvis) sanering påbörjades i december 1982, fann man att 50 000 fat med kemikalier blockerade den 13 hektar stora platsen. I dessa läckande fat fanns sådant giftigt avfall som cyanid, arsenik, PCB, giftiga metaller, lösningsmedel, naftalin och 200 pund explosivt material, tillräckligt för att spränga hela den 13 hektar stora röran i luften och sprida den över hela landsbygden.

Chemical Waste Management, världens största privata företag för hantering av farligt avfall, påbörjade en sanering i december 1982. Under hot om stämning har 24 (av 400) av de förorenande företagen hittills skjutit till 7,8 miljoner dollar för att finansiera ytsaneringen. Andra företag har gått med på att bidra med ytterligare 5,5 miljoner för att rensa bort föroreningar från grundvatten och alv. Kommer de att lyckas? Återigen, inte troligt. Dessa summor är bara en droppe i havet för att (delvis) hjälpa till att lindra den skada som har skett. Den skadan är dock permanent och genomgripande, och inga pengar i världen kan någonsin vända processen.

Ett annat aktuellt fall är **TIMES BEACH, Missouri**, som har blivit så förorenat att det var olämpligt för mänsklig bosättning. År 1983 köpte EPA hela staden (med skattebetalarnas pengar) för 33 miljoner dollar och vidtog åtgärder för att flytta dess 2200 invånare. Den skyldige i detta fall var 2, 3, 7, 8-TCDD, en av en klass av de mest högtoxiska organiska kemikalierna som kallas dioxiner.

Tio år tidigare hade stadens vägar sprutats med olja för att kontrollera damm. Förrädiskt inblandat i oljan (och utan stadsbornas vetskap) fanns en riklig dos av samma dioxiner som något företag ville göra sig av med i smyg. Jordprover i TIMES BEACH visade att dioxinhalterna var så höga som 1100 gånger den nivå som anses acceptabel. Nu är TIMES BEACH en spökstad, men det är inte hela historien. De hälsomässiga, psykologiska och ekonomiska skador som tillfogats dess 2200 tidigare invånare kommer aldrig att kunna göras ogjorda, för att inte tala om de förödande och permanenta miljöskadorna på själva stadsområdet.

Är dessa isolerade undantag? Inte på långa vägar. Delvis som ett resultat av publiciteten kring LOVE CANAL, började EPA 1983 motvilligt använda en del av sin 1,6 miljarder dollar stora **SUPERFUND**.

inrättades 1980 för att sanera de farligaste av de deponier för miljöfarligt avfall som finns.

Hur många sådana farliga deponier finns det? **TIMES BEACH**, som vi just har beskrivit, är bara en av fyrtio sådana platser enbart i delstaten Missouri som är under utredning av EPA. De 40 platserna utreds främst för dioxinförorening (tusentals andra giftiga kemikalier sprider sig också i landskapet). Även extremt små doser av dioxin kan orsaka missfall, fosterskador, leverskador eller död hos laboratoriedjur. För marsvin är det till exempel 200 gånger så dödligt som stryknin. Ger det dig en uppfattning om omfattningen av det giftiga hot som har spridits över landskapet?

Men låt oss blicka bortom dioxin och delstaten Missouri. Hur stor är egentligen ansamlingen av farligt avfall på nationell nivå?

EPA:s **NATIONELLA PRIORITERINGSLISTA** fortsätter att växa i takt med att andra delstater än Missouri kämpar för att lokalisera farliga platser inom sina gränser. Miljarder dollar i federala saneringsmedel står på spel. I oktober 1984 hade EPA utsett eller föreslagit 786 avfallsplatser till listan. Myndigheten uppskattar att listan så småningom kan innehålla minst 2 500 akuta platser, men det finns minst 16 000 kända platser för farligt avfall i USA, som alla, förr eller senare, är en potentiell tidsinställd bomb. Föreställ dig 16 000 **SWARTZ CREEKS**, eller **TIMES BEACHES**, eller **LOVE CANALS**, spridda över landet, som förorenar mark, luft och vatten — förgiftar dess invånare och dödar dess vilda djur! Men de återspeglar endast FÖRFLUTEN kriminell försumlighet. **Var kommer framtidens ökande sopberg att hamna?**

Ingen känner till den verkliga summan av våra giftiga avfall, men de 264 miljoner ton som reglerades av EPA 1981 skulle fylla New Orleans Superdome nästan 1 500 gånger. Sedan 1950 har vi "gjort oss av med" uppskattningsvis sex miljarder ton i eller på marken, i vårt vatten eller i luften — vilket ständigt ökar vår potentiella exponering för farliga giftiga kemikalier som kan orsaka cancer, fosterskador, missfall, nervsjukdomar, blodsjukdomar och skador på lever, njurar och våra gener.

Men har vi verkligen gjort oss av med dessa giftiga kemikalier, eller finns de egentligen kvar där, ackumulerade i allt större högar och deponier, som sluter sig omkring oss och hotar att förvandla världen till en obeboelig soptipp? Har vi löst problemet? Nej, det har vi inte. Finns det en hållbar lösning i framtiden?

Låt oss undersöka de geniala metoder som staten och industrin har utarbetat för att till synes "göra sig av med" alla dessa miljarder ton giftiga gifter.

Tja, de är egentligen inte så geniala alls. I grund och botten går de ut på att dumpa dem någonstans där de åtminstone tillfälligt kommer att vara

mindre anstötligt — tills det omgivande territoriet självt också blir oacceptabelt förorenat och/eller tills sådana soptippar undantagslöst får slut på utrymme.

Här är några av de mest framträdande ”accepterade” metoderna:

(a) **Förbränningsanläggningar.** Bränn det och skicka restprodukterna ut i atmosfären. Detta komprimerar visserligen avfallet och minskar dess volym något. Det är dock inte genomförbart att göra så med vårt farligaste avfall, såsom giftiga kemikalier från oljeraffinaderier, kemiska anläggningar och tillverkningsindustrier.

(b) **Soptippar (Landfills).** Det kostar 50 till 800 dollar per ton att förbränna avfall, därför ser de flesta företag det som ett för kostsamt sätt att göra sig av med sina giftiga restprodukter, tre gånger så mycket som det kostar att gräva ner det. Som ett resultat kremeras mindre än 1 procent, och den billigare soptippen är förstahandsvalet för de flesta företag.

Men soptippar är, som vi har sett från erfarenheterna vid Love Canal, Swartz Creek och Times Beach, inte alls någon ”bortskaffning”. De är bara en tickande bomb som ackumulerar oacceptabla nivåer av föroreningar på platsen och i den omgivande miljön. De förorenar jorden, tränger in i grundvattenmagasinen och grundvattnet och förgiftar snart marken.

Inte heller det försöksvisa ”saneringsprogrammet” är någon lösning. Det är bara ett försök att flytta ett redan överbelastat område till ett annat område där det inte heller är önskat. Det löser inte heller de berg av framtida ackumuleringar som stirrar oss i ansiktet, år efter år.

(c) Att leda ut avfall i avloppsreningsverk (”treatment” plants) och sedan köra ut det i våra floder, sjöar eller hav. Detta är också en tillfällig lösning och i stort sett ineffektiv i det långa loppet. Praktiskt taget alla våra floder och sjöar är nu överförorenade. Lake Erie, liksom ett antal mindre sjöar, är nu ”döda” sjöar, så förorenade att inget marint liv längre kan leva där, och många av våra floder har blivit öppna avlopp. (Avloppsreningsverk är dock inte den enda orsaken till detta. Avrinning från jordbruksmark som behandlats med konstgjorda kemiska gödningsmedel, ogräsmedel och insektsbekämpningsmedel är också en viktig faktor. Men det är en annan historia.)

(d) En annan ”genialisk” metod är att pumpa ner det riktigt dåliga materialet i **djupa injektionsbrunnar**, för att fängslas mellan lager av ”ogenomtränglig” berggrund. Det är åtminstone teorin. Minst 60 procent av allt giftigt avfall i USA bortskaffas på detta sätt. Till exempel, nära Corpus Christi Bay, sväljer en sådan brunn, belägen mitt bland ett flertal oljekällor, 6½ miljoner gallon frätande vätskor i månaden från närliggande raffinaderier. Det skjuts ner en mil under jorden genom lager av tät lera till sanden i ett forntida hav.

Vad händer med det sedan? Tja, det sprider ut sig, vilket det oundvikligen måste göra om det ska absorbera 6½ miljoner gallon i månaden. Kommer det att sprida sig till de närliggande oljekällorna och komma upp igen i form av saltvatten och

olja? Utan tvekan. Vart annars kan den ta vägen?

(e) Vissa europeiska länder komprimerar sitt avfall till kompakta paket och dumpar dem långt ut till havs. En smutsig och oansvarig metod som bland annat snabbt förorenar vår planets största resurs och vidd, själva haven. De är också begränsade i det missbruk de kan tåla.

(f) Vissa skickar ut förbränningsfartyg på havet för att bränna soporna, och undviker därmed lokal luftförorening, men tillför det likväl till jordens redan överförorenade atmosfär.

(g) Vissa industrier säljer sitt giftiga avfall till lättlurade statliga myndigheter med argumentet att de kommer att bidra till att främja hälsan. Ett utmärkt exempel är aluminiumindustrin som i åratal hade tusentals ton överskottsfluorid i sina händer som en biprodukt vid tillverkning av aluminium. Sedan kom någon smart chef på idén att sälja det till de tusentals vattenreningsverk runt om i landet, som ett hjälpmedel för att förebygga tandröta.

Faktum är att fluorid i sin oorganiska form (den form i vilken den kommer till vattenbolagen) är ett av de dödligaste gifter man känner till, och har den extra faran att stanna kvar i benen hos dem som får i sig det under flera år. Det är en huvudingrediens i råttgift. Medan vissa fluoridFÖRENINGAR som är organiska (delar av växter, levande föda) är kompatibla med människokroppen, är och förblir oorganisk fluorid höggradigt giftig.

Inte ens minimala mängder OORGANISK fluorid hjälper någons tänder. Det kommer dock att orsaka frätskador på emaljen och fläckar på tändernas färg.

(h) Många underutvecklade länder (som Mexiko) drar helt enkelt en avloppsledning en engelsk mil eller så ut i havet och leder ut allt sitt avloppsvatten, rått och obehandlat, direkt i havet. Vissa städer i USA vid kustlinjen ägnade sig också en gång åt denna smutsiga praxis.

(i) Miljontals ton avfall går upp genom de höga skorstenarna från smältverk, raffinaderier och kraftverk för att spridas i en redan överförorenad atmosfär. Lägg därtill utsläppen från miljontals bilar, lastbilar, diesellokomotiv, flygplan och ångfartyg, och du har en flytande soptipp svävande ovanför. Som ett resultat har vi surt regn, förorenad luft och en ständigt ökande ackumulering av CO2 i atmosfären som på lång sikt skapar en ”växthuseffekt”, vars oundvikliga resultat kommer att bli katastrofalt för klimatet och miljön på denna planet jorden.

(j) Det finns ett antal andra otäcka små knep, som att spraya högtoxiska kemikalier på vanliga sopor och låta sopgubben hämta upp det tillsammans med resten av soporna. Eller så har vissa mindre kemiföretag ertappats med att leda ut högtoxiska kemikalier i stadens avloppsledningar genom hemligt borrade anslutningar. Och andra smutsiga knep.

Hittills har vi mest talat om USA, ett högindustrialiserat land. Vad gör resten av världen med sitt farliga avfall? Går det bättre för resten av världen?

Tja, knappast. Det finns ett antal andra länder som England, Tyskland, Frankrike, Italien och Japan som också är högindustrialiserade och vars trånga territorium och täta befolkning i jämförelse får USA att framstå som en vidöppen gräns, och deras problem är ännu värre, mycket värre. Vi har inte tid och utrymme här för att undersöka dem i detalj, även om vi ur CREATIVITYs synvinkel alltid tänker i termer av hela planeten i alla våra framtida prognoser för den vita rasen. Vi är djupt oroade över vad som händer i Tyskland, eller i Japan, eller i Afrika, eller i Sydamerika. Framtidens vita ras kommer antingen att leva eller dö, beroende på vad som händer politiskt, ekonomiskt, rasmässigt över hela världen, och i bästa fall kan den bara överleva på en planet vars miljö fortfarande är livskraftig.

Miljöbilden i resten av världen är dyster, milt uttryckt. För att nämna några exempel: Den vackra Schwarzwald i Bayern dör, faktum är att hälften av Tysklands skogar är sjuka och dör av surt regn och atmosfäriska föroreningar. Den vackra floden Rhen med sina romantiska slott har blivit ett öppet avlopp, en död flod. Faktum är att detsamma kan sägas om de flesta av Europas större floder. I Italien råder kaos och det är ett absolut hopplöst fall. Japan, högindustrialiserat, tätbefolkat och med en liten landyta, har blivit så förorenat att det har nått ett kristillstånd.

Faktum är att hela vår planet nu är svårt överförorenad utan fler "lediga platser" för avfallsupplag eller några andra skrymslen eller vrår kvar att stoppa de miljarder ton giftiga kemikalier, industriavfall eller bara vanligt skräp i. Ändå fortsätter allt detta farliga avfall att spruta ut i ständigt ökande mängder (1500 Superdomes fulla per år enbart i USA) utan någonstans att ta vägen.

SLUTSATS.

Allt detta påminner mig om en bild av en skylt jag såg i en tidning för flera år sedan. Någon företagsam nigger (eller jude) hade satt upp en skylt på den östra spetsen av Long Island, där det stod "Det här är så långt du kan springa, viting. Detta är slutet på linjen." Och så är det med föroreningskrisen — detta är slutet på linjen. Vi ändrar antingen kurs drastiskt eller så kommer den vita rasen att dö av kemisk förgiftning i en förorenad stuvning av sin egen tillverkning.

Finns det någon lösning alls i sikte? Ingen överhuvudtaget, om vi förblir i det nuvarande judiskkontrollerade finansiella, politiska och kulturella miasma som vi nu är uppslukade av, och långsamt drunknar i. Varken EPA, eller kongressen, eller presidenten, eller USA:s regering, eller FN kommer någonsin att ta itu med

med problemet eller ens delvis lösa det.

Varför? Eftersom ingen av dessa myndigheter någonsin kommer att våga möta den grundläggande frågan, som är rasmässig.

Med juden vid kontrollen kommer ler-raserna att fortsätta sin explosiva expansion och den vita rasen kommer att krympa och dö. Denna värld kommer att bli en planet av yttersta kaos, överbefolkad, överförorenad, utan riktning, utan ledarskap. Massvält, upplopp, revolution och kaos kommer att vara vardagsmat.

Men det finns en lösning och vi SKAPARE (CREATORS) stavar ut den.

1. Endast den vita rasen kan lösa både livsmedels- och föroreningsproblemen, men endast för sig själv.

2. Tills den vita rasen får den parasitära juden från sin rygg och får kontroll över sina egna angelägenheter, sitt eget öde, kommer inget av världens stora (eller små) problem att lösas.

3. Endast genom att enas under fanan av en kraftfull, realistisk rasreligion såsom CREATIVITY kommer den vita rasen någonsin att kunna krossa det judiska monstret och ta hand om sitt eget öde.

4. När den väl har uppnått punkt 3 har den fortfarande en mödosam uppgift framför sig — att städa upp världens rasmässiga, miljömässiga och kulturella sopor.

5. Det första steget efter punkt 3 är att sluta subventionera avskummet, parasiterna och gratisätarna både hemma och utomlands. Vi har ingen skyldighet, moralisk eller annan, att föda världens judar, n-ord och ler-raser. När den vita rasen väl har makten kommer den att upphöra med detta vansinne och istället ta hand om sitt eget folk, sin egen överlevnad.

6. Ler-raserna kommer att tyna bort och världens befolkning kommer att sjunka till en nivå där denna planet Jorden återigen kan upprätthålla en hälsosam livskraftig befolkning, med hjälp av ständigt förnybara resurser.

7. Vi uppskattar denna befolkning till att vara högst en miljard, kanske mindre. Men vad den än är, är det långt, långt bättre att ha en ren, säker, oglesbefolkad värld av friska vita människor, ordentligt mätta, inhysta, klädda och styrda än det överbefolkade, förgiftade helvete som nu stirrar oss i ansiktet.

8. Jordbruket som helhet måste överge kemiska hjälpmedel i odlingen, en katastrofal väg som det antog i stor skala för bara 30 år sedan. Detta inkluderar alla kemiska gödningsmedel, bekämpningsmedel och ogräsmedel. För det första är de bara en tillfällig vitaminspruta, som heroin för en knarkare, och förgiftar snart jorden såväl som vår mat. För det andra behöver den vita människan inte producera ett enormt överflöd av mat om vi slutar föda horderna av ler-folk, som nu uppgår till mer än fem miljarder. Allt vi behöver göra är att bara ta hand om vår egen vita ras.

Vi måste gå tillbaka till ekologiskt jordbruk, men göra det vetenskapligt — med mer sunt förnuft och planering än vi gjorde före den "gröna revolutionen". Kemiskt jordbruk är en av de främsta orsakerna till förorening

våra bäckar, sjöar, floder och hav. (Se ”En sund miljö — Att återgå till ekologiskt jordbruk och levande jord.”, i C. C. nr 13 av Den Vita Mannens Bibel.)

9. Kom ihåg att duPonts favorit-reklamslogan, ”Det finns god kemi mellan oss”, är en uppenbar lögn. Alla människoskapade kemikalier är gifter och är mer eller mindre toxiska för människokroppen. Tusentals av dem, individuellt och/eller kollektivt, är EXTREMT toxiska och farliga. Det finns inga goda oorganiska kemikalier. När den vita människan återigen har kontroll över sina angelägenheter kommer en av de första punkterna på dagordningen att vara att börja fasa ut den kemiska industrin som den ser ut idag, och så småningom endast producera organiska och biologiskt nedbrytbara ämnen, eller åtminstone reducera dem till ett förenligt absolut minimum.

* * * * *

Om inte den vita rasen tar kontroll över sitt eget öde, kommer inget av världens trängande problem någonsin att lösas.

* * * * *

Politiska partier kommer och går. Religioner består.

* * * * *

Vi Kreatörer har ingen önskan att vare sig förslava eller exploatera ler-raserna. Det är vårt medvetna mål att den vita rasen ska bebo denna planet jorden i dess helhet.

* * * * *

Endast total seger kan rädda den vita rasen.

* * * * *

Jämförande religioner — Del III

Kristendom

Svindeln med spöken i skyn finner sin ultimata yttring i judisk kristendom.

Kristendomens grundläggande premisser bygger på en kedja av fiktiva abstraktioner, vilka, tagna antingen var för sig eller kollektivt, bildar en bisarr mardröm som är en förolämpning mot varje tänkande människas intellekt. Dessa fiktiva fantasier går ungefär så här.

Det finns spöken i skyn — någonstans, var som helst, överallt — som kontrollerar våra liv, som kontrollerar världshändelser och kontrollerar universum. Dessa spöken är allestädes närvarande och tittar oss ständigt över axeln, för anteckningar och registrerar varje ord och varje handling. Inte bara våra ord och handlingar, utan till och med varje tanke registreras i den där superdatorn i skyn.

Tala om den mängd material judarna har i sin superdator i Tel Aviv! Men även det är småpotatis jämfört med den där super-duper-datorn i skyn som behövs för att registrera varje ord, handling och tanke hos de växande 5 miljarder människor som nu lever, för att inte tala om allt skräp som lagrats för dem som redan är döda, men som väntar på ”Domedagen”. Det måste verkligen överbelasta kretsarna i skyn. Inte undra på att vi har upprepade kortslutningar och blixtnedslag där uppe i det blå.

Fantasin fortsätter. När vi dör kommer vi att få allt detta ackumulerade skräp kastat i ansiktet på oss. Vi kommer att ställas till svars för varje ord, handling, tanke, och ve och fasa! Om du befinns bristfällig och har avvikit från huvudlinjen, eller gjort några misstag, då bär det av ner i gropen för dig, de brinnande svavelgroparna, vill säga. Och eftersom ingen av oss är perfekt, gissa var 99 och 44/100 procent av oss kommer att hamna. Visst kan det nu finnas vissa undantag, som Jerry Falwell-typerna som lydigt och underdånigt kröp för Guds utvalda. Men man kan aldrig vara säker, och det inkluderar Jerry Falwell, påven och Billy Graham. Vem vet vilka onda tankar som ibland kan ha lurat i de mörka skrymslena av deras förvridna små sinnen. Till och med Jimmy Carter erkände att det har funnits tillfällen då han hyst lusta.

Nu är det inte alla dessa spöken i skyn som övervakar och för anteckningar. Endast de ”goda killarna” gör det. Men spöken kommer uppenbarligen i en stor mängd olika former, figurer och storlekar och alla är inte ”goda” i den ”Heliga skriftens” ögon. Precis som i filmerna har man alltid de goda killarna och de onda killarna, så även där uppe.

i dessa dunkla skyar i det höga har man också de "onda" spökena. Dessa har namn som Satan, Lucifer, Djävulen och en mängd andra namn. Detta är enbart för den högste chefen. Men han är inte ensam. Vi hör upprepade gånger i de kristna predikanternas repertoar av helveteseld och svavel om "Satan och hans hantlangare", och mycket mer.

Den mest intressanta aspekten av hela denna hopkokade historia är denna: medan det i filmerna, där efter en tappert utkämpad strid mellan de goda och de onda, vanligtvis (åtminstone brukade det vara så) är den gode som vinner och krossar den onde och "hans hantlangare", så är det inte så i striden i det höga.

Där fortsätter kriget, och fortsätter och fortsätter. Fastän Herren (den gode) är allsmäktig och det han säger gäller (det är trots allt hans skapelse, han skapade allt), så finns det ändå ingen seger över den onde. Herren och Lucifer har nu hållit på i förmodligen 6000 år, och är fortfarande låsta i ett dödläge. Tja, inte precis det heller. Satan vinner, helt klart. För varje person som blir "räddad" från den brinnande avgrunden, får Satan minst 99, troligen 99 och 44/100. Uppenbarligen vinner inte de goda i denna historia om Spöken i skyn. Som Leo Durocher brukar säga: "de goda kommer sist."

Låter detta som en lustig rövarhistoria? Det gör det för mig, men man kan gå in i vilken som helst av 200 000 kristna kyrkor (enbart i USA) och höra samma dumma historia predikas av hundratusentals predikanter, vecka efter vecka efter vecka. Deras versioner kan skilja sig lite åt, men i huvudsak är det den grundläggande berättelsen, evangeliet, Herrens ord eller vad som helst. Inte bara från predikstolen i alla kristna kyrkor sänds denna idiotiska historia ut, utan på senare tid även mer effektivt (och mer lönsamt) från de elektroniska bedragarna som använder den judiska dumburken.

Men det är inte slutet på historien. Faktum är att Herren och Satan egentligen står på utmärkt fot med varandra, precis som USA:s regering och de ryska kommunisterna. (Läs återigen Creative Credo nr 50 i Den vita mannens bibel, "Observationer om djävulen och helvetet".) Huvudskurken lider inte särskilt mycket. Satan och Gud har jätteroligt och spelar spel med oss stackars syndare, för att se vem som kan få högst poäng, och spelresultatet var förutsagt redan innan det började — Djävulen är den överväldigande vinnaren, utan tvekan.

Det är vi, vi odugliga, usla syndare som är de verkliga förlorarna. Det är vi som kommer att lida i den där brinnande avgrunden. Det är ett korrupt, riggat spel. Och vilken hemsk tortyrkammare det är. Miljarder och åter miljarder själar kommer att brinna där inne, jämra sig och skära tänder (har själar tänder?) i evighet, och evighet, och evighet. Ingen benådning, ingen amnesti, ingen "femminuterspaus", inget ledigt för helger eller semestrar. Bara stenhårda 24 timmar om dygnet, 365 dagar om året av outhärdlig smärta och tortyr, i evighet, och evighet, och evighet.

Vad tycker den gode och kärleksfulle Herren om det? Tja, uppenbarligen

han tycker att det är en fantastisk sport. När allt kommer omkring har han drömt ihop alltihop, designat hela den förbannade anordningen, och kommer att driva sin tortyrkammare härifrån till evigheten.

Uppenbarligen ville han medvetet sätta alla dessa miljarder i den eldiga tortyrkammaren och tortera skiten ur dem, annars skulle han väl aldrig ha konstruerat sitt sadistiska helvete från första början, eller hur?

Varifrån kom en sådan bisarr mental mardröm? Hur kan så många hundratals miljoner människor bli snärjda i en sådan idiotisk såt och samtidigt vara mer än villiga att punga ut med 40 miljarder dollar om året enbart i USA för att vidmakthålla och utöva sådant djävulskt och sadistiskt struntprat på sina egna barn, sin egen avkomma?

Det är en lång historia, och för att gå tillbaka till början bör vi, antar jag, börja med egyptierna, den första riktigt stora vita civilisationen i historien.

Egyptierna var ett högt intelligent folk. De hade den ovanliga fördelen att bo i Nildalen där de under tusentals år var (mer eller mindre) skyddade från fientliga intrång från alla fyra sidor. Som ett resultat hade de lång tid på sig att utveckla och odla sin egen civilisation och sin egen kultur. Detta gjorde de, och deras civilisation varade i kanske tre tusen år, en tidsperiod längre än någon annans. Den dog ut när deras gener blev förgiftade genom uppblandning med de underlägsna svarta nubierna i söder.

Även om denna bastardisering av den vita egyptiska rasen kan betraktas som en sorts erövring av underlägsna, påtvingades den dem inte, utan var självförvållad. Detta var en erövring av mest ondskefull karaktär som innebar dödsstöten för den stora egyptiska vita rasen. Det var resultatet av dumhet och kriminell försummelse genom att misslyckas med att erkänna (a) det dyrbara värdet av deras rasgener, och (b) hur de skulle skydda sin genpool från bastardisering och rasförgiftning. Det kan kategoriseras som en av historiens stora tragedier.

Hur det än må vara med det, var deras religion till stor del skyldig till denna stora tragedi, eftersom knappast någon vit kultur i den antika civilisationen var så besatt av "andevärlden" och livet efter detta. Det är i själva verket de forntida egyptierna, som hade 3 000 år på sig att utveckla sin religion, som vi har att tacka för praktiskt taget varje fiktivt koncept och abstraktion för vad som senare blev kristendomen. Jag har listat dessa begrepp tidigare under judendomen, men jag anser det vara relevant att jag listar dem igen. De är (a) idén om en "själ" (b) idén om "evigt liv" (c) idén om "gudar" (d) idén om offergåvor och böner för att blidka guden eller gudarna (f) idén om dop (rening genom tvagning) (g) idén om att bygga storslagna tempel för att bönfalla och ära sina gudar (h) omskärelse av spädbarn,

och ett antal andra trosuppfattningar, seder och ritualer, inklusive vaga idéer om himmel och helvete.

Det andra stadiet var den parasitära judens intrång i den egyptiska domänen. De okreativa judarna var nog listiga för att kopiera de flesta av de egyptiska koncepten och, med några få modifieringar, införliva dem i en egen stamreligion, **en religion som på en gång var mer pragmatisk och som samtidigt utnyttjades till det yttersta för att bevara och främja den parasitära judens lycka och välgång.**

Det tredje stadiet i den kristna religionens utveckling utspelade sig i hjärtat av det romerska imperiet. När Rom stod på sin höjdpunkt under det första århundradet av den vanliga tideräkningen (v.t.), var den mindre provinsen Judeen en av dess många erövringar. När de svårhanterliga judarna visade sig vara upproriska och motsträviga, skickade kejsar Vespasianus in general Titus för att kväsa upproret. Detta gjorde han i en belägring som varade i mindre än två år. Under processen jämnade han Jerusalem med marken, enligt tidens typiska sedvänja.

Men judarna visade sig vara en tuffare erövring än romarna hade räknat med. I försöket att "smälta" den lilla provinsen, svalde romarna i själva verket ett rasligt gift, vilket historien senare har visat. Judarna besegrade inte romarna genom konfrontation med överlägsna vapen. Tvärtom var de så enormt underlägsna i detta avseende att det inte ens hade varit en match. Istället använde de sitt mest dödliga vapen — religion, propaganda, svek och intriger — i allt vilket de saknade rivaler och fortfarande saknar idag. Kort sagt använde de "H"-bomben — hjärnbomben, i vilken de har varit fantastiskt framgångsrika. Kristendomen var deras främsta vapen och Saul från Tarsus var den nyckel-jude som anstiftade konspirationen. Judarna sålde de en gång så virila och krigiska romarna en självmordsreligion där pacifism, självförnekan och självutplåning blev den nya religionens främsta dygder. Kort sagt förvandlade de de en gång så aggressiva, kraftfulla romarna till en kaotisk massa av kvidande veklingar.

Hur gjorde de detta? Jo, Marcus Eli Ravage, en listig jude från 1900-talet, skryter om det, och han berättar historien bättre än jag kan. (Läs återigen "Confessions of a Jew" Creative Credo nr 43 i The White Man's Bible.)

Kristendomens grund. Hela den kristna religionen är baserad på en nyckelfigur kallad Jesus Kristus, hälften människa och hälften Gud, som antas ha vandrat på jorden cirka år 1 till 33 v.t. Det finns dock inte ett spår av genuina historiska bevis utanför dess egna hopkokade fabler att en sådan karaktär någonsin existerat. Trots att både grekerna och romarna på den tiden var högst läskunniga, har ingen samtida historiker, poet, författare eller krönikör någonsin skrivit så mycket som en enda rad som bekräftar alla de befängda händelser som påstås i Nya testamentet. Allt är

baserat på de förmodade berättelserna i ”evangelierna” Matteus, Markus, Lukas och Johannes, men ingen samtida författare vid den tiden hörde någonsin talas om dem heller, eller ansåg åtminstone inte att det var värt att notera dem. De få historiska ”fakta” som framträder är att dessa samma fantasier hade sammanställts från redan existerande fabler som då var gängse, och nu prånglades ut som den äkta varan. I själva verket hade historien om en korsfäst ”frälsare” berättats i 16 tidigare andra religioner och återanvändes nu för 17:e gången.

Varifrån kom de självmordsbenägna idéerna som är inneboende i kristendomen? Det finns dock inget mysterium kring denna fråga. Det existerade vid Döda havets stränder en liten judisk sekt kallad esséerna. Deras hjälte var ”Rättfärdighetens lärare” och de praktiserade kollektivt boende, självförnekan och undvek äktenskap och familjeliv. Men ännu viktigare var att de lärde ut och praktiserade pacifism och främjade varje självmordskoncept (såsom: sälj allt du äger, älska dina fiender, vänd andra kinden till, döm inte) minst ett århundrade före Kristi förmodade födelse. Den skrupelfrie och listige Saul från Tarsus (som senare blev de kristnas St. Paulus) såg i deras självmordsbenägna läror själva grodden till en religion som kunde utnyttjas för att förgöra de stolta och högmodiga romarna. Hur framgångsrik han var och hur romarna tog det förgiftade betet har historien dokumenterat.

Judarna var framgångsrika bortom sina vildaste drömmar och 1300 år av den mörka medeltiden tog vid när Rom föll samman. Det judiska giftet grotar fortfarande i hjärnorna på hundratals miljoner vita kristna idag, och är nyckeln till den judiska dominansen, våldtäkten och plundringen som den vita rasen underdånigt tillåter sig att utsättas för.

* * * * *

Kristendomen är en född förlorares filosofi.

* * * * *

Det skulle inte tjäna den vita rasen mycket till godo att ärva planeten jorden om allt vi ärver är en förgiftad soptipp.

* * * * *

Kristendom vs. Creativity
En jämförelse

Grundläggande mål

KRISTENDOM — Att ”rädda” människors ”själars” från ett fiktivt helvete i ”efterlivet”, eftersom Gud älskar mänskligheten så djupt. Varför samma judiska Gud som skapade offren också skapade ett helvete att sätta dem i, har aldrig förklarats. Efter att denne samme kärleksfulle Gud ”offrade” sin ende son på korset för att förstärka ”frälsningsprogrammet”, misslyckades även det programmet kapitalt, och även det har aldrig förklarats tillfredsställande.

Kristendomen skyr livet i den verkliga världen som värdelöst, och ser det endast som en förberedelse för ”efterlivet”.

CREATIVITYS grundläggande mål är (a) den vita rasens överlevnad, expansion och avancemang. (b) Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö. (c) Att bygga en ny, en vitare och ljusare värld.

Grundläggande böcker

KRISTENDOMEN baseras på: (a) DET GAMLA TESTAMENTET, som i grunden är en egenkomponerad historia om den judiska rasen (israeliterna) och Jahves oändliga hängivenhet till, och kärleksaffär med, denna parasitära stam av semiter. Det finns inte ett spår av historisk grund för dess hopkokade ”historia”, ej heller finns det några vetenskapliga bevis för dess skapelsehypotes om att världen ”skapades” för 6000 år sedan under en 6-dagarsperiod. Det Gamla Testamentet utgör 75 procent av den ”Heliga Bibeln” och nämner aldrig ens Jesus Kristus. (b) DET NYA TESTAMENTET. Det handlar helt om livet för en omskuren jude vid namn Jesus Kristus, som förmodligen levde cirka 1-33 v.t., men återigen finns inte ett spår av historiska bevis för att verifiera denna berättelse. Kristi läror främjades redan av en liten religiös kult kallad esséerna, som föregick den förmodade Kristus-eran med ett århundrade.

CREATIVITY — grundas på tre grundläggande böcker: (a) NATURE’S ETERNAL RELIGION — lägger grunden för religionen CREATIVITY. (b) THE WHITE MAN’S BIBLE — förstärker och bygger vidare på den första boken, och introducerar idén om Salubrious Living — ett program för att uppnå det yttersta inom superb hälsa och välbefinnande. (c) SALUBRIOUS LIVING — beskriver detta program i detalj — inklusive detaljer om nutrition, fasta, motion, miljö och eugenik. Formulerat i 14 specifika punkter.

Grundläggande övertygelser vilar på:

KRISTENDOM — övertygelser baseras på det övernaturliga. I huvudsak inriktad på att fördöma den verkliga världen och fokusera på en fiktiv himmel och ett helvete i "efterlivet". En samling vidskepelser, myter och fantasier som tilltalar de naiva och lättlurade, men som är en förolämpning mot varje informerad, tänkande man eller kvinna.

CREATIVITY — övertygelser baserade på verkligheten — Naturens Eviga Lagar, den vita rasens liv och välfärd på denna planet Jorden. Baserat på historiens erfarenhet och på sunt förnuft.

Rasliga attityder

KRISTENDOM — främjar idén om att vi alla är lika inför Herren (förutom judarna som är hans överväldigande favoriter) och därför är rasblandning helt fantastiskt. Dessutom är vi skyldiga de mindre lyckligt lottade (n-ordet och ler-raserna) allt vi har. Vi bör älska dem, gifta oss med dem, mata dem och hysa dem. (Sälj allt du äger, älska våra fiender, etc.)

CREATIVITY — intar en helt motsatt ståndpunkt i den rasliga frågan. Vi följer Naturens Eviga Lagar, som tydligt säger: ta hand om de dina. CREATIVITY ser bastardisering av den vita rasen som den ultimata fasan och ser inte judarna som "Guds utvalda". Snarare kategoriserar den judarna som mänsklighetens mest ihärdiga parasit, och en stor katastrof för den vita rasen. Vår GYLLENE REGEL säger allt: Det som är bra för den vita rasen är den högsta dygden; det som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.

* * * * *

Den europeiska civilisationens mörka tidsålder var som värst när den judiska kristendomen stod på sin höjdpunkt.

* * * * *

Spöken i skyn: Osedda, ohörda, okända, oförnumna, overkliga.

* * * * *

Efter 5000 år

Israel, En Parasitisk Nation

Fortfarande oförmögen att antingen försörja eller styra sig själv.

På de följande sidorna har vi återtryckt en artikel som publicerades i den ordinarie judiska etablissemangspressen den 1 juni. Faktum är att den dök upp i Atlanta Constitution, men det är inte lika betydelsefullt som att rubriken i sig är vilseledande och motsäger artikelns text.

Rubriken skulle få en att tro att den israeliska valutan hålls sund, på ett eller annat sätt, uppenbarligen genom amerikanska "golvbrädesdollar". Detta är dock en lögn. Det finns knappast en ekonomi i världen som är så instabil och osund som den i Israel. Inte heller finns det en valuta i världen som är mer värdelös och utsatt för en högre inflationstakt. Under det senaste året har den takten ibland studsat så högt som en årlig takt på 1300 procent. Israelerna själva har absolut inget förtroende för den, och litar varken på den eller sin regering.

Trots det faktum att Israel (tack vare det judiska kraftcentret över hela världen, och särskilt i USA) är den mest subventionerade lilla nationen i världen, är det en eländig plats att bo på, även för judarna. Det plågas av strejker, inflation, splittring och missnöje. Detta trots det faktum att Israel tar emot minst 3,4 miljarder amerikanska dollar i gratis bistånd och välgörenhet från den amerikanska regeringen (läs amerikanska skattebetalare). Utländska judar, särskilt från USA, ger ut enorma obligationer, vilkas förmåner skickas till Israel. Utöver det får så många som 3,5 miljoner judar i Israel och andra länder nu "skadeståndsbetalningar" från en flat tysk regering ovanpå allt annat byte de lyckas lura till sig och extrahera från goyim utomlands. Allt detta tjuveri uppgår till cirka 10 000 dollar per år för varje judisk fyrbarnsfamilj. Tala om framgångsrika parasiter! Tala om fulländat tjuveri! Vem var det som sa att brott inte lönar sig?

Nu skulle man kunna tro att med all denna gratis subventionering, skulle detta urgamla pesthål i världen vältra sig i lyx, ett virtuellt land av mjölk och honung, som den judiska bibeln gillar att föreställa sig Guds utvalda.

Men det gör det inte. Det är en eländig plats utan egen framtid. Den har inte bara en av de högsta inflationstakterna, utan också en av de högsta utvandringstalen — judar som har fått smaka på sin egen kommunistiska brygd flyttar ut. Den enda faktorn som hindrar hela befolkningen från att försvinna är den ivriga och vilseledande propagandan i främmande länder som förmår nya judiska offer att flytta in.

Judarna är i själva verket lika skickliga på att ljuga för sitt eget folk som

de är för goyim. Men det kan inte vara. Israel är dömt. Så snart den vita rasen tar sitt förnuft till fånga och slutar subventionera detta smittsamma pesthål, kommer det att kollapsa som en stucken ballong.

Det är målet och den orubbliga beslutsamheten hos SKAPARENS KYRKA att hjälpa till att åstadkomma detta så snabbt som möjligt genom att reda ut det förvirrade, röriga tänkandet hos våra vita raskamrater. Låt oss påskynda denna dag. Utan den missriktade subventioneringen från de vita goyim skulle Israel och hela det stinkande judiska nätverket försvinna snabbare än en snöboll i det ordspråksmässiga (judiska) helvetet. Då, inte längre skyddade av ett underdånigt och fjäskande USA, skulle de 120 miljoner fientliga araber som omger Israel snabbt närma sig och rasera varje sista spår av vad som en gång var världens främsta parasit.

DELENDA EST JUDAICA

Glad dag!

* * * * *

'Golvplanksdollar' håller valutan stabil i hela Israel

Av Michael Widlanski

TEL AVIV — En banktjänsteman här försökte häromdagen göra ”en god gärning” för en långvarig kund och samtidigt för den krisdrabbade israeliska regeringen.

”Nu när din son är född”, sade banktjänstemannen till kunden, ”skulle det vara en bra idé att öppna ett sparprogram i hans namn.”

”Nej tack”, svarade kunden och iakttog vaktsamt tjänstemannen. ”Jag vill inte ha mina pengar i banken.”

”Var inte dum”, sade tjänstemannen envist. ”Här får du ett sparprogram där dina besparingar (i shekel) kommer att vara knutna till dollarn och till inflationsnivån plus några procents ränta.”

Den vaksamma kunden gjorde en snabb beräkning innan han svarade på det attraktiva erbjudandet. Han tog med i beräkningen att regeringens kurs för dollarn — cirka 1 000 shekel för en grönlapp — var över 35 procent lägre än den kurs som erbjöds på den israeliska svarta marknaden, där en dollar ger 1 350 shekel.

”Jag är ledsen”, sade bankkunden. ”Jag är helt enkelt inte intresserad.”

Vad kunden inte berättade för banktjänstemannen — men som tjänstemannen förmodligen ändå visste — var att han hade placerat nästan alla sina besparingar i vad som här i folkmun kallas ”golvplanksdollar”, så kallade eftersom de flesta israeler har förvarat sina besparingar i dollar eller annan hård valuta under sina golvplankor eller under sina madrasser.

De flesta israeler har kommit till slutsatsen att regeringen, som har ont om intäkter men gott om utgifter, kommer att försöka angripa privata tillgångar på något sätt eller sänka sina egna skulder genom att ta tvångslån från privata bankkonton eller genom en engångs kraftig devalvering av shekeln.

Under dessa olika scenarier, de flesta israelers värsta mardrömmar, kommer regeringen således att försöka täcka sina egna växande budgetunderskott och minskade valutareserver med privata pengar.

Den israeliska regeringen, vars budgetutgifter faktiskt överstiger dess bruttonationalprodukt på omkring 20 miljarder dollar, har protesterat — genom finansminister Yitzhak Modai — att den ”inte kommer att röra den enskilde israelens besparingar.”

Men israelerna har för länge sedan slutat tro på sin regering.

”Jag tror inte på någonting de säger längre”, förklarade Orah Lipsky, en amerikanskfödd pedagog som bor i Jerusalem. Hon sade att hon var särskilt upprörd över regeringens nyligen fattade beslut att höja reseskatten till 300 dollar tillsammans med ytterligare 20 procent på priset för flygbiljetter.

För fru Lipsky, hennes man och två barn innebär detta att det som tidigare var en resa för 2 000 dollar för att besöka hennes föräldrar i New Jersey, över en natt har blivit en resa som kostar närmare 4 000 dollar bara för flygresa och statliga skatter.

”Det är en skandal”, sade fru Lipsky. ”Jag känner mig som en samvetsfånge. Jag tror inte att de (regeringen) har någon ekonomisk plan.”

Utöver reseskatten dekreterade den israeliska regeringen också att mervärdesskatten (moms) — en sorts nationell omsättningsskatt på varje vara och tjänst — skulle stiga från 15 till 17 procent.

”Vad denna gigantiska regering egentligen måste göra kan den inte göra eftersom den måste vara 25 olika ministrar till lags, och därför kan den inte skära ner på de offentliga utgifterna”, hävdade Nehemya Stressler, ekonomireporter för den liberala morgontidningen Ha’aretz.

På mindre än två månader har dollarkursen på svarta marknaden praktiskt taget fördubblats då tusentals israeler och israeliska institutioner löst in sina besparingar och pensionsplaner och köpt dollar på svarta marknaden eller skyndat sig att köpa lyxartiklar som nya bilar.

Redan nu talar dock högt uppsatta regeringsministrar om att införa en ny skatt på alla bilar som ägs av allmänheten, oavsett hur gamla de är. Detta skulle komma utöver de talrika skatter och tullavgifter på nya bilar som har drivit upp priserna till astronomiska nivåer.

En medelstor sedan, till exempel, som skulle kosta fem eller sex tusen dollar i Storbritannien, Tyskland eller USA, kostar ”bara” tjugofyra till tjugonio tusen dollar (i shekel) här.

Trots de höga bilpriserna har dock israeliska återförsäljare rapporterat att hela deras lager har köpts upp fram till slutet av sommaren.

”Alla köper nu”, sade Danny Tzarfati, en bilhandlare här, ”eftersom de vet att regeringen bara kommer att beskatta det ännu mer.”

* * * * *

Nummer 27, augusti 1985

Det infekterade såret på USA:s mjuka undersida

Det är 2000 mil långt och kan visa sig vara ödesdigert. Det stavas Mexiko.

Vi har upprepade gånger konstaterat ett bevisat historiskt faktum: **Territorium på denna planet jorden tillhör dem som erövrar det och har viljan och medlen att behålla det.**

År 1846 beslutade en av våra största presidenter, **James Knox Polk**, att handling talade högre än ord och beslutade sig för att göra något meningsfullt för att åstadkomma expansionen av den då unga republiken. Idén om "Manifest Destiny" var då fortfarande en spännande dröm i många vita amerikaners hjärtan och drivkraften att trycka västerut var stark.

Buren till ämbetet på en våg av pånyttfödd nationalism, föreställde sig Polk ett USA som skulle spänna över kontinenten från Atlanten till Stilla havet med fredliga medel om möjligt, med våld om nödvändigt.

Trots det faktum att slaverikontroversen överskuggade alla andra frågor för dagen till den grad att de flesta politiker inte kunde tänka klart, beslutade president Polk att vidta åtgärder. I ett blodigt krig som varade i två år gav amerikanerna de bastardiserade mexikanerna ett grundligt nederlag som de inte har glömt än i dag. (Läs återigen C.C. nr 33 i den vita mannens bibel ”Kriget med Mexiko, 1846-48 — Ett oavslutat krig.” Även C.C. nr 32 ”Manifest Destiny”.)

I Guadalupe Hidalgo-fördraget som följde på den vita mannens rungande seger över mestisen, avträdde Mexiko territorierna New Mexico, Arizona och resten av sydväst, inklusive delstaten Kalifornien. Tillsammans med uppgörelsen med Storbritannien angående Oregonterritoriet, utökade Polk det amerikanska territoriet med 50 procent, en hedersvärd prestation.

Vi Skapare anser att det mexikanska kriget är ett av de få meningsfulla krig som utkämpats av USA som konstruktivt har gynnat den vita människan. Vi betraktar också den elfte presidenten, James K. Polk, som en av de största, och även om efterföljande...

frekventa revisionistiska judiska historieskrivare har försökt ignorera både Polk och det mexikanska kriget, menar vi att åter fokusera uppmärksamheten på både mannen och händelsen och ge denne store man den ära och det erkännande han så väl förtjänar.

Som vi alla vet, inom 13 år efter detta stora steg framåt, slets USA sönder av det självmordsbenägna och brodermördande inbördeskriget — ett krig underblåst och anstiftat av det judiska bankhuset Rothschild. Från den tiden och framåt har den officiella amerikanska raspolitiken, både öppet och dolt, varit antivit, pro-neger, pro-mexikansk och för en rasmässig uppblandning av den vita rasen.

De flesta nationer genom historien har vaktat sina gränser nitiskt som okränkbara, och varje brott mot sådana gränser, eller invasion av territorium, har varit omedelbar orsak till en krigsförklaring. Även invandringspolitiken har i världens civiliserade länder varit ytterst strikt och noggrant reglerad för att hålla alla ute, utom kanske de mest önskvärda prospekten, och endast beviljat medborgarskap till de få som mätbart kunde bidra till statens välfärd. Olagliga inträden har sedan urminnes tider betraktats som kriminella överträdelser av nationell lag, med stränga konsekvenser.

Hur väl har USA hållit fast vid sådana hävdvunna lagar och prejudikat för att skydda staten, dess medborgare och dess territorium?

Ända sedan inbördeskriget, när judarna fick övertaget i ekonomisk makt och politisk kontroll, har det till en början skett dolt, att blanda upp de vita byggarna av detta en gång så stora land. Den så kallade rekonstruktionsperioden efter inbördeskriget var ett gigantiskt steg i den riktningen. Vad judarna egentligen rekonstruerade var ett svårt ödelagt Syd för att anpassa det till deras nu väletablerade politik att förstöra den vita rasen och ersätta den med en uppblandad hord av mulatter och mestis-mexikaner.

I strävan efter att främja och expandera det redan stora segmentet av negrer i Södern var judarna övervägande framgångsrika, och fortsatte att vara det fram till början av andra världskriget, det största av alla självmordsbenägna och brodermördande krig för förstörelsen av den vita rasen. Under andra världskriget inledde judarna en ny era av att sprida negerbefolkningen från Södern till försvarsindustrierna i de större städerna i norr. Hur väl judarna har lyckats i denna strävan kan mätas av det faktum att praktiskt taget varje större stad i norr nu har en negerborgmästare — Chicago, Detroit, Washington D.C., Philadelphia, vad du vill. De få undantagen är städer som New York, som har judiska borgmästare, men att hitta en stad idag som fortfarande har en vit borgmästare blir svårare för varje år.

Men det var inte förrän under de senaste två decennierna som den mexikanska floden från söder om gränsen praktiskt taget har blivit en syndaflod. Mexikanerna, som genetiskt sett bara ligger ett litet snäpp över negrerna själva, är

ännu mer produktiva avlare av sin sort än vad de sexuellt ohämmade negrerna är.

Vid sekelskiftet kommenterade en historisk observatör: ”Stackars Mexiko, så långt från Gud och så nära USA.”

Idag är rollerna ombytta. Idag vore det mer lämpligt att tycka synd om det stackars USA som är låst på samma kontinent och granne med ett land som har en sjukdom som var medfött smittsam och snabbt spred sig. Det är nu **”Stackars USA — så nära Mexiko.”**

Mexiko har nu en av de högsta födelsetalen i världen. Trots att befolkningen är dåligt född, fördubblas dess växande befolkning vart 20:e år, och detta beror främst på stödet från, och närheten till, USA. Om dessa bastardiserade indianer fick tillräckligt med mat skulle de föröka sig ännu snabbare och förmodligen fördubbla sin befolkning vart tionde år.

Den 1 950 mil långa gränslinjen mellan Mexiko och USA är för den vita rasen ett öppet sår, ett rinnande sår. Den amerikanska regeringen låtsas göra ett halvhjärtat försök att patrullera den gränsen, men det är ett bedrövligt misslyckande, och det är avsiktligt. Den judekontrollerade amerikanska regeringen har ingen avsikt att hålla mexikanerna ute, och dess Musse Pigg-lekar med att jaga mexikanska lagöverträdare som korsar gränsen i miljontal är en dåligt maskerad bluff och ett uppenbart bedrägeri.

I ett underutvecklat land som är ansatt av arbetslöshet, fattigdom, sjukdom, okunnighet och överbefolkning, är det det innerliga målet för nästan var och en av de **mer än 70 miljoner mexikanerna att förverkliga den ”amerikanska drömmen” och migrera till USA. Med den slappa invandringspolitiken och den näst intill värdelösa upprätthållandet av gränspatrulleringen är det relativt lätt att göra det. Allt de behöver göra är att smyga över gränsen — en 1 950 mil lång linje — och ta chansen att bli påkomna. Vad händer om de åker fast? Inget mer än en dask på handleden. De transporteras artigt tillbaka till Mexiko, för att försöka igen och igen, så många gånger de vill.**

Med hjälp och stöd från sina rasfränder som redan är här, är det relativt lätt att försvinna i den massiva latinamerikanska befolkningen som nu redan är bosatt norr om gränsen. Det finns ungefär 20 miljoner latinamerikaner i USA som redan är antingen medborgare eller ”lagliga” invånare. Det finns ytterligare tio miljoner här som är illegala utlänningar, och det antalet växer snabbt. Och föga förvånande ger den judekontrollerade regeringen dem officiellt och inofficiellt all uppmuntran. President Carter föreslog att vi skulle ge laglig status till alla illegala utlänningar från Mexiko, förutsatt att de inte precis nyligen hade korsat gränsen (som i förrgår). President Reagan har talat om att eliminera gränsen

tillsammans och ta emot dem alla som en enda stor lycklig familj. Och förr eller senare är jag säker på att båda förslagen kommer att antas som officiell regeringspolitik. Men det kommer inte att bli en enda stor lycklig familj. Det kommer att innebära den vita rasens död. Precis som historien om kamelen med nosen i tältet, kommer mexikanerna att vilja ha hela landet, inte bara en del av det, så snart judarna har byggt upp tillräcklig politisk styrka.

Om det är en sak vi borde ha lärt oss från historien, så är det detta: det finns inget som heter att den vita rasen blidkar en främmande minoritet i sin mitt. Till en början vädjar dessa eländiga stackare till vårt medlidande. Som barmhärtiga dumbommar matar och subventionerar vi dem. De vill sedan (liksom kubanerna i Miami) ha en symbolisk politisk representation. Vi går med på även detta. Allteftersom deras antal ökar, blir de snart den politiska majoriteten och tar kontrollen. När de väl har kontrollen tar de över helt och hållet och utövar skamlös rasdiskriminering, utan några hämningar, och driver snart ut den vita mannen från hans tidigare hemterritorium.

Jag har sett ett antal sorgliga bildekaler i södra Florida där det står: "Vill den sista amerikanen som lämnar vara snäll och ta med flaggan." En klen, men sannerligen sorglig kommentar. Kontrastera detta med den djärva och aggressiva handling som vidtogs av president Polk, som gjorde precis det motsatta, tog över territorium från ler-raserna, och jag är säker på att ni kommer att förstå varför vi Skapare betraktar honom som en av våra största.

När detta rasliga övertagande sker på den nationella scenen, vilket det snart kommer att göra, kommer vi att se mexikanerna, niggrerna, hinduerna, japanerna och alla andra ler-folk förena sina händer för att gadda ihop sig mot den vita rasen för att driva den till utrotning. Detta kan eller kan inte resultera i ett blodigt raskrig, beroende på om den vita mannen väljer att göra ett sista desperat motstånd. Slutresultatet kommer att bli som det blev i Haiti — den tidigare kolonin San Domingo. (Läs återigen Creative Credo nr 30 i den vita mannens bibel med titeln *The Grisly Lesson of San Domingo* — "En föregångare till det vita Amerika")

Vi inom Church of the Creator intar ståndpunkten att det bara finns en lösning på denna eskalerande kräftsvulst på USA:s mjuka underliv och det är denna:

1. Den vita rasen måste få kontroll över sitt eget öde genom att rycka kontrollen från dess nuvarande judiska herrar.
2. För att göra det måste vi polarisera oss kring en kraftfull, seriös rasreligion.
3. När vi väl har gjort det måste vi rensa vårt land från främmande raselement och göra det säkert för den vita rasen.
4. Ett av de första stegen i att göra detta vore att ställa upp kulsprutor och stänga den mexikanska gränsen. Låt dem veta att vi menar allvar och skoningslöst meja ner varje inkräktare som utmanar vår suveränitet.

5. Det andra steget är att skoningslöst söka upp varje illegal främling och skicka tillbaka dem till Mexiko, med den ödesdigra varningen att de kommer att skjutas om de skulle försöka återvända.

6. Det tredje steget är att först uppmuntra, sedan använda starkare åtgärder, för att deportera varje mexikan ut ur USA över gränsen till Mexiko. Till de blödande hjärtan-kristna, liberaler och judar som kommer att beklaga en sådan politik som otillbörligt hård, ställer vi denna fråga: Varför lyfter ni inte ett finger i protest när judarna gör exakt samma sak mot araberna i Israel och driver bort dem från deras land, territorium som judarna har stulit från araberna så nyligen som för 35 eller till och med 20 år sedan?

7. Oavsett kostnaden måste vi rensa upp detta land från ler-raserna och de främmande horder som nu tar över, för att sedan expandera vårt eget tills denna planet jorden blir en säker och livskraftig plats för den vita människan att leva, blomstra och njuta på.

Kom ihåg, NATUREN erbjuder inga tröstpriser för andraplatsen. Hon straffar med FÖRINTELSE de arter som misslyckas med att hålla ställningarna i den hårda kampen för överlevnad.

* * * * *

Det pågår ett häftigt raskrig. Den vita rasen låtsas ignorera det och håller på att bli en beklaglig förlorare.

* * * * *

En judes främsta lojalitet är mot sin ras och Israel. De kommer villigt att sälja ut och förråda vilket land de än bor i på uppdrag av judendomen.

* * * * *

Kamel i tältet

Det finns en gammal österländsk fabel om en arabisk köpman vid namn Mohammed, hans kamel och hans tält. Denna berättelse har en fängslande lärdom som jag anser har en betydande relevans för vår idiotiska inställning till Mexiko i synnerhet, och i själva verket till alla världens "gyttjeraser" i allmänhet.

Det var en gång en sultan som hade åtta vackra men mycket bortskämda döttrar, som han älskade att skämma bort i alla deras nycker. De ville ha nya smycken och fina kläder som inte gick att köpa i deras hemstad Taza.

Sultanen skickade ett meddelande till Mohammed, den allra främsta köpmannen i staden Fez. Han beställde fina sidenklänningar i många färger och kappor broderade med guld. Han beställde mjuka lädertofflor i rött, gult och grönt, samt smycken av guld och korall.

Mohammed samlade ihop alla dessa dyrbara varor och förberedde sig för sin resa till Taza. Tidigt på morgonen ropade han på sin kamel. Han band fast kistor och väskor och andra saker på kamelens rygg, klättrade upp på den höga puckeln och gav sig av över öknen mot Taza.

Efter en stund blev solen brännande het, och Mohammed fällde upp sitt röda sidenparasoll. Precis innan han nådde Taza gick solen ner. Ökenvinden började blåsa och det blev mycket kallt.

Mohammed satte upp tältet och tog in kistan och väskorna med sig. Varmt och skönt gick Mohammed snart till sängs. Innan det gått lång tid väcktes han av högljudda stönanden och jämmer utanför tältet.

”Vad står på där ute?” frågade Mohammed.

”Åh, herre, jag kan inte sova,” sade kamelen. ”Hela dagen har jag burit dig över öknen och nu är jag trött, och vinden blåser kall. Snälla, låt mig bara få sticka in näsan i ditt tält.”

”Gärna det,” sade Mohammed. ”Du får sticka in näsan. Jag tycker synd om dig.”

Kamelen stack in näsan i tältet och Mohammed somnade om.

Inom kort började kamelen jämra sig och stöna igen.

”Mina ben är kalla och stela av att ha gått hela dagen över öknen. Snälla, låt mig få sätta in frambenen i tältet så att jag kan sova.”

”Ja, ja, du har gått långt. Du får sätta in frambenen i tältet så att vi båda kan få sova lite.”

Detta gjorde kamelen och Mohammed somnade om.

Snart sade kamelen: ”Jag kan inte sova. Mitt huvud och mina framben är varma, men min puckel och mina bakben är kalla. Herre, får jag ta in dem i tältet?”

Mohammed var halvsovande och ville vara sin kamel till lags, så han sade: ”Ja, ja, det får du.”

Kamelen flyttade in hela vägen.

Det var ett litet tält, och väl inne sade kamelen till sig själv: ”Det finns inte plats här inne för alla dessa kistor och väskor.” Så medan hans herre sov, knuffade han ut dem alla. Han knuffade så hårt att kistorna öppnades. Vinden blåste bort de vackra klänningarna och dräkterna och de små tofflorna. Juvelerna täcktes snart av den drivande sanden.

Kamelen var fortfarande inte bekväm. ”Vi kan aldrig sova båda två i det här tältet”, sade han till sig själv. ”Husbonden måste ge sig av.”

Så han knuffade och knuffade igen, och snart fann Mohammed sig själv ute i kylan. Sedan gick kamelen äntligen och lade sig.

När Mohammed vaknade i den kalla grå gryningen var han kall och stel och mycket olycklig. När han såg att alla de fina kläderna hade blåst bort och att juvelerna inte stod att finna någonstans, ropade han: ”Allah, förbarma dig! Vad ska sultanen säga till mig?”

Mohammed gick till palatset i Taza. Han berättade för sultanen att allt hade blåst bort och att han inte hade något annat än tomma kistor.

De åtta vackra döttrarna blev mycket olyckliga. Sultanen var mycket arg.

Mohammed lovade att han skulle gå tillbaka till Fez och tillverka fler vackra klänningar och saker.

Sultanen förlät honom och sade till Mohammed: **”Låt aldrig en kamel få in nosen i ditt tält. När du ger den dåraktige lite, är det aldrig nog. De blir aldrig nöjda förrän de har allt.”**

* * * * *

Den vita rasen skulle kunna lära sig en mycket värdefull läxa av denna lilla berättelse. Vi har fått våra hjärnor hoprörda av sådana perversa judisk-kristna shibbolet-begrepp som — sälj allt du äger och ge till avskummet, älska dina fiender, etc., så att vi inte kan tänka klart. Genom att vara så vansinnigt medkännande till gränsen för dumhet mot alla horder av utblottade ”mud races” i världen, kommer avskummet snart att besitta vårt land och vi kommer snart att stå ute i kylan, och våra marker och egendomar kommer också att vara skövlade.

* * * * *

Jämförande religioner —

Del IV

Katolicism — Romersk

En av de äldsta och mest bestående företagsstrukturerna i världen är den romersk-katolska kyrkan. Det är också den äldsta och största franchisetagaren som existerar idag. Dess världsomspännande högkvarter ligger i Vatikanstaten, Rom, Italien.

Mer än de bedrägliga varor den har månglat i nästan två tusen år, är det de välstrukturerade organisatoriska linjerna i denna modellinstitution som har gjort det möjligt för den att växa och hålla ut genom alla dessa många århundraden. Den har blivit och förblivit modellen för de tusentals sekter, kulter och religioner som är dess avknoppningar och som idag blomstrar under kristendomens paraply. Den romersk-katolska kyrkan var, och förblir, källan till alla dessa fragmentariska kristna kopior, även om få av dem vill erkänna detta väletablerade historiska faktum. Tvärtom fördömer många av dessa kristna imitationer den katolska kyrkan å det grövsta, har fört krig mot den, och vissa har till och med utpekat den som Satans kyrka.

Vad är egentligen den romersk-katolska kyrkans ursprung? För att besvara denna fråga går vi tillbaka till esséerna, en mindre judisk sekt som existerade kring Qumran, vid Döda havets stränder, under det första århundradet f.v.t. och det första århundradet e.v.t. Esséerna lärde ut de flesta av de självmordsbenägna principer som antas ha uttalats av en fiktiv Jesus Kristus i den mycket hyllade Bergspredikan, och föregick den fiktive Kristus med mer än ett århundrade. Deras idealiske ledare var Rättfärdighetens lärare, de praktiserade celibat, gemensam egendom, pacifism, självförnekelse, att älska sina fiender och de flesta av de andra vekliga idéer som tillskrivs Jesus Kristus, den romersk-katolska kyrkans heliga guru. Det är ytterst anmärkningsvärt att esséerna, med sådana självdestruktiva idéer som grund för sin religion, inte varade i mer än två århundraden.

Det var under det första århundradet e.v.t. som den listige juden, Saul från Tarsus (kristnas St. Paulus), koncipierade den briljanta idén att undergräva det då mäktiga och blomstrande romerska riket och förvandla deras ädla och skickliga krigare till pacifistiska beatniks. Han observerade hur dessa självmordsbenägna och självdestruktiva idéer hos esséerna var attraktiva för de fattiga, de utblottade, de inkompetenta och de underlägsna. Eftersom Rom under det första århundradet hade ackumulerat en massiv slavbefolkning som passade in i denna kategori, hade han en fertil

fält att arbeta i. Han och hans judiska kohorter satte igång med att sprida dessa självmordsbenägna läror med en hämndlystnad och spred denna nya doktrin med gränslös iver över hela Romarrikets längd och bredd. Elden som gnistrade denna enorma iver var hämnd — hat och hämnd för den romerska erövringen och förstörelsen av Jerusalem, judarnas heliga stad, år 70-72 e.Kr.

Till en början var de tidiga kristna anhängarna främst förfallna judar och missnöjda udda figurer från den dåvarande amorfa slavbefolkningen i Rom. Men i slutet av det andra århundradet började de kristna anta de högeffektiva organisatoriska linjer som romarna hade utvecklat i både sina militära och statliga strukturer, och snart började kristendomen ta fart. Det var inte förrän de värvade samarbete från den grymma och förrädiska romerska kejsaren Konstantin, år 312 e.Kr., som de blev rikets högsta religion och ett dödligt världsmaktcentrum som har överlevt till denna dag. Det har varit den främsta kraften i den vita rasens historia under de senaste 17 århundradena. Det har varit källan till oräkneliga krig mellan nationer och fraktioner av den vita rasen, varav trettioåriga kriget (1618-48) var ett av de mest destruktiva i Europas historia.

Det har också varit det främsta organiserade verktyget genom vilket judarna har rört till sinnena på goyim och uppnått världsomspännande dominans och makt. Eftersom jag har berättat denna historia i de tidigare numren av *Judaism and Christianity*, och särskilt Marcus Eli Ravages skarpa analys (*Confessions of a Jew*), behöver jag inte upprepa den här.

Genom sin orubbliga och intoleranta dogm, på grund av sin effektiva organisatoriska struktur och på grund av sin fanatiska aggressivitet, blev den romersk-katolska hierarkin, byggd längs monolitiska linjer, vid medeltiden (även mer känd som den mörka tidsåldern) världens främsta maktstruktur.

Den romersk-katolska kyrkans bas etablerades i det romerska rikets tidigare stora huvudstad just när det riket började falla samman. Faktum är att ju mer riket upplöstes, desto starkare blev kyrkan, och den senare var till stor del orsaken till kollapsen av denna stora civilisationens bastion, precis som Saul från Tarsus och hans judiska kabal hade planerat. Enligt den kristna berättelsen sa Kristus till aposteln Petrus: ”På denna klippa skall jag bygga min kyrka”, vilket är grunden för Peterskyrkan i Rom.

Vidare hävdar den katolska kyrkan att Kristus utnämnde Petrus till sin efterträdare, sin vikarie på jorden, och som sådan, den första påven i den katolska kyrkan. Allt detta saknar faktiskt historisk grund, lika mycket som sagan om Gåsmor eller jultomten. Det finns inga autentiska historiska bevis för att vare sig Kristus, eller Petrus, eller Matteus, Markus, Lukas och Johannes någonsin har existerat. Det finns

betydande bevis finns dock för att den listige juden, Saul från Tarsus (kristnas S:t Paulus), faktiskt existerade och att han uttänkte och orkestrerade denna fenomenala konspiration som så småningom ledde till det stora romerska rikets fall.

Hur det än må vara med det, blev kristendomen år 325 v.t. en makt att räkna med när kejsar Konstantin förfördes in i dess famn. Med kejsaren i spetsen, som lånade ut imperiets prestige, finanser och auktoritet, var kristendomen nu väl på väg. Samma år, vid konciliet i Nicaea i Mindre Asien, **samlade Konstantin kyrkans alla biskopar till ett möte där den kristna bibeln lappades ihop.** Genom att samla alla då existerande myter, manuskript, brev och vad som i övrigt fanns tillgängligt, hamrades den auktoritativa katolska bibeln fram under en period av ungefär sex månader. När de trätande biskoparna inte kunde enas, eller inte ville böja sig för hans vilja, hotade kejsar Konstantin dem med styrkan hos sina trupper som omringade byggnaden.

Från och med då spreds kristendomen, som var den katolska kyrkans exklusiva egendom, snabbt. Under sin regeringstid grundade Konstantin staden Konstantinopel vid Bosporen. Allteftersom Rom försvagades och Konstantinopel blomstrade, blev den senare en kraftfull rival till kyrkan i Roms auktoritet. Detta kulminerade i den **stora schismen** år 1054 v.t. då den östra delen bröt sig loss från Rom och blev den **grekisk-ortodoxa katolska kyrkan**, med sin egen påve och sin egen religiösa hierarki. Den har förblivit så än i dag och omfattar de flesta katoliker i Grekland, Ryssland, Albanien, Rumänien och Österuropa i allmänhet. Den är också känd som den östortodoxa kyrkan.

Samtidigt hade det romersk-katolska prästerskapet i Västeuropa fram till 1500-talet blivit så korrupt att en revolt bryggdes mot kyrkan i Roms auktoritet.

Ett av de mest flagranta missbruken som blomstrade under medeltiden var den massiva försäljningen av avlatsbrev. Denna verksamhet var lika omfattande som ett nationellt lotteri, nutidens narkotikahandel och 1920-talets lönnbränningsera tillsammans, och jag dristar mig att säga, precis lika avskyvärd. Det var i själva verket ren utpressning när den är som värst, där man pressade pengar ur lättlurade människor på grund av deras rädsla för helvetet — ett fiktivt helvete som inte existerade. Den katolska kyrkan hade en riktig guldgruva på gång, och man sparade inte på krutet. Alla som protesterade mot eller avslöjade denna skändliga verksamhet förklarades som kättare och fick ta konsekvenserna.

Grundtanken med avlatsbrev var ganska enkel. Man kunde köpa sig fri från skärselden, eller helvetet, och köpa sig frälsning hela vägen till himlen. Men för att verkligen krama ur den sista shekeln ur de lättlurade offren gjordes det i etapper, med alltid ytterligare en etapp kvar att gå.

Biskoparna (eller påven för de rikare offren) skrev i gengäld en ”avlat” på en papperslapp, som befriade offret från vissa synder eller flyttade avlidna släktingars själar lite längre ut ur skärselden mot himlen. I vilket fall som helst skrevs och såldes tiotals miljoner små papperslappar för miljarder guld- och silvermynt. Kyrkan hade en verklig guldgruva som gjorde det möjligt för dem att bygga fantastiska katedraler, kloster, basilikor och allt vad det nu var. Det var den främsta inkomstkällan för byggandet av Peterskyrkan i Rom. Den sistnämnda är fortfarande den största och mest utsmyckade kyrkan i världen idag, trots att den byggdes för mellan 300 och 400 år sedan.

Slutligen, på grund av skandalerna kring avlatshandeln och andra stora missförhållanden och korruption inom prästerskapet, utbröt en revolt i Tyskland, startad av Martin Luther, och det fanns ett utbrett rop på reformer. När de styrande tyska furstarna och representanterna för de fria städerna anslöt sig till protesten mot den (katolska) riksdagen i Speyer (1592), som förbjöd varje utvidgning av reformen, bröt revolutionen ut helt. Den spred sig snart till andra länder och blev känd som reformationen och dess anhängare som protestanter.

Därefter, som vi alla vet, splittrades de protestantiska religionerna i hundratals, sedan tusentals, olika fraktioner så som de existerar idag. Men det är en annan stor historia, för lång för att berättas här.

Den katolska kyrkans hierarki använde alla medel som stod till dess förfogande för att hejda strömmen, och dess medel var mångfaldiga och kraftfulla. Den använde bannlysning, terrorism, tortyr och rent krig och militärt våld för att försöka slå ner upproret. (Läs igen, ”Tumskruv och sträckbänk”, Creative Credo nr 51 i *The White Man’s Bible*.)

Som ett resultat av den brytningen har otaliga religionskrig utkämpats av olika fraktioner av den vita rasen. Det blodigaste, grymmaste och mest destruktiva av alla var trettioåriga kriget (1618–48), som involverade nästan alla länder i Europa. Det ödelade särskilt de tyska staterna och lämnade dem i ruiner. Detta religionskrig, i Guds, Jesu Kristi, kärlekens, fredens och barmhärtighetens namn, dödade två tredjedelar av den tyska befolkningen och förstörde fem sjättedelar av alla dess fysiska tillgångar.

På tal om tortyr och terrorism, tumskruv och sträckbänk, så var protestanterna, såsom Zwingli, Calvin och andra, i rättvisans namn mot den katolska kyrkan, precis lika fanatiska som den katolska kyrkan var. De använde också terror och tortyr, bränning på bål, tumskruv och sträckbänk för att kärleksfullt övertala ”kättarna” att inte tänka själva utan att hålla sig till den föreskrivna linjen som kyrkohierarkin bestämt.

Men när det gällde massakrer i stor skala kunde protestanterna, på grund av sin splittring, inte mäta sig med den katolska kyrkan.

En av de mest ökända av dessa massakrer (av dem som inte ville gå med på deras form av hokus-pokus) var Bartolomeinatten i Frankrike år 1572.

Den 24 augusti var Paris fyllt av många protestantiska adelsmän som hade kommit för att fira bröllopet mellan Henrik av Navarra och Margareta av Valois, syster till Karl IX, kung av Frankrike. I en blodig massaker som även spred sig till provinserna och varade i flera dagar slaktades minst femtiotusen hugenotter (franska protestanter), med den franske kungens godkännande, till den spanske kungens förtjusning, och i Rom, med den helige påvens tysta medgivande. Det hyllades som en stor seger av den katolska kyrkan och utplånade framgångsrikt den protestantiska rörelsen i Frankrike.

Trots all korruption, utpressning, skandaler, svindleri, krig och massakrer har den katolska kyrkan inte bara överlevt med sin "spöken-i-skyn"-verksamhet, utan har blomstrat som ingen annan kristen religion i världen. Den är den största och mäktigaste av alla, med astronomiska 579 562 300 medlemmar i världen. Eftersom det antas finnas totalt 997 503 641 (1981) kristna som löper lösa i världen, utgör katolikerna hela 58,1 procent av det totala antalet. På grund av den stora övervikten av katoliker i Latinamerika och andra "gyttjeländer" i världen med deras fruktsamma födelsetal, är katolicismen också siffermässigt den överlägset snabbast växande kristna trosinriktningen.

* * * * *

Genom terror, tortyr och tyranni hade den katolska kyrkan, vid den mörka medeltiden, fulländat de judiska teknikerna för totalt mentalt förslavande som nu används så effektivt av dagens kommunister.

* * * * *

Jag uppskattade inte riktigt de skändligheter som hade begåtts i religionens namn förrän jag såg de JÄRN-argument som de kristna använde.

—Överste Robert G. Ingersoll

* * * * *

Läs återigen ”Tumskruv och sträckbänk”,
Creative Credo nr 51 i Den vite mannens bibel.

* * * * *

Romersk katolicism vs. Creativity — En jämförelse

A. Grund för tro.

KATOLICISMEN baseras på den judisk-kristna bibeln som den katolska kyrkan själv sammanställde från en samling myter, legender, brev och rester av andra forntida religioner som föregick den. Det var inte förrän omkring 300 år efter dess mystiska början som själva Vulgata-bibeln sattes samman. Detta gjordes under den romerska kejsaren Konstantins järnhand vid konciliet i Nicaea år 325 v.t.

Bland annat återanvände den berättelsen om den korsfäste Frälsaren som hade använts av 16 andra forntida religioner som föregick kristendomen. Bibeln består av det judiska Gamla testamentet, som utgör cirka 76 procent av dess innehåll, och det Nya testamentet som utgör de sista 24 procenten. De är skenbart två helt olika raser och hör inte ihop. Ideologin i de två böckerna är helt i strid med varandra och motsäger varandra, men även detta slätas glatt över.

Den katolska hierarkin sammanställde, som redan nämnts, den judisk-kristna bibeln som de fann lämpligt, och hävdade sedan att Gud skrev den och gav den, den katolska kyrkan, ensamrätt att vara hans enda talesman på jorden. I grund och botten är den baserad på samma "spöken-i-skyn"-hokus-pokus som har främjats av tusentals andra primitiva religioner och vidskepelser som är mänsklighetens beklagliga baksmälla från stenåldern.

CREATIVITY baseras på naturens eviga lagar, på historiens lärdomar, på logik och på sunt förnuft. Den tror inte på något av "spöken-i-skyn"-nyset, inte heller tror den på "paj-i-himmelen" (belöning efter döden), eller idén om att "stekas-i-skyn" i ett efterliv.

B. Mål och syften.

KATOLICISMEN gör anspråk på att representera Kristi kungarike på jorden i syfte att rädda människors själar från att hamna i helvetet. Varför deras Fader, Son och Helige Ande överhuvudtaget skapade helvetet och djävulen från första början har aldrig förklarats tillfredsställande. Inte heller har det någonsin förklarats ordentligt varför en allsmäktig Gud skulle tolerera den fortsatta existensen av en ond djävul i sin domän, som förmodas förleda den överväldigande majoriteten av mänskligheten till att hamna i helvetet.

CREATIVITY är realistisk och jordnära i sina mål och strävar efter att bygga en bättre värld för framtidens mänsklighet här på jorden, den enda plats där människan veterligen existerar. Genom att främja en vitare och ljusare värld strävar den efter att lösa de många verkliga problem som plågar den värld vi lever i och bygga ett samhälle som är välmående, hälsosamt, lyckligt och stabilt.

C. Raslig inställning.

KATOLICISMEN är mångraslig, främjar kraftfullt integration och rasblandning. Den har gjort så sedan sin begynnelse och särskilt sedan de katolska portugiserna och spanjorerna bosatte sig i Nord- och Sydamerika. Idag är den direkt fientlig mot den vita rasen och gynnar starkt rättigheterna och intressena för negrer, indianer och världens ler-raser. Från sin begynnelse har den katolska kyrkans tro och lära varit en oinskränkt katastrof för den vita rasen.

CREATIVITY, å andra sidan, är tillägnad enbart den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, med det slutgiltiga målet att befolka denna planeten jorden uteslutande med en intelligent, ordningsam vit ras.

D. Organisatorisk struktur.

Både KATOLICISMEN och CREATIVITY är baserade på den monolitiska ledarprincipen. När det gäller organisation kan vi lära oss mycket av den romersk-katolska kyrkan, som har bestått i nästan två årtusenden, den äldsta institutionen i sitt slag i världen.

* * * * *

Rädda vår dyrbara planet från att bli en giftig soptipp och en mänsklig svinstia

Del II:

KÄRNFYSISK FÖRORENING.

Dagens så kallade ledare representerar inte den vita rasen. I själva verket har de ”accepterade” ledarna inom politik, religion, industri och finans konsekvent och upprepade gånger saboterat för den vita rasen samtidigt som de talar med kluven tunga. De har tidigare bedragit oss, förrått oss och ljugit för oss. De gör så än idag. De kommer att fortsätta att göra det tills den vita rasen slutligen vidtar skyndsamma åtgärder och tar en oomtvistlig kontroll över sitt eget öde i sina egna händer.

Politikerna har sålt ut oss till den judiska kabalen. De religiösa ledarna prånglar ut svindeln om spöken i skyn. Läkarkåren har drogat oss och lurat oss att tro att läkemedel (giftiga kemikalier) har någon magisk helande kraft, när de i själva verket är giftiga för människokroppen. Federal Reserve driver världens största och mest kraftfulla falskmyntarliga, allt på bekostnad av den hårt arbetande vita amerikanska skattebetalaren. Våra politiker kommer inte att avslöja dem. Tvärtom kommer de att försvara dessa falskmyntare, agera sköld åt dem och villigt förslava Amerikas produktiva folk åt detta förrädiska gäng av pappersvändare. Industrialisterna, hand i hand med regeringen, förstör vår miljö och förvandlar planeten jorden till en giftig soptipp. I allt detta måste vi betrakta USA:s regering som den främsta boven, folkfiende nr 1, inte för att den är den verkliga makten, utan för att den är den synliga och accepterade juridiska enhet som stiftar och upprätthåller ”landets lagar”.

Förra månaden undersökte vi spridningen av farligt kemiskt avfall, och hur marken, luften, floderna, sjöarna och haven blir farligt förorenade och kontaminerade till den grad att ingen längre kan undkomma effekterna av den giftiga miljö som omsluter oss. Vår regering löser inte problemet. Den undviker i själva verket frågan och ljuger för oss. Under tiden...

problemet kommer inte att försvinna, utan tvärtom, det giftiga avfallet hopar sig och blir alltmer olycksbådande för varje dag som går.

Det finns en annan alarmerande spridning som i allt högre grad förgiftar vår miljö och det är radioaktiva föroreningar från en ständigt växande expansion av nukleära ämnen, och jag begränsar inte detta uttalande endast till militära kärnvapenbomber och missiler. Medan nukleär militär hårdvara utgör ett mycket reellt hot som plötsligt skulle kunna eskalera till en mäktig åskknall som skulle kunna utplåna allt liv på jorden, finns det en dödligare, mer säker aspekt av det nukleära hotet. Det maler på dagligen, och det är den kommersiella expansionen av atomkraft och den ökande ansamlingen av radioaktivt avfall som inte har någonstans att ta vägen.

I detta avseende har våra politiska ledare återigen upprepade gånger ljugit för oss och bedragit oss angående de verkliga farorna, den verkliga situationen.

Så nyligen som för 43 år sedan fanns det inget radioaktivt avfall från nukleära ämnen någonstans i hela vida världen, eller åtminstone var det så obetydligt att det säkert kunde ignoreras. För tjugo år sedan var det endast en liten mängd. Idag förvaras det radioaktiva avfallet från militären, varav en del dateras tillbaka till de första atombomberna, ”tillfälligt” i 169 underjordiska ståltankar, var och en med en kapacitet på 500 000 till 1 miljon gallon vid Hanford Reservation i delstaten Washington; i mer än 100 000 55-gallonsfat staplade i långa rader, det ena ovanpå det andra, vid National Engineering Laboratory i Idaho Falls, Idaho; och i femtio underjordiska ståltankar, var och en med en kapacitet på mellan 750 000 och 1,3 miljoner gallon, vid Savannah River-anläggningen nära Aiken, South Carolina. Dessa befinner sig i ”tillfälliga” lagringsområden, designade och byggda för att hålla detta extremt farliga giftiga avfall i endast några få år, eller i bästa fall några decennier. Dessa avfall skulle sedan överföras till ”permanenta” slutförvaringsplatser, ett problem som till denna dag aldrig har utformats eller lösts, och i takt med att avfallet fortsätter att öka verkar lösningen mer avlägsen än någonsin. Dessa ”tillfälliga” platser för radioaktivt avfall har, i brist på någonstans att ta vägen, blivit permanenta platser och är i själva verket tickande tidsinställda bomber.

Men detta är bara en del av historien. På 1940-talet tillät regeringen federala entreprenörer att hälla 37 miljoner gallon radioaktivt flytande avfall i grunda brunnar i Tonawanda, New York. Den höll denna förrädiska hemlighet för sig själv i 35 år, tills New Yorks delstatsförsamlings arbetsgrupp för giftiga ämnen (Task Force on Toxic Substances) år 1980 avslöjade dokument som beskrev denna skändliga praxis. Denna usla praxis kan knappast ursäktas som ett resultat av okunnighet eller krigets ”nödvändigheter”. Om så är fallet, innebär det att man för ett slags varaktig krigföring mot sitt eget folk, på vår egen mark, en radioaktiv plåga som kommer att spridas och dröja kvar i tusentals år. Men hur det än må vara med det, ett decennium senare när inget krig utkämpades, fortsatte regeringens politik med

bedrägeri och hemlighetsmakeri rådde fortfarande (precis som idag). I slutet av 1950-talet undanhöll Atomic Energy Commission (AEC) information om radioaktiv vätska som hade läckt ut från dess lagringstankar vid kärnanläggningen i Hanford, Washington. I en rapport i januari 1959 vittnade en tjänsteman med ansvar för hanteringen av Hanfords avfall inför en gemensam kommitté för atomenergi: ”Ingen miljöfara kommer att föreligga så länge tankarna bibehåller sin integritet.... Vi har aldrig upptäckt en läcka från dessa tankar, så vi är i vår tur övertygade om att ingen någonsin har läckt.” Ett år senare (1960) hävdade AEC i sin årsrapport att ”avfallsproblemen har visat sig vara helt hanterbara.... Under mer än ett decennium av tanklagring i Hanford har inga läckor upptäckts.”

Men de ljög. Tankarna hade börjat läcka minst två år tidigare, redan 1958, och de visste om det. Det som hade börjat var det oundvikliga som kunde förväntas — den stadiga försämringen av tankanläggningen som AEC en gång hade sagt skulle hålla i minst fyra eller fem decennier. Men allmänheten fick inte veta om denna katastrof förrän många år senare. Fram till 1973, under ett enda år, rann 115 000 gallon högtoxiskt kärnavfall ut i marken från en enda tank. Nästan 100 gallon av den dödligt giftiga vätskan strömmade ut i marken varje timme i 49 dagar innan det ens upptäcktes.

Detta var från en tank. År 1980 identifierade en statlig rapport 20 av de 156 tankarna som ”bekräftade läckor”, och ytterligare 38 klassificerades som att ha ”tveksam integritet”. Med kännedom om regeringens historik av att ljuga för folket var det faktiska problemet förmodligen mycket värre.

Jag anför ovanstående fall som typiska för många fler, eftersom det inte ligger inom ramen för denna korta artikel att täcka regeringens bedrövliga register av upprepade misslyckanden med att ta itu med bortskaffandet av dödligt kärnavfall, eller att vara ärlig mot folket.

Hittills har jag bara nämnt det militära segmentet i skapandet av giftigt kärnavfall och deras kriminella försummelse när det gäller att innesluta och/eller bortskaffa det. Men det kan chocka dig att få veta (som det gjorde mig) att **det militära segmentet endast skapar 9 procent av allt dödligt kärnavfall i USA och det kommersiella industriella segmentet skapar de övriga 91 procenten, med andra ord ungefär tio gånger så mycket.**

Här är några siffror: Försvarsavfallet i USA uppgick 1984 till 1,5 miljarder curie, medan kommersiellt avfall från kärnkraftverk och annan användning uppgick till 14,7 miljarder curie strålning. Dessutom, medan det projicerade radioaktiva avfallet till år 2000 förblev 1,5 miljarder curie för militären, förväntas det kommersiella avfallet skjuta i höjden till 42,2 miljarder ackumulerade curie, en skrämmande framtidsutsikt. Allt detta är avfall som är ”redovisat”. I själva verket är dokumentationen så bristfällig att ingen egentligen vet hur

mycket mer det faktiskt finns som är oredovisat, men vi kan vara säkra på att det är betydande.

Eftersom de flesta av oss inte är vetenskapliga experter insatta i kärnteknik (inklusive mig själv), låt mig förklara vad en curie är. Den beskrivs som den mängd av ett radioaktivt ämne som krävs för att producera 37 miljarder atomära sönderfall per sekund. Endast en curie, i vissa fall till och med en bråkdel därav, kan orsaka genetiska abnormiteter, cancer eller död, beroende på exponeringens längd och omständigheter.

Så vi behöver inte hysa några missuppfattningar om hur dödlig ens en curie radioaktivitet är. Den är ondskefull, och 42,2 miljarder ackumulerade curies som spridits enbart i USA i jord, luft och vatten är ett hot och en katastrof av stora mått.

Som en parentes kan det vara intressant att notera att "curie" uppkallades efter Madame Marie Curie, som tillsammans med sin man upptäckte radium. Det är också värt att notera att båda dog i cancer, hon i leukemi, orsakad av toxisk strålning.

Det finns en annan förrädisk aspekt av denna spridning av radioaktivt avfall. Det finns mängder av radioaktiva ämnen och de har alla sin egen specifika sönderfallshastighet. Vissa har en halveringstid på bara några timmar, vissa några dagar, vissa hundratals år och vissa tusentals år.

Till exempel skulle en person som råkade stå bredvid ett ounce (ca 28 gram) Kobolt 60 få en dödlig dos strålning på en minut. Tio år senare skulle det ta 3 minuter att uppnå samma resultat.

Plutonium, som används vid tillverkning av kärnvapen, är ett av de mest dödliga ämnen man känner till. **Ett ounce av det kan döda 20 000 människor enbart genom radioaktivitet**, för att inte tala om dess explosiva potential. Det har en halveringstid på 24 000 år. Med andra ord, om 24 000 år skulle den dödliga potensen hos detta enda ounce ha minskat med endast 50 procent. Under våra barns eller barnbarns livstid skulle minskningen av dess dödliga potential vara praktiskt taget försumbar. Och det är detta som gör ackumuleringen av kärnavfall så fruktansvärd. Det stannar kvar hos oss, och kommer till och med att finnas kvar långt efter att den mänskliga rasen förmodligen har utplånats. Det sprider och förökar sig redan nu inte bara i vår jord, vårt vatten och vår luft, utan det arbetar sig också in i vår näringskedja av växter och djur, fåglar och särskilt fisk och marint liv. Jag kan tillägga att plutonium, i sin onaturliga koncentration, är ett människoskapat, syntetiskt grundämne.

Sedan tillverkningen av atombomben på 1940-talet existerar det nu i mängder som utgör ett stort dödligt hot mot den nuvarande generationen och mot generationer som ännu inte är födda, långt in i framtiden. Men det är bara en av flera radioaktiva mördare. De kommersiella elproducerande kraftverken producerar nu ett ständigt växande lager av radioaktivt avfall som ingen vet vad man ska göra med, ett lager

som säkerligen kommer att förgifta hela mänskligheten om inte detta vansinne snart stoppas och vänds.

Hur hamnade vi någonsin i en sådan förrädisk fälla som det verkar saknas utväg ifrån?

Svaret är den kombinerade girigheten, dumheten och vansinnet hos våra ljugande, bedrägliga ledare, av vilka regeringen och dess kabal av dubbelspelande politiker måste bära huvuddelen av skulden. Landsförräderi och svek spelar också en stor roll i fallet.

Låt oss först och främst börja med landsförräderi och svek mot det amerikanska folket av dess judedominerade regering. Som alla nu inser är atombomben och dess andra generationens efterföljare, vätebomben, de mest dödliga vapen som någonsin utvecklats i mänskligheten historia. Under andra världskriget och kort därefter hade USA ett absolut monopol på vetenskapen, tekniken och de enorma anläggningar som krävdes för att producera dessa fruktansvärda förstörelsemonster. Med tanke på detta skulle man kunna tro att de yttersta försiktighetsåtgärderna skulle vidtas för att nitiskt bevaka dess atomhemligheter från att stjälas av allt och alla, särskilt det kommunistiska Ryssland, som redan innan kriget var slut framstod som en potentiell fiende nr 1 av betydelse.

Gjorde USA stora ansträngningar för att bevaka och skydda detta mest häpnadsväckande och kraftfulla vapen? Förlorade man kanske sin tillfälliga fördel att förinta sin främsta potentiella fiende, eller använde man alla tillgängliga medel för att förhindra att denne någonsin skulle kunna förvärva bomben och vända den mot oss?

Helvete heller! Redan medan kriget fortfarande pågick gjorde våra förrädiska regeringsledare och höga militärer allt de kunde för att skeppa bearbetad höggradig uranmalm med flyg till Sovjetunionen via Great Falls, Montana. Inte bara uran, utan flyglaster med ritningar, planer, dokument och instrument. (Läs återigen ”Major Jordan’s Diaries”). När president Truman träffade Stalin i Potsdam kort efter att kriget i Europa var slut, blev Truman förvånad över hur nonchalant Stalin var när han ”avslöjade” för Stalin att vi hade atombomben. (Den hade ännu inte släppts över Hiroshima.) Föga visste han att Roosevelt och hans kabal hade försett sovjeterna med kompletta ritningar och kunskap från början, medan Truman själv, som vicepresident, hade hållits helt i mörker fram till den dag då Roosevelt dog.

Även om denna artikel inte är avsedd att utforska det utbredda svek och landsförräderi som var involverat i att överföra atombombens hemligheter till Amerikas svurna fiender, är det av yttersta vikt att påpeka att den vita rasens främsta fiende, nämligen det judiska nätverket, har behållit strikt kontroll över utvecklingen och spridningen av denna mest förödande av alla tekniska prestationer — kärnklyvning och kärnfusion.

Det är av yttersta vikt att påpeka att både atombomben och vätebomben till stor del var en judisk produktion. Visserligen använde de en mängd vita vetenskapsmän vars hjärnor de utnyttjade för att göra det tekniskt möjligt. Men i grunden är helvetesbomben och dess fortsatta spridning en judisk idé (liksom idén om helvetet är det).

En av centralfigurerna i att inte bara lägga det teoretiska grundarbetet utan också övertala president Roosevelt att starta hela atombombsprogrammet var Albert Einstein, en utlandsfödd jude med 16 kopplingar till kommunistiska frontorganisationer.

Den första kommissionären för Atomic Energy Commission var David E. Lilienthal, en jude, som tillhörde minst två kommunistiska fronter. Han stannade på den posten under en avsevärd tid. Tre av de fem kommissionärerna i styrelsen var judar.

Chefen för Los Alamos-anläggningen från 1943 till 1945 var Robert Oppenheimer, en jude. Hans bror Frank, en partibärande kommunist, var en central atomforskare som arbetade vid Los Alamos-anläggningen.

Det var vid denna tid som de flesta av atomhemligheterna stals och fördes vidare till sovjeterna.

När det gäller att lista de spioner och förrädare som var inblandade, läses det nästan som ett judiskt "Who's Who".

De mest beryktade var Julius och Ethel Rosenberg, som rannsakades och avrättades för högförräderi, de enda förrädarna i modern amerikansk historia som har lidit detta öde. Vidare involverade i detta spionnätverk var Harry Gold, Abraham Brothman, David Greenglass (Ethel Rosenbergs bror), Israel Weinbaum, Miriam Moscowitz, Sidney Weinbaum, Morton Sobell. Alla dessa var judar, och alla dömdes för förräderi.

Det är också signifikant att i den fortsatta utvecklingen av vätebomben var judar återigen i framkant, såsom Robert Oppenheimer, Steve Nelson (egentligt namn Joseph W. Weinberg) och Edward Teller.

Men för att gå vidare till kärnan i vår avhandling, nämligen den kommersiella och industriella spridningen av kärnavfall i USA, som mer än någon annan fråga hänger som ett olycksbådande täcke över våra huvuden. Det hotar att bringa död, cancer, leukemi och fosterskador till huvuddelen av befolkningen, och i själva verket utrota mänskligheten själv.

Allt började med vad som verkade vara de bästa av avsikter, allt för "mänsklighetens bästa", naturligtvis. I december 1953 höll president Dwight D. Eisenhower sitt banbrytande tal på ämnet "Atomer för fred" med Förenta Nationerna som forum. Vi var redo, sade han, att låsa upp hemligheterna i kärntekniken och ge dem till hela världen, till nytta för fred, välstånd och mänsklighet. (Hur generös kan man bli?) Under två decennier

Amerikaner lyssnade på sina ledare tala om två distinkt olika atomer — den fredliga atomen och den krigiska atomen. Det fanns liten risk att den fredliga atomen skulle eller kunde omvandlas till en bomb, sa de. Och så började USA ivrigt, välvilligt och generöst exportera våra ”fredliga atomer”, bränsle, teknologi och allt, så att även resten av världen kunde njuta av fördelarna med kärnenergi.

Återigen ljög våra politiker för oss med båda sidor av munnen. De visste bättre.

Den 18 maj 1974 detonerade Indien en atombomb 330 fot under jorden i Tharöknen, nära den pakistanska gränsen. Den byggdes med en reaktor från atombränsle och teknologi som tillhandahållits av Kanada och USA. Våra goda avsikter att hjälpa de fattiga indierna att generera mer välbehövlig elektricitet och höja deras levnadsstandard gjorde exakt vad varje ärlig observatör kunde ha förutsett — det gjorde Indien till den sjätte medlemmen i den en gång exklusiva världsklubben för kärnvapen.

Hemma i USA tog byggandet av kärnkraftverk full fart efter Eisenhowers tal ”Atoms for Peace”. Det fanns problemet med vad man skulle göra med allt kärnavfall som genererades av det använda bränslet från kärnreaktorer, men regeringen, industrin och forskare försäkrade en orolig allmänhet att tekniken redan fanns för att bearbeta detta växande avfall till ofarliga ämnen som säkert kunde deponeras. Faktum är att detta använda bränsle i sig, sa de, ytterligare kunde omvandlas till en lönsam och användbar kommersiell tillgång.

Återigen ljög de för oss. Under de senaste 40 åren, sedan utvecklingen av atombomben började, har man försökt hitta vägar och medel för att göra det giftiga avfallet ofarligt och disponibelt. Inga fanns tillgängliga för 30 år sedan när försäkringar gavs om att de redan existerade. Inga finns tillgängliga idag, och utsikterna att säkert deponera de ständigt växande högarna av farligt atomsopor verkar nu mer avlägsna än någonsin. I själva verket är det helt omöjligt att ens innesluta och samla upp de redan enorma mängderna giftigt kärnavfall i vår jord, vatten och luft, för att inte tala om det ständigt ökande atomsopor som nu genereras och kommer att genereras i allt högre grad under de kommande åren.

Under tiden fortsätter mer och mer av det dödliga radioaktiva avfallet att staplas upp på de läckande, otillräckliga avfallsplatser som betecknas som ”tillfälliga”, utan att man har löst det grundläggande problemet med vad man ska göra med kärnavfallet. Industrin, uppmuntrad av regeringen, fortsatte vansinnigt i ett rasande tempo att bygga fler och fler kraftverk.

Det kalla krigets psykologi som grep Amerikas ledare i...

1950-talet gav initialt näring åt denna besatthet. Vissa hävdade att vi inte fick låta sovjeterna utveckla kärnkraft först, därför måste vi gå vidare. Andra, som kompensation för det skuldkontext man kände över att ha släppt atombomber över japanerna, ansåg att nationen nu hade en moralisk skyldighet att utforma fredliga tillämpningar av atomen för att sona för vårt massmord. Åter andra fascinerades av atomens fantastiska tekniska löfte om fri och obegränsad energi för en välmående och lycklig framtid.

Men de levde i ett dårarnas paradis. Det var lika vansinnigt som om NASA nonchalant hade skjutit upp John H. Glenn, Jr. utan att först ha utformat ett sätt att få ner honom igen, samtidigt som man försäkrade honom och allmänheten om att de kunde göra det medan han befann sig i omloppsbana runt jorden.

Under tiden gjordes ett antal lysande förutsägelser och extravaganta löften. George W. Malone, den republikanske senatorn från Nevada, talade för dem med en nästan mystisk tro på atomens magiska potential: dess kommersiella användning skulle kunna förändra historiens gång mer än uppfinningen av hjulet. Kongressledamöter, federala tjänstemän och vetenskapsmän frammanade en fantasi om kommersiella fartygsflottor, lokomotiv och bilar som drevs av atomen, allt innan år 2000 skulle vara här.

Vi befinner oss nu i år 1985. Vi har visserligen en mängd kärnkraftverk som genererar elektricitet, men ingen lösning har hittats för vare sig upparbetning av det radioaktiva avfallet från använda bränslestavar, eller något sätt att göra sig av med det ständigt växande sopberget som nu allvarligt hotar att förvandla vår planet till en het kärnavfallsdeponi. Vi har inga atomdrivna flygplan, fartyg eller bilar, men vi har kärndrivna ubåtar.

Men även var och en av dem kommer med tiden att bli så radioaktivt heta att de måste överges. Det kommer att bli omöjligt för människor att bemanna dem utan dödlig exponering, och förr eller senare kommer var och en av dem att sänkas till botten av något hav, för att där för all framtid ytterligare förorena våra en gång orörda vatten.

Det är en lång historia om hur regeringen i kombination med industrin försökte bygga upparbetningsanläggningar för att inaktivera det radioaktiva avfall som genererades av det ökande antalet kraftverk som nu sprider sig över landsbygden.

Tre sådana anläggningar byggdes. En konstruerades i West Valley, New York. Den hackade sig fram i sex år innan den slutligen stängdes ner 1972, ett kapitalt misslyckande. En annan byggdes i Morris, Illinois, men den öppnade aldrig ens. En tredje i Barnwell, South Carolina, påbörjades med privat kapital, men var slutligen tvungen att räddas med hundratals miljoner i statliga subventioner. Även den kollapsade till slut som obrukbar och kommersiellt sett ett enormt slöseri.

Under tiden hopar sig det heta, radioaktiva avfallet. Vart tar det vägen? Det förvaras i ”tillfälliga” avfalls-

platser, eftersom ingen vet vad man ska göra med det dödliga materialet. Det finns nu mer än 239 kommersiella och statliga begravningsplatser på mer än 150 platser i USA, alla tickande tidsinställda bomber och ett allvarligt hot mot allt liv, inklusive mänskligheten. De är inte en lösning på någonting, bara ett tillfälligt uppskov inför tidigare lögner, dumheter och hänsynslös oansvarighet, om inte rent förräderi.

Under tiden accelererar takten i genereringen av radioaktivt avfall. Det hopar sig i ständigt ökande mängder. Medan soporna 1960 fortfarande var försumbart små, började de 1970 sticka upp sitt fula huvud men bestod av högst 2 miljarder curie. År 1980 hade det skjutit i höjden till 10 miljarder curie, och 1984 till 16,2 miljarder. Det beräknas nå 43,7 miljarder år 2000, och cirka 80 miljarder curie år 2020. Detta är enbart i USA. Under tiden, tack vare USA:s generositet och kortsynthet, bygger även resten av världen en enorm kedja av kärnkraftverk, och den ena nationen efter den andra blir medlem i den tidigare exklusiva kärnvapenklubben. Inte minst bland dem som har gått med i den farliga klubben är banditstaten Israel, vars aggressivitet och vars hat mot sina grannar inte känner några gränser.

Under de senaste åren har allmänheten blivit alltmer medveten om att politikerna har ljugit för dem, att deras hem, deras mark, deras vatten och deras luft är i trängande fara att bli alltmer förorenade med dödligt kärnavfall, olämpligt och farligt som mänsklig miljö.

Medan regeringen försöker hitta nya platser för både lågaktivt och högaktivt kärnavfall, vill ingen delstat nu ha dem, och medborgargrupper dyker nu upp för att motsätta sig dem varhelst regeringen utser platser för en sådan soptipp. Och av goda skäl. De är en dödlig fara var de än befinner sig, och kommer att förbli en nukleär radioaktiv ödemark i tusentals år framöver.

Three Mile Island, som en gång var ett kärnkraftverk, är nu en sådan ödemark och kommer att förbli så för evigt. Jag förutspår att varje kraftverk i USA inom några decennier kommer att stängas ner och bli en radioaktiv ödemark, inhägnad från allmänheten, men fortsätta att radioaktivt förorena vår miljö i årtusenden. Vilket vansinnigt slöseri! Vilken katastrof!

Vad är lösningen? Vad bär framtiden i sitt sköte? Vad händer med våra barns och barnbarns framtid? Mina kära vita raskamrater — under den nuvarande judiska dominansen av världen finns det ingen framtid för någon, inte ens för judarna. Med den spridande kemiska föroreningen (som jag beskrev förra månaden) kombinerat med radioaktiv förgiftning i den takt som nu inleds, kommer denna planet att vara olämplig att leva på eller i. Det, kombinerat med raslig förore-

tionen kommer säkerligen att göra det omöjligt för framtida generationer av den Vita Rasen att överleva, och detta förutspår jag kommer att vara en verklighet vid år 2000. Vi måste agera nu. Både den kemiska och den nukleära föroreningen är nu till stor del oåterkallelig, och ju längre röran tillåts ackumuleras, desto mer omöjligt blir det att någonsin städa upp den.

Det finns bara en sak för den Vita Rasen att göra och det är att rädda sig själv, och det finns bara ett sätt att göra det på. Det är att få bort den judiska parasiten från vår rygg och vrida kontrollen över vår värld tillbaka i den Vita Mannens händer. Innan detta stora steg tas kommer inga problem att lösas, inte föroreningsproblemet, inte rasproblemet, inte något annat problem.

Så låt oss sätta igång. Endast under beskydd av en kraftfull rasreligion som Creativity kan vi någonsin hoppas på att övervinna den pest som nu vilar över oss. Vi måste samla alla våra resurser, organisera oss och bygga vår rasrörelse till den mest kraftfulla murbräcka världen någonsin skådat. Då, och endast då, kan vi återigen föra denna planet tillbaka till förnuft och bygga en ren, ordningsam värld, en värld lämpad för framtida generationer av vår stolta och begåvade ras.

SAMMANFATTNINGSVIS låt mig tydligt klargöra vad det är vi måste göra för att rädda vår dyrbara planet Jorden från att bli en giftig soptipp och en mänsklig svinstia.

1. Den Vita Rasen måste koncentrera sig på att rädda sig själv, inte allt skräp och avskum av mänskligheten.

2. Denna begränsade planet kan inte försörja 4 miljarder, eller 6 miljarder, eller 8 miljarder lerraser i lyx och förse dem alla med elektricitet, mat och alla de bättre sakerna i livet som den Vita Rasen har utvecklat för sig själv.

3. Vi måste begränsa planetens befolkning till högst en miljard. När det gäller vem som ska överleva, måste vi, den Vita Rasen, åberopa Naturens Lag så som den formuleras i Creative Credo nr 2 i den Vita Mannens Bibel, och låta lerraserna vissna på vinstocken.

4. Vi måste stålsätta vår beslutsamhet och lära oss att tänka i termer av: Åt helvete med niggrer, kannibaler, hottentotter och lerraserna. (Var fanns all den kristna barmhärtigheten under bombningarna av Dresden och Hamburg när hundratusentals av Naturens främsta kremerades och sprängdes i bitar?) Vi måste kasta av oss de nuvarande blödiga kristna shibbolet-begreppen som förstör den Vita Rasen och säga det rent ut: Låt jävlarna svälta! Det finns ingenting vi kan göra för lerraserna, förutom att gå under tillsammans med dem.

5. Vi måste omedelbart sluta generera mer kärnavfall, inte bygga fler kärnkraftverk och stänga ner de vi har.

6. Det är absolut nödvändigt att den vita rasen tar över världen för egen räkning så snabbt som möjligt. Med juden ur vägen skulle krig inte längre vara ett problem, och det skulle inte längre finnas något behov av självmordsbenägna kärnvapenrustningar.

7. Vi måste sedan (när vi väl har kontroll över vårt eget öde) göra vårt bästa för att sanera kärnavfallet och/eller isolera det så mycket som möjligt. Det arv vi i bästa fall skulle ta över skulle vara en sorglig röra, men hur svår vägen framåt än må vara, så måste det göras.

8. För att uppnå ovanstående måste vi, den vita rasen, först få ordning på vårt eget agerande. Vi måste, som jag har sagt tusen gånger förut, (a) polarisera vår ras under ledning av en kraftfull, seriös religiös lära (b) få de förbannade judarna från våra ryggar (c) ta ansvar för vårt eget öde och världen.

Alternativet är glömska. Lösningen är Organiserad Kreativitet.

* * * * *

Om inte den vita rasen snart griper kontrollen över sitt eget öde, kommer den snart att finna sig själv fångad på en planet som inte är något annat än en radioaktiv ödemark, utan någonstans att ta vägen.

* * * * *

Nummer 28, september 1985

SYDAFRIKA — DEN SISTA ATT FALLA

Den svarta vågen och lerfloden är över oss

Det judiska målet är att driva ut alla vita från Afrika, och slutligen från planeten jorden

När jag skrev *Nature's Eternal Religion* under 1971 och '72, förutspådde jag att den dåraktiga raspolitiken i både Rhodesia och Republiken Sydafrika skulle kulminera i självförstörelse för båda dessa blomstrande länder i Afrika, två länder som grundades av robusta vita pionjärer för över ett sekel sedan. (Se nedre halvan av sidan 350 i *Nature's Eternal Religion*.)

Idag finns Rhodesia inte mer. Det har ersatts av Zimbabwe, som judarna föredrog att döpa om det till. Det är nu översvämmat av svarta djur, och brottslighet, kaos, tumult och upplösning karaktäriserar ett en gång vackert och välmående land styrt av den vita människan.

Vad gjorde Rhodesia för fel som orsakade denna stora tragedi i detta en gång blomstrande land?

Misstagen man gjorde är uppenbara och flagranta, och listan är lång.

För att analysera tragedin, låt mig påminna om ett tal jag lyssnade på omkring 1971. Miss Carol Dunn och en annan talare från Liberty Lobby hade just kommit tillbaka från ett besök i Rhodesia. Vi måste komma ihåg att redan då blev både Rhodesia och Sydafrika hårt fördömda som rasistiska av den judiska pressen.

Caroll Dunn (nu avliden) och hennes följeslagare (vars namn jag inte minns) var på en föreläsningsturné och berättade för de "konservativa" elementen i vårt land att etablissemangspressen hade helt fel. Miss Dunn höll ett vältaligt och intressant tal, såvitt jag minns, om skönheten i landet hon besökt, vilken ren och härlig stad Salisbury var, och hur den vita minoritetsregeringen gjorde allt i sin makt för att vara vänliga mot de svarta. Hon berättade (korrekt) om hur de gjorde sitt yttersta för att "lyfta" de svarta, att utbilda dem, att träna dem för jobb, och förberedde allt fler av dem för att delta i styret. Inte nog med det, utan den levnadsstandard de svarta åtnjöt var faktiskt högre än någon annanstans i Afrika, och mycket högre än i något av de länder som de svarta själva styrde.

red. Slutsats: Rhodesia kritiserades orättvist för att vara rasistiskt. Tvärtom var det ett vackert, välmående land där de svarta åtnjöt varje fördel och möjlighet som det var möjligt att ge dem.

Min vän och jag hörde talet i grevinnan Guardabassas (nu också avliden) vackra herrgård i Palm Beach, Florida. Under den 35 mil långa bilresan hem diskuterade vi fröken Dunns intressanta tal och kom till en något annan slutsats än hon hade gjort. Om allt hon hade sagt var sant om situationen i Rhodesia, och vi hade ingen anledning att tvivla på henne, då var Rhodesia i huvudsak faktiskt en välvillig fristad för att ”odla” en ständigt ökande hord av niggrer, resonerade vi. Det slutgiltiga resultatet, konstaterade vi, skulle bli att niggrerna snart skulle sluka den vita befolkningen och innebära dess undergång.

Som vi alla nu vet är det precis vad som hände. I slutet av 70-talet ”togs Rhodesia över” av de svarta vildarna som var fler än den kvarts miljon vita med ett förhållande på 16 mot 1.

En av de frågor som fortsatte att förbrylla mig före kollapsen var denna: Insåg inte rhodesierna att de grävde sin egen grav? Var inte regeringen medveten om det faktum att deras välvilliga politik gentemot niggrerna ledde till folkmord på de vita härskarna? Ian Smith, den dåvarande hjälten och älsklingen för vita ”konservativa” i Amerika, var chef för den regeringen. Hur kunde han vara så blind, undrade jag. Jag blev alltmer misstänksam mot Ian Smith.

Några år senare hade vi svaren. Ian Smith var verkligen en mullvad, en hantlangare för etablissemanget, en förrädare mot den vita rasen. Och så, med påtryckningar från de judiska ”demokratierna” utifrån, förräderi inifrån och en överväldigande övervikt av niggrer inom sina begränsade gränser, föll Rhodesia till niggrer utan strid.

Judarna hade använt samma strategi om och om igen, inte bara i Afrika, utan i varje land i världen som de hade siktat in sig på för förstörelse, för att decimera den vita rasen. De hade använt samma spelplan i Belgiska Kongo, där de vita nybyggarna förrädiskt förråddes av sin ”hemregering” och sedan lämnades att våldtas och slaktas av de vilda djuren.

Faktum är att om vi tittar på kartan över Afrika som den såg ut efter andra världskriget, finner vi att de flesta av dess länder byggdes, organiserades och styrdes av Europas vita nationer. För att nämna några: Nigeria (brittiskt), Guldkusten (brittiskt), Gambia (brittiskt), Somaliland (brittiskt), Franska Ekvatorialafrika, Franska Guinea, Franska Västafrika, Franska Somaliland, alla ägda av Frankrike. Algeriet (franskt), Marocko (franskt), Madagaskar (franskt), Rio de Oro (spanskt), Moçambique (portugisiskt), Angola (portugisiskt).

Denna lista är inte helt komplett, eftersom Storbritannien också löst kontrollerade Egypten och (dåvarande) Nord- och Sydrhodesia, samt vissa andra viktiga territorier, och Italien hade just berövats Etiopien och Eritrea. Men det överväldigande betydelsefulla faktumet i situationen är detta: varenda land har nu berövats den vita kolonisationen och återlämnats till kaos och "djungelkaniner", med undantag för Republiken Sydafrika, och den är nu måltavla för våldsam revolution. Låt oss göra en relevant observation om hela denna process av förstörelse av civilisationen i Afrika och dess återgång till djungeln.

I varje enskilt fall genomfördes återgången genom förräderi, inifrån och utifrån. Inte i ett enda fall rörde det sig om ett regelrätt fältslag mellan de banbrytande vita som byggde och styrde landet och de infödda svarta som drev ut dem med ren kraft. Tvärtom iscensattes det upprepade gånger av deras "hemregering". I de brittiska koloniernas fall, förräderi direkt från London. I Belgiska Kongos fall, en extremt förrädisk utförsäljning av Belgien självt med tyst godkännande av den dåvarande kungen. I fallet med Algeriet och andra franska kolonier gjorde Charles de Gaulle, den där konspirerande judiska hantlangaren, jobbet. Jag minns personligen att jag såg honom på tv passionerat mana till att Algeriet var franskt, var en del av själva Frankrike och skulle förbli franskt för alltid. Inom ett år eller så såg jag honom på tv igen, sägandes precis motsatsen — ”Algeriet åt algerierna!” med en upphetsad, skrikande röst. Där blev också de vita fransmännen förrädiskt svikna av sin hemregering och lämnades att slaktas av de upphetsade infödingarna, anstiftade av ingen annan än de Gaulle själv. En ironisk fortsättning på allt detta är att inom ett decennium efter Algeriets ”självständighet” gavs de infödda ”lerfolket” från Algeriet obegränsade kvoter in i Frankrike i hundratusental.

Och så drevs den vita människan förrädiskt ut ur Afrika. Den ena efter den andra av de vita europeiska kolonierna föll som dominobrickor, allt till halleluja-rop från den judiska världspressen. Endast Sydafrika återstår nu, men inte länge till. Sydafrika är dömt.

Varje dag hör vi på "Jooznooz" om ondskan med ”Apartheid” så som den utövas i Sydafrika. Det går inte en dag utan att det finns inte bara en utan två, tre eller fyra artiklar i morgontidningarna som är fientliga mot och kraftigt fördömer Sydafrika.

Nyligen såg jag Robert McNamara, som en gång var president Kennedys försvarsminister och senare chef för Världsbanken, göra sitt försök i ”Crossfire”, ett tv-intervjuprogram. Denne slemmige (och konsekvente) förrädare mot den vita rasen gick rakt ut och förklarade att när och om ett blodigt raskrig bröt ut i Sydafrika, skulle USA inte lyfta ett finger för att hjälpa till.

de vita och han var glad. Oavsett vad som hände, borde nigrerna ha sin värdighet (vilken värdighet?) och kontroll över landet, eftersom de var majoriteten och han föraktade den vita styrande gruppen vid makten.

På frågan om var vi skulle få tag på en del av de strategiska material som vi nu får från Sydafrika, svarade han likgiltigt att en nyligen genomförd studie visade (hävdade han) att vi skulle kunna klara oss utan dem, och att vi istället skulle kunna få dem från det kommunistiska Ryssland. Hans filosofi — Kommunism, Si, Nigrer, Si, Vitt Sydafrika, No. Detta visar tydligt judendomens gula ränder längs hans rygg, vilken han visar total lojalitet.

Vi hör vidare hot om avyttring i sydafrikanska företag, vi hör ett fördömande och krav på sanktioner från Förenta Nationerna. Vi får veta att Frankrike har återkallat sin ambassadör och officiellt tillämpar ekonomiska sanktioner mot handel med Sydafrika. USA:s representanthus har med överväldigande majoritet antagit en resolution som kräver att vi tillämpar ekonomiska sanktioner, och senaten har för närvarande skjutit upp åtgärden i en månad. Våra studenter på universitetsområden är högst programmerade och skriker efter att amerikanska storföretag ska införa avyttring, det vill säga dra tillbaka sina finansiella investeringar i det ansatta landet eftersom Sydafrika utövar apartheid. Hemskt, hemskt, hemskt.

Varför? Vad är det med apartheid som vi inte skulle kunna kritisera hos minst 50 andra länder gällande deras egna övergrepp, kränkningar, tyranni, förödelse och dussintals andra brott mot sina egna medborgare som är mycket allvarligare än något som pågår i Sydafrika?

Svaret kan sammanfattas i en mening. Det har fortfarande en vitkontrollerad regering på kontinenten Afrika. Eller så verkar det i alla fall. Men låt oss ta en närmare titt.

Med tanke på den storm av protester som har provocerats fram över hela världen, skulle den oinformerade tölpen förledas att tro att apartheid är ett av de mest avskyvärda och vedervärdiga brotten i historien. Som vanligt ljuger dock de judiska nyhetsmedierna, USA:s regering och världens maktetablissemang för oss, och begår en nedrig bluff mot den vita rasen för att driva ut den vita människan ur Afrika helt och hållet och återbörda den rika kontinenten till barbari och sönderfall.

Som jag har påpekat i Creative Credo nr 21 i den vita människans bibel ”Kolonisation — En grundläggande drift hos varje varelse i naturens rike”, har den vita människan, särskilt med början på 1500-talet, varit världens främsta kolonisatör. Detta är en grundläggande, sund instinkt, som delas av varje annan varelse i naturen i deras drift att överleva, expandera och föröka sitt eget slag. Varje frisk varelse har inte bara driften att göra det, utan också en naturlig rätt att göra det, och ingen är mer förtjänt av att expandera sitt eget slag än vad

Naturens främsta — den vita rasen.

I denna hälsosamma strävan efter expansion var ingen ett finare exempel på kolonisering än de tidiga holländska pionjärerna som etablerade kolonier i regionen kring Godahoppsudden i mitten av 1600-talet. Även om de först endast var avsedda som raststationer och lagerlokaler för de holländska flottorna på väg till Ostindien, koloniserades regionen snart av robusta holländska bönder kända som boer, (Jfr det tyska ordet ”Bauern”, som också betyder bönder).

Efter Napoleonkrigen förvärvade Storbritannien, som ständigt var på jakt efter att utöka sitt växande imperium, kontrollen över detta strategiska område 1814. Detta skedde genom erövring, byte av kolonier och en direkt betalning på sex miljoner pund till den holländska regeringen. Kort därefter strömmade tusentals britter, inklusive en skara missionärer, till detta nyförvärvade territorium.

Engelska utropades snart till officiellt språk, och senare avskaffades slaveriet. Dessa och flera andra åtgärder väckte förargelse hos de robusta holländska boerna och många av dem drog sig norrut i den stora trekken (1835-37). De grundade nya kolonier: Oranjefristaten, Republiken Natal och Transvaal.

Återigen förföljde det brittiska imperiets makt dem, särskilt när guld upptäcktes i Transvaal 1886. Allt detta kulminerade i ett blodigt krig känt som boerkriget (1899-1902) där Storbritannien besegrade boerna och tog över helt och hållet.

Utan att täcka den mellanliggande historien om två världskrig där Sydafrika deltog på Storbritanniens sida, räcker det med att säga att inbördes strider och en osäker vapenvila rådde mellan britterna och boerna under de kommande 60 åren.

Slutligen, 1961 under Hendrik Verwoerds premiärministertid, förklarade sig Sydafrika som republik och bröt sina band med Storbritannien. Verwoerd gick sedan vidare 1962 med politiken att upprätta självstyrande infödda territorier inom republiken. Dessa kallades Bantustans. Målet var separation av den vita befolkningen från massorna av svarta, asiater och blandraser, den enda politik ett land som nu överväldigats av ”gyttjeraser” kunde anta utan att dränkas i kaos och sönderfall.

Omedelbart formulerade USA, FN och ”världsopinionen”, styrd av den dominerande ”Jooz-nooz”, en gemensam front och skrek ut sin vrede mot denna lilla nation som desperat försökte överleva i ett hav av gyttja.

Under de kommande tjugo åren överlevde den inte bara, utan blev en av världens mest välmående mindre nationer. Medan alla andra tidigare afrikanska kolonier runt omkring dem i norr vann ”självständighet” (vilket innebar återgång till barbari, kannibalism, fattigdom, hunger och kaos) blev Sydafrika ett starkt ljus, ett lysande exempel för världen som kontrasterade skillnaden mellan ett vitt styrt

regeringen och nigger-”republikerna” som kämpade i primitiv vildhet. Detta kunde och ville ”demokratierna” naturligtvis inte tolerera.

Det faktum att det kommunistiska Ryssland, Polen, Bulgarien, Ungern, Kuba, Kina och dussintals andra kommunistiska satelliter är tusen gånger mer förtryckande mot sitt eget folk, ignoreras fullständigt av världsjudendomen. Det faktum att varje afrikanskt ”land” som styrs av niggrer inte bara är mer brutalt, förtryckande och diktatoriskt än Sydafrika, utan också kämpar i kaos och fattigdom, även det väljer den judiska världspressen att ignorera.

Varje dag skriker den judiska pressen Sydafrika! Sydafrika! Förtryck av mänskliga rättigheter! En man, en röst! med USA i spetsen. Det faktum att införandet av formeln ”en man, en röst” för Sydafrika skulle störtat det i ett blodbad och fullständigt rasera ett välmående land, även det ignoreras fullständigt, och det verkar som om den vita rasen inte kunde bry sig mindre. Oavsett kostnaden, lämna tillbaka Sydafrika till niggrerna och slakta de vita som byggde landet. Det, mina kära vita raskamrater, är det judiska maktetablissemangets diktat och jag förutspår att det kommer att ske, och det snart. Sydafrika är dömt. Förstörelsekrafterna är nu oåterkalleligt engagerade och irreversibla.

Efter att premiärminister Verwoerd mördades den 6 september 1966, var scenen riggad för avvecklingen av denna robusta holländska republik. Sydafrika styrs nu inte av holländarna (om det någonsin gjorde det) utan av Oppenheimers, det judiska penningtrusten som äger DeBeers guld- och diamantgruveintressen. Dessa är i sin tur knutna till Rothschilds och andra judiska bankirer som äger ”vår” Federal Reserve, och äger världen. (Se Creative Credo nr 40 i Den Vite Mannens Bibel med titeln ”Den brutala sanningen om inflation och finansiellt slaveri. Federal Reserve Board — den mest gigantiska falskmyntarligan i världen”, eller skicka efter och distribuera vår speciella 16-sidiga broschyr med samma titel).

Med Sydafrikas finanser i judiska händer är den nuvarande premiärministern Pieter W. Botha inget annat än en marionett i händerna på Oppenheimers, och farsen att han och ”hans” regering skyddar de vita intressena kan lura världen, och till och med den vita befolkningen i själva Sydafrika. Men det är en bluff. Liksom Ian Smith i Rhodesia före honom, är han en förrädare som förbereder scenen inifrån för svek och kollaps.

Och så med eskalerande tryck utifrån, med ”världsopinionen” skrikande, med svek inifrån, är Sydafrika dömt. Se denna hemska episod utspela sig och den vita människan där slaktas, som i Kongo och på andra håll. Jag förutspår att det kommer att hända, och snart.

Vid det här laget borde det vara ytterst tydligt för det mest enkla sinn—

...att den vita rasen har följt ett falskt och självmordsbenäget program i sin kamp för överlevnad på denna planet Jorden. Trots att den är utrustad med alla strategiska verktyg för herravälde över planeten, har dess strategi, eller brist på sådan, varit ett bedrövligt misslyckande. Vi är nu programmerade för utrotning, inte bara i Afrika, utan steg för steg på varje kontinent. Vi närmar oss vägs ände.

Var har vi gått fel? Varför går den vita rasen, med en så lysande historia i sitt förflutna, mot ett så bedrövligt slut i detta 20:e århundrade?

Svaret ligger i dess totala filosofi och rasliga utblick. Den vita rasen har varit uppenbart dum och självdestruktiv mot sig själv, vilket exemplifieras av Robert McNamara, som nämnts tidigare. Denna rasförrädare, som efter att ha iscensatt ett Edsel-slöseri på 400 miljoner dollar hos Ford Motor Co., sedan befordrades till att bli "vår" försvarsminister, och därefter till chef för vår Världsbank så att denne usle förrädare mer effektivt och verkningsfullt kunde slösa bort ännu mer av de amerikanska skattebetalarnas inkomster på världens avskum.

Rent ut sagt har den vita rasen haft, och har fortfarande, en helt bankrutt filosofi gällande sin egen överlevnad och sin egen position på denna PLANET JORDEN. Det är **SKAPARENS KYRKAS** uppgift att ge den vita rasen en ny filosofi, **ett nytt program, en ny orientering för att rädda sig själv och rent ut sagt säga: åt helvete med avskummet! Vi kommer inte längre att subventionera det. Vi följer Naturens visdom. Vi kommer att ta hand om våra egna, och kämpa till döden mot varje ras, grupp, kraft, etablissemang, filosofi eller religion som motsätter oss i vår kamp för överlevnad.**

Detta säger vi högt och tydligt i vår rasliga religion, CREATIVITY. Vi påpekar om och om igen en uppenbar läxa vi borde ha lärt oss från historien i våra kontakter med n-ordet* och andra ler-raser. Vi påpekade dårskapen i att försöka dra in i vår mitt och exploatera den billiga arbetskraften från det underlägsna n-ordet i Creative Credo nr 30 i "The White Man’s Bible" med titeln ”Den hemska läxan från San Domingo — En föregångare till det vita Amerika.” Detta borde klargöra för varje tänkande vit man de ödesdigra konsekvenserna av att avla och sprida en övervikt av svarta vildar i den vite mannens domän. Slutresultatet är rasligt självmord. För det första sker en sammanblandning mellan vildarna och de vita, med en resulterande massa av mulatter. Dessa blandraser (även kallade färgade) är den svarta flodens spjutspets för att ta del av och träda in i den vite mannens samhälle, ekonomi och regering. Liksom kamelen med nosen i tältet är nästa steg fler ”rättigheter”, utökade till ett ständigt växande segment av horderna, tills slutligen den vite mannen som byggde landet, ekonomin och samhället, trängs in i ett hörn och berövas den regering han byggde från början. Därifrån och framåt är den anarki och upplösning som följer...

snabb. Revolution, anarki och slutligen slakten på den vita befolkningen är det oundvikliga slutresultatet.

Innan vi återvänder till Sydafrika, låt mig anföra ytterligare ett exempel, och det är den tidigare brittiska närvaron i Indien.

Nyligen gjorde jag en poäng av att se filmen ”Gandhi” som skildrar Mohandas K. Gandhis liv och karriär. Även om Gandhi var en bedräglig och opportunistisk agitator av första ordningen, framställer filmen (och den judiska versionen av historien i allmänhet) honom nu som ett helgon och kallar honom Mahatma Gandhi. Trots det faktum att filmen var en judisk version av hans karriär och innehöll många historiska felaktigheter, gav den ändå en tydlig och gripande läxa för varje tänkande vit man, och det är denna:

Britterna, stora kolonisatörer och imperiebyggare som de var, begick ett ödesdigert misstag i Indien, precis som de gjorde gång på gång i alla de andra bakåtsträvande kolonier som de utvecklade och försökte exploatera. Det misstaget var att föra med sig civilisation, teknologi och stora kapitalinvesteringar (järnvägar, hamnbyggen, städer, etc.) till ett land där lerfolken dominerade i antal, men som de, britterna, förväntade sig att styra och exploatera.

Slutresultatet är detsamma som det var med den franska erfarenheten i San Domingo (nu Haiti). I slutändan kunde 100 000 brittiska administratörer inte hålla kvar och kontrollera en massa på 350 miljoner hinduer, när de väl hade blivit ”upplyfta” och uppviglade av lokala agitatorer. Medan britterna gav upp Indien ”fredligt” kort efter andra världskriget, skulle slutresultatet ha blivit blodigare, men oundvikligen detsamma ändå, om de inte hade gjort det. De skulle ha drivits ut efter en blodig massaker.

Vad britterna och varje annan vit kolonisatör borde ha gjort istället under 1500-, 1600-, 1700- och 1800-talen, när världen fortfarande var deras ostron och tillgänglig för vem som helst, var att kolonisera en del av ett territorium, den bästa och finaste biten företrädesvis först, och sedan kolonisera den uteslutande med sina egna. Driv ut alla kvarvarande infödingar (liknande det vi gjorde med indianerna i Nordamerika) och säkra landet. Bygg gårdar, vägar, järnvägar, städer, etc., uteslutande med vit arbetskraft och vita nybyggare. Vi behöver inte slavar, nigger-personer, kineser eller några andra underlägsna lerfolk i vår mitt för att förorena vårt samhälle eller vårt landskap.

När ett område väl är bosatt och säkrat, expandera det in i nytt territorium, precis som varje annan varelse i naturen gör. Smält det expanderade territoriet och gå vidare tills hela territoriet är bosatt, säkrat och bebott av den vita rasen, och den vita rasen uteslutande. Hade britterna gjort detta i Indien, till exempel, skulle den vita rasen nu ha ett rikt och produktivt stycke territorium att expandera i, blomstra och frodas utan att någon av lerraserna skräpar ner deras domän.

Men låt oss återgå till Sydafrika och den läxa vi kan (och bör) lära oss där.

Det närmaste exemplet på vad vi, SKAPARENS KYRKA, förespråkar praktiserades delvis av de holländska boerna när de under den stora utvandringen (Great Trek) 1835-37 drog norrut och försökte bygga ett vitt hemland åt sig själva i Oranjefristaten, Transvaal och Natal. Området var vid den tiden endast glesbefolkat av infödda svarta, och antalet var så litet att de inte utgjorde något problem för den vita mannens bosättning och expansion. Istället var det en annan grupp vita, britterna, som trängde sig på och lade grunden för den förorening och slutliga upplösning som Sydafrika står inför idag.

Det var den vita mannens uppbyggnad av ett välmående samhälle, särskilt under 1900-talet, som lockade horder av svarta vildar och andra lerfolk, inklusive hinduer och andra asiater, att söka arbete i den nu organiserade och välmående vita mannens domän.

Precis som i Rhodesia, och som i San Domingo, när den billiga svarta arbetskraften svällde och förökade sig till överväldigande majoriteter, fann sig den vita mannen plötsligt hårt pressad att behålla sin kontroll och sin personliga säkerhet. Den försöksvisa lösningen i Sydafrika var att införa Apartheid, som vi redan har beskrivit, för att separera de svarta, mulatterna, asiaterna och andra delar av ett rasmässigt hopkok i separata, tydligt definierade samhällen.

Det är i bästa fall en tillfällig nödlösning, men skadan var oåterkalleligt skedd genom att låta denna samling av mänskligt avfall komma innanför deras gränser från första början. Det går inte att hålla dem tillbaka, det går inte att blidka dem. De hatar den överlägsna vita mannen med en hämndlystnad. Genom att leva i samma territorium ser de alla, och jag upprepar, ALLA, inklusive negrerna i Amerika, fram emot den dag då de, likt i San Domingo, kan massakrera den vita mannen och ta över allt han har byggt och äger.

Detta, mina kära vita raskamrater, är den tydliga och entydiga läxa historien lär oss, och vi borde ha lärt oss den för länge, länge sedan. Den vita mannen borde ha lärt sig den läxan i Egypten för fyratusen år sedan. Grekerna borde ha lärt sig den för 2500 år sedan. Romarna borde ha lärt sig den för 2000 år sedan. Fransmännen, britterna, holländarna, spanjorerna och andra vita kolonisatörer borde ha lärt sig den läxan mer nyligen från erfarenheterna i San Domingo, i Indien, i Afrika och i Sydamerika. Den enda subkontinent som vi kan peka på som (under en tid) praktiserade den vita rasidén är Australien, men med judar som nu kontrollerar dess regering, finanser och "Jooz-media", överger det landet snabbt sina ursprungliga fundament och öppnar sina gränser för lerfolken. Horder av miljarder asiater precis i norr väntar på sin möjlighet att översvämma det en gång blomstrande

vitt domän med sina hungriga horder. De kommer inte att behöva vänta länge.

Låt oss utifrån det föregående sammanfatta positionen för SKAPARENS KYRKA gällande kolonisering och vår medvetna, genomtänkta inställning till världens ler-raser.

1. Vi måste kasta överbord den ”kristna” trosbekännelse som judarna prackat på oss: och följa Naturens visdom gällande kolonisering och expansion av våra raser, så som det formuleras i Creative Credo nr 21 i den Vite Mannens Bibel med titeln ”Kolonisering — en grundläggande drift hos varje varelse i Naturens rike.”

2. Vi måste omedelbart sluta subventionera, mata, lyfta upp eller stödja någon av världens ler-raser, oavsett om det är inom eller utanför våra gränser.

3. Vid detta sena skede i historien är det brådskande och vi måste vända den suicidala politiken från det förflutna inom våra egna nuvarande och krympande gränser. Vi måste först och främst städa upp i den rasmässiga röran i våra egna hemländer och utvisa de ler-raser som nu förökar sig och förorenar våra egna hemländer. När vi ser på det nuvarande moraset i Storbritannien, Frankrike, Sydafrika, Tyskland, ja, nästan varje vitt land i världen, särskilt USA, är detta ett gigantiskt första steg som måste tas, och det måste göras NU.

4. När vi väl har genomfört dessa tre grundläggande huvudsteg, måste vi sedan aggressivt följa Naturens fundamentala drift, och det är att expandera vårt eget slag till allt större territorier på denna begränsade planet Jorden, tills vi bebor alltihop. Låt mig återigen påpeka Kreativitetens grundläggande princip i detta avseende — vi strävar inte efter att styra, dominera eller exploatera någon av de underlägsna ler-raserna någonsin igen. Vi vill bara göra det som Naturen säger åt varje varelse att göra — expandera och skydda vår egen sort.

5. För att uppnå ovanstående och rädda den vita rasen från ett dystert utdöende, måste vi först och främst reda ut den Vite Mannens förvirrade och röriga tänkande. Vi måste instifta en ny ordning, ett nytt sätt att leva, en sund och hälsosam attityd till vår naturliga värld. I KREATIVITET har vi allt, hela paketet.

* * * * *

Det är Kreativitetens mål att hos varje vit man, kvinna och barn ingjuta ett djupt och varaktigt medvetande om deras stora rasmässiga arv.

* * * * *

Gör något meningsfullt för den vita rasen

Bli en ordinerad präst i The Church of the Creator

Organisera din egen kyrkogrupp

I nummer 10 av RACIAL LOYALTY föreslog vi att varje CREATOR skulle bli en pastor (Reverend), det vill säga en ordinerad präst i vår kyrka. Vi listade ett antal fördelar med att göra det, både ur individens synvinkel för att vara effektiv, och även ur kyrkans synvinkel.

Kort sammanfattat är dessa fördelar:

1. Det ger individen en prestigefylld titel som har respekterats av regeringen, av domstolarna och av världen i stort under många århundraden.
2. Det för med sig vissa juridiska och moraliska fördelar, som våra fiender har varit snabba med att utnyttja i åratal i juridiska, moraliska och insamlingsrelaterade frågor.
3. Det är definitivt ett verktyg och ett vapen som även vi kan och bör använda oss av.
4. Det ger den mantel med vilken du kan etablera din egen kyrkogrupp och vara mycket mer effektiv i att bygga en permanent och växande bas i ditt område.

Så varför inte göra det?

För ytterligare information, se nummer 10 av RACIAL LOYALTY.

Om du redan har donerat så mycket som $40.00 tidigare, är du redan kvalificerad att ansöka utan någon ytterligare donation. (Vi kan dock alltid använda all hjälp vi kan få).

Men hur som helst, gör något meningsfullt och gör det nu. Ansök idag!

* * * * *

Kom ihåg, det finns ingen ersättning för seger och det finns ingen ersättning för den vita rasen!

* * * * *

GÖR NÅGOT! FAKTISKT,

Vad kan DU göra åt det?

Nu när du förstår det judiska programmet för piratkopiering, plundring och förslavning genom Federal Reserves bedrägeri och pengamanipulation, låt oss nu vidta medvetna åtgärder. CHURCH OF THE CREATOR har det TOTALA PROGRAMMET, den SLUTGILTIGA LÖSNINGEN, den ULTIMATA TRON. Läs och bekanta dig med vår tro och vårt program, och förena dig sedan med oss för att bygga en vitare och ljusare värld.

Här är de tre grundläggande böckerna om Creativity.

NATURE'S ETERNAL RELIGION

Av Ben Klassen, P.M. Publicerad 1973. 508 sidor, 49 kapitel. Fastställer den grundläggande tron och programmet för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. **$8.00 Porto betalt.**

THE WHITE MAN'S BIBLE

Av Ben Klassen, P.M. Publicerad 1981. 451 sidor, 73 kapitel. Utvidgar och fördjupar tron och programmet och inkluderar idén om "Salubrious Living": Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö. **$8.00 Porto betalt.**

SALUBRIOUS LIVING

Skriven av Arnold DeVries och Ben Klassen. 244 sidor, 22 kapitel. Beskriver vårt program i detalj för att leva en naturlig livsstil och uppnå och bibehålla det ultimata inom superb hälsa och välbefinnande. **$5.00 Porto betalt.**

TREBOKSPAKET: $13.00 porto betalt. Beställ från:

CHURCH OF THE CREATOR
P.O. BOX 400
OTTO, N.C. 28763

PROPAGANDISERA!

REKRYTERA!

ORGANISERA!

EXPANDING CREATIVITY

256 sidor, publicerad 1985. $5.00 styck.
Kartong om 10 — $25.00.

BUILDING A WHITER AND BRIGHTER WORLD

270 sidor, publicerad 1986. $5.00 styck.
Kartong om 10 — $25.00.

Kombinationspaket med båda böckerna,
ett exemplar av varje — **$8.00**

Kombinationspaket med fem böcker —
3 av Grundböckerna, plus 2 av ovanstående kompletterande böcker — **$18.00**
(Individuell kostnad för 5 böcker skulle vara $31 — en besparing på $13)

Be även om ett gratisexemplar av vår månadstidning RACIAL LOYALTY. Beställ från:

CHURCH OF THE CREATOR
P.O. BOX 400
OTTO, NORTH CAROLINA 28763

* * * * *

Vår religion, CREATIVITY, är tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

* * * * *

Denna dubbelsidiga flyer finns tillgänglig i kvantiteter förstorad till 8½ x 11.

BRODERSKÄRLEK SLÄPPT LÖS!

VI MODERNA LIBERALER ÄR BRRRREDSYNTA!

HAN MENAR ATT HANS IDÉER ÄR HELT UTE!

ALLA HAR RÄTT TILL SIN EGEN ÅSIKT... PLUS BRA PRESS OCH UTBILDNINGSBISTÅND!

...MED ETT UNDANTAG...

BIGOTT!

RASLIG LOJALITET

Bli inte arg — GE IGEN. Organisera dig och bli en militant vit aktivist. För detaljer skriv till:

C. O. T. C., P.O. Box 400, Otto, N. C. 28763.

Distribuera denna flyer. 5 för $1; 100 för $10; 500 för $40.

Baksidan av 8½ x 11 Flyer

CREATIVITY — TROSBEKÄNNELSE OCH PROGRAM

Grundläggande punkter:

1. CREATIVITY är en raslig religion vars främsta mål är den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

2. Vår organisation är känd som CHURCH OF THE CREATOR. Vår rörelse och religiösa filosofi kallas CREATIVITY, och medlemmar i vår kyrka kallas CREATORS.

3. Varje fråga, vare sig den är religiös, filosofisk, politisk eller raslig, betraktas genom den vita mannens ögon och uteslutande ur den vita rasens perspektiv som helhet.

4. Det avgörande testet för varje teori, plan eller program är detta: Kommer det att vara till fördel för den vita rasen?

5. Vi tror att den vita rasen är naturens finaste skapelse genom tiderna och att vår mest värdefulla skatt är vår vita genpool. Att vakta renheten i vår världsomspännande genpool, förbättra den och uppgradera våra framtida generationer är vårt högsta ansvar och vår mest heliga plikt.

6. De fyra grundpelarna i vår religiösa trosbekännelse är: ETT FRISKT SINNE i en FRISK KROPP i ett FRISKT SAMHÄLLE i en FRISK MILJÖ.

7. Vår GYLLENE REGEL är: Det som är bra för den vita rasen är den högsta dygden; det som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.

8. En grundlig och omfattande studie av historien har övertygat oss om att judarna, med sin avskyvärda talmudiska och judiska religion, är de mest lömska och farliga parasiterna i hela historien, och att de nu kontrollerar och manipulerar finanserna, propagandan, media och världens regeringar. Det är vår heliga plikt och orubbliga mål att få bort dessa parasiter från den vita rasens rygg och göra det möjligt för den vita rasen att återigen ta kontroll över sitt öde och återställa det i sina egna kapabla händer. **DELENDA EST JUDAICA!**

9. Vi avser att rensa våra egna territorier från alla judar, niggrer och ler-raser och skicka dem tillbaka till deras ursprungliga livsmiljö. Med början i USA vill vi sedan hjälpa varje vitt land att befria sina territorier från förorening av ler-raser också, och förhindra inte bara rasblandning, utan geografisk blandning av raser inom något av de landområden som nu ockuperas av den vita rasen.

10. Ett enormt vapen i den världsomspännande judiska drivkraften för rasblandning och spridning av ler-raserna har varit judisk kristendom, hopkokad i syfte att bastardisera och förstöra den vita rasen. Det är vårt uttalade mål att avslöja detta judiska svindleri och ersätta det med en sund, hälsosam raslig religion av vår egen.

11. Vårt första och främsta problem med att rädda den vita rasen från bastardisering och folkmord är att reda ut det förvirrade och röriga tänkandet hos den vita rasen själv. När vi väl har åstadkommit så mycket kommer det att vara relativt lätt att få bort judar, niggrer och ler-raser från våra ryggar. När detta har uppnåtts föreslår vi att vi expanderar den vita mannens territorium sakta och gradvis. Liknande...

...den historiska "Erövringen av västern" i tidiga Amerika, tills den vita mannen bebor alla goda marker på denna planet jorden.

12. Samtidigt med ovanstående avser vi att främja och utöva rashygien för uppgradering och främjande av själva den mänskliga arten, som det beskrivs i våra TRE GRUNDBÖCKER, *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible* och *Salubrious Living*.

13. Vi är också djupt oroade över den nu snabbt försämrade miljön på vår planet jorden, som inte bara har blivit rasligt förorenad, utan håller på att bli kraftigt kontaminerad med överväldigande mängder kemiskt avfall, kärnavfall och andra farliga och giftiga gifter. Så snart den vita rasen återigen har kontroll över sitt eget öde avser vi att vända denna process, städa upp planeten och återigen göra den till en ren, trevlig och livskraftig plats för den vita rasen att leva på.

14. Vi avser också att ta itu med problemet med jordbruksmark och jordens bördighet, ett problem som nu är utom kontroll. Som framgår av *The White Man's Bible* (Creative Credo nr 13, 14 och 15) planerar vi att sätta i gång ett program för att återställa jordens bördighet och bevara dess stabilitet på världsomspännande basis.

15. Vi är också oroade över vårt folks fysiska och mentala hälsa. För att förbättra och uppgradera det fysiska välbefinnandet hos både unga och gamla avser vi att främja en naturlig livsstil som beskrivs först i *The White Man's Bible* och ytterligare förstärks i *Salubrious Living*. De viktigaste komponenterna för ett sådant program sammanfattas i båda böckerna under "14 BASIC POINTS" i *Salubrious Living*.

16. Vår grundläggande filosofi beskrivs under rubriken "DE SEXTON BUDORDEN" i både *Nature's Eternal Religion* och *The White Man's Bible*, och är en integrerad del av vår trosbekännelse.

17. Vår "Oavhängighetsförklaring från judiskt tyranni" finns i Creative Credo nr 67 i *The White Man's Bible*.

18. Vårt program för att övervinna det tyranni och våld som riktas mot den vita rasen beskrivs på sidan 401 i *The White Man's Bible*, och vi avser att följa och genomföra dessa steg, inklusive artiklarna 7 och 8 i den ordning de listas, om och när den tid kommer då vi tvingas göra det.

19. I Creative Credo nr 65 har vi en ytterligare trosbekännelse för vår kyrka som gör det möjligt för den vita rasen att skydda sig mot en fientlig regering, under rubriken "Artiklar för den vita rasens försvar". Även detta är en integrerad del av vår trosbekännelse och vårt program.

20. I en snabbt degenererande värld som nu är överbefolkad och översvämmad av en explosion av underlägsna ler-raser; en värld som är drogtyngd och redan alltför förorenad med giftiga kemikalier och kärnavfall; en värld som nu är indränkt i anarki, kaos och terrorism, är det icke desto mindre vårt ultimata och fortsatta mål att i dess ställe bygga en vitare och ljusare värld för våra framtida generationer.

För detaljer skriv till:

C. O. T. C., P.O. Box 400, Otto, N. C. 28763.

Distribuera denna flyer. 5 för $1; 100 för $10; 500 för $40.

Ben Klassen, P.M.

Grundare,
Church of the Creator

Författare till:
Nature's Eternal Religion
The White Man's Bible
Expanding Creativity

Medförfattare till:
Salubrious Living

OM FÖRFATTAREN: Ben Klassen har varit bosatt i fyra länder och medborgare i tre. Han föddes av tyskspråkiga föräldrar i Ryssland 1918, och han och hans familj blev tidiga offer för den judiska kommunismen, som de flydde ifrån 1924. Han växte upp och utbildades i Kanada, där han tog en examen i elektroteknik och även en kandidatexamen i humaniora. Han har varit jordbrukare, skollärare, nickelgruvarbetare, elektroingenjör, uppfinnare, fastighetsmäklare och ledamot i Floridas delstatsparlament.

Hans intensiva intresse för naturlagarna, ras och religion polariserades till en ny religion för den vita rasen, en uppgift som hans breda och mångsidiga bakgrund tycktes ha förberett honom för under en hel livstid.

Creativity är ett religiöst kredo....

- ★ **Tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.**
- ★ **Baserad på naturlagarna, på historiens erfarenhet, på logik och sunt förnuft.**
- ★ **Vårt fyrdimensionella program: Ett friskt sinne i en frisk kropp i ett friskt samhälle i en frisk miljö.**
- ★ **Vårt mål: Att bygga en vitare och ljusare värld.**